

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

346553

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ τοῦ ἑαυτοῦ,

ΒΙΒΛΙΑ Γ.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

ſue de Dijs,

LIBRI TRES.

TANAGVILLVS FABER *reconfuit,*
& *Notulas addidit.*

SALMVRII,

Apud IOANNEM LYNERIVM.

M. DC. LXL

342222

1944

N. DE ROCHE-CHOVART
ILLVSTRI COMITI
LEMOVICENSI,

S. P. D. TAN. FABER.

*I cum alio quovis agerem,
qui isthuc ætatis esset, haud
equidem scio, COMES IL-
LVSTRIS, satis ne prudenter
viderer facere, si hunc ei libellum obla-
tum vellem; At Tecum nil tale quidquam
mihi metuendum fuerit; Nam & hunc
scriptorem iam diu est cum probè nosti, iam-
pridem eius lectione aures Tuæ circumso-
nant; neque ignoras quantum ex eo lu-*

men oriatur, ut quis *Veterem Historiam*,
cuius in Te inexplebilis aviditas est, com-
modè perdiscat. Dein, cui magis hic scri-
ptor allubucrit, quam Tibi, qui temporum
intervalla tam certò signare possis, ut Te,
in tam tenella etate, vel viri ipsi, qui
mirantur, reformident? Nihil igitur,
nunc quidem, auito natalium splendori,
nil titulis & imaginibus, nil denique PA-
RENTIS ILLUSTRISSIMI meritis,
quæ tanta in me extant, dedimus: sola
illa tua

Virtus, quæ iam nunc patriæ subit
æmula laudis,

effecit, ut sub Tuo potissimum Nomine
hic libellus, recenti cura tersior, in lucem
emitteretur, simulque mei in Te cultus &
obscrvantia monumentum aliquod appare-
ret. Vale, COMES ILLUSTRIS, &
diu vive. Salmurij Idibus Maijs, An-
no M. DC. LXI.

JOSEPH. SCALIGER.

Tota Bibliotheca APOLLODORI,
opus fane ingeniosissimum &
elegantissimum, fabulosa est; non
vtique si homines, sed si hominibus
attributa considerentur. Eam totam,
si velimus, KATA' TENEAS in certum
Chronicon conijcere possimus; quod
longe certius, veracius, exploratius
erit, quam Beroaldinae delirationes.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES

SIVE DE DIIS,

Liber primus.

Cœlus omnium primus mundi universi imperio præfuit: ductaq; uxore Tellure; priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos cognominarunt, Briareum, Gyen, ac Cœum. Qui, quòd singuli centum manus & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tum robore ceteris mortalibus antecelluerunt. Post hosce autem è Cœlo Tellus Cyclopes, Harpon, Sterapen, & Bronten, quorum singuli unum oculum in media fronte habebant, peperit. Sed hos Cœlus vinctos deiecit in Tartarum. Is locus est ad Inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à celo terram abesse ferunt. Cœlus item ex eadem coniuge procreavit Oceanum, Cœum, Hyperionem, Crium, Iapetumque, cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias, Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosynen, Phœbēq; & Dionen, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox verò Terra, indignissime ferens filiorum in

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ αὖτε Θεῶν, βιβλίον α΄.

ΤΡΑΝΟΣ παρ' ὅτις τὸ παντὸς ἰδμεν
 εἰδοσι κόσμου γήμας ἢ Γῆν, ἐτέκμησε
 παρ' ὅτις τὴν ἑκατόγχεας παρ' ὅτις
 ροδέντας, Βελάρων, Γύλῳ, Κοῖον. οἱ
 μέγιστοι τε ἀνθρώποι καὶ θηρία
 καθεστῆσαν χεῖρας μὲν, ἀνὰ ἑκατὸν,

κεφαλὰς ἢ, ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. μὲν τούτοις ἢ
 αὐτῷ πεντῷ Γῆ Κύκλωπας, Ἄρπιν, Στερόπιν,
 Βρόντιν, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν. ἐπὶ τῷ με-

10 τῷ. ἀλλὰ τούτοις μὲν Οὐρανὸς δῖσας, εἰς Τάρ-
 ταρον ἔρριψε τόπος ἢ εἰς ἐρεβώδης ὕδιν ἐν ἄδου, το-
 σῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' ὕδατος γῆ. Τε-
 κνοῖ ἢ αὐτῷ ἐκ τῆς παῖδας μὲν Ἰὺς Τιτῆνας παρ' ὅτις

15 ροδέντας, Ωκεανὸν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κεῖον, Ἰα-
 πτόν, καὶ νεώτατον ἀσπάρτον, Κρόνον. θυγατέρας τε
 τὰς κληθεῖσας Τιτανίδας, Τιθύν, Ρέα, Θέμιν, Μνη-
 μοσύνην, Φοίβην, Διώνην, Θείαν. ἀνακλιῖσθαι ἢ Γῆ
 ἐπὶ τῷ ἀπωλείᾳ ἢ εἰς Τάρταρον ροδέντων παίδων

Tartarus deiectionum internecionem, Titanas, ut patrem aggrederentur, inducit: Saturnoque adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes, prater unum Oceanum, in patrem impetum faciunt; & Saturnus praecepta Coeli genitalia deiecit in pelagus, deque virilium sanguinis profluentibus guttis, Erinnyes, Alekto, Tisiphone, ac Megara, enatae sunt. Caelo demum è regno expulso, & renocatis ab ima Tartari profunditate germanis fratribus, Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in Tartarum. Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulavit. Postea cum Caelus ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri pradicerent, singulos, ut quisq; in lucem prodibat atque nascebatur, ita denorabat: & Vestam prius, Cererem deinde, & Lunonem; post haec Plutonem & Neptunum deglutivit. Quamobrem irata coniux Rhea in Cretam, quo tempore Iovem in utero ferebat, proficiscitur, ubi in antro Diæteo illum parit; & Curetibus, Adrasteaque ac Ide, nymphis Mallissarum sitiabus alendum dedit. Haec vero Amalthea lacte puerum educant. At Curetes, in antro armati infantem assernantes, hastilibus scuta, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret, quatiebant. Rhea vero involatum fascijs lapidem pro nato patri filio denorandum dedit. Mox ubi Iupiter iusta atque integra fuit ætatis, Metin Oceani filiam sociam capit: qua Saturnio pharmacum bibendum propinat: cuius ille coactus, lapidem prius, deinde, quos antea filios denorarat, evomit: quorum adsumento Iupiter adversus patrem Saturnum ac Titanas bellum gessit. Verum decimo post huiusce inter eos belli anno, Tellus victoriam Ioni, & in Tartarum deiectiones sibi in societatem adsciferet,

- παιδὸν τὸς Τριτῶνας ἐπιτίδου παρ' πατρὶς ἢ δι-
δωσιν ἀδαμαντίνην ἀπ' αὐτῶν Κρόνῳ. οἱ δ' ὧς, Ωκυανῶ
χωεῖς, ἐπιτίδονται. καὶ Κρόνῳ ἀποτιμῶν τὰ αἰδοῖα
τῷ πατρὶς εἰς τὴν θάλασσαν ἀρίσιν. ἐν δ' ἧς σαλαγ-
μῶν τῷ μέντος αἵματος, βειννύες ἐκλύοντο, Ἀλφ-
κτῶ, Τισιφῶνῃ, Μεγαίρῃ. Τῆς δ' ἀρχῆς ἐκβαλόντες,
τοῖς τε καταπαρταφιδέντας ἀνήγαγον ἀδελφαίς,
καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκαν. Οἱ δ' τότε τοῖς μὲν
τῷ Ταστάρῳ, πάλιν θήσας, καθεῖξεν τὴν δ' ἀδελ-
φῶν Ρέα γῆμας, ἐπειδὴ Γῆ τε, καὶ Οὐρανὸς
ἐδωκεῖν αὐτῷ, λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδέεσθαι
ἀρχὴν ἀφαιρῆσθαι, κατέπειν τὰ γυνώμενα, καὶ
πρὸς τὴν μὲν γυναικὶν ἔσαν κατέπειν ὅτε
Δήμητραν, καὶ Ἑρῆν μὲν αὖ Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα.
ὀργισθεῖσα δ' ἐπὶ τούτοις Ρέα, παρέρχεται μὲν εἰς Κρή-
την, ἐπὶ τῇ δ' αὖ Δία ἐγκυμονεῖσα ἐτύλχετο. γυνῆ δ' ἐν
αὐτῇ δ' αὖ Δίῃ τῇ Δία. καὶ τῶν μὲν δίδωσι τρέφει
Κούρησιν τε καὶ Ἰδῆν. αὐτὰ μὲν οὖν τὰ παῖδας ἔτρεφον παρ' αὐ-
τῇ Ἀμαλθείᾳ γάλακτι. οἱ δ' Κούρητες, ἐνοπλοὶ ἐν τῇ αὐ-
τῇ τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόξασιν τὰς κισσίδας
συνέχον, ἵνα μὴ τῷ παιδὶ φωνῇς ὁ Κρόνος ἀκού-
σῃ. Ρέα δ' αὖ λίδον ἀπαρτανύσασα, δέδωκε Κρόνῳ κατα-
πεῖν, ὡς τὸν γαμήμενον παῖδα. ἐπειδὴ δ' αὖ Ζεὺς
ἐκλήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτην τὴν Ωκυανοῦ σύν-
εργον. ἢ δέδωκε Κρόνῳ καταπεῖν φάρμακον ἐφ' οὗ
ἐκείνος ἀναγκασθεὶς, πρὸς τὴν μὲν ἔξωθεν τῇ λίδον,
ἐπειτα τοῖς παῖδας, ὡς κατέπειν. μὲν αὖ Ζεὺς τὸν πρὸς
Κρόνον, καὶ Τριτῶνας ἐκόνεργα πόλεμον. μαχομένων
δ' αὐτῶν ἐκαστὸς δέχεται ὧς τῇ Διὶ ἔχρηται τὴν νί-
κην, τὸς καταπαρταφιδέντας αὖ ἔχρησιν συμμάχους. ὁ
δὲ, τὴν φρυγῶν ἀντὶ τὰς δισμὰς Κρόνῳ ἀπο-

*vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, eos è
 vinculis liberavit. Tum etiam Cyclopes Iovem tonitru,
 fulgetraq; & fulmine: Plutonium autem galea, & Ne-
 ptunum tridente condonarunt. His illi telis armati Ti-
 tianas subigunt, & coniectos in vincula, atq; in Tar-
 tarum detrufos, Centimanis custodiendos dederunt.*
*Quo facto. iidem rerum imperium sorte inter se par-
 tiuntur: ac Iouis quidem cœli regnum, Neptuno maris,
 Plutoni autem Inferorum loca obtigerunt. Caterum Ti-
 tanibus procreantur. Oceano quidem & Tethye Ocea-
 nidum tria millia, Asia, Styx, Electra, Doris, Eury-
 nome, Amphitrite, Metis. Cœo autem ex Phœbe, Aste-
 ria, & Latona: ex Hyperione ac Thia, Aurora, Sol,
 Luna. Crius ad hæc & Eurybœa Ponti filia genuerunt
 Astrauns, Pallantem, Persen. Iapeto autem ex Asia
 Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cœlum
 sustinet; Prometheus item, & Epimetheus, ac Menœ-
 tius, quem in Titanico bello fulminatum Iupiter in
 Tartarum detrufit. Sed è Saturno ac Philyra natus est
 Chiron geminus Centaurus: ex Aurora verò & Astreo
 nati sunt Venti & Astra; Perses ex Asteria Hecaten
 genuit. Pallanti & Stygi Oceani. F. procreati sunt Ni-
 ce, Cratos, Zelus, Bia. Iupiter Stygis aquam de scopu-
 lo per Inferorum loca fluentem, iurifurandi religione
 decoravit: quòd ipsi contra Titanas unà cum filiis opem
 tulisset. Ponti verò & Terra hi sunt filij, Phorcus,
 Thaummas, Nereus, Eurybœa, Ceto. Ex Thaumante
 autè & Electra Oceani filijs, nata sunt Iris, Harpyia,
 Aello & Ocypete. Phorco ex Cetone gignuntur Phor-
 cyades Gorgones: de quibus dicendum erit, ubi de Per-
 sei rebus agemus. Nerei & Doridis, quos Oceanus ge-
 nuit, Nereides filia fuerunt, qua hisce nominibus ap-*

LIBER PRIMVS.

κλέινας, ἔλυσε. καὶ Κύκλωπες τότε διὰ μῆν' ἀ-
 δόασι βρογνίῳ, καὶ ἀσραπίῳ, καὶ κεραυνόν. Πλέτων
 ὃ κυνέλιω, Ποσειδῶνι ὃ τρίμανα. Οἱ δ', ἐπέτις ὀπλι-
 σθέντες κρατεῖσι Τιτάνων. καὶ καθεύξαντες. αὐτοὺς
 5 ἐν τῷ Ταρτάρῳ, τὰς ἑκατόγχεας κατέστησαν
 φύλακας. αὐτοὶ δ' διακληρωῦνται παρὰ τῆς ἀρχῆς
 καὶ λαγχάνει, Ζεὺς μὲν, πῶς ἐν ἑσπερίᾳ Διωασίᾳ. Πο-
 σειδῶν δ', πῶς ἐν θαλάσσῃ. Πλέτων δ', πῶς ἐν αἰθέρι
 10 ἐγένοντο ὃ Τιτάνων ἐκγονοί, Ωκεανὺς μὲν καὶ Τηθύς,
 τεύχεα Ωκεανίδες, Ἀσία, Σπύρξ, Ἡλέκτρα, Δω-
 εις, Ἐγρωόμην, Ἀμφιτρίτη, Μῆτις. Κοίῃ δ' καὶ
 Φοίβῃ, Ἀστείᾳ, καὶ Ἀητῷ. Ὑπερίονος δ' καὶ Θείας,
 Ἥως, Ἥλιος, Σελήνῃ. Κείν δ' καὶ Εὐρυβοίας
 τῇ Πόντου, Ἀσπασίᾳ, Πάλλας, Πέρσης. Ἰαπίτῃ
 15 δ' καὶ Ἀσίᾳ τῇ Ωκεανοῦ, Ἄτλας, ὃς ἔχει τοὺς ὅμοιους
 τὸν ἑσπερόν. καὶ Περγηδῶς, καὶ Επεμβῶς, καὶ
 Μενόιπτος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ
 Ζεὺς, κατεπαρπάρευσεν. Ἐβλήετο δ' καὶ Κρόνος καὶ
 Φιλύρας, Χείρων διφυῆς Κένταυρος. Ἦς δ' καὶ
 20 Ἀσπίς, ἄνθρωποι καὶ ἄσπερα. Πέρσου δ' καὶ Ἀσπ-
 είας, Ἐκάτη. Πάλλαντι δ' καὶ Σπυρξὶ τῇ Ωκεα-
 νῷ, Νίκη, Κράτος, Ζῆλος, Βία. τὸ δ' ὅτι Σπυρξὶς
 ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐν αἰθέρι ῥέει, Ζεὺς ἐποίησεν ὄρεον,
 ταύτῃ αὐτῇ πηλὴν διδῶς, ἅνδ' ὅν αὐτῶν καὶ
 25 Τιτάνων μὲν τῇ Πάιδων σιωμμάχῃσι. Πόντῃ δ' καὶ
 Γῆς, Φόρκῃ, Θασίᾳ, Νηρῶς, Εὐρυβοίας,
 Κητώ. Θαύμασι μὲν οὖν καὶ Ἡλέκτρας τῇ Ωκε-
 ανῷ, Γεῖς, καὶ Ἄρπυιαι, Ἀελλῶ, Ωκυπέτῃ Φόρ-
 κῃ δ' καὶ Κυβέβῃ, Φορκυάδαι Γοργόνες. παρὰ δ' ὅν
 30 ἐξῆλθον, ὅταν τὰ καὶ Περσὶα λείξομεν. Νηρῶς
 δ' καὶ Διὸς τῇ Ωκεανοῦ, Νηρεΐδαι ὅν τὰ ὀνό-
 ματα, Κυμοδόη, Σπικῶ, Γλαυκοδόη, Ναυσιδόη,

pellantur, Cymothoë, Speio, Glaucothoë, Nausithoë, Halia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agave, Eudora, Doto, Pherusa, Galatea, Actæa, Protomedusa, Hippothoë, Lysianassa, Cymo, Pione, Halimede, Plesæure, Eucrate, Proto, Calypso, Panope, Cranto, Neomeris, Hipponoe, Deianira, Polynoe, Antonee, Melie, Dione, Isæa, Dero, Euagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnorea. Iupiter autem Iunonem sibi connubio iunxit, ex eaque Heben, Ilithyia, & Argen procreavit: Ad hæc multis cum mortalibus tum immortalibus feminis rem habuit. Ex Themide igitur Cæli filia Horas creavit, Irenen, Eunomiam, Dicen: Parcas, Clotho, Lachesis, Atropos. Ex Dione, Venerem: ex Eurynome Oceani filia Grætiæ, Aglaia, Euphrosyne, & Thalia: de Styge Proserpinam: è Mnemosyne, Musæ, quarum prima fuit Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia. Atqui Calliope & Oeagri, Linus, qui & patrem habuisse Apollinem dicitur, filius fuit, quem Hercules interemit: & Orpheus, qui citharædicam exercuit: qui & canens lapides arboreq; movebat. Hic post Eurydicen coniugem serpentis morsu è medio sublatam, ad Inferos, revocaturus ipsam, descendit: ab eoq; persuasus Pluto ei reducenda uxoris potestatem facit, ea lege, ut inter redendum Orpheus coniugis conspiciendæ gratia antea nunquam respiceret quàm cum iam domum pervenisset suam. Ille autem haudquaquam fidens, conuersus Eurydicen uxorem insequentem spectavit: quæ tum ad Inferos remeavit. Post hæc Orpheus, Dionysi mysteriis inuentis, discerptus à Manadibus, ad Pieriam sepultus fuisse proditur. Clio Pierum Magnetis filium, Veneris

Ἀλίν, Εξατώ, Σαώ, Αμφιτείτη, Εὐνίκη, Θί-
 πς, Εὐλιμένη, Αγαυή, Εὐδάρη, Ακταίη, Πρωτο-
 μέδουσα, Ιαπεδόη, Λυσανάσσα, Κυμώ, Πιόνη,
 Αλιμένη, Πλησώρη, Εὐχεάτη, Πρωτώ, Καλυψώ,
 3 Πανόπη, Κραντώ, Νεόρμεις, Ιαπωνόη, Διτιάειρα,
 Πολυώη, Αὐτονόη, Μελίη, Διτώνη, Ιουή, Δηρώ,
 Εὐαγόρη, Ψαμάθη, Εὐμόλπη, Ιόνη, Δωραμένη,
 Κιτώ, Λιμνώρεα. Ζῶς δ' ἑξαμῆ μ' ἦραν, καὶ πελοῖ
 10 Ἡβην, Εἰλειθυῖαν, Ἀργεῖον. μίγνυται δὲ πολλαὶ
 θνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναιξίν. ἐκ μὲν οὐκ Ὀφειδὸς
 τ' Ουρανῶς, γυνῶν θυγατέρας, Ὄρας, Εἰρήνην,
 Εὐνομίαν, Δίκην, Μοίρας, Κλωθώ, Λάχνην,
 Ατρεπον. ἐκ Διώνης δ' Αφροδίτῃ. ἐξ Εὐρωῆμης
 15 δὲ τ' Ὀκεανῶς, Σάειας, Ἀγλαίην, Εὐφροσύνην,
 Θάλειαν. ἐκ δὲ Στυγὸς, Περσεφόνην. ἐκ δὲ Μνη-
 μοσύνης, Μῆσαι, Πρωτῇ μὲν Καλλιόπῃ, εἰτά
 Κλειῶ, Μελπομένῃ, Εὐτέρπῃ, Ήρατῃ, Τερψιχό-
 ρῃ, Ουρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν. Καλλιόπῃ
 20 καὶ οὐκ οὐδ' Ὀϊάγῃ, κατ' ἐπέκλησιν δὲ Ἀπίλλωνος,
 Ἀἴνους, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκλεινεν. καὶ Ὀρφεὺς, ὁ ἀσκή-
 σας κιθαριδίαν, ὃς ἄδων ἐκίνει λίδοις τε καὶ δένδρε-
 ἀποδαμύσης δὲ Εὐρυδίκης τ' γυναικὸς αὐτῆς θνηθεί-
 σης ὑπὸ ὄφεως, κατήλθεν εἰς ἄδ' αὖ, δέλων ἀγαγεῖν
 αὐτῇ. καὶ Πλάτωνας ἐπέσειεν ἀναπύμψαι. ὁ δὲ ὑπέ-
 25 ρχτο τῆτο ποιήσιν, αὐτὸ μὴ πορεύμεν. Ὀρφεὺς
 ἐπιδραφῇ φεῖν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς. Ἐδραφεύσας δ'
 δὲ, ἀπὸ τῶν, ὅτι δραφεῖς ἐδιάσπατο τὴν γυναικά. ἥ
 δὲ, πάλιν ἐπέστρεψεν. εὖρε δὲ Ὀρφεὺς καὶ τὰ Διόν-
 υστὲ μυσθεῖα, καὶ τίθαπται φεῖν τὴν Πιτείαν, δια-
 30 σπαδὸς ὑπὸ τῇ Μαινάδων. Κλειῶ δὲ, Πιέρον
 τοῦ Μάγνητος ἡρώδη κατὰ μύθον Ἀφροδίτης ὠρεῖ-
 σιαι γὰρ αὐτῇ τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἔρωτα. σμελεθροῦσι

ira, quòd ei Adonidis amorem exprobrasset, deperisset, cuius compressu Hyacinthum filium concepit. Huius amore Thamyris, Philammonis & Argiopes nympha filius, inflammatus fuit; ac mascula Venere primus usus dicitur. Sed Hyacinthum amasium disco percussu Apollo inuitus occidit. Thamyris cum forma corporis prestans, tum fidibus clarus, de cantu Musas pronocauit, omniumq; concubitus victor, victus autem, illarum arbitratu se multatum iri paciscitur. Musa itaque superatum Thamyrin, oculorum luce & citharœdica priuant. Caterum Rhesus fuit Euterpes ac Strymonis amnis filius, quem in bello Troiano Diomedes obtruncavit. Nec desunt, qui hunc Calliope natum scribunt. Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt. At Melpomene & Acheloo, Sirenes: de quibus, ubi de Ulysse agetur, dicemus. Iuno citra cuiusquam concubitus peperit Volcanum. Sed Homeri testimonio, & hunc Ioue natum esse confirmatur: Quem Iupiter matri in vincula coniectæ opem ferentem de cœlo præcipitem dedit. Nam coniugem, quòd Herculi ad Ilium deuastandum nauiganti tempestatem intulisset, ex Olympo suspenderat: Volcanum verò in Lemno insula deiectum, & eo casu claudum factum, Thetis seruauit incolumem. Iupiter ad hæc Thetidi, varias alternati formas quo illius vitaret amplexus, immiscetur. Quam, cum gravidam esse persensisset, absorbere occupat, quoniam postnatam ex ea puellam, filium se parituram dicebat, qui cœli dominatione potiturus esset. Id futurum veritus eam absorbit. Vbi verò pariendi tempus aduenit, Prometheus, siue, ut alij tradunt, Volcanus, eius caput securi percussit, deque illius vertice secus Tritonem amnem armata Pallas exiliuit. Caterum de Cœi

- δὲ ἐβλήθησιν ἐξ αὐτῆ παῖδα Τάκινθον· οὗ Θάμυ-
 εις, ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀρχόπης νύμφης, ἔχον ἔρωτα,
 πορρωτέρω ἀρξάμενος ἔρᾶν ἀρρένων. ἀλλ' Τάκινθον μὲν
 ὕστερον Ἀπόλλων ἐρώμενον ὄντα, δίσκῳ βαλὼν, ἀκὼν
 5 ἀπέκτεινε. Θάμυεις δὲ, κάλλιει διανεγκὼν καὶ καθαρι-
 δία, περὶ μουσικῆς ἤεισε Μούσαις, στυθέμενος, αὐ-
 μὲν κρείττων ἀρεθῇ, πλησιάζειν πάσας· ἐὰν δ' ὅ
 ἡγήσθῃ· στερηθῇ δ' αὖ ἐκείναι δέλωσι. καδυπέρτεραι
 δὲ αἱ Μῦσαι γυρόμεναι, καὶ τῶν ὀμμάτων αὐτῶν
 10 καὶ τῆς καθαριδίας ἐστέρησαν. Εὐτέρπης δὲ καὶ πο-
 ταμοῦ Στυγίου· ῥῆσθ'· ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης
 ἀπέκτεινεν. ὡς δ' ἐγίοις λέγουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπὸ
 χην. Θαλαίᾳ δ' καὶ Ἀπόλλωνος ἐβλήθητο Κορυβάντης·
 Μελομένης δὲ καὶ Ἀχλῶου, Σειρήνους· περὶ δ' ἐν τοῖς
 15 περὶ Ὀδυσσεὺς ἐροῦμεν. Ἡρα δὲ, χρεῖς δυνῆς ἐβλήθη-
 σιν Ἡφαίστου· ὡς δὲ Ὀμηρος λέγει, καὶ τετὰρ ἐκ Διὸς
 ἐβλήθησε. βίβηθ' ὅ αὐτὴν ἐξ οὐρανὸς Ζεὺς, Ἡρα δὲ
 θέσθ' ἐβοηθούτα· ταύτῃ γὰρ ἐξεκρέμασε Ζεὺς ἐξ
 20 Ὀλύμπου, χεῖμα ἑπιπέμψασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε
 Τροίαν ἔλθων ἔπλει. πόνοντα δ' Ἡφαίστου ἐν Λήμνῳ,
 καὶ πρῶθέν τε τὰς βάσεις, δίδωσσι θέτις. Μίγνυ-
 ται δὲ Ζεὺς θέπιδι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας,
 ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν. καὶ αὐτῷ γυρομένῳ ἐγκυον,
 25 κατὰ πίνει φθάσας· ἐπεὶ περ ἔλεγε γυνήσιν παῖδα,
 μετὰ τῷ μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γυῖναι κόριον, ὃς
 οὐρανοῦ δυνάστης γυνήσεται. ἔπο φοβηθεῖς, κατέπειν
 αὐτῷ. ὡς δ' ὁ τῆς γυνήσεως ἐνέστη χρόνος, πλή-
 30 ξαντὸν αὐτῆς τῷ κεφαλῇ πλέει Προμηθέως,
 ἦ, κατὰ τῶν ἄλλοις λέγουσι, καὶ Ἡφαίστου. ἐν κο-
 ρυφῇ ἐπὶ ποταμῷ Τείτωνος, Ἀθλῶα σὺν ὀπλοῖς
 ἀνέδοξε. τῶν δ' Κοῖνδυατέρων Ἀστεία μὲν, ὁμοιω-
 θεῖσα ὄρνυξ, αὐτῷ εἰς δάλαρον ἔρριψε, φέρονσιν

filiabus *Asteria* fugiens *Ionis* complexum in coturnacem mutata seipsam demisit in mare, & ab ea urbs *Asteria* appellata fuit, quæ postea *Dolos* nomen accepit. Siquidem *Latonam* ab *Ione* compressam per uniuersum terrarum orbem *Iuno* insectata est, donec *Delum* peruenit, atque ibi *Dianam* prius peperit: qua obstetrice adiuta mater *Apollinem* deinceps edidit. Enimvero *Diana* venationis studio delectata, virgo permansit: *Apollo* autem diuinandi facultatem edoctus à *Pane* *Iouis* & *Contumelia* filio, *Delphos*, quo tempore *Themis* illic oracula dabat, se contulit. At cùm templi custos *Pytho* serpens ab hiatus aditu prohiberet *Apollinem*, hoc perempto *Deus* oraculi locum occupat, neq; longo post tempore *Fityum* quoq; *Iouis* ex *Elara* *Orchomeni* filia natum interemit. quam *Iupiter* ubi compressit, *Iunonis* metu sub terram occuluit, conceptumque filium *Fityum* inusitata magnitudinis in lucem edidit. Hic igitur in *Pythonem* contendens, *Latonam* conspiciatus, eiúsque desiderio detentus, abripit. Hac filiorum opem implorat, & *Fityum* sagittis conficiunt: qui & mortuus cruciatur. *Vultures* enim apud *Inferas* eius cer depascere nunquam desistunt. *Apollo* etiam *Marsyan* *Olympi* filium occidit. Hic enim, cum tibus inuenisset, quas *Minerua*, quòd informe vultum efficerent, abiecerat, *Apollinem* de *Musica* pronocare non dubitauit. Hor de compacto in certamen descendunt, ut victor arbitrata suo denictum afficiat. Inito igitur certamine conuersa cithara certabat *Apollo*, idemque ut *Marsyas* faceret, imperauit: quod cum ille nequiret, *Apollo* prestantior estinuocus. Quare suspensum *Marsyan* è proxima ac patula pini ramo detracta pelle ita confecit. Sed & *Diana* *Orionem* in *Delta* necauit. Hunc

- πλὴν πρὸς Δία σπουδαίαν, καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης
 Ἀστεία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Δῆλα. Ἀπὸ
 δὲ, σπουδαῖον Διὶ, καὶ πλὴν γλῶσσαι ὑφ' Ἡρας ἡ-
 λαύνετο, μέχρις εἰς Δῆλον ἐλθοῦσα, ἡμῶν πρῶτον
 5 Ἀρτεμιν ὑφ' ἧς μαιώδεσσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐβύνη-
 σεν. Ἀρτεμις μὲν οὖν, τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα, παρθένος
 ἔμεινεν. Ἀπόλλων δὲ, τὸ μαρτυρικὸν μαδῶν παρὰ τῷ
 Πανδρὸς τῷ Διὸς καὶ Ὑβρίως, ἦκεν εἰς Δέλφους, χρησμο-
 δοῦσας τότε Θέμιδας. ὥς δὲ ὁ φρεσὶν τὸ μαρτυρικόν
 10 Πύθων ὄρις, ἐκάλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ
 χάσμα, τοῦτον ἀνελών, τὸ μαρτυρικὸν περὶ λαμβάνει.
 κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν. ὅς μιν Διὸς
 υἱός, καὶ τῆς Ορχομενοῦ θυγατρὸς Ελάρης, μιν Ζεὺς,
 ἐπειδὴ σωῆλθε, δέσας Ἡραν, ἐπὶ γλῶσσαι ἐκρυψε
 15 καὶ τὸν κυφορθεῖντα παῖδα Τιτυὸν ὑφ' ἡμέρῃ,
 εἰς φῶς ἀνήγαγε. ἔτι δὲ ἐρχόμενος εἰς Πύθωνα,
 Ἀπὸ δεινέας, πύθων καταχθεῖς, ἐπασσάτω. ἡ
 δὲ, τοὺς παῖδας ἐπικλεῖται, καὶ κατατοξάσκει
 αὐτόν. κολάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον. γούπις γὰρ
 20 αὐτὴ πλὴν καρδίαν ἐν ἄδου ἐδίδουσιν. ἀπέκτεινε δὲ
 Ἀπόλλων καὶ τὸν Ολύμπου παῖδα Μαρσύαν. οὗτος γὰρ,
 δέρον αἰλούς, οὗς ἔρρεψεν Ἀθηνᾶ, διὰ τὸ
 πλὴν ὅψιν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν εἰς εἶν περὶ
 μουσικῆς Ἀπόλλωνι. συνδεμένον δὲ αὐτῶν, ἵνα ὁ
 25 νικήσας, ὁ βέλεται διαβῇ τὸ ἡττημένον, τὸ κείσας
 ἡμιμένης, τὸ κιδάσαν σέφας. ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων,
 καὶ ποιεῖν ἐκέλευσε τὸ Μαρσύαν τῷ δὲ ἀδωατωῦτος,
 δέροντας κείσας ὁ Ἀπόλλων, κειμένους τὸ Μαρσύαν
 ἐκ πύθων ὑφ' ἡμέρῃ πύθων, ἐκτεμὼν τὸ δέμα,
 30 ὥς δὲ διέρθειεν. Ωρίοντα δὲ Ἀρτεμις ἀπέκλεινεν ἐν
 Δῆλῳ. τῶτον γηγῆν λέγουσιν ὑφ' ἡμέρῃ τὸ σῶμα.

terra vastam vastissima corporis magnitudine fuisse memorat: cum Neptuni ex Euryale filium Pherecydes esse refert. Huic à Neptuno patre in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Siden uxorem habuit, quam Iuno secum de forma certare ansam ad Inferos detruxit; Quiq; cum remeasset in Chium, Merope Oenopionis filiam in connubium postulavit. Hunc Oenopion per ebrietatem somno grauatum excacauit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam arariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seque versus orientem solem ut duceret, imperauit: quò cum venisset, solis radiis excelsaetus, pristinam oculorum lucem recuperauit, inde confestim aduersus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Volcani artificio subterraneum domicilium fecit. Ad hanc Aurora Orionis amore capta ipsum rapit, ac secum in Delum traustulit: Nam Venus, quòd cum Marte concubauerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec defunt qui scribant, Orionem, quòd Dianam, ut secum disco luderet, inuitasset, occisum fuisse. Sed aliis proditur, inferentem vim Opi-vni è virginibus, quæ ab Hyperboreis venerant, à Diana sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphitriten Oceani filiam sibi coniugio copulauit: ex qua Triton ac Rhode, quæ Soli nupsit, orti sunt. Pluto Proserpina amore succensus incredibili, eam Iouis adiumento furtim rapuit. At Ceres accensis facibus, noctes, atq; dies uniuersum terrarum orbem vestigando lustrauit: quæ, ubi renunciatur à Plutonè filiam fuisse abreptam, diis irata cælum reliquit, mortaliq; assimilata mulieri, Eleusinem contendit, ac primo quidem lapidem $\alpha\gamma\epsilon\lambda\alpha\sigma\omicron\rho$ de suo mœore appellatum, non procul à Callichoro puteo, insedit.

- Φερεκύδης ὃ αὐτὸν Ποσειδῶν· καὶ Εὐρυάλης λέγει.
 ἐδωρήσατο ὃ αὐτῷ Ποσειδῶν διαβαίνειν τὴν θάλασσαν.
 ἔτος μὲν ἔγρημε Σίδω· ὡς ἔρριψεν εἰς ἄβυθον παρὰ
 μορφῆς εἰσαπασα Ἡρα. αὖτις ὃ ἐλθὼν εἰς Χίον,
 5 Μερόπῃ τὴν Οἰνοπίων· ἐμνηστεύσατο. μεθύσας ὃ
 Οἰνοπίων αὐτὸν, κοιμώμενον ἐτύφλωσε, καὶ παρὰ
 τοῖς αἰχμαλοῖς ἔρριψεν. ὃ ὃ, ἐπὶ τὸ χαλκεῖον ἐλθὼν,
 καὶ ἀπάσας πᾶσι εἷνα, ἐπὶ τῇ ὥμων ὀπιδήμῳ,
 ἐκέλευσε ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς. ἐκεῖ ὃ παρὰ
 10 γηρύμῳ, ἀνέβλεψεν ἐκχεεῖς ὑπὸ τῇ ἡλιακῇ ἀκ-
 τῇ, καὶ διὰ ταχέων ἐπὶ τῇ Οἰνοπίωνᾳ ἔαυενδεν.
 ἀλλὰ τὴν μὲν Ποσειδῶνι, Ἡφαιστότευκτον ὑπὸ γῆν
 αἰετοκλάσεν οἶκον· Ωρίωνος δὲ Ἡὼς ἐξαδείσα
 ἦρπασε, καὶ ἐκύμωσεν εἰς Δῆλον. ἐποίησεν γὰρ αὐτῷ
 15 Αφροδίτη σιωπῶντος ἔρᾳν, ὅππῃ Ἀρεὶ σιωπῶντάς τινες, ὃ δὲ
 Ωρίων, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀνῆρέ τις, θισκόμενος
 Ἀνταμιν περὶ χαλκόμενος· ὡς δὲ πινες, βιαζόμενος
 ὧπιν, μίαν τὴν ἐξ Ὑψιβορέων περὶ γηρύμῳ παρ-
 δένων, ὑπὸ Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη. Ποσειδῶν ὃ, Ἀμ.
 20 φοιτείτῃ τὴν Ὠκεανῷ γαμεῖ· καὶ αὐτῇ γίνεται Τείτων
 καὶ Ρόδη, ὡς Ἡλῖος ἔγρημε. Πλούτων ὃ, Περσεφόνης
 ἐξαδείσας, Διὸς σιωπῶντος, ἦρπασεν αὐτὴν κρύφα.
 Δήμητρα δὲ, μὴ λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας,
 καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ζητῶσα παύσεται· μαθεῖσα ὃ παρὰ
 25 ἐρμινέων, ὅππῃ Πλέτων αὐτὴν ἦρπασεν, ὀρμιζομένη
 θεοῖς, ἀπέλιπεν ἔσανόν· εἰσαδείσα ὃ γυναικί, ἦκεν
 εἰς Βελούσιν· καὶ παρὰ τὸν μὲν ἐπὶ τῇ ἀπὸ ἐκείνης
 κληθεῖσαν Ἀγέλασεν ἐκείνησε πέτραν παρὰ τὸ Καλλι-
 χροον φρέαρ χαλκόμενον· ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλ-
 30 θῆσα τὴν βασιλεύοντα τότε Ελευσινίαν, ἔνδον ἑστῶν

Inde ad Celeum iam tum Eleusiniorum Regem profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, Anus quaedam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus laceffit: eaque ratione risum illi excussit: qua de re in Theſmophoriis, mulieribus scommatum licentiam enatam fuisse memorant. Celeo tum ex Metanira coniuge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem cum immortalē facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quicquid in illo mortalitatis inerat, adimebat. Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adoleſcebat: mater, quid nam Dea faceret, observat, cumq; igne cooperitum deprehendisset filiolum, exclamavit; Quo circa puer ab igne fuit absumptus, seque ipsam Dea agnoscendam dedit; ac Triptolema Metanira natorum maximo currum ab alatis trahendum draconibus comparat, triticumq; concessit, quod, per aërem veſtus, uni- versò terrarum orbi serendum condonaret. Atqui Panyasis Triptolemem Eleusinis filium facit: ad eum enim Cererem peruenisse refert; Pherecydes autem ipsum Oceano & Terra natam esse ait. Inter hæc Iupiter Plutoni, ut Proserpinam remitteret, imperavit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, Punici mali granum dedit illi comedendum. Hæc autem, cum quædam manderet, minimè prauideret, id ipsum confecit. Ceres Ascalapho, Acherontis & Gorgyra filio, quod falsum in eam testimonium dixisset, graue superimposuit saxum apud Inferos. Sic demum Proserpina tertiam singulorum annorum partem cum Plutone manere compellitur, Quod superest illi cum superis degendum fuit. Hæc itaque sunt quæ de Cerere traduntur. Ops adhæc

- γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τέτων παρ' αὐτὰς καθίζε-
 ος, χάα πῆ Ἰάμβη, σκόλαζα τῷ θεῷ, ἐπὶ
 ποτε μετῴδασαι· δια τὸ ἐν τοῖς Θεομοφοεῖοις τὰς
 γυναικὰς σκόπῃεν λέγεισιν. ὄντος δ' τῇ Κελεῦ γυν-
 5 αικῇ Μετανείρᾳ παιδί, τὸτο ἔδρεψεν ἡ Δημήτηρ
 παρπλαβῦσα· βυλομένη δ' αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆ-
 σαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατέδει το βρέφθ, καὶ
 πειρήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτῷ· καθ' ἡμέραν δ'
 παρθεῖως αὐξανόμενε τ' Διὶ φωνήθ, τὸτο γ' ἰω
 10 ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετήρησεν Μελάνειρα π' παρῆξει
 δεῖα· καὶ καταλαβῦσα εἰς πῦρ ἐγκυρυσμένον, ἀ-
 εβόησε· δίοτθ τὸ μὲν βρέφθ ὑπὸ τῷ πυρὸς ἀνι-
 λώθη, ἡ δεῖα δὲ αὐτῷ ἐξέφυγε. Τειππολέμω δ'
 τῷ παρσβυτέρω τ' Μετανείρῳ πύδων, δίφρον κα-
 15 τασκάδασα πῆλυαν δρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν,
 ὃ τῷ ὅλῳ οἰκισμένῳ δι' ἔραν ἀρόμενθ κατέ-
 σπειρε. Πανύασις δ', Τειππολέμων Εὐδοῖνθ λέ-
 γει. φησὶ γ' Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἑλθεῖν· Φερε-
 κύδης δ' φησὶν αὐτὸν υἱὸν Ωκεανῷ καὶ Γῆς. Διὸς δὲ
 20 Πλέτωνι τῷ Κόριω ἀπαπέμψαι κελεύσανθ, ὃ
 Πλέτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ
 καταμείνη, ῥοιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἡ δὲ,
 εἰ παρθεῖα τὸ συμμασώμενον, κατῴλωσεν αὐ-
 τόν. καταμῦρπυρήσανθ δὲ αὐτῆς Λοκαλάφῃ τῇ
 25 Ἀχέρονθ, καὶ Γοργύρῃ, τέτρω μὲν Δημήτηρ ἐν
 ἄδῃ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν. Παρσιφόνῃ δὲ, καθ'
 ἔχασον ἐνιαυτὸν, τὸ μὲν τρίτον, μὲν Πλέτωνθ
 ἰωσκάδῃ μένειν· τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τοῖς θεοῖς.
 πρὶ μὲν οὖν Δήμητρ' αὐτὰ λέγεται· Γῇ δὲ,
 30 πρὶ Τίταων ἀγακτούσα, γυνῇ Γίγαντος ἐξ

Titanibus irata, Gigantes è Cælo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuictissimas procreauit: qui terribili planè vultu, ac promisso è capite capillo, & proluxa è mento barba, præditi esse videbantur, & anguineos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegreais campis, alij verò ad Pellenen eos habitasse ferunt. In cælum saxa atq; accensas arbores iaculabantur: in quibus Porphyrionem & Halcyonem omnium facile principes fuisse legimus. Quæ ea, in qua natus esset, terra, dimicans, erat immortalis. Hic etiam Solis bonos ex Erythia abegisse disitur. Caterum inter Deos rumor erat, Gigantum posse occidineminem: verùm si mortalium quispiam in societatem arcessatur, eos interituros esse. Quod cum Terra præsensisset, ne mortalis cuiuspiam viribus Gigantes occiderent, remedium quaritabat. Tum Iupiter Aurora, Luna, ac Soli, ne proderent, imperauit. Ipse itaque medicamentum ne Terra comperiret, anteuertens præcidit. Siquidem ad se consilio Palladis Herculem socium arcessiuit. Qui primus omnium Halcyonem sagitta confossum interemit: Hic autem longe plus quàm antea, virium resumebat à Terra, donec Minerva submonente ipsum extra Pellenen urbem abstraxis: atq; ita mortuus est. Porphyrion autem in Herculem & Iunonem pugnans impetum facit. Cui tum Iupiter Iunonis desiderium iniecit: quæ, cum sibi peplum discindi, ac vim parari videret, opem aduocat. Tum Gigas ab Ioue fulminatus, & ab Hercule sagittis transfixus, occubuit. Inter ceteros Apollo laeum Ephialta oculum, dexterum Hercules, sagittarum ictu effoderunt; Eurytum verò querno telo peremit. Clytium ab Hecate, seu potius à Volcano, candenti ferro occisum fuisse scribunt. Minerva Encelado

- Οὐρανοῦ, μεγαθε μιν' σμαίνων αὐτοβλήτοις,
 δυνάμει δὲ ἀκατεγωνίστεις· οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς
 ὄψεσι κατεφάνοντο, καθεζόμενοι βασιλεῖαν κόμῳ ἐκ κε-
 φαλῆς καὶ γυνείων· εἶχον δὲ τὰς βράσας φολίδας
 5 δρακόντων· ἐγόνοντο δὲ, ὥς μὲν πινες λέρυσιν,
 ἐν Φλέγαις· ὥς δὲ ἄλλοι, ἐν Πελλῶνῃ· ἠκόντηζον
 δὲ εἰς οὐρανούς· πέτραι, καὶ δρυὲς ἡμμέναις. διεφερέ
 δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Αλκυονίδας, ὅς δὴ καὶ
 ἀθάνατο ὡς, ἐν ἧτ' ἐγνονήθη γῇ μαχόμενοι.
 10 οὗτο δὲ καὶ τὰς Ηλίου βράσας ἐξ Ερυθρίας ἤλαστο.
 τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ὡς, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδενὰ
 ὅτ' ἡγνάντων ὑπολέδαι δυνάσθαι· συμμαχουῖτο
 δὲ θνητοῦ πνιτο, τελευτήσιν. αἰετομένη δὲ Γῇ
 τοῦτο, ἐζήτει φάρμακον, ἵνα μύδι ὑπὸ θηήτοι
 15 δυνῶντο ὑπολέδαι· Ζεὺς δὲ ἀπειπὸν φαίνεται
 Ἡοῖ τε καὶ Σελῶν καὶ Ηλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον
 αὐτοῖς ἔπαυε φθάσας· Ηρακλέα δὲ σύμμαχον δι'
 Αἰδώς ἐπεκαλέσατο, καὶ κείν' ὡς πρῶτον μὲν ἐτό-
 ξευσεν Αλκυονέα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μάλλον
 20 ἀνέθάλπειτο· Αἰδώς δὲ ὑποθεμένης, ἔξω τῆς Πε-
 λῶν εἰλκυσεν αὐτόν· καὶ κείν' ὡς μὲν οὕτω ἐπι-
 λευτα· Πορφυρίων ὅς Ηρακλεῖ καὶ μάχῳ ἐφώρμη-
 σε, καὶ Ηρα. Ζεὺς ὅς αὐτῷ πόθον Ηρας ἐνέβαλεν,
 ἥπας καὶ καπαρρηγνύτο αὐτὴ τοὺς πέπλους, καὶ.
 25 βιάζεσθαι θέλοντο, βοηθὸς ἐπεκαλείτο. καὶ Διὸς
 κατεγνώσθη αὐτόν, Ηρακλῆς τοξέυσας ἀπικτι-
 νει. ἧς δὲ λοιπῶν Απύλων μὲν Εφιάλτου τὸν
 αἰστέρων ἐτόξευσεν ὀφθαλμὸν, Ηρακλῆς δὲ τὸν δε-
 ξιόν· Εὐρυτον δὲ θυρῶ δρυὸς ἔκτεινε· Κλύπρον
 30 δὲ φασὶν Εκάτη· μάλλον δὲ Ηραϊσος, βαλὼν μύδροις.
 Αἰδώς δὲ Εγκλάδω φεύγων, Σικελίαν ἐπὶ ῥήϊο

fugienti Siciliam insulam iniecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna, suum sibi corpus contextit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Cō tandem pervenit. In hunc Deus insula partem reuulsam pro telo coniecit : quæ Nisyrōn dicitur. Mercurius Orci galea tectus pugna confecit Hippolytum, * Gratiationem Diana, Agrum deinde Parca & Thoonem, anea claua pugnantes contuderunt. Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit ; Sed & Hercules ita pereuntes sagittis confodit. Post igitur debellatos à superis Gigantas Terra longe atrocius indignata Tartaro ammiscetur, ac Typhonem duplici natura, humana simul atque ferina, constantem, in Sicilia parit. Hic & corporis vastitate & robore ceteris omnibus quos Terra genuerat, antecellebat. Hic etiam crurum tenuis immensa humana forma magnitudo erat, ut omnium montium cacuminibus altior esse videretur: cuius etiam caput saepenumero astra pertingebat. Sed & eiusdem manuum altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebant. ex his centum draconum capita eminebant. In cruribus maximas viperarum spiras ille continebat : quarum volumina ad verticem ipsum usque protendebantur, eaque vipera ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum. Squalentes autem e capite crines & mento barba impexa prolixaque, ventilabant. Ignis oculis emicabat. Talis itaque tantusque Typhon candentes in cælum lapides iaculatus, cum sibilo simul atque boatu ferebatur; Magna etiam ex ipsius ore ignis procella defernebat. Hunc ubi Di in cælum prospiciunt irrupentem, acti in fugam, properare in Ægyptum coeperunt, & ubi illum insectentem vident, in varias animantium formas sese

- πῶ νῆσον. Πάλλαντο δὲ πῶ δρεῖν ἐκτεμοῦ-
 σα, ταύτη κατὰ πῶ μάχῃ τὸ ἴδιον ἐπέσκεπε σῶ-
 μα. Πολυβώτης δὲ διὰ τῆ θαλάσσης διαχθεὶς ὑπὸ
 τοῦ Ποσειδῶντο, ἦκεν εἰς Κῶ. Ποσειδῶν δὲ τῆς
 5 κῆσου μέρτο [διαρρήξας] ἐπὶ ῥίψεν αὐτῷ, τὸ
 λεγόμενον Νίσυρον. Ερμῆς δὲ, πῶ Αἰδτο κυνέλιον
 ἔχων καὶ πῶ μάχῃ, Ἰππόλυτον ἀπέκτεινεν. Ἀρ-
 τεμις δὲ * Γεσπίωνα. Μοῖραι δὲ Ἀγριον καὶ Θόω-
 να χαλκίοις ῥοπαίοις μαχομένοις. τοὺς δὲ ἄλλοις
 10 κεραινοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθιρε. πάντας δὲ Ἡρα-
 κλῆς ἀπολλυμένοις ἐτόξασεν. ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ
 θεοὶ τοῦ Γιγάντων, Γῆ μᾶλλον χολωθεῖσα, μί-
 γνυται Ταρτάρῳ, καὶ γυνῆ Τυφῶνα ἐν Σικελίᾳ,
 μεμιγμένῳ ἔχοντα φύσιν, ἀνδρὸς καὶ θηρίου. οὗτο
 15 μὲν καὶ μεγάλῃ καὶ δυνάμει πάντων διωέγκαν,
 ὅσοις ἐγόννησε Γῆ. οὗτο δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄχρει-
 μητοῦ ἀπλετον μέγαστο ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερ-
 ἔχιν μὲν πάντων τοῦ ὄρεον. ἡ δὲ κεφαλὴ, πολ-
 λάκις τοῦ ἄστρον ἔλαυε. χεῖρας δὲ εἶχε, πῶ μὲν,
 20 ἐπὶ πῶ ἐπέσαν ἐκτεινομένῳ. πῶ δὲ, ἐπὶ τὰς
 ἀνὰ ὀλας. ἐκ τούτων δὲ ἐξείχον ἐκτὸν κεφαλὰι
 δρακόντων. τὰ δὲ ἀπὸ μητοῦ, σπείρας εἶχεν ὑπὸ
 μεγάλῃς ἐχιδνῶν. ὧν ὅλκοι πρὸς αὐτῷ ἐκτεινό-
 μενοι κορυφῶν, σπειγμὸν πολὺν ἐξείσαν. παῦ δὲ
 25 αὐτῷ τὸ σῶμα κατεπύρετο, αὐχμηραὶ δὲ ἐκ κε-
 φαλῆς καὶ χυεῖων πρίχες ἐξηνεμουῦτο. πῦρ δὲ
 ἐδέρκετο τοῖς ὄμμασι. τοιοῦτο ὧν ὁ Τυφῶν καὶ
 τηλικούτο, ἡμμέναι βάλλον πέτρας ἐπ' αὐτὸν
 οὐρανὸν, ματὰ σπειγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο.
 30 πολλὴ δὲ ἐκ τῆ σῶματο πυρὸς ἐξέβρασε ζάλη.
 θεοὶ δ', ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρμώμενον,
 εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο, καὶ διωκόμενοι,

quisque transmutabant. Iupiter autem procul à se Typhonem conspicatus, fulmine percussit: ubi verò comminus fuit; adamantina illum falce deterruit: ac fugientem ad Casium usque extrema Syria montem persecutus est: ibique cum saucium esse cognovisset, manus conseruit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iovem detinuit, eique harpe adempta pedum manuumque nervos dissecuit, impositumque humeris in Ciliciam usque transuexit: quo cum pervenisset, intra Corycium antrum deposuit, similemque ad modum nervos praeisos in urfi pelle occultatos ibidem collocavit, ac Delphynen serpentem, (semifera hac erat puella) velut custodem apposuit. Interim verò Mercurius & Aegipan nervos suffurati, clanculum Iovi rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus, alatos equos currui repente iungit, eumque aëtum conscendit, ac Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo est persecutus, quò à Iove aëtum Parca deceperunt. Nam, cum ipsi in animum induxissent, se valentiores fore, matura ac mitia poma gustavit. Proinde cum Iovem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnaque ad Hemum commissa, solidos montes iaculatus est. Hi verò contra nova fulminum vi deturbantur, multumque in ipso monte sanguinis exundavit: à quo Hemi nomen factum fuisse ferunt; Quique cum per Siculum mare fugere incœpisset, Iupiter Aetnam Sicilia montem superiniecit: Hic mira vastitatis est, à quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum iactum, ignium in eo fieri spiramenta ferunt. De his autem hac hætenus à nobis dicta sunt. Interea verò Prometheus formatis ex aqua & terra hominibus, clam Iove ignem in ferula furatus dedit.

- τὰς ἰδέας μετέβαλον εἰς ζῶα. Ζῆς δὲ πῶρρον με-
 ὄντα Τυφῶνα ἔβαλε κεραυνοῖς · πλησίον δὲ θρό-
 νου, ἀδαμαπίνης κατέπησεν ἄρπυιαι, καὶ φάρον-
 τα ἄρπυιαι τοῦ Κασίου ὄρεος, σινεδρίαζε · τῷτο δὲ
 5 ὑπέρεκται Συρία. καίθι δὲ αὐτὸν καταπαύω-
 μένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας σινεδρίαζε. Τυφῶν δὲ, τῶς
 σπείρας περικυβέτης, κατέβη αὐτόν · καὶ τῶν ἄρ-
 πυιαι ἀεελομένων, τὰ τε τῶν χερῶν καὶ τῶν πο-
 δῶν διέτεμε νεῦρα, ἀράμην δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων,
 10 διακόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν ·
 καὶ παρελθὼν, εἰς τὸ Κωρύκιον ἄστρον κατέβητο.
 ὁμοίως ὅ καὶ τὰ νεῦρα κρύφας ἄρκτου δορᾶ, καίθι
 ἀπὸ τοῦτο, καὶ κατέστησε Δελφύνῳ δράκοντα · (ἡμί-
 θης ὅ καὶ αὐτὴ ἡ κόρη) Ἑρμῆς ὅ καὶ Αἰγύπτου, ἐκ-
 15 κλέψαντες τὰ νεῦρα, ἤρμους τῶν Διὸς λαδόντες. Ζῆς
 δὲ, τὸ ἰδὼν ἀντακομισάμενος ἰχθῦν, ἐξ αἰφνης ἐξ
 οὐρανοῦ ἐπὶ πηλῶν ὀχρύμην ἵππων ἄρματι,
 βάλων κεραυνοῖς, ἐπὶ ὅρῳ ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ
 λεγόμενον Νύσαν · ὅπου Μοῖραι αὐτὸν διωχθέντα
 20 ἠπάτησαν. πρὸς τοῦτο ὅτι ῥωθῆσεται μάλλον, ἐγεί-
 σατο τῶν ἐφημέρων καρτῶν · διότῳ ἐπιδιωκόμενος
 αὐτὸς, ἦκεν εἰς Θράκην. καὶ μαχόμενος περὶ τῶν
 Αἰγύπτου, ὅλα ἔβαλεν ὄρη. τούτων ὅ καὶ αὐτὸν ὑπὸ
 τῶν κεραυνῶν πάλιν ὠθεμένων, πολὺ ὅτι τῶν ὄρει
 25 ἐξέκλυσε αἷμα · καὶ φασιν ἐκ τούτου τὸ ὅρῳ κλη-
 θῆναι Αἰγύπτου. φάρον ὅ ὁρμηθέντος αὐτοῦ διὰ τῶν
 Σικελικῆς θαλάσσης, Ζῆς ἐπὶ ῥέφεν Αἰγύπτου ὅρῳ
 ἐν Σικελίᾳ · τῷτο δὲ ὑπερμέγας ὄντι · ἐξ οὗ μέ-
 χει δεῦρο φασὶν ὑπὸ τῶν ἐληθέντων κεραυνῶν γί-
 30 νεαὶς πυρὸς ἀναφυσήματα. ἀλλὰ περὶ μὲν τού-
 των, μέχει τῶν δεῦρο, ἡμῖν λελέχθαι. Περμηθεύς
 ὅ, ἐξ οὐρα καὶ γῆς ἀνθρώποις πλάσας, ἐδωκεν

Quod ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Caucasum religandum affigendumq; dedit. Scythia mons est Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum annorum curriculo religatus permansit; Ad quem Aquila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc pœnam Prometheum dedisse memorant, donec Hercules eum vinculis liberauit: quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus. Cæterum Deucalion Promethei filius fuit. Hic imperio tenens ea loca quæ ad Phthiam sunt, Pyrrham filiam Epimethei & Pandora, quam mulierem omnium primam Diij finxerunt, uxorem duxit. Post, ubi prolem aneam tollendam Iupiter censuit, Deucalion Promethei consilio fabrefacta è lignis arca, in eamque ad vitam transigendam rebus necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox Iupiter largè effusis de cœlo imbribus, maximam Græcia partem cooperuit: ut, quicquid in ea mortalium foret, interierit, præter admodum paucos, qui in altissimos circa montes confugerant. Tum vero Thessalicos montes aquarum diluuij immunes fuisse ferunt, necnon, quæ sunt Isthmum extra & Peloponnesum loca, undarum vi omnia contecta fuerunt; quo tempore Deucalion nouem dies, totidemque noctes pelago circumlatus; Parnassum demum appellit, ibiq; cum imbres desissent, egressus, Ioni Phyxio, [qui ad eum confugientibus opem ferre consuevit] sacris operatur. Iupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, iniunxit. Quo facto Deucalion humani generis reparationem deposcit: inde Ionis monitu sumptos de Terra lapides trans caput iactauit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt: qui verò Pyrrha

αὐτοῖς καὶ πῦρ λάθρα Διὸς, ἐν νυκτὶ κρύψας.
 ὡς δὲ ἤδειτο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡρακλῆϊ τῷ Κανκρε-
 σω ὅρει τὸ σῶμα αὐτῷ προσηλωσάτω. ἔπειτα δὲ Σκυ-
 5 δίκων ὄρεσιν ὄϊν. ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Περ-
 μνιδῆος, πολλῶν ἐπ' ἀνθρώπων ἐδέδωκε. καὶ ἐχέ-
 σην δὲ ἡμέραν αἶτος ἐφ' ἡμέραν, ὡς τοὺς λο-
 βούς ἐνέμελλε πρὸς ἡπάτων αὐξανομένων διὰ νυκτὶς.
 καὶ Περμνιδῆος μὲν πυρὸς κλαπίντῃ δίκην ἔπνε-
 10 τώπῃ, μέγας Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὡς
 ἐν τοῖς κατ' Ἡρακλῆα διηλώσομεν. Περμνιδῆος δὲ παῖς
 Δακρυλίων ἐγένετο. οὗ βασιλῶν πρὸς πῶν
 Φιδίαν τόπων, γαμέει Πύρραν τῶν Επιμνιδῆος καὶ
 Πανδώρας, ὧς ἔπλασαν θεοὶ πρὸς τῷ γυναικί. ἐπεὶ
 15 δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκῶν γένος ἠθέλησεν, ὑπο-
 δεμένον Περμνιδῆος, Δευκαλίων τεκτονάμενος λαρ-
 νακα, καὶ τὰ ἐπιπλάσσειν ἐνδεμένους, εἰς ταύτην μετὰ
 Πύρρας ἀέβη. Ζεὺς δ', ὡς πολλὸν ὕετον ἀπ' ἕρανός
 χάσας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν.
 ὥστε διασφαλεῖν πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων γαι-
 20 εῖς· οἱ σωσέμενοι εἰς τὰ πηλοῦν ὑψηλὰ ὄρη. τότε
 δ' καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέσκη, καὶ τὰ ἐκτὸς
 Ἰδμοῦ καὶ Πελοποννήσου σωεχέθη πάντα. Δακρυ-
 λίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι, διὰ τῆς θαλάσσης φερό-
 25 μενος, ἐφ' ἡμέρας ἐννέα, καὶ νύκτας ἴσας, τῷ
 Παρνασσῷ προσέειπε, καλεῖ πρὸς ὁμβροῦν πᾶσαν λα-
 βόντων, ἐκδᾶς ἰδυσε διὰ φυξίῳ. Ζεὺς δὲ, πύ-
 ψας Ἑρμῶν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψε αὐτεῖναι ὅ, τι
 βούλεται. ὁ δὲ, αὐτεῖται ἀνθρώποις ἀγρῶν γνέσθαι
 καὶ Διὸς εἰπόντῃ, ὑπὲρ κεφαλῶν αἶρων ἔβαλλε
 30 τοὺς λίθους. καὶ οὓς μὲν ἔβαλλεν ὁ Δευκαλίων,
 ἄνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες· ὅσων

iactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei. λαός enim lapidem significat. Perro ex Dencalione ac Pyrrha nati sunt, Hellen, ante alios, quem ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt: inde Amphictyon, qui cum Cranao Attica imperavit. Hinc insuper Protogenea filia fuit: ex qua & Ioue Aëtlius procreatur. Ex Hellene verò & Orseide nymp̃ha, Dorus, Xuthus & Æolus. Is quidem de se Hellenas, qui postea Græci vocati sunt, nominavit: filijs & hic loca partitus est. Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Creusa Erechthei filia, Achaum genuit & Ionem, à quibus Achivi & Iones nuncupantur. Dorus autem, quæ trans Peloponnesum est, terram nactus, incolas suo de nomine Dorienses appellavit. Æolus verò locis quæ circa Thesaliam sunt imperans, populis Æolensibus nomen imposuit. Qui ducta Enarete Deimachi filia, septem ex ea filios procreavit, Critheum, Sisyphum, Ashamantem, Salmonem, Deionem, Magnetem, & Perierem. Sed & filias quinque, Canachen, Halcyonen, Pisidicen, Calycen, ac Perimeden. Ex Acheloo verò & Perimede, Hippodamus & Orestes. Ex Pisidice & Myrmidone Antiphus & Acton nati sunt. Cateram Halcyonen Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim coniugem suam Inonem: hæc verò virum suum Ionem esse dicebat. Vtrumque Iupiter in aueis, illam in halcyonem, hunc in mergum mutavit. Atqui Canache & Neptunus Opleum, Nereum, Epopeum, Aloemq; & Triopem genuerunt. Sed Aloeus Iphimediæ Triopis filiam, quæ Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continenter ad mare se conferens, & haustus manibus

καὶ λαοὶ μεταφαικῶς ὀνομάδουσιν ἐπὶ τοῦ Λαῶε
 λίδου. γίνονται δὲ ἐκ Πύρραι Δόχαλιόνι παῖδες,
 Ἑλλῶ μὲν πατρὶς· ὃν ἐκ Διὸς [ἐνιοί] γαμή-
 νηδαι λέγουσι· [δῶτερθ' εἰ] ἀμφικτύων ὁ με-
 τὰ Κραναῦ βασιλεύσας τῆς Ἀθηικῆς· θυγάτηρ δὲ
 Πρωτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀέδλιος. Ἑλλῶος
 ὃ καὶ νύμφης Ορσιίδος, Δῶρθ', Εὐθῶθ', Αἰο-
 λθ'. αὐτὸς μὲν ἔν' ἀφ' αὐτῶ, τοὺς καλυμένοις
 10 Γραικοῖς, προσηγρόδουν Ἕλληνας· ταῖς ὃ παισὶν ἐμέ-
 εις ἔχουσαν. καὶ Εὐθῶθ' μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόν-
 νησον, ἐκ Κρεουσὶ τῆς Ερεχθίδος Ἀχαιὸν ἐγέννησεν,
 καὶ Ἰάνα· ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλεῦνται· Δῶ-
 ρθ' ὃ, ἔπειτα χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τοὺς
 κατοικοῦντας ἀφ' ἑαυτοῦ, Δωριεῖς ἐκάλεσεν· Αἰόλος ὃ,
 15 βασιλεύων τοῦ περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς
 ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγρόδου· καὶ γῆμας Εὐα-
 ρέτιν τὴν Δηϊμάχου, παῖδας μὲν ἐγέννησεν ἑπτά,
 Κειδέα, Σίσυφον, Ἀδάμαντα, Σαλμωνέα, Δη-
 ἰόνα, Μάγνητα, Περιήρην· θυγατέρας δὲ πέντε,
 20 Κανάχην, Ἀλκυνόην, Πεισιδίην, Καλύνην, Πε-
 ειμήδην. Πεισιδήδης μὲν οὖν καὶ Ἀχελάου, Ἰπ-
 ποδάμης καὶ Ορέης· Πεισιδίης ὃ καὶ Μυρμιδόνος,
 Ἀντίφος καὶ Ἀκτων. Ἀλκυνόην δὲ, Κῆϋξ ἐγήμεν
 Εὐσφόρου παῖς. οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλον-
 25 το· ὁ μὲν γὰρ, τὴν γυναικὰ ἔλεγε Ηραν· ἡ δὲ,
 τὸν ἄνδρα Δία· Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπωρέεωσεν· καὶ
 ἔπειτα μὲν, Ἀλκυνόην ἐποίησεν, τὴν δὲ, Κηϋλῆ. Καλ-
 νάχῃ ὃ ἐποίησεν ἐκ Ποσειδῶνθ' Οπεία καὶ Νηρία,
 καὶ Εποπία, καὶ Ἀλωέα, καὶ Τείωπα. Ἀλωεὺς μὲν
 30 ἔν' ἐγνημῶ Ἰφιμέδῳ καὶ Τείωπαθ'· ἥ τις Ποσειδῶ-
 νθ' ἠγάδῃ, καὶ σωτηρῶς φεικῶσα ἐπὶ τὴν θά-
 λασσαν, χρεὶν ἀνυμένει τὰ κύματα τοῖς κόλ-
 ο

fuit; intra sinum ferebat; quæq; à Neptuno compres-
 sa geminas peperit, Otum & Ephialtes, quas Aloidas
 appellant. Illi quotquot annis, latitudine, cubitum,
 longitudine verò, ulnam incresebant: qui ubi nonum
 explevere annum, latitudinem cubitum novem, & ul-
 narum totidem magnitudinem adepti, Ioni bellum in-
 ferre non erubere. Proinde Olympo Ossam imposue-
 runt, Pelioq; super Ossam imposito, eum in modum cœ-
 lum conscensuros se munitabatur. Ingestis ad hac mon-
 tibus, de mari continentem, deq; terra rursus maria se
 reddituros distabant. Quinetiam Ephialtes Inno-
 nem, Otus autem Dianam sibi coniugem deposcebant.
 Martem insuper in vincula coniecere: quem demum
 Mercurius furto eripuit. Diana interim Aloidas per-
 dolum de curra peremit; nam in ceruam mutata per eo-
 rum medium exiliuit. Tum hi velut in feram collima-
 turi, alter alterum telis coniectis occiderunt. Ad hæc
 Endymion ex Calyce & Aethlio nascitur: qui eductis
 Eolensibus è Thessalia Eliden transmigravit. Nec de-
 sunt qui eum Ioue natum esse memorent. hunc ob exi-
 miam corporis pulchritudinem Luna flagrantissime
 deperivit. Qui data ab Ioue, quacumq; vellet, deligendæ
 potestate, cum sœvna perpetuo inmortalem sibi inuen-
 tutem concadi postulavit. Ceterum Etolus Endymio-
 nis & Seidis Nymphe, aut Naidis, siue, ut quidam
 aiunt, Iphianasse filius fuit. Qui cum peremisset Apin
 Phoronei filium, atq; in Euretidem terram aufugisset,
 æcis hospitibus, Phibia & Apollinis filijs, Doro &
 Laodoco, ac Polypoeta, suo de nomine terram Etoliam
 appellari voluit. Sed ex Antolo & Pronoe Phorba
 filia Psyrion & Galydon nati sunt: à quibus, quæ sunt
 illis cognomina in Etolia urbes, nomen acceperunt.

- παρ' ἐπιφέρει. σιωπῶν δὲ αὐτῇ Πόσειδον, δὴ
 ἐμήνησε παῖδας, ὧπ' αὐτὴν καὶ Βορέα' αὖτις Αἰωλίας
 δας λεγμένοις. ἔπει κατ' ἐπ' αὐτὸν ἠΰακον πλάτθ
 μὲν πηχεῖον, μῆκ' δὲ ὀργυαῖον. ἐνεία δ' ἐπ' αὐτῶν
 5 γινόμενοι, καὶ τὸ μὲν πλάτθ πηχεῖν ἔχοντες ἐνεία,
 τὰ δ' ἐμέγ' ὀργυῶν ἐνεία, ὥσ' ὅθεν μάχεται
 διανοῦντο· καὶ τ' μὲν Ὄαυαν ὅτ' ἔ' Οὐλυμπον ἐβε-
 σαν· ἐπὶ δ' ἔ' Ὄαυαν δέντες τὸ Πήληον, διὰ δ' ἔ' ὀ-
 ρῶν τούτων ἠπείλου εἰς οὐρανὸν ἀναβήσασθαι· καὶ
 10 πῶν μὲν δάλασσαν χέοντες τοῖς ὄρεσι, ποιήσ' ἐ-
 λεγον ἠπείρον· πῶν δὲ γῆν, δάλασσαν ἐμύοντο
 δὲ, Βορέα' μὲν Ἦραν· ἄτ' δὲ Ἀρτμιον. ἔδη-
 σαν δὲ καὶ Ἄρην· τοῦτον μὲν οὐδ' Ἑρμῆς ἐξέλε-
 ψεν. ἀνείλε δὲ τοῖς Αἰωλίδας ἐν ἀμάξῃ Ἀρτμις
 15 δὲ ἀπάτης· ἀλλάξασα γ' οὐ πῶν ἰδέαν εἰς ἔλαρον,
 διὰ μέσου αὐτῶν ἐπέδρασε. οἱ δὲ, βουλόμενοι δ' ἐ-
 χῆσαι τὸ πείον, ἐφ' ἑαυτοῖς ἠκόνισαν. Καλύκη δ'
 καὶ Αἰδολίου πῶν, Ενδυμίων γίνεται· ὅστις ἐκ
 Θεσσαλίας Αἰθόλει ἀγαγὼν, ἦλιν ἔκτισε. λέγουσι
 20 δ' αὐτὸν πνέει ἐν Διὶς γνέσθαι. τούτου καλεῖται δε-
 νεγκόντ' ἠεὶ δὲ Σελῶν· Ζεὺς δ' αὐτῷ εἰδὼσιν δ'
 βούλεται ἐλέσθαι· ὃ δὲ, αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παν-
 τὸς ἀθάνατ' καὶ ἀγῆρας μένων. Ενδυμίων δ' ἔ'
 καὶ Σηίδος τύμης, ἢ Νηΐδ' ἢ, ἢ, ὥς πνέει, Ἰφια-
 25 νάσκη, Αἰτωλίδι. ὃς ἀποκτείνει Ἀπὸν τὸν Φορῶ-
 νέως, καὶ φυγὰν εἰς πῶν Κουρήνδ' ἔχων, κτείνει
 τοῖς ὑποδεδραμένοις, Φθίας καὶ Ἀπολλων' ἦοις,
 Δαῖον καὶ Λαοδόκον, καὶ Πολυποίτην, ἐφ' ἑαυτοῦ
 30 πῶν ἔχων Αἰτωλίαν ἐκέλευσε. Αἰτωλὸν δ' καὶ Προ-
 νόης τῆς Φέρβου, Πλάτθον καὶ Καλυδὼν ἐχέοντο·
 ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὠνομάδισαν. Πλά-
 τθ μὲν οὐδ' γῆρας ἐνδύσθαι πῶν δ' αὐτοῦ, πῶν

Pleura ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agenorem procreat, & filias Steropen, Stratoniceque & filium Leophontem. Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicaften & Protogeneam suscepit, ex qua & Marte nascitur Oxylus, Agenor Pleuronis filius, Epicaften Calydone natam coniungem duxit, de qua Parthaonem & Demonicen genuit: qua ex Marte, Euenus, Molum, Pylum, Thestiumq; conceptos peperit. Euenus genuit Marpessam, quam cum Apollo sibi collocari in matrimonium quaritaret, Idas Apharei filius accepto à Neptuno curru pennato rapuit: illum inde è curru insequens Euenus ad amnem Lycormiam venit, neque assequendi voti compos factus equos ingulauit, seque ipsum deinceps in fluuium prædipitem dedit: eiq; Eueno nomen inditum fuit. At Ida Messenen proficiscenti obuiam factus Apollo virginem aufert. qui cum inter se de puella matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirempta, virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hac verita ne se anum factam Apollo dederet, Idas sibi virum esse maluit. Thestius verò ex Eurythemide Cleobæa filia, fœminei sexus quidem, Altheam & Hypermnestram sustulit: mares autem, Iphiclum, Enippum, Plexippum Eurypylumq; creauit. Parthaonis verò & Eurytes Hippodamantis, filij fœne Oeneus, Agrius, Alcatheus, Melas, & Leucopæus: filia Sterope, de qua & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt. Sed Oeneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta uxore Althea Thestij filia Toxeum gignit, quem ipse, quòd fossam transilierit, interfecit: & post hunc, Thyreum & Clymenum, filiam quoq; Georgen, qua nupsit Andremoni: ac Deianiram, quam nonnulli Altheam ipsam ex Dionysio ge-

- θα ἐγέννησεν Ἀγλῖορα· θυγατέρας δ' , Σπερπηῖν
καὶ Στρατονίκην καὶ Λεοφόντην. Καλυδῶν δὲ
καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθῶντος, Ἐπικάστη [καὶ] Πρω-
τογῆνα· ἐξ ἧς καὶ Ἀρεος, Οἰύλος. Ἀγηνωρ δ' ὁ
5 Πλάτωνα, γῆμας Ἐπικάστην τῇ Καλυδῶντος, ἐξῆ-
νθησεν Παρδάονα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἄρεος, Εὐή-
νος, Μῶλος, Πύλος, Θέστος. Εὐήνος μὲν οὖν ἐξῆ-
νθησεν Μάρπησσαν· ἦν Ἀπόλλωνος μνηστέρου, Ἰδαι
ὁ Ἀφαρέως ἤρπασε, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶντος ἄρμα
10 ὑπόπτερον· δίδωκόν δ' Εὐήνος ἐφ' ἄρματος, ἐπὶ τὸν
Λυκίρμαν ἦλθε ποταμὸν καταλαβεῖν δὲ οὐ διω-
μένος, τοὺς μὲν ἵππους ἀπέσφαξεν· ἑαυτὸν δὲ
εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε· καὶ καλεῖται Εὐήνος ὁ πο-
ταμὸς παρ' ἐκείνου. Ἰδαι δὲ εἰς Μεσσηνίην πε-
15 γίγεται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων πεφυχὼν, ἀφαιρεῖται
τῇ κόρῃ· μαχομένων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς
παιδὸς γάμων, Ζεὺς διωλύσας, ἐπέτρεψεν αὐτῇ
τῇ παρθένῳ ἐλέσθαι ὅποτέρῳ βούλεται σιωοικεῖν.
ἡ δὲ, δεῖσα (καὶ ὡς αὐτὴ μὴ γηρῶσαι αὐτῇ Ἀπόλλων
καταλίπῃ, τὸν Ἰδαν εἴλετο ἄδρα. Θεσῖω δὲ ἐξ
20 Εὐρυθέμιδος καὶ Κλεοβοίας, ἐγένοντο θυγατέρες μὲν,
Ἀλδαία, Γαρμνήστρα· ἄρρενες δὲ, Ἴφικλος, Εὐῖπ-
πος, Πλήξιππος, Εὐρύπυλος. Παρδάονος δὲ καὶ
Εὐρύτης Ἱπποδάμαντος, ἐγένοντο παῖδες, Οἶνός,
25 Ἀχίος, Ἀλκίθοος, Μέλας, Λευκοπεύς· θυγάτηρ
δὲ, Σπερπηῖς· ἐξ ἧς καὶ Ἀχιλῆος, Σειρήως θυγάτηρ
λέγουσιν. Οἶνεὺς δὲ, βασιλεύων Καλυδῶντος, παρὰ
Διονύσου φυτὸν ἄμπέλου πρῶτος ἔλαβε. γῆμας δὲ
Ἀλδαίαν τῷ Θεστίῳ, θυγάτηρ Τόξέα· ὃν αὐτὸς ἐκτενεν
30 ὑποπνέσασα τὸν τάφρον· καὶ παρὰ τῷτον, Θυρέα καὶ
Κλύμενον, καὶ θυγατέρας Γόργην, ἡ Ἀνδραίμων ἐγήμεν·
καὶ Δηϊάνειραν, ἡ Ἀλδαίαν λέγουσιν ὅτι Διόνυσος

nuisse ferunt. Hac autem aurigandi perita rem bellicam exercebat: de cuius matrimonio Hercules cum Acheloo dimicauit. Sed Althea ex O Eneo Meleagrum conceptum peperit: quem Marte satum quidam fuisse tradunt: ad quem iam septem dies natum, ipsas aduenisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleager extinguetur, cum stipes in foco accensus perustus fuerit; Quod ubi mater audiuit, stipitem, ex igne sublatum, intra arcam asseruandi causa condidit. Porro Meleager cum natura esset invulnerabilis ac fortis, hunc in modum occubuisse dicitur. Cum annue in agro fruges rediissent, earum primitias O Eneus diis omnibus, una tantum Dianæ per obliuionem prætermissa; consecrauit. Quocirca irata dea aprum immisit, & magnitudine & robore insignem, qui terram colit, ac in ea sata fieri minime sinebat, pecoraq; omnia, & obuium quemq; tollebat è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum quemque conuocauit, eique, qui feram tam immanem occidisset, pellem pulcherrimi facinoris præmium se daturum pollicetur. Qui autem ad apri venationem conuenerunt, hi fuere; Meleager O Enei, Dryas Martis, hi Calydonij sunt: Idas & Lynceus Apharei, Messenij: Castor ac Pollux fratres, Iouis & Leda filij, Lacedæmonij: Theseus Ægei Atheniensis: Admetus Pheretis, domo Pheris: Ancaus Cephensque Lycurgi, ex Arcadia: Iason Æsonis ab Iolco: Iphicles Amphitryonis, Thebanus: Pirithous Ixionis, Larissæus: Peleus Æaci, à Phthia: Telamon Æaci, Salaminus: Eurytion Actoris, Phthius: Atalanta Schœnei ab Arcadia: Amphiaræus Oiclis, Arginus: Quibus cum & Thesey filij fuerunt Hos O Eneus nonem dies, ubi conuenerunt, hospitio

- ἤλυθ' αὐτὴ δ' ἠνιόχε [καὶ τὰ] καὶ πύλεμον
 ἦσκει· καὶ περὶ τῷ γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς πρὸς Ἀρ-
 λῶν ἐπάλασεν· ἐγμήνησε δ' Ἀλθαία πῦδας ἐξ Οἰνέως
 Μελέαρχον· ὃν ἐξ Ἀρεῦ γεγνήσθαι φασί· τούτου δ'
 5 ὄντος ἡμερῶν ἐπ' αὐτῇ, ὡδ' ἀγρομένηαι τὰς Μοίρας, φασὶ
 δὲ εἰπεῖν, Τότε τελευτήσῃ Μελέαρχ' ὅταν ὁ κηρό-
 μεν' ἐπὶ δ' ἐθάρας θαλὸς κατακαῇ· τὸ αἰέσασα
 τὴν θαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία καὶ κατέθετο εἰς λαβάναν.
 Μελέαρχ' δὲ, αὐτῇ ἄσπετος καὶ γυναικὶ γρό-
 10 μεν', τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Ἐπὶ οὖν κερ-
 πῶν ἐν τῇ χώρᾳ γρομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἶνός
 θεοῖς πᾶσι θύων, μόνῃς Ἀρτέμιδος ἐξέλαβετο. μὴνι-
 σασα δὲ ἡ θεὸς, κάπρον ἐφῆκεν ἔξοχον μετέδ' τε
 καὶ ῥώμῃ, ὃς πῶν τε γυνὴν ἀσπερ ἐπιδί, καὶ τὰ
 15 βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας διέφθειρεν. ἐπὶ
 τοῦτον τὸν κάπρον, τοὺς ἀείδους ἐκ τῆς Ἑλλάδος
 πάντας ἐκάλεσε, καὶ πῶ κτείναντι τὸν θῆρα, πῶ
 δρεῖν δώσῃν ἀρίστειον ἐπηγγέλατο. οἱ δὲ σπουδ-
 δόντες ἐπὶ πῶν τῷ κάπρῳ θῆρας, ἦσαν οἷδε· Με-
 20 λέαρχ' Οἶνέως· Δρύας Ἀρεῦ· ἐκ Καλυδωνός
 οὗτοι. Ἰῶδας καὶ Λυγκεύς Ἀφαιέως, ἐκ Μεσσηνίας·
 Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, Διὸς καὶ Λήδας, ἐκ Λα-
 κωνίδων· Θησέας Αἰγέως, ἐξ Ἀθηνῶν· Ἀδμη-
 τ' Φέρητ', ἐκ Φερῶν· Ἀγκῆος καὶ Κηφείας,
 25 Λυκούργου, ἐξ Ἀρχαδίας· Ἰάσων Αἰῶν', ἐξ Ἰωλ-
 κοῦ· Ἰφικλῆς Ἀμφιτεύων', ἐκ Θηβῶν· Πηλεί-
 δους Ἰξίον', ἐκ Λαρίων· Πηλεὺς Αἰακῆ, ἐκ
 Φθίας· Τελαμών Αἰακῆ, ἐκ Σαλαμῖν'· Εὐρυ-
 πίων Ἄκτορ', ἐκ Φθίας· Ἀταλάντῃ Σχοινέως, ἐξ
 30 Ἀρχαδίας· Ἀμφιάρατ' Οἰκλέους, ἐξ Ἄργους. μετὰ
 τούτων καὶ οἱ θεοὶ πῦδας. συνελθόντας δὲ αὐ-
 τοὺς, Οἶνός ἐπὶ ἐνθάδε ἡμέρας ἐξένησε· τῇ δεκάτῃ

exceptit: decimo autem post die Cepheum Ancaumque, ac nonnullos alios venatum ire cum foemina indignum facinus esse reputanteis, Meleager Cleopatra, quae Ida & Marpessa filia erat, maritus, quod ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat, illos cum ipsa simul in venationem exire compulit. Deinde verò cum clarissimi illi venatores aprum ipsum circumstitissent, Hyleus atque Ancæus à bellua crudeliter vulnerati interierunt. Sed Peleus Eurytionem nolens iaculo confodit. & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit: post illam verò Amphiaræum aprum in oculo vulneravit: inde Meleager transfosso latere belluam interfecit. Mox detractam pellem Atalanta muneri dedit. Tum Thestij filij, quod viris presentibus foemina præmia concedantur, indignum putantes, pellem Atalanta donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obuenire, si Meleager eam capere nolit, affirmabant. Quamobrem irarum plenus Meleager, Thestij filios obtruncavit, ac pellem Atalanta restituit. Interea verò Althea mærore confecta de fratrum cade, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant: Sed cum Thestij filij de fera ita contenderent, quod primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus & Calydonijs bellum conflatum esse. Inde in medium progressus Meleager, nonnullos etiam è Thestij filijs occidit. Tum Altheam filium execratam fuisse aiunt, eum verò ob conceptam iram domi mansitasse. Dehinc hostibus ad moenia proximè accedentibus, & ciuibz ipsum suppliciter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, agre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit, pugnando in humanis

Δὲ, Κηφείας καὶ Ἀγκαίου καὶ πῶν ἄλλων ἀπαξιούν-
 των μετὰ γυναικὸς ἐπὶ τῇ θήρᾳ ἐξίέναι. Μελέα-
 ρος, ἔχων γυναῖκα Κλεοπάτραν, ἣ Ἰδου καὶ Μαρ-
 ππῆς θυγατέρα, βυλόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης
 5 τέκνον ποιήσας, σιωπῶντάς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ
 θήρᾳ μετὰ ταύτης ἐξίέναι. περὶ τῶν δὲ αὐτῶν
 τὸν χρόνον, Τίλεος μὲν καὶ Ἀγκαῖος ἰσὺς τῆς θη-
 ρῆς διεφθόρησαν. Εὐρύπωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κα-
 τήκοντο. τὸν δὲ χρόνον περὶ τὴν Ἀταλάντην
 10 εἰς τὰ νῦν ἐτόξευσεν. δεύτερος δὲ Ἀμφιάρεος
 εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Μελέαρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κα-
 νεῶνα πύξας, ἀπέκτεινε· καὶ λαβὼν τὸ δέρας, ἔδωκε
 καὶ Ἀταλάντῃ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες ἀδελφοὺς, εἰ
 παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀφειρία λήφεται, τὸ δέ-
 15 ρας αὐτῇ ἀφείλοντο· καὶ γῆρας αὐτοῖς προσήκειν λε-
 γοντες, εἰ Μελέαρος λαμβάνῃ μὴ προσεῖτο.
 ὀρχαδίς δὲ Μελέαρος, τοὺς μὲν Θεσίου παῖδας
 ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλ-
 δαία δὲ, λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ ὅττι ἀδελφῶν ἀπώλεια,
 20 τὸν δαλὸν ἤψε· καὶ ὁ Μελέαρος ἐξαίφνης ἀπέδα-
 γεν. οἱ δὲ φασὶν οὐχὶ οὕτω Μελέαρον τελευτῆσαι.
 ἀμφισβητούτων δὲ τῆς θήρας [φασὶ] ὅτι Θεσίου
 παίδων, ὡς Ἰφίκλου πρώτου βαλόντος, Κέρησι καὶ
 Καλυδωνίοις πόλεμον ἐσβῆσαι. ἐξελθόντος ὁ Με-
 25 λεάρχου, καὶ πῶν ὅτι Θεσίου παίδων φονεύσαντας,
 Ἀλδαίαν ἀράσασθαι κατ' αὐτῆς. τὸν δὲ ὀργίζμενον
 οἴκοι μένειν. ἤδη δὲ ὅτι πολέμιον τοῖς τείχεσι
 προσπλάζοντων, καὶ ὅτι πελιδνῶν ἀξιομύτων μεθ'
 30 ἐκτεθείας βοηθεῖν, μόλις παιδόντα ἰσὺς τῆς γυναι-
 κὸς ἐξελθεῖν, καὶ τὰς λοιπὰς κλείναντα τῶν
 Θεσίου παίδων, ἀποθανεῖν μαχόμενον· μετὰ δὲ τὸν Με-
 λεάρχου θάνατον, Ἀλδαία καὶ Κλεοπάτρα ἑαυτὰς

esse defuisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa & Cleopatra sese suspenderunt. Et, quæ mortuum deplorare mulieres in aues sunt commutata. O Eneus, Althæa ubi è vita discessit, Peribœam Hipponoi filiam duxit uxorem. Is autem, qui Thebaidem conscripsit, expugnata, Oleno accepisse hanc in præmiū ait, O Enea. Sed Hesiodus, ex Oleno Achaia oppido destoratam ab Hippostrato Amaryncei filio. Hipponoum patrem misisse ad O Enem, qui tum procul à Grecia agebat, ut ipsam longè aliquò amandaret, præcepisse. Sunt quoq; qui referant, Hipponoum, cum filiam suam ab O Eneo vitiatam fuisse cognouisset, grauidam ipsam ad hunc ablegasse, quæ demum O Eneo Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, O Enemque ita volente loue filiam ardentissimè deperisse. Tydeus verò, cum iam vir fortissimus euasisset, interfecto, ut quidam docent, O Enei fratre Alcatoo, in exilium fuit eiectus, Sed is, qui Alcmaonidem tragœdiam scripsit, testatur, Melanis filios O Eneo insidiantes, nempe Phineum, Euryalum, Hyperlaum. Antiochen, Eumedem, Sternopem. Xanthippum, ac Sthenelum: ut verò Pherecydes ait, Olenium fratrem ipsum suum. Agrio autem ipsi dicam impingente, confugisse ad Arginos, Adrastumque adisse, ductaq; eius filia Deipyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque aduersus Thebas cum Adrasto in bellum profectus, à Menalippo vulneratus occubuit. Sed Agrii filij, Thersippus, Onchestus, Prothous, Celeutor, Eycopens, Metarippus, occupatum O Enei regnum patri attribuerunt: quin etiam vincentem adhuc O Enem in vincula coniectum flagris cadebant. Deinde verò Diomedes ab Argis regressus cum altero claucalum, Agrii quidem filios præter Onche-

- αἰήτησαν. αἱ δὲ θρῆνοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναικας,
 ἀπορνεώθησαν. Ἀλθαίας δὲ ὑποθανούσης, ἔζημεθα
 Οἶνδος Πειβοίαν τῷ Ἰσπονόου. ταύτῃ δὲ, ὁ
 μὲν χάψας τῷ Θηβαΐδα, πολεμηθείσης Ὠλένου
 5 λέγει λαβεῖν Οἶνέα γέρας· Ἡσίοδος δὲ, ἐξ Ὠλέ-
 νου τῆς Ἀχαιῆς ἐφθαρμένῳ ὑπὸ Ἰσποστράτου τῷ
 Ἀμαρυγκῶος, Ἰσπόνων τὴν πατέρα πῖμψαι πρὸς
 Οἶνέα πόρρω τῇ Ἑλλάδι ὄντα, ἐντελάμενον ἀπο-
 10 τεῖλαι. εἰς δὲ πνες οἱ λέγοντες Ἰσπόνου ὀπιγόν-
 τα τῷ ἰδίῳ θυγατέρι ἐφθαρμένῳ ὑπὸ Οἶνέως,
 ἔγκλον αὐτὴν πρὸς τὸν ἀποπῖμψαι. ἐβλήθη ὅ-
 τι ταύτης Οἶνεί Τυδίδης. Πείσωνδρος ὅτι αὐτὴν ἐν
 Γόργης ἡμέδαι λέγει. τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἶνέα χρι-
 15 πὴν βούλησιν Δίδος ἐρεθίσαι. Τυδίδης δὲ, ἀνὴρ
 γρόμῳ θῆναϊ, ἐφυγαδύθη, κτείνας, ὡς μὲν
 πνες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἶνέως Ἀλκίβοον· ὡς δὲ
 ὁ τῷ Ἀλκμαιονίδῃ γεγραφὼς, τοῖς Μέλανθ παῖ-
 20 δας ὀπιβουλεύοντας Οἶνεί, Φωεία, Εὐρύαλον,
 Τάφλαον, Ἀνπόχῳ, Εὐμήδῳ, Στέγνοπα, Ξάν-
 θῳ, Σθένεον· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶν, Ὠλέ-
 νιον ἀδελφὸν ἰδίον. Ἀχίου δὲ δίκας ἐπάρωντ
 αὐτῷ, φυγὼν εἰς Ἀργεῖον, ἦκα πρὸς Ἀδράστον·
 καὶ τῷ τούτου γήμας θυγατέρι Διήπυλῳ, ἐβλή-
 25 νησε Διομήδῃ. Τυδίδης μὲν οὖν, ἐπὶ Θήβας μετὰ
 Ἀδράστου στρατοσάμῳ, ὑπὸ Μελανίππου πρῶτος
 ἀπῆθανεν. οἱ δὲ Ἀχίου παῖδες Θέρσιππος, Οἰχνησός,
 Πρῶθος, Κελεύπῳ, Λυκαπδός, Μελανίππος,
 ἀφελόμενοι τῷ Οἶνέως βασιλείᾳ, πρὸ πατρὸς ἔ-
 30 δωκαν· καὶ πρὸς τὴν ζῶντα τὸν Οἶνέα καθεύξαν-
 τες ἠκίζοντο. ὕστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἀργεῖος πα-
 ραβύμενος μετ' ἄλλης κρύφα, πύς μὲν Ἀχίου
 παῖδας, γοῖς Οἰχνησὸς καὶ Θερσίππου, παῖδας

stum, Therfippumq; omneis è medio sustulit, quoniam illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnum, cum iam senio confectus O Eneus esset, Andramoni O Enei filia marito concessit habendum, O Eneumque in Peloponnesum abduxit. Sed qui periculum euaserant, Agrii filij in insidijs latitantes, circa Telephi Vestam in Arcadia senem occiderunt. Verùm vita functum Diomedes Argos translatum, hìc, ubi nunc ab eo urbi nomen est inditum O Enoë, sepeliuit: & ducta uxore Ægialeæ Adrastì filia, siue ut alijs placet, Ægialei, contra Thebas Troiamq; militasse perhibent. Caterùm ex Æoli filijs Athamas Bœotia regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filiam verò Hellen. & is uxore Nephele mortua, Inonem sibi connubio iungit: de qua Learobum & Melicerten filios habuit. Sed insidias nectens à Nephele natis Ino, triticum ut torrerent mulieres, persuasit. quo sumpto clàm viris, imperata faciunt. Terra, quòd fruges tostas excepisset, annonam minimè tribuebat. Quocirca Delphos Athamas de caritate ac penuria rerum vitanda misit, qui scitarentur oraculum. Ino verò, missos ad id respondendum induxit, ut, si sterilitate liberari velint, Apollinem praecepisse referant, Ioui Phrixum esse iugulandum. Quod ubi accepit Athamas, cum ab agrorum colonis impelleretur, Phrixum ad aram constituit. Nephele interim ipsum cum filia eripuit, & à Mercurio aurei velleris arietem acceptum dedit: quo cum per aërem verberentur, quicquid terra ac maris interiacebat, superarent; Post cum ad id freti, quod Sigeum inter & Chersonesum existit, venissent, Helle in profundū decidit, ibiq; extincta, ab ea Hellespontus appellatur. Phrixus autem in Colchos usq; penetravit, huc scilicet, ubi Æetes Solis

- ἀπέκτεινεν· οὗτοι γὰρ, φθάσαντες εἰς Πελοπόννη-
 σον ἔφυγον· τὴν δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν ὁ
 Οἰνός, Ἀνδραίμονι τῷ τὴν θυγατέρα τῷ Οἰνέως
 γήματι δέδωκε· τὴν δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόννησον ἦλθον.
 5 οἱ δὲ διαφυρόντες Ἀργεῖα παῖδες, ἐνεδρεύσαντες περὶ
 τῆς Τηλέφου Ἐστίας τῆς Ἀρχιδίης, τὴν προσβύτιον ἀπέ-
 κλειναν· Διομήδης δὲ, τὴν νεκρὸν εἰς Ἀργεῖα κομίσας,
 ἔθαψεν, ἔνθα νῦν πόλις ἀπὸ ἐκείνου Οἰνὸν καλεῖται,
 καὶ γήμας Αἰγιάλειαν τῆς Ἀδράς, ὡς ἐνιοὶ φασί, τῆς
 10 Αἰγιάλειος, ἐπὶ τῇ Θήβας καὶ Τεγῆαν ἐσπάρτευσεν. τῶν
 δὲ Αἰόλου παίδων, Ἀδάμας διωασεύσαν Βοιωτίας, καὶ
 Νεφέλης τέκνοι μὲν παῖδα φείζον, θυγατέρας δὲ ἔλλιν.
 αὐτῶν δὲ τῆς Ἰνώ γεμῆ· ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ Μελι-
 κάρτης ἐγένοντο. ἐπιβυλεύουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέλης
 15 τέκνοις, ἔπεισε ταῖς γυναικάς τῆς πυρρὴν φρύγειν λαμ-
 βάνουσαι τὴν κρύφα τῆς ἀνδρῶν, τὰτο ἔπρασσον. τῇ
 δὲ, πεφυγμένους πυρὸς δεχομένη, καρπὸς ἐποίησεν
 καὶ ἀνέδιδε. διὸ πέμπων ὁ Ἀδάμας εἰς Δελφούς,
 ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνὸν δὲ τῆς πεμ-
 20 φθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη καχρησμένον παύ-
 σαι τὴν ἀκαρπῆαν, ἵνα σφαγῇ Διὶ ὁ Φείξῃ. τὰτο
 ἀκούσας Ἀδάμας, σικαναρὶ καζόμενος ἵππῳ τὴν
 γλῶσσαν κοινοῦντων, τῷ βομῷ παρέσθισεν Φείζον. Νε-
 25 φέλη δὲ μὲν τῆς θυγατρὸς αὐτὸν αἵρπασεν, καὶ παρὰ
 Ἑρμῆ λαβῆσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν· ἐφ' οὗ φε-
 ρόμενοι δὲ ἔσαν, τὴν μετὰ τὴν γλῶσσαν ἵππῳ ἔφερον, καὶ
 δάλασσαν. αἱ δὲ ἐγένοντο καὶ τὴν μετὰ τὴν καμίνην
 δάλασσαν Σιγείν καὶ Σεῖρον ἦσαν, ὧς ἰδοὺν εἰς τὴν
 30 Ἰνὸν ἢ Ἑλλή· καὶ καὶ θανάτου αὐτῆς, ἀπὸ ἐκείνης
 Ἑλλήσποντος ἐκλήθη τὸ πλάγῃ· Φείξῃ δὲ ἦλθεν
 εἰς Κόλχας, ὧν Διὶ τῆς ἐβασίλειος πατρὸς Ἡλίου καὶ

ac Perseidis filius imperabat. Hanc Circes & Pasiphaes, quam Minos coniugem habuit, sororem fuisse perhibent. Æetes itaq; Phrixum hospitio suscepit, eiq; Chalciope filiā nuptui dedit. His autem Ioni Phyxio velleris aurei arietem sacrificauit: & eius pellem Æeta socero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco eam clauis affixit. Phrixus verò ex Chalciope Æeta filios quatuor extulit, Argum, Melanem, Phrontidem, & Cytorum. Athamas deinde ob Iunonis iram, & filijs etiam, quos ex Inone stultulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta interemit. Ino autem Melicertam secum ipsa in mare deiecit. Is è Bœotia pulsus Deum rogauit, ubi nam gentium esset habitaturus; oraculo monitus est, eo in loco, ubi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret. Qui, cum multum terrarum peragrasset, lupis, qui ouium femoribus pascebantur, sit obuius: quem cum illi vidissent, quæ dilaniabant, relictis, in fugam sese dederunt. Post Athamas, regioni à se condita nomen Athamantiam imposuit. Deinde Themistonem Hypsei filiam cepit uxorem, ex eaq; Leuconem, Erythroen, Schœneum, & Ptoom genuit. Sisyphus autem Æoli filius condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlantis filiam sibi uxorem coniungit: ex iis Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit. Hic ignis montem Chimeram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manibus & capite subuolendo cruciatur, idque, ubi in summa subuoluit, de integro mox ad ima deuoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi filiam illatam ei fuisse dicant, quòd occultū illius raptorem Iouem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur. Deion autem Phocidis rex Diomedem Xuthi filiam du-

Περσηίδης· ἀδελφῆς δὲ Κίρκης, καὶ Παιφιάης; ἡ
 Μίνας ἐγὼ μὲν. ἔτος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν τὴν
 θυγατέρα καλλιόπην εἶδεν. ὁ δὲ; τὴν χρυσόμαλλον
 5 χρὸν διὲ θυεὶ φουξίῳ· τὸ δὲ τέτε δέρας Αἰήτης
 εἶδοντι· ἐκείνη δὲ αὐτὸ περὶ δρυὶ ἐν Ἀργεὶ ἄλσφι
 κατήλωσεν· ἐξήκοντο δὲ ἐκ καλλιόπης τῆς Αἰήτης
 τῶναρες Φείξω, Πύδες, Ἄργος, Μέλαι, Φρύγες,
 Κύτωρες. Αἰδάμας δὲ ὕστερον διὰ μύθων Ηἱρας, καὶ ἡ
 10 ἐξ Ἰνὸς ἐστέρηθη Πύδων. αὐτὸς μὲν γὰρ ῥαυεὶς, ἐτό-
 ξασε Λεαρχον. Ἰνὸς δὲ Μελικέρτιον μὲν ἑαυτῆς εἰς
 πέλαγος ἔρριπεν. ἐκπῶσεν δὲ τὴν Βοιωτίας, ἐπυθιά-
 νειν τὴν δὲ πᾶν κατωπικῆται. χερσίν τοις δὲ αὐτῶν κα-
 15 τικεῖν ἐν ᾧ τῶν αὐτῶν ὑπὸ ζώων ἀγρίων ξενι-
 δῆ. πολλὴν χάραν θιελθῶν, εἰς τὴν λυκοῖς περ-
 σάτων μαρὲς νεμομένοις· οἱ δὲ θωρήσαντες αὐτὸν,
 αὐτὸν διηγουῖτο ὑπολιπόντες ἔφυγον. Αἰδάμας δὲ λήσας
 τὴν χάραν, Αἰδαματίαν ἀπὸ ἑαυτῆς περσυχρόασι, καὶ
 γήμας Θέμισιν τῶν Τυφίως, ἐξήκονσε Λεάκωνα,
 Ερυθρόν, Σχοινέα, Πτόον. Σίσυφός δὲ Αἰόλῳ
 20 κήσας Εὐρύαν τῶν γυνὴν λεγαμένην Κόρινθον, γα-
 μεῖ Μελόπῳ τῶν Ἀτλασίδων. ἐξ αὐτῆς πῶς γίνεται
 Γλαῦκος, ὃς πῶς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγρη-
 νήθη· ὃς ἐκτείνει τῶν πυρίπνοου Χίμαιραν. κο-
 25 λάζεται δὲ Σίσυφος ἐς ἄλυσιν, πῆτρον δὲ χερσὶ καὶ τῇ
 κεφαλῇ πυκίων, καὶ τῶν ὑπερβάλλειν θέλων. ὅτε
 δὲ ὠδὲ μὲν ὅτε αὐτῆς, ὠδεῖται πάλιν εἰς Ἰουπῶν
 πῆνι δὲ παύσει τῶν δέλων, διὰ τῶν Ἀσωντῶν θυ-
 30 γάτας Αἰγίαν. ἀπείσαντε γὰρ αὐτῶν κρύφα Διά,
 Ἀσωντῶν μύθους ζητουῖν λέγεται. Διῶν δὲ ἑσπ-
 λῶν τῆς Φωκίδος, Διομήδῳ τῶν ἑξὺν γαμεῖ

xit uxorem : qua illi filiam *Asteropeam* parit, & ma-
res *Ænetum*, *Actorem*, *Phylacum*, & *Cephalum*, qui
Procrin *Erechthei* filiam sibi coniungunt. Hunc autem
contra *Aurora* impatienter amans, rapuit. At *Perieres*
Messena potitus, *Gorgophonen* *Persei* filiam in matri-
monium accepit: de qua *Aphareus*, *Leucippus*, *Tynda-
reus* & *Icarinus* filij orti sunt. Pleriq; verò *Perieren*
asserunt non ex *Æolo*, sed *Cynorta*, qui *Amycla* filius
fuit, natum. Proinde qua de *Perieris* nepotibus tradun-
tur, ubi de *Atlantis* genere agetur, dicemus. *Magnes*
autem *Æoli* filius, *Naidem* nympham ducit uxorem,
ex qua filios gignit *Polydecten* ac *Diety*. Hi *Seriphum*
incolere. *Salmoneus* autem prius quidem circa *Thef-
saliam* habitavit; at reuersus ipse in *Elidam*, urbem
ibi candidit. Qui cum contumeliosus suopte foret inge-
nio, seq; *Ioui* adequaret, sua ipsius impietatis pœnas
luit. Nam se *Iouem* esse pradicabat, & qua illi dedicari
solebant, ea sibi immolari iubebat. Necnon pelles detra-
ctas in quadriga cum lebetibus ancis agitans tonitrua
se concitare dictitabat; necnon iaculans in cœlum ar-
denteis faces, fulgura se imitari iactitabat. Hinc ipsum
Iupiter fulminat: urbemque ab eo conditam, extinctis
cinibus omnibus, solo aquauit. Ceterum *Tyro* *Salmo-
nei* filia ex *Alcidice* gnata, cum apud *Crotheum* *Salmo-
nei* fratrem aleretur, *Enipei* fluij amore flagrant,
atq; ad illius fluentem cōtinenter accedēs, propter amorem
conqueri minime desinebat. *Neptunus* interim sumpta
Enipei forma, cum ipsa concubuit. Hac autem, cum ge-
minos clanculum peperisset, infantem exponit. Expositis
autem pueris, & equarijs pastoribus pratercuntibus,
equarum una, cum infantum alterum ungula, castre
quoddam, terigisset, faciei partem linidulam reddidit.

- καὶ αὐτὸ γένεται θυγάτηρ μὲν Ἀστεροπίει· παῖδες δὲ
 Αἰνείας, Ἀκτοῦρ, Φύλακος, Κέφαλος, ὃς γαμῆ
 Περικλιν πλὴν Ερεχθίδος. αὐτῶν δὲ ἡ Ηώς αὐτὴν
 ἀρπάζει ἐραδιεῖσα. Πειρήρης δὲ Μεσσηνίου καταχθόνου
 5 Γοργόπολιν πλὴν Περσέως ἐγηγῆν· ἐξ ἧς Ἀραρῆς
 αὐτὸν καὶ Ἀδίκηντος, καὶ Τυωδάρως, ἐπὶ τῇ Ἰκάριῳ
 παῖδες ἐγένοντο. πολλοὶ δὲ τῇ Πειρήρῳ λήγουσιν
 ἐκ Αἰόλου παῖδα, ὧν ἂν Κνωόρτα τῷ Ἀμύκλῳ. διότι
 τὰ σπεί τῇ Πειρήρῳ ἐκγόναν, ἐν τῷ Ἀλλαντικῷ
 10 γένει δηλώσομεν. Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμῆ νύμφην
 Ναΐδα. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες, Πολυδέκτης, καὶ
 Δίκτυς. ἔτι Σείφον ὤκισαν. Σαλμωνίδης δὲ, τὸ
 μὲν σφῶτον σπεί Θεσπλίαν κατέκει· παρὰ γὰρ ὁμοῦ
 δὲ αὐτῶν εἰς Ἥλιν, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισαν. ὕβρις
 15 δὲ ὦν, καὶ τῷ Διὶ ἐξελθὼν δόλων, διὰ πλὴν ἀσπί-
 βουαν ἐποκάθη· ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν τῷ Δία, καὶ ταῖς
 ἐκείνου ἀφελόμενον δύσας, ἑαυτὸν προσέτιπαι δύειν.
 καὶ βύσσας μὲν ἐξηρμένους ἐξ ἀφμάτης μὲν λαβήτων
 χαλκῶν σύμφων, ἔλεγε βροτῶν· βάλων δὲ εἰς ὕδα-
 20 νὸν αἰδομένης λαμπάδας, ἔλεγε ἀσπρήειν. Ζεὺς
 δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, πλὴν κτερίσας ἑαυτῷ πό-
 λιν καὶ ταῖς νικήτορας ἡφανίσας πάντας. Τυρὸν δὲ ἡ
 Σαλμωνίδης θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδέκης, παρὰ Κρητῶν
 τῷ Σαλμωνίδῃ ἀδελφῷ ἀποφύγεσθαι, ἔρχεται ἰσχυ-
 25 Ενιπίως τῷ ποταμῷ· καὶ σωτήρας ἐπὶ τὰ τότε
 ρεῖδρα φοιτῶσα, τότε αὐτὴν ἀπαδύρετο. Ποσειδῶν δὲ
 ἐκπαθεὶς Ενιπεῖ, συλκτικλίδῃ αὐτῇ. ἡ δὲ, ἡγη-
 σασα πύφρα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν. ἐγκείμενων
 δὲ τῇ βρεφῶν, παριόντων ἰπποφορβῶν, ἵππος μία
 30 προσελθούσῃ τῇ χαλῇ θυγέρῃ τῇ βρεφῶν, πλὴν
 πρὸς τὴν προσώσῃ μίαν ἐποίησιν. ὁ δὲ ἰπποφορβῆς

Tum equarius infantibus ambas suscepit alendos, & cui
 livida reddita est faciei pars, Peliam nominavit, quasi
 Litium dixeris: alterum verò Neleum vocat. Qui
 cum ad iustam integramque aetatem pervenissens, agnita
 matre, novercam, quod eius opera parentem male affe-
 ctam percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quae,
 tamen intra Iunonis templum confugere antemertis-
 set, eam tamen Pelias super aram ipsam iugulavit: &
 in omnibus rebus Iunonem negligebat. Atqui postea in-
 ter se discordiā exercere non desierunt. Noleus demum
 regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe con-
 dita; Chloridē, Amphionis filiam sibi copulavit: de qua
 Peronem puellam genuit: sed mares, hosce, Taurum, A-
 sterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum
 Rhadium, Eurymenem, Euagoram, Alastorem, Nesto-
 rem, & Periclymenum: cui etiam Neptunus in varias
 sese formas transmutandi potestatem fecit: hinc pugnant,
 quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in
 leonem, modò in serpentem, nunc in apem, facie cōversa,
 ab Hercule tamen cum ceteris Nelei filijs occisus est.
 Solus autem Nestor servatus est incolamnis, quippe qui
 apud Gerenios educabatur: & ducta uxore Anaxibia,
 Cratiei filia, foeminas Pisidicen & Polycastem: mares
 autem Perseum, Straticum, Aretum, Echephronem,
 Pisistratum, Antilochum & Thrasymodem suscepit.
 Pelias verò Thessaliam incolebat: ducta Biantis filia
 Anaxibia, sine, ut quidam volunt, Phitomache ex Am-
 phione orta, filium Acastum genuit, & foeminei sexus
 Pisidicen, Pelopean, Hippothoem & Alcestin. At Cre-
 theus condita Iolco, Tyronem Salmonae filiam cepit
 uxorem: ex qua ipsi filij nascuntur Eson, Amythaon
 & Pheres. Amythaon igitur Pylum habitās, Idomenen

- ἄμφοτέροις τὴς παῖδας ἀνελόμενον ἔδραψεν. καὶ
 τὸ μὲν, πωλοθέντα, Περίαν ἐκέλευσιν. τὸ δὲ ἔπι-
 ρον, Νηλεΐα. τελειωθέντες δὲ, αἰετνώσειαν τὴν
 μητέρα, καὶ τὴν μητέρα ἀπέκτειναν σιδήρῳ. κα-
 5 κουμένῳ γὰρ γόντες ὑπὸ αὐτῆς τὴν μητέρα, ἀρεμ-
 σαι ἐπ' αὐτῇ. ἡ δὲ φθίσασα, εἰς τὸ τ' Ἡρας τί-
 μενον κατέφυγον. Περίας δὲ ἐπ' αὐτῶν ἦν βαρύνῃ
 αὐτὴν κατέσφαξε. καὶ κατόλυν διετέλει τὴν Ἡραν
 ἀπμαζών. ἐσαύασαι δ' ὕστερον πρὸς ἀμήλοισι, καὶ
 10 Νηλεὺς μὲν ἐκπεσὼν, ἦεν εἰς Μιαιήνῳ, καὶ Πύ-
 λον κήζει· καὶ γαμῇ Χλωείδῃ τὴν Ἀμφίονον, ἐξ
 ἧς αὐτῇ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηνελόπεια. ἄρρενες δὲ,
 Τελαμῶν, καὶ Ἀστειῶν, Πυλάων, Διόμαχος, Εὐ-
 ρύβιος, Εἰπιδῶν, Ράδιος, Εὐρυμένης, Εὐαγό-
 15 ρας, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Πεισικύμενος. ὃν δὲ Πο-
 σεϊδῶν δίδωσι μεταβάλλειν ταῖς μορφαῖς· καὶ μαχόμενον,
 ὅτε Ἡρακλῆς ἐξεπύρην Πύλον, γινόμενον ὅτι μὲν
 λέων· ὅτε δὲ ὄρεϊς, ὅτε δὲ μέλισσῃ, ὑφ' Ἡρα-
 κλέους μὲν ἦν ἄλῃων Νηλεΐως παῖδων ἀπιδανεν.
 20 ἐσώθη δ' ὁ Νέστωρ μόνος· ἐπεὶ δὲ παρὰ Γερώνοις
 ἐτρεφέτο. δὲ γῆμας Ἀναξιβίαν τὴν Κερκίαν, θυγα-
 τέρας μὲν, Πεισιδίκην καὶ Πολυχέτιν ἐγέννησε· παῖ-
 δας δὲ, Περσίδα, Σπράπχον, Ἀρπυιον, Εὐφρονα,
 Πεισιφρατον, Ἀντίλοχον, Θεραυμήδην. Περίας δ'
 25 πρὸς Θεσσαλίαν κατέκει· καὶ γῆμας Ἀναξιβίαν τὴν
 Βιαντος, ὡς δ' ἐγίνοι λέγουσι, Φιλομάχῳ τὴν Ἀμ-
 φίονον, ἐγέννησε παῖδας μὲν Ἄκασον, θυγατέρας δ'
 Πεισιδίκην, Πελοπίαν, Ἰσποδῆν, Ἀλκισπῆ.
 30 Κρητιὺς δὲ κτίσας Ἰωλκὸν, γαμῇ Τυρρῇ τὴν Σαλ-
 μωνέως [τὴν αὐτῇ ἀδελφιδῇ] ἐξ ἧς αὐτῇ γί-
 νονται παῖδες, Ἀἴσων, Ἀμυδάων, Φέρης. Ἀμυ-
 δάων μὲν ἔν οἰκῶν Πύλον, Εὐδομένην γαμῇ τὴν

Phocæ filiam sibi coniugio sociavit, cui ex ea liberi oriuntur Bias & Melampus; qui, cum ruri ageret, ac pro ipsius adibus quærens esset, in eaq; serpentium latebra esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremanit, at serpentium pullos educavit: qui cum ad iustum corporis modum succrenissent, ipsum iam dormientem circumstunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem expergefactus, excitatusque, ac perterrefactus, superuolitantium avium voces intelligebat, & quæ ab ijs futura edocebatur, mortalibus prædicebat. per hanc spiciamus prætere a vaticinari ab ijs didicit. Ad hæc Apollini prope Alpheum obuiam factus, circa cetera vaticinandi peritissimus enasit. Bias verò Amythaonis filius, Peronem Nolei filiam uxorem dopoposcit. Hic, permutatis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se bonos abegissent, se traditurum, discebatur. Ea verò ad Phylacæ urbem custodia canis servabantur: ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ullaproximè accedere audebat. Quare cum nulla vi bonos abigi possent, Melampodis fratris opem sibi consuevit implorandam. Id illi germanus se prestiturum pollicetur, eiq; abigendum deprehensum iri prædixit: qui, si iam annum planè exactum in vinculis iacuerit, ita decem annos habiturum se occinit. Postea inmodi pollicitationem Phylacæ vortem contendit, atque, ut prædixerat, deprehensus in furio, coniectus in vincula domi custodiebatur. Deinde uerò toto prope anni circuitu reuoluto, teredini in summo recti culmine trabem corradentem formam audit: & quantum è trabe derosum esset, percontante, teredinibus tum minimum superesse respondit, aliò se statim evadaci iubet. quo vix dum

- 3 ἔκρυπτος· καὶ γίνονται παῖδες αὐτῶν Βίας καὶ Μελάμ-
 ποις· ὅς ἐπὶ τῇ χειρὶ διατελῶν, ὅσος πρὸς τὴν
 οἰκίαν αὐτῶν δρυὸς, ἐν ᾗ φωλεὸς ὄρεων ὑπῆρχεν,
 9 ὑπεκλειναύτων τῇ διεραπόντων τῆς ὄρεος, τὰ μὲν
 ἔρπετα, ξύλα συμφορήσας, ἔχουσιν· τὴν δὲ τῇ
 φωνῶν γερασὺς ἔδρεψεν. οἱ δὲ, ἡμῶνμοι τέλειος,
 πρὸς αὐτῶν κοιμαμένων τῇ ὁμῶν ἐξ ἑκατέρου,
 10 τὰς ἀκοὰς τῇ γλώσσῃ ἐξεχάδουσιν. ἡ δὲ, ἀνὰ σῆς,
 καὶ ἡμῶνμοι πρὸς αὐτῶν, τῇ ὑποπιτομένων ὀρέων
 τὰς φωνὰς σιωπῇ· καὶ παρὰ ἐκείνων μαρτυρῶν, πρὸς
 λέγει τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. πρὸς λαβὴν δὲ
 καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἱερῶν μαρτυρίῃ. πρὸς δὲ τῇ Αλφειῶν
 σιωπῶν Απολλωνί, τὰ λοιπὸν ἀφῆκεν· μάλιστα
 15 Βίας δὲ ὁ Αμυδάων ἐμνηστεύετο Πηρὸν τῇ Νη-
 λέως. ὁ δὲ πολλῶν αὐτῶν μνηστευομένων τὴν θυγα-
 τέρα, δώσιν ἔφη τὰς θυλάκας βόας κομίσουσι
 αὐτῶν. αὐταὶ δὲ ἦσαν ἐν θυλάκῃ καὶ κύνων ἐφυλάσσειν
 αὐτάς· ὃν ἔτε ἀνθρώπος, ἔτε θηρίον πύλας ἐλθεῖν
 ἐδύνατο. πάντας ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας κλέψαι,
 20 παρεκάλει τὸν ἀδελφὸν συλλαβεῖν. Μελάμποις δὲ
 ὑπόχετο· καὶ πρὸς αὐτὸν ὅτι φωραδύσεται κλέψων· καὶ
 δεδῶκεν ἐλκεῖν, ὅτι τὰς βόας λήψεται. μὴ δὲ τῇ
 ὑπόχεσιν, εἰς θυλάκῃν ἀπῆει· καὶ κατὰ τὸν πρὸς αὐτῶν,
 φωραδύς ἐπὶ τῇ κλοπῇ, δεισιμαῖς ἐν οἰκῇ μαρτυρῶν
 25 λήψετο. λοιπομένους δὲ τῶν ἐκείνων βραχέως χρόνον,
 τῇ καὶ τὸ κορυφαῖον τῆς σῆς σκαλῆκον ἀκύνει· ὅτι
 μὲν ἐφῶντος πόσον μέρος ἦεν ὅτι δὲ καὶ διαβέβη-
 ται· τῇ δὲ, ἀποκρεταμένων λοιπὸν ἐλάττειν ὅτι
 καὶ ταχέως ἐκείλουν αὐτὸν εἰς ἑτερον οἶκον με-
 30 ταγαγεῖν. ἡμῶνμοι δὲ τῆς, μετὰ ὅτι πολὺ σιωπῶν
 πρὸ οἰκῆς· δαμάσας δὲ θυλάκας, καὶ μαρτυρῶν ὅτι

facto, domitium illud corruit. id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum esse animadvertit, solutam vinculis, qui posset Iphiclus filius prolem habere, ut vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus boues recipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tauris, eorumque visceribus particulatim concisis, ad inaugurandum aucis enocavit, ad quem cum vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quod olim Phylacus arietes in agro castrans non procul ab Iphiclo sanguine adhuc madentem cultrum locavit. Quare puer metu percussus cum sese in fugam coniecisset, in sacra quercu gladium defixit, eamque obductus cortex operuit. Inuēto itaq; cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potendam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Hac à vulture praeceptus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abrasam & illo rubiginem denos per dies bibendam propinavit; Et is Podarce filium procreavit. At Melampus boues Pylum perduxit, fratriq; Peronem Nelei filiam consecutus in coniugium collocavit, & Messena aliquandiu mansit. Postea verò quam Bacchus Arginis mulieribus furorem iniecit, patris regni partem, eas vesania liberavit, quo etiam cum Biante fratre commigravit. Porro Biantis & Peronis filius Talans fuit, de quo & Lysimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopaus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, qua nupsit Amphiarao. Parthenopaus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit. qui adversus Troiananiganit. ex Pronacte natus est Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphithea Pronactis filia, foeminei quidem sexus Argiam, Deipylum, Egialeam,

- ἔσι μάστιγι ἄριστος, λύσας παρεκάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως
αὐτὸς τῷ παιδὶ Ἰφίκλῳ πῦδες γίνωνται. ὁ δὲ, ὑπὸ
χαρῆς, ὅφ' ὃ τὰς βόας κήφεται, καὶ καταδύσας ταύ-
5 ρους δύο, καὶ μελίσσας, τοῖς οἰανοῖς προσέειπε
παῖτε· παρὰ γυνομένης δὲ αἰγυπῆς, παρὰ τὰτε μαν-
θάνει δὴ, ὅπ' οὐλακῶ ποτὲ κριδίς τέμνων ὅπ'
ἔφ' ἀγῶν, παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἡμα-
10 ζμένῳ ἐπὶ κατέθετο· δέισαντο δὲ τὸ παιδίς, καὶ
φυγόντες αὐτῆς, κατὰ τῆς ἱερᾶς δρυὸς αὐτῶν ἐ-
πῆξε, καὶ ταύτῃ ἀμφιτροχάσας ἐκάλυψεν ὁ φοιός.
ἔλεβον οὐδ' ἀρεδείσης τῆς μαχαίρας, εἰ ζύσων τὸν
ἰδὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δ' ὅπ' οἶν, πῦδα γυγῆ-
15 σαι. ταῦτα μαθὼν παρ' αἰγυπῆς Μελάμποις, τὴν ῥᾶ
μάχαιραν εὔρε, καὶ ὃ Ἰφίκλῳ τὸν ἰδὸν ζύσας, ὅπ'
ἡμέρας δέκα δέδωκε πῆν, καὶ πῦς αὐτῷ Ποδάρκης
ἐθήετο· τὰς δὲ βόας οἷς Πυλὸν ἤλασε, καὶ τῷ ἀ-
δελφῷ τῷ Νηλεΐῳ θυγατέρα λαβὼν ἔθηκε, καὶ
μέχρι μὲν πνῶ ἐν Μεσσηνίη κατῆκει. ὡς δὲ τὰς
20 ἐο Ἀργεῖ γυναικας ἐξέμνη Διόνυσος, ἑσὸ μέρος τῆς
βασιλείας ἰασάμενος αὐταῖς, ἐκείῃ μὲν Βιάτῳ κα-
τέκισσε. Βιάτῳ ὃ καὶ Πηρῆς Ταλαῆς, ὃ καὶ Λυσι-
μάχῃ τῆς Ἀβατῆς τῆς Μελάμποδος, Ἀδραστος,
Περθενοπαῖος, Περῶναξ, Μηνιστάς, Αἰετομάχος,
Εὐφύλη, καὶ Ἀμφιάρεος γαμέ. Περθενοπαῖος δὲ
25 Πεσμαχὸς ἐγένετο, ὃς μὲν ἔμπροσθεν ὅπ' ὀφθαλ-
μοῖς ἐφατῆθη. Μηνιστῶς ὃ Εὐρύαλος, ὃς ἦσαν εἰς Τροί-
αν. Περῶνακτος δὲ ἐθήετο Λυκῆρος, Ἀδράστῃ δὲ
καὶ Ἀμφιθέῃς ὃ Πρωϊάκτος, θυγατέρες μὲν Ἀργίας
30 Διηΐπλη, Αἰγιάλεια. πῦδες δὲ Αἰγιάλεις, Κυά-
ριππος. Φέρης δὲ ὁ Κρηδῆος, Φέρης ἐν Θεσσαλίᾳ

sustulit: mores autem Ægialeum Cyanippumq; habuit. Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thessalia condidit, Admetum ac Lycurgum procreavit; Lycurgus circa Nemeam habitavit. Qui ducta Eurydice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore, Opbelten cognomento Archemorum genuit. Caterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede conductus servavit, quo tempore Pelia filiam uxorem deposcebat. Pelias ab eo curram, à leone & apro trahendum, postulat: Admetus Apollinis ope leonem & aprum iunctos ad regem perduxit: & Alcestin capit: qui cum in nuptijs de more sacra faceret, Diana immolare oblitus, aperto thalamo, magnum draconum globum inuenit. Cui tum Apollo nimis iram placandam esse monuit, & à Parcis deinde depoposcit, ut cum Admetus in humanis esse destitutus esset, tum mortis periculum euaderet, si quis pro eo sine pater, sine mater, aut uxor mortem ultro subierint. Post, ubi illi moriendi dies aduenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alcestin autem pro marito suo mori non dubitavit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit, sed, ut quibusdam placet, Hercules comissa cum Platone pugna, ad superas auras reduxit. Iason autem Æsone, Crethei filio, & Polymede Autolyce filia natus, Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnavit: cui de regni successore sciscitanti respondit Apollo, qui alterum pedum duntaxat calceatum haberet, cauendum esse. Primò cum id genus oraculi minimè intellexisset, paulò post reipsa percepit. Nam cum in litore Neptuno immolaret, cum permultos, tum etiam Iasonem eò accersivit. Is verò, quòd rei rustica desiderio teneretur, ruri agens ad eadem sacra properavit: & Anaurum amnem traiciens, alterum

- κῆρας, ἐγένοντο Ἀδμῆτον καὶ Λυκάργον. Λυκάργος μὲν οὐκ οὐδὲ Νεφέαν κατόικουσι· γῆρας δὲ Εὐρυδίκην, ὡς δὲ ἔτιοι φασιν, Ἀμφιδάαν, ἐγένοντο Οφείλιον κληθέντα Ἀρχέμενον. Ἀδμήτῃ δὲ βασιλεύοντος ἦν Φερών, ἐβήταδον Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευομένην ἢ Πελοῖν θυγατέρα ἈλκΗΣ. ἐκείνῃ δὲ δώσαν ὑπαγγελαμένῳ Πελοῖν τὴν θυγατέρα, τὸ καταζεύξαντι αἶμα λείοντων καὶ κῆρας Ἀπόλλων ζεύξας ἔδωκεν. ὁ δὲ κομίσας αὐτὸς
- 10 Πελοῖαν, ἈλκΗΣν λαμβάνει. Δύων δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάδῃο Ἀρτέμιδι δῶκεν. διὰ τῆτο τῆ δαίμον αὐτοῖς, εὖρε δρακόντων σπείσμα πικρὸν ἐσθμμένων. Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξιλάσκεσθαι τὴν δαίμον, ἠπῆστο οὐδὲ Μοιρῶν, ἵνα ὅταν Ἀδμῆτος μέλλῃ
- 15 τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, αὐτὸς ἐκασίως τις ὑπὲρ αὐτῆς δηήσκῃ ἔλθῃ, πατὴρ ἢ μήτηρ, ἢ γυνὴ. ὡς δὲ ἦλθεν ἡ γυνὴ δηήσκῃ ἡμέρα, μήτε γυνὴ πατρὸς, μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτῆς δηήσκῃ δαίμοντων, ἈλκΗΣ ὑπὲρ αὐτῆς ἀπῆλθεν καὶ αὐτὴν πάλιν
- 20 ἀνέπεμψε ἡ Κῆρη· ὡς δὲ ἔτιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχόμενος Ἀδῇ. Αἰσθῶς δὲ τῆ Κρητέας καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκῃ, Ἰάσων. ὅς φησι ἐν Ἰωλκῇ. τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελοῖας ἐβασίλευσε μετὰ Κρητέας, ἢ χρωμένῃ πρὸς τῆς βασιλείας ἐδέσπον
- 25 σιν ὁ θεὸς, ἢ μονοσάνδαλον φυλάττειν. τὸ μὲν οὐκ ἔσθον, ἠγροῖ τῇ χηρῶν, αὐτῆς δὲ ὕσεν αὐτὴν ἔρω. τελευτᾶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Πηλοπιδῶντι δύσας, ἄλλοις τὸ πολλὸς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ ἢ Ἰάσωνα μετεπέμψατο. ὁ δὲ πόθῳ μαρμαίρει ἐν τοῖς
- 30 χρείοις διαπλῶν, ἔσπασεν ἐπὶ τὴν δύσαν. διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρὸν, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος

in amnis alveo amisit calcitem. Id ubi Pelias vidit, oraculum animo repetens, propius eum accedit, rogatque, Quidnam, habens potestatem, facturum esset, quando sibi ex oraculo predictum fuerit, à cinium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem sine forte quadam supervenit, sine Iunonis ira, ut Medea malum veniret Pelia, quippe qui Iunonem nulla dignabatur honore, pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperarem, respondet Iason: quod ubi Pelias audivit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim praecepit. Hac autem in Colchis suspensa è quercu in Martis luca visebatur: ac sub insomnis draconis custodia asseruabatur. Ad hanc igitur missus Iason Argum Phrixi inivitavit. At is Minerva consilio navim remorum quinquaginta construit, eamque à fabri nomine Argo appellavit: ad cuius proram tabulam vocalem è fago Ddodonidis filia accommodavit. Naui itaque confecta, Iasoni sciænti oraculum, Deus vela facere permisit, cum iam totius Græciæ optimum quemque in unum congregasset, quorum nomina hæc sunt: Tiphys Hagnia filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus Oëagri. Zetes, & Calais Boreæ filij, Castor, & Pollux Iovis, Telamon, ac Peleus Æaci, Hercules Iovis, Ægei Theseus. Idas, & Lynceus Aphareï. Amphiaræus Oiclis. Cenei Coronus. Palæmon Volcæni vel Ætoli. Cephæus Alææ: Laertes Arcefiæ. Autolycus Mercurij, Atalanta Schænei, Menætiæ Actoris. Actor Hippasij. Admetus Pheretis. Acastus Pelia. Eurytus Mercurij. Meleager Oënei, Ancæus Lycurgi. Euphemus Neptuni, Pæas Thaumaci. Butes Teleontis. Phænus, & Staphylus Dionysij. Erginus Neptuni. Periclymenus Nelsi. Angeas Heli. [sen Solis] Iphiclus Thestij. Argus Phrixi, Euryalus Mecistei.

αὐτὸν ἔπειθεν ὑπαλέους ἐν τῷ ρείθρῳ πιδίλῳ. διασώ-
 ρηθ' ἡ Πελίας αὐτὴν, καὶ τὸ χερσὶν συμβαλὼν,
 ἦν ἔτα πρὸς αὐτῶν, πῶς αὐτὸν ἐποίησεν ἐξέσῃ ἔχον,
 εἰ λόγον ἦν αὐτῷ, πρὸς πνὺ φονδύθῃσιν αὐτῷ πο-
 λιτῶν. ὁ δ' ἦ, εἴτε ἐπὶ αὐτῶν ἄλλως, εἴτε διὰ μύθῳ
 5 Ηρας, ἵν' ἔλθοι κρυὸν Μήδεα Πελίας· τίμω γὰρ Ηραν
 οὐκ ἐπίμα· τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, πρὸς αὐ-
 τῇσιν αὐτὸν φέρειν αὐτῷ. τῷτο Πελίας ἀλύσας, δίδυς
 ἐπὶ τὸ δέρας ἔλθῃν ἐκέλευσεν αὐτὸν, τῷτο δ' ὡς
 10 Κόλχοις ἡμεῖς Ἀρεθ' ἔσσι κρυμμένον ἐν δρυὶς.
 ἐφραρεῖτο δ' ἑὸν δράκοντα αὐτῷ. ἐπὶ τῷτο πικ-
 πόρῃσιν. ἰάσων, Ἀργον περιεχάλεσε τὸ φεῖξεν. κα-
 κῶν Αἰθῶν ἀποδιδόμην πνυθόντορον ναῦν κα-
 τὰ δὲ αὐτῶν πρὸς αὐτῶν αὐτῶν ἀπὸ τῶ κατὰ δὲ αὐ-
 15 αὐτῶν, Ἀργῶν καὶ τῶ πρὸς αὐτῶν ἐπὶ αὐτῶν Α-
 ἰθῶν φανῇ φανῇ τὸ Διὸς δὲ ξύλον. αἷς δ' ἡ ναῦς
 κατὰ δὲ αὐτῶν, καὶ χερσὶν, ὁ δὲ πλεῖν ἐπὶ αὐτῶν
 συναδρόισιν τὴν αἰετὸς τὸ ἑλλάδης. οἱ δ' ὡς
 20 συναδρόισιν εἰσὶν οἱδε· Τίφης Ἀργίς, ὅς ἐκὼν
 τίμω ναυῶ· Ορφέος Οἰάρεν, Ζήτης, καὶ Κάλαις Βο-
 ρίη· Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διός· Τελαμών, καὶ
 Πηλεΐδης Αἰάκῃ· Ηρακλῆς Διός· Θησεύς Αἰγέως·
 Ἴδης καὶ Ληγεύς, Ἀφαιεύς· Ἀμφιάρεθ' Οἰκλέης·
 25 Κανέως Κόρῳ· Παλαίμων Ηφαίστου, ἡ Αἰτωλῶν
 Κηφίης Αλεῦ· Πασέρτης Ἀρεσίης· Αὐτόλυκος Ἑρμοῦ·
 Ἀπαλάντι Σχινέως· Μενόπειθ' Ἀκτοῦ· Ἀκτοῦ
 Ἰσπάρης· Ἀδμήτος Φέρηθ'· Ἀχαιὸς Πελίας· Εὐρύθ'·
 Ἑρμῶν· Μελέαρχ' Οἰνέως· Ἀλκίον· Λυκίον·
 30 Εὐφῶμος· Ποσειδῶν· Πηλεΐδης· Θαιμάκης· Βίτης Τε-
 λείον· Φαίης καὶ Σπάρτουλος Διογύσης· Ἑρμῶν
 Ποσειδῶν· Πηλεΐδης· Νηλεὺς· Αὐγίης· Ἡλίου·
 Ἰσχυρῶν· Φαίης· Ἀργῶν· Φεῖξεν· Εὐρύαλος· Μενεστῶν

Penelous Hippalmi. Leitus Alektoris. Iritus Nauboli. Afoalaphus, & Almenus Maris, Asterius Coneta, Polyphemus Elati. Hi igitur nauarcho Iasone cuncti in Lemnum appellant. Hec insula tum viris omnibus orbata Hypsipyles Thoantis filia imperio regebatur, cuius rei causam hanc fuisse legimus; Lemnia mulieres Venerem nihili faciebant, quae ea de causa teterrimum illis graueolentia virus iniecit. Et viri à Thracia Lemno proxima abductis captiuis mulierculis, cum ijs cōcumbabant. Tum Lemnia quiddà coniugibus spernerentur non modo patres ipsos, sed & viros, suum quaeque ingularunt, una tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum seruauit illasum. Mox Argonauta in Lemnum, quae tum à mulieribus tenebatur, appulsi, cum illis rem habuerant. Hypsipyle verò ab Iasone compressa Enenium, ac Nebrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, perueniunt. Hic eos benignissime excepit. Qui noctu illinc aucti, reslantium ventorum impetu noctu nesci rursus ad Doliones appulerunt. Qui dum finitimorum Pelasgorum hostium copias esse arbitrarentur (continenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conferunt, ignari aduersus ignaros. Casis itaque Dolionum plerisque, & rege Cyzico, Argonauta, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac detorso sibi capillo, Cyzicum magnifice tumularunt, quo facto abiere: nec longo post tempore in Mysiam denenerunt. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt. Quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amicus aquatum emissus, ob eximiam ipsius formae praestantiam à nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum proclamantem audisset, nudato ense à latronibus

- Πηνέλεως Ἰωπάλμου · Αἴητος Ἀλέκτορος · Ἰελλῶ
 Ναυβόλῃ · Ἀσκάλαφος καὶ Ἀλμύρῳ Ἀρεως · Ἀσείως
 Κομήτῃ · Πολύφημος Ελάτῃ ἔποι ναυαρχεῖν Ἰά-
 σονος ἀνενεχθέντες, προσέχουσι Λήμνῳ. ἔτυχ' ὃ ἡ
 5 Λήμνος ἀνδρῶν ποτὲ ἔσα σρήμος, βασιλδομένη ὃ
 ὑπὸ Τυμπίλης, δ' Ὀδάρτος, δι' αἰτίαν τινὸς. αἱ
 Λήμνιαι τὴν Ἀφροδίτῃ ἐκ ἐπίμου. ἡ δ' αὐταῖς
 ἐμβάλλει δυσσομίαν, καὶ διὰ τὸ οἱ γήμαντες αὐταῖς
 ἐκ τ' πλησίον Θράκῃ λαβόντες αἰχμαλωτίδας συν-
 10 δυνάζοντο αὐταῖς. ἀπμαζόμεναι δ' αἱ Λήμνιαι,
 τὲς τε πατέρες, καὶ τὲς ἀδρας φονδαῖοι. μόνη δὲ
 ἔσωσεν Τυμπίλη ἢ ἑαυτῆς πατέρα· κρύψασα Ὀδάρ-
 τα. φερόντες οὐδ' τότε γυναικοκράτῃ μὲν τῇ Λήμνῳ,
 μίσχονται δ' γυναιξίν. Τυμπίλη δ' ἰδόντι σωδ-
 15 νάζετα, καὶ ἄνῃ παῖδας, Εὐλιον καὶ Νεβεροφόνον.
 ἀπὸ Λήμνῃ δ' προσέχουσι Δολίοσιν, ὧν ἑβασίλδῃ
 Κυζίκος. οὐδ' αὐτὰς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. νυκτὸς
 ἀναχθέντες ἐντεῦθεν καὶ φειπόντες ἀντιποταμίας,
 ἀγροοῦντες πάλιν ποῖς Δολίοσι προσέχουσιν. οἱ δὲ
 20 νομίζοντες Πελασγικὸν ἔθνος εἶναι, ἔτυχον γὰρ ὑπὸ
 Πελασγῶν σωεχῶς πολεμήμενοι, μάχῃ τ' νυκτὸς
 σωάσθουσιν ἀγροοῦντες πρὸς ἀγροοῦντας. κτείναντες
 δὲ πολλὰς οἱ Ἀργοναῦται, μὴ ὧν καὶ Κυζίκον, μὴ
 ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν, ὑποδυσόμενοι τὰς τε κόμας
 25 ἐκείνης, καὶ τ' Κυζίκον πολυτελῶς ἔθαψαν. καὶ με-
 τὰ ταφῇ πλεύσαντες, Μυσία προσέχουσιν. Ενταῦ-
 θα, Ἡρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλειπον. Τλας γὰρ ὁ
 Θεοδοίμαχος πῦς, Ἡρακλῆς δὲ ἐρήμενος, ὑποστα-
 λείς ὑδρεύσας, διὰ κέλλος ὑπὸ νυμφῶν ἡρπύγη.
 30 Πολύφημος δ' ἀκούσας αὐτῆς βοήσαντος, ἀπασάμενος
 τὰ ξίφος, ἐδίωξεν ὑπὸ ληστῶν ἀγνοῦν νομίζων· καὶ

abduci putans, persecutus est, idq; Herculi obuiam facto indicat. Interea verò dum puerum Hylan uterque perquirunt, navis in altum ducta fuit; Mox Polyphemus condita in Mysia ab se urbe Cio, regni sedem illic collocavit. Verùm Hercules Argos remeavit, quem Herodotus neq; iam tum statim navigasse, sed apud Omphalen servitutem servisse affirmat. Pherecydes autem illum in Aphetis Thessalia urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce herois pondus perferre handiquaquã posse dictitabat: Atqui Demaretes ipsius in Colchos usque navigasse tradidit. Nam Dionysius quidem ipsum Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram cõtendisse scribitur, ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat. Is Amycus, cum viribus egregys polleret, qui in sua rãgna venirent, secum cestibus contendere cogebat, & deictos ita perdebat. Tum igitur aduerti ad navim Argo, prastantissimum quemq; ad pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percusso illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucem impetum fecissent, viri fortissimi, abreptis armis, eorum plerosq; in fugam actos obruncant. Hinc autem aucti Salmydessum, quæ Thraciæ urbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, deueniunt. Hunc alij Agenoris filium fuisse ferunt, alij verò Neptuni, eumq; excacatum fuisse produnt, à Dys, alij, quòd futura mortalibus pradiceret: Nonnulli verò à Borea, & Argonautis, quòd à nonerca inductus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quòd Phrixii filijs à Colchis in Grasiã navigationem significasset. Ad hæc etiam Di Harpyias in illum immiserunt: Ee

- δῆλοῖ σωπυχόντι Ἡρακλεῖ. ζήτουόντων δὲ ἀμφοτέρων
 ἢ Τλαν, ἢ ναῖς ἀνήχη. καὶ Πολύφημος μὲν ἐν
 Μυσίᾳ κῆσας πόλιν, Κίου ἐβασίλευσεν. Ἡρακλῆς
 ὃ ὑπερβείναι εἰς Ἀργεὶν Ἡρόδοτον ὃ αὐτὸν μὲν πῶ
 5 ἀρχῇ φησὶ πλεῦσαι τότε, ἀλλὰ παρ' Οὐφάλλῃ δου-
 λῶσιν. Φερεκύδης ὃ αὐτὸν ἐν Ἀφειταῖς τῆς Θρακίας
 ἀπολεσθῆναι λέγει, τῆς Ἀργεὶς φθαρξαμένης, μὴ
 δύνασθαι φέρειν τὸ τέτυκτον βαρύν. Δημαρέτης ὃ αὐ-
 10 τὸν εἰς Κόλχοις πεπλυνότα παρέδωκε Διονύσιον μὲν
 γὰρ αὐτὸν καὶ ἡμίονον φησὶ τῷ Ἀργοναυτῶν γυναικί. ὑπὸ
 ὃ Μυσίᾳ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἥς ἐβα-
 σίλευσεν Ἀμυκὸς ποσειδῶντος πῦρ καὶ Βιδυρίδης
 γυναικὶ ὃ ὦν ἔτῳ, τοῖς προσχόμεναις ξένοις ἡνάγκ-
 15 αζε πικρῶς, καὶ τῶν τῷ τρόπον ἀνέρι. ὧσα-
 γηρόμενος οὖν καὶ τότε ὅπῃ πῶ Ἀργῶ, τὸν αἰετὸν
 αὐτῶν εἰς πυγμῇ προσεκαλεῖτο. Πολυδύκης δὲ
 ὑποχρόμενος πικτεῦσιν πρὸς αὐτὸν, πλῆξας καὶ τὸν
 ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. τῷ δὲ Βεβρύκων ὀρμησάντων
 πρὸς αὐτὸν, ἀπάσαντες οἱ αἰετὶς τὰ ὄπλα, πολ-
 20 λὰ φεύγοντας φορέουσι αὐτῶν. ὑπερβείναι ἀναχθέν-
 τες, καταντῶσιν εἰς πῶ Θράκης Σαλμυδιστον, ἐν-
 δα ἔκειτο Φινδὸς μάστις, τὰς ὀφειας πεπιεσμένος.
 τῶν οἱ μὲν τὸν Ἀγνώστους εἶναι λέγουσι, οἱ δὲ Πο-
 σειδῶνος υἱόν καὶ προσδιδῶναι φασιν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ
 25 θεῶν, ὅπῃ προσέλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα
 οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέου, καὶ τῷ Ἀργοναυτῶν, ὅπῃ πε-
 δῖς μυστράς, τοῖς ἰδίους ἐπύφλωσε παῖδας. πνέει
 ὃ, ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅπῃ τοῖς φείξει πᾶσι τὸν ἐν
 Κόλχων εἰς πῶ Ἑλλάδα πλοῦν ἐμμένον. ἐπιμ-
 30 φαν ὃ αὐτῶν καὶ τῆς Ἀργείας οἱ θεοί. πῆρσται ὃ

verò alata erant. Quae ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à caelo deuolitantes maiorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua per pauca, & ea quidem tam grani odore foedata remanebant, ut edere minime posset. Argonautis igitur, quae ad navigationem suam spectarent, discere volentibus, dixit se omnia praemonituram, si eorum opera ab Harpyiarum iniuria liberaretur. Tum hi Phineo mensam sternant, in qua simulacra edulia apposita erant, en repente Harpyia vastum clangorem fundentes deuolant, & esculenta diripiunt. Id verò ubi viderunt Aquilonis filij, Zetes, & Calais, alati iuvenes, nudatis ensibus illas per aerem insequuntur. Ceterum planè Harpyijs Boreae filiorum manibus tum moriendum erat: sed & Boreae filij iam tum quoque, cum insectarentur, & eas minime adepti fuissent, erat perendum. Cum itaque pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrin decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicthoen, alij verò, Aellopon: sunt qui alteram Ocypeten nominant, alij, Ocystoen; At Hesiodus tam Ocypoden nuncupat. Hec itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque peruenit, quae nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe quae cum ad eas peruenisset, iter conuertit: quae ubi litus attigisset, praet labore cum persequenti decidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Boreae filias, Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque malis quicquam passas, quòd inreuerando nihil postilla iniuriarum amplius se illaturas Phineo promiserunt. Liberatis igitur Phineus Harpyiarum poenis, reliquam Argonautis navigationem explanauit: necnon illos Symplegadam petrarum discriminis admonuit. Eas verò

- ἦσαν αὐτοί. καὶ ἐπιδὼν τῷ Φινεῖ περιπίπτει τράπεζαν,
 ἐξ ἑρᾶν καταπλάμμαι, τὰ μὲν κλείουσα ἀνῆρπαζον·
 ὀλίγα δὲ ὅσα ἰσμήης ἀνάπαια χροτέλεον, ὥς τε μὴ
 δυνάσθαι σφισιν ἐργάζεσθαι. βυλομένοις δὲ τοῖς Ἀργ-
 ναῦταις τὰ περὶ τῶν πλῆθους μαδῶν, ὑποδύσαντες τὸν
 5 πλοῦν ἔφην, ὅτι Ἀργυῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν,
 οἱ δὲ παρέδιδον αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων. Ἀργεῖαι
 δὲ ἐξαίφνης συνὸ βοῇ καταπλάσσει τὴν προφῶν ἥρπα-
 ζον. θρασυήμοιοι δὲ οἱ Βορέε παῖδες, Ζήτης καὶ Κά-
 10 λαῖς ὄντες πτερυγοὶ, σπασάμενοι τὰ ξίφη, δι' αἰ-
 ρα ἐδύοντο. ἡ δὲ τοῖς Ἀργείοις χερσὶν τιθέναι ὑπὸ
 ὅτι Βορέε παίδων· τοῖς δὲ Βορέε παισὶ, τότε τελευ-
 τήσων, ὅτε αὐτὸν διώκοντες μὴ καταλάβουσιν. διωκομέ-
 νων δὲ ὅτι Ἀργυῶν, ἡ μὲν καὶ Πελοπόννησον εἰς τὴν
 15 Τίρην ποταμὸν ἐμπήθει· ὅς νυνὶ ἀπ' ἐκείνης Ἀρ-
 πύς κελεύει· πάντων δὲ, οἱ μὲν Νικηδόλῳ, οἱ δὲ
 Ἀελλόποῳ κελεύουσιν. ἡ δὲ ἐτέρη κελευμένη Ωκυπότη
 ὡς δὲ ἔνοιον, Ωκυδόν. Ἡσίοδος δὲ λέγει αὐτῇ
 Ωκυπόδῳ. αὐτὴ καὶ τὴν Πελοποννήσου φάλαγγα,
 20 μέχρις Ἐχινάδων ἦλθε νήσων· αὐτὴ νυνὶ ἀπ' ἐκείνης
 Στροφάδες κελεύεται. ἐσάφην γὰρ ὡς ἦλθεν ἐπὶ
 ταύταις, καὶ ἡρομένη χροτὰ τὴν ἡύδα ὑπὸ χερμάτε
 πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τοῖς
 Ἀργοναύταις ὡς Στροφάδων νήσων φησὶν αὐταῖς
 25 διωχθῆναι, καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας ὄρνεις, τὸν
 Φινέα μηκέτι ἀδικῆσαι. ἀπαλλαγὴς δὲ ὅτι Ἀρ-
 γυῶν Φινεῖς, ἐμμένουσιν τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύ-
 ταις. καὶ περὶ ὅτι Συμεπληγάδων ὑπὸ τοῦ περὶ
 ὅτι καὶ θάλασσαν. ἡ δὲ καὶ ὑπερμεγίστης αὐτῆς,
 30 συγκυρόμενοι δὲ ἀνῆλθαι ὑπὸ τῆς ὅτι πεινυμίας
 βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπύκλειον. ἐφίετο
 δὲ πολλὰ μὲν ὑπὸ αὐτῇ ὁμήλῃ. πολλὰς δὲ πόδας

iugentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu a-
 gitata vicissim concurrebant, maris transitum praece-
 debant. Magna insuper ab ipsis nebula vis, ac magnus
 item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per
 eas transuolare liceret. Columbam itaq; per Symplega-
 das medias ipsis mittere praecepit, quam si incolumem
 transuolasse viderent, per eas transire non dubitarent: si
 vero illa interiisset, nullis inter petras viribus transire
 conarentur. Quæ cum accepissent, soluta naui disce-
 dunt, & cum proxime Symplegadas peruenissent, da-
 prora columbam dimittunt: quæ cum per modicum con-
 currentium scopulorum impetum volitaret, summam
 candam Symplegadas coeuntes deterferunt. Observato
 igitur scopulorum recessu, acerrimo remigationis certami-
 ne, Iunone opitulante, summa tamen puppis parte nam-
 tilata, incolumes traiecerunt. Itaq; Symplegadas ab eo
 tempore immota permanserunt. Nam post huiusce navis
 transmissionem eas fore omnino stabiles in fatis erat.
 Inde verò Argonante ad Mariandynos peruenerunt:
 ubi ab Lyco rege benigne excipiuntur. Hic Idmon vates
 ab apro percussus decessit. Tiphys hic etiam moritur: &
 Ancaim nauim se gubernaturum pollicetur. Dein præ-
 tervecti Thermodontem, Caucasumq;, ad Phasim am-
 nem venire. Hic terra Colchica flumens est. Naui in por-
 tum delata, ad Aëten contēdit Iason: cui, quæ sibi à Pe-
 tia imperata essent, enarrat: illam ad vellus aureum
 dādum, cohortatur: quod se daturum Aëtes pollicetur,
 si solus eripede tauros sub iugum misisset. Hi autem
 duo erant & feri, ac mira magnitudinis, Volcani mu-
 nus: qui creis pradii pedibus, ignem ore spirā-
 bant. Adhac ipsi, ubi hosce iugo iunxisset, ut draconis
 dētes fereret, imperat: quippe qui à Minerva dono acce-

70. ὡς δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πεπινότες δι' αὐτοῦ
 εἰλθεῖν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφείναι πλειάδα διὰ τοῦ
 πετρῶν, καὶ ταύτην εἰς μὲν ἰδῶσι σπιδεῖσθαι, δια-
 πλεῖν καταφερονταῖς· εἰς δὲ ὑπελομένῳ, μὴ
 10. πλεῖν βιάζεσθαι· ταῦτα, ἀνέχοντο, ἀκούσαντες
 καὶ ὡς πλησίον ἦσαν τοῦ πετρῶν, ἀφείδον ἐκ τῆς πε-
 ρῆς πλειάδα· τῆς δὲ ὑπελομένης, τὰ ἄκρα τῆς ὑπὸ
 ἡ σύμπτῳσις τοῦ πετρῶν ἀπεδείκνυν. ἀναχωρήσαντες οὖν
 ἐπιτηρήσαντες τὰς πέδας, μετ' εἰρεσίας ἐτόνυν, συλ-
 λαβομένης Ἡρας, διήλθον, τὰ ἄκρα τοῦ ἀφλά-
 15. σων τῆς νηὸς σπιδεῖσθαι. αἱ γὰρ ἐν Συμπληγάδες ἐκ-
 τοτε ἐσηλ· χρεὼν γὰρ ὡς αὐταῖς νηὸς σπιδεῖσθαι
 εἶναι παρτέλῳ. οἱ δὲ Ἀργοναῦται πρὸς Μακρί-
 δουσις· περὶ γὰρ τοῦ καὶ φιλοφρόνως ὁ βασιλεὺς
 20. ὑπεδέξατο Λυκάς. ἐνθα διήκει μὲν Ἰδμῶν ὁ μάντις,
 πηξάντ' αὐτὸν καὶ τοῦ. διήκει δὲ καὶ Τίρις· καὶ τῆς
 ταῦν Ἀργεῖον ὑπερῶνται κυβερνήται. ὅρα πλεῖστοι
 25. πρὸς Θερμώδοντα, καὶ Καύκασον. ἐπὶ φάσιν πο-
 ταμὸν ἦλθον. ὅρα τῆς Κολχικῆς ὅρα γῆς. καθεσμε-
 30. νείσης δὲ τῆς νηὸς, ἦκε καὶ πρὸς Αἰνέτιον Ἰάσον. καὶ
 τὰ ὅλητα ἔχοντα ὑπὸ Πελίῳ λέγων, παραχῆλοι δουῶσαι
 τὸ δέρας αὐτῶν. ὁ δὲ ἴσμεν ὑπὸ κατό, εἰς τοὺς χαλκί-
 κους ταύρους μόνον καταζεύξει. ἦσαν δὲ ἄγριοι
 35. παρ' αὐτοῦ ἔτοι, ταῦται δύο μεγάλα διαφέροντες,
 40. δώρον Ἡραῖς. οἱ χαλκοὶ μὲν εἶχον πόδας· πόρ
 δὲ ἐκ σωματῶν ἐφύσαν. τέτοις αὐτῶν ζεύξαντι ἐπε-
 τάσσοτο ἀπείρειν δράκοντα ὁδόντας. εἶχε γὰρ λαβὼν
 παρ' Ἀδωνῆος τὰς ἡμίσεις ὧν Κάδμου ἔσπευον ἐν
 45. Θήβαις. ὑπερῶνται δὲ τῆς Ἰάσον, πῶς αὐτῶν
 50. τε τοὺς ταύρους καταζεύξει, Μήδεια αὐτῶν ἔσπευτο

ptos, dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus scelerat, partem, secum Iason habebat. Ambigentem itaq; Iasonem, quamnam arte tauros subiugaret, Medea illum deperire cepit. Hac erat Aëta filia ex Idyia Oceano genita, veneficijs & incantationibus insignis. Quae verita ne Iason à tantis perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Graciam simul, nauigantem peruecturum iuret, pollicetur. Id ubi prestiturum se iuravit Iason, pharmacum, quo tauros sub ingum mitteret, dedit: eoq; clypeum, hastamq; . ac membra corporis sui inungere precepit. Hoc enim delibutum unum dumtaxat diem, nulla neq; ignis, neq; ferri violentia lasum iri afferebat: Sed & illi indicauit, ut, è satis dentibus viri terra erituri essent, & armati quidem in ipsum incursuri. quos statim quàm frequentes spectarit, inter eos eminus lapides coniceret. Postea verò quàm ea de re inter se pugnam cõuiderint, tum illos interimat. Sic itaq; instructus Iason, & pharmaco inunctus, in templi lueum penetrat, tauros perquirat, quos cum multaq; flammarum vi irrumperentes, edomuit. Satis deinde dentibus armati è terra viri profilire. Tum Iason ubi plures esse vidit, coniectis inter eos occultè lapidibus, pugnantem inter se adortus occidit. Porro perdamitis tauris, tantum abest ut vellus aureum ex patris & conuocanti formula tradat Aetes, sed & Argo nauim inflammare voluerit: necnon eos omnes qui cum eo nauigabant, accidi studuerit. Quod ubi Medea rescivit, ad Iasonem ire anteuertit, cumq; per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem veneficijs aggressa sopiuit. Inde sumpto vellere, cum Iasone in nauim Argo se contulit: eam verò Apſyrus frater conſequēbatur. At

- ἴσθι. ὡς δὲ αὐτῇ θυγάτηρ Αἰήτης, καὶ ἰδύας τῆς
 Ωκεανῷ, φαρμακίς· δεδοικῆα δὲ μὴ πῶς ᾗ τὰ
 ἑὸν διαφθερῇ, κρύφα τῷ πατρὶος συνεργήσῃ αὐτῷ
 πρὸς τὴν καταζευξίν τῶν ταύρων ἐπηγγέλατο· καὶ
 5 τὸ δέρας ἐλχειν, εἰς ὁμώσῃ αὐτῷ ἔξῃ γυναι-
 κα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλοον ἀγάγηται. ὁμοσάντων
 δὲ ἰάσωντος, φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευγῆναι
 τὸς μέλλοντα ταύρους, ἐκέλευσε χρίσαι τῷ τε ἀσπί-
 δι, καὶ τὸ δόν, καὶ τὸ σῶμα. τέττα γὰρ χριδέντα
 10 ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μὴτ' ἀπὸ πυρὸς ἀδικη-
 θήσεσθαι, μῆτε ὑπὸ σιδήρῳ. ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, σπει-
 ρόμενων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἀνδρας μέλλειν ἀ-
 ναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καταπίομενοις· οἷς ἔλεγε ἐ-
 σθιδῶν ἀθρόως διασπῆσαι, βάλλῃ εἰς μέσον λίθοις
 15 ἀποδόν. ὅταν δὲ ὑπὸ τέττα μάχωνται πρὸς ἀλλή-
 λους, τότε κλείνειν αὐτές. ἰάσων δὲ τῷτο ἀκούσας,
 καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ, πασθῆνόμενος εἰς τὸ
 τῷ νεῷ ἄλως, ὁμώσεν τὸς ταύρους. καὶ σὺν πολ-
 λῷ πνεὶ ὁρμήσαντας, αὐτοὺς καταζεύξε. σπείροντος
 20 δὲ αὐτοῦ τὸς ὀδόντας, ἀνέτελον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες
 ἔνοπλοι. ὁ δὲ, ὅπου πλείονας ἑώρα, βάλλων ἀφανεῖς
 λίθους πρὸς αὐτούς, μαχόμενους πρὸς ἀλλήλους πρὸς
 σῶν ἀνῆρει. καὶ καταζευγνυμένων τῶν ταύρων,
 ἐκ ἐδίδε τὸ δέρας Αἰήτης ἐβέλετο δὲ τῷ τε Ἀργῷ
 25 καταφλέξαι, καὶ κτείναι τὸς ἐμπλέοντας. φθάσαι
 δὲ Μήδεα, καὶ ἰάσωνα θυκτὸς, ἐπὶ τὸ δέρας ἵ-
 γαι· καὶ τὸ φυλάσσοντα δράκοντι κατακοιμήσασα
 τοῖς φαρμάκοις, μετὰ ἰάσωντος ἔχουσα τὸ δέ-
 ρας, ὅπῃ τῷ Ἀργῷ παρεχόμετο. εὐκλείπεται δὲ
 30 αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτος. οἱ δὲ θυκτὸς μετ' ἐ-
 των ἀνῆλθον. Αἰήτης δὲ ἐπὶ πρὸς τὰ τῇ Μήδειᾳ

illi nocte cum hisce auehantur. Caterum Æetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur. quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem ingulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Æetes autem filij membris colligendis occupatus, filiam persequi desit. Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepelinit, eique loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argò nauim perquirendam emisit, & nisi Medeam captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus comminatur: Tum ij alius aliò diffusi, in perquirendis Argonautis occupantur, Eridanum amnem iam prateruentibus. At Iupiter ob Apfyrti cadem iratus, ingenti immissa tempestate Argonautis errores inijcit: ac dum secus Apfyrtidas insulas nauigant; Argo nauis eos alloquitur his verbis: Iouis iram nūquam antea desituram esse, quàm in Ausoniam profecti Apfyrti necis ergò à Circe fuerint expiati. Hi autem Libya Galliaque gentes prateruecti, & per Sardinia pelagus delati, Hetruriam legunt. Inde ad Æeam contendunt, ubi à Circe expiantur. Qui cum prater Sirenas nauigarent, Orpheus, quod contrariam occineret cantionem, Argonautas inhibuit. Verùm solus omnium Butes ad eas enatus, quem raptum, Venus ad Lilybaum habitatum relegauit. Post à Sirenibus nauim Charybdis excepit, Scyllaque, & errantia saxa: è quibus ingens flammarum vis ac fumus eructari videbatur. Atqui per ea Thetis cum Nereidibus, Iunonis monitu, incolumem nauim transuexit. Siciliam itaq; prateruecti, ubi Solis boves morant, ad Corcyram Phaaccum insulam appellant, ubi rex Alcinoys imperabas. Perro cum Colchi Argo na-

τεταλμημένα, ὥρμιονε τὴν ναῦν διάκειν· ἰδοῦσα δὲ
 αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὸν ἀδελφὸν φονδαί-
 νει καὶ μελίσσασα, καὶ βυδοῦ ῥίπτει. σωμαδροῖζων δὲ
 Αἰήτης τὰ τῷ παιδὸς μέλη, τὸ διώξεως ὑστέρησε.
 5 διόσφ' ὑποσέφας, καὶ τὰ σπένοντα τῷ παιδὸς μέλη
 θάψας, τὸ τόπον προσσηγρόωσε Τόμοις. πολλὰς δ' ἔ-
 Κόλῳ ἐπὶ τῷ ζήτησιν τῆς Αργεὺς ἐξέπεμψεν
 ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἄξουσιν, αὐτὴς πείσασθαι
 τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ, διασπένοντες ἀγῶνι δηαχρό-
 10 ζήτησιν ἐποιῶντο, τοῖς Αργοναύταις τὸν Ηεῖδων
 ποταμὸν ἦδη πρὸς πλείους. μύσας δὲ Ζεὺς ὑπερ-
 τῷ φονδαίνοντος Αψύρτε, χερσὶν λαβὼν ἐπιπέμ-
 νας, ἐμβάλλει πλάνῳ καὶ αὐτῷ τὰς Αψυρτίδας
 νήσους περὶ πλεόντων ἢ ναῦς φθίγγεται, μὴ λήξιν
 15 τὴν ὀργὴν τῷ Διὸς, εἰ μὴ πορδαίνοντες εἰς τὴν Αὐ-
 σονίαν, τὸν Αψύρτε θόρον καθαρῶσιν ὑπὸ Κίρκης.
 οἱ δὲ, παρὰ πλείους τὰ Λιβύων καὶ Κελτῶν ἔδρη,
 καὶ διὰ τῷ Σαρδωνίῳ πιάροις κορυμνίζοντες, πρὸς
 20 ἰκέταις ἡνίοχοις καθάσσονται. πρὸς πλείων δ' Ἰσ-
 ρηῶν αὐτῶν, Ορφεὺς τὴν ἐσάντων μῦθον μελῶδον,
 τὴν Αργοναύταις κατέχευε. μόνον δὲ Βέτης ἐξενήξατο
 πρὸς αὐταῖς ὅν ἀπάσασα Αφροδίτη ἐν Λιλυβαίῳ κα-
 τὰσε. μὲν δ' ἔτι τὰς Σειρῶν τὴν ναυὶ Χάρυβδις ἐξε-
 25 δέχετο, καὶ Σκύλλα, καὶ πέτραι πλαγκταί· ὑπερὶ δ' ὧν
 φλόξ, πολλὴ καὶ καπνὸς ἀναφρέμεν· ἔωρετο. ἀπὸ
 διὰ τῶν διεκόμισεν τὴν ναυὶ σὺν Νηρείῳ Θέτις
 παρὰ κληδεῖσιν ὑπὸ Ηρας. παρὰ μὲν ἰατρῶν δὲ Θει-
 30 νακίαν νῆσον, Ἡλίου βῆς ἔχουσαν, εἰς τὴν Φαιάκων
 νῆσον Κέρκυραν ἦκον· ἧς βασιλεὺς ἦν Αλκίνοος.
 τῶν δὲ Κολχικῶν τὴν ναυὶ εὔρεν μὴ δυνάμενον,

vim nullquam inueniunt, horum alij Phaacum montes
 incolendos occupant, alij ad maritima delati, Apfyrti-
 das insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phaacas
 ierunt, ac nauim Argo tandem deprehendunt, & Me-
 deam ab Alcinoο repossūt. Tum ille, si iam, inquit, uxor
 Iasoni copulata sit, eam illis se non daturum: at si non-
 dum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum-
 enim vero Alcinoi coniux Arete anteuertens, Iasoni Me-
 deam coniungauit. Hinc igitur Colchici cum Phaacibus
 simul habitare statuerunt. Argonautae uerò cum Medea
 in altum auehuntur: qui cum noctu nauigarent, in ma-
 ximam inciderunt tempestatem. Inter hac Apollo Me-
 naetium impetens, secundum iugulum sagitta percussit,
 eumq; in mare deturbauit. Hi uerò cum proximam in-
 sulam conspiciunt, ad eam deueniunt, ac prater spern-
 ostentatum portum ingressi, Anaphen nominarunt: ubi
 Apollini Aegleo aram statuunt, ibiq; peractis de more
 sacrificijs, epulati sunt. Quae uerò ab Arete duodecim
 ancilla Medea dono iam data fuerant, fortissimos illos
 viros per lusum sugillabant. Hinc & adhuc etiam ue-
 tus ea in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet.
 Inde aucti, in Cretam appellere prohibentur à Talo.
 Hunc sanè alij ex aëreo genere produnt; Sunt qui à Vol-
 cano Minoi datum esse ferūt. Qui uir aeneus fuit, idēq;
 ab alijs Taurus appellatur. Huic autem uenam unam à
 collo ad calcem pertinētem fuisse tradunt: atq; in huiusce
 uenae cute clauus aeneus affixus esse uidebatur. Hic igitur
 Talus ter in die circum insulam currens, eam tue-
 batur. Quocirca & tum Argo nauim pratercuntem
 spectans lapidibus impetebat; Demum Medea venefi-
 cijs circumuentus occubuit. siquidem, ut nonnulli memo-
 rant, Medea poculis ad insaniam reductus, excessit ē

- οἱ μὲν τοῖς Κερκυραίοις ὄρεσι παρήκθησαν· οἱ δὲ, εἰς
 τὴν Ἀλκυίδα-κομιδέντες, ἔκησαν Ἀψυρπίδας νή-
 σους. ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαίακας ἑλθόντες, τὴν Ἀργὴν
 κατέλαβον, καὶ τὴν Μήδειαν ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἀλκυ-
 νός. ὁ δὲ, εἶπεν· εἰ μὲν ἦδη σωελήλυθεν Ἰάσωνι, καὶ
 δώσειν αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ παρδένῃ ὅτι, πρὸς πατέρα
 αὐτῇ πέμψειν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μή-
 δειαν Ἰάσωνι σὺν ἑσέβουζεν· ὅθεν οἱ μὲν Κολχικοὶ μὲν
 Φαίακων κατώκησεν. οἱ δὲ Ἀργοναῦται μὲν δὲ Μηδείας
 ἀνέχθησαν. πλεόντες δὲ τυκτὸς, σφοδρῶς περὶ πλοιοῖσι
 χερμαῶνι. Ἀπόλλων δὲ εἰς ἐπὶ τὴν Μενοιτιάει δειράν,
 τοξεύσας πρὸς βέλει, εἰς δὲ δάλασσι κατέστρεψεν. οἱ
 δὲ, πλοῖόν ἐξιδάσαντο νῆσον. πρὸς δὲ παρὰ πρὸς δό-
 κίαν ἀναφανῆναι περισσρμιδέντες, Ἀνάφῳ ἐκάλε-
 σαν. ἰδρυσάμενοι δὲ βωμὸν ἀπὸ λαν Ἐπιγλαίῳ,
 καὶ θυσιάσαντες, εἰς ἐὺνοχίαν ἐτρέψαν. δοδῆσαι δὲ
 ὑπὸ Ἀρήτης Μηδείᾳ δώδεκα δειράματα, τὰς ἀει-
 σίας ἐσκηπὸν μὲν παύσιαι. ὅθεν ἔπαι καὶ νῦν ἐν τῇ
 θυσίᾳ σκηπὸς ὅτι σκηπὸν γυναιξίν. ἐπεὶ δὲ ἀνα-
 χθέντες, κωλύονταί Κρήτην περὶ σίχην ὑπὸ Τάλῳ.
 τῶτον, οἱ μὲν, πρὸς καλῶν γυναικῶν ἔλθουσιν· οἱ
 δὲ, ὑπὸ Ἡραίου Μένῳ δολιχῶς· ὅς τινι χαλκῶς
 ἀνῆρ. οἱ δὲ, Ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν. εἶχε δὲ φλέ-
 βα μίαν ἀπὸ αὐχένος κατὰ τὴν στήναι ἀρεῖ σφύρῃ
 καὶ δὲ τὸ δέμας δὲ φλεβὸς ἦλθεν διήκειτο χαλκῶς. οὗτος
 ὁ Τάλως πρὸς ἐκείνης ἡμέρας τὴν νῆσον ἐπεὶ ἔρχεσθαι
 ἐπύθει. διὸ καὶ τότε δὲ Ἀργὴν ἀποπέμψαν δειράν,
 τοῖς λείδοις ἔβαλαν. ἐξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μηδείας,
 ἀπὸ δαίμονος ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ φαρμάκων αὐτῇ
 μάστιγαν Μηδείας ἐμβαλόντες ὡς δὲ πύγας. ὑπὸ τῷ

vita. Sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clauum illi Medeam extraxisse, omniq; ex eius corpore effuso ichore ipsum obijisse narratur. Nec desunt qui illum à Pœante sagitta in calce vulneratum interiijisse tradunt. Noctem autem unam illic non amplius morati Argonautæ ad Æginam aquatum contendunt, ubi de aqua pugna conseritur inter eos, inde verò per Eubœam Locridemq; nauigantes, Iolcum, quarto demum mense postinitam velleris aurei expeditionem, perueniunt. Verum Pelias, quòd Argonautarum reditum desperabat, de Æsone obruncando cogitauit. Hic autem dum sibi ipsi mortem consciscere quarit, immolati tauri sanguinem intrepidè hausit, & interiit. Atqui Iasonis mater, Peliam execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium ingulauit. Interea redit Iason, ac veltus aureum Pelie dedit. Qui, cum iniurias, quibus affectus erat, vlcisci vellet, occasionem expectabat. Proinde sumptis socum lectissimis heroibus, in Istmum nauigauit, ac nauim Neptuno dedicauit. Inde Medeam monet ut rationem ineat, qua Pelias illi tot iniuriarum pœnas luat. Tum illa Pelie regiam ingressa, regis filias, Asteropeam neptem & Antinoen, patrem dissecandum, elixandumq; suasu inducit suo: atq; eundem in vitam mox atate iuuenem suis se venescey.s. renouaturam esse pollicetur. Idq; ut facilius credi possit, arietem in frustra dissectum, elixatumq; agnum reddidit. Tum illi credula, patrem occidunt, membratimq; concisum elixant. Atæstus autem una cum Iolcensibus patrem sepeliuit: Iasonemque & Medeam Iolce eiecit. Hinc illi Caria- rium commigrant: ubi decennium totum fortunatè transfegerunt. Inde cum Glancen Creon Corinthiorum

- μένης ποιήσιν ἀδανάϊον αὐτὸν, καὶ τὸν ἥλυν ἐξε-
 λύσῃς, ἐκρυέντος τῷ παντός ἰχθυῶν ἀποδανῶν.
 πινὲς δὲ αὐτὸν πρὸ δανῶντα ἔσθ' Ποιάλῳ εἰς τὸ
 σφύειν, τελευτήσῃ λήρῃσι. μίαν δὲ ἐσταυῖδα νύκτα
 5 μέιναντες, Αἰγίνη προσέχουσιν, ὑδράσσοις δέλοισι,
 καὶ γίνεται περὶ τῆς ὑδρείας αὐτοῖς ἀμύλλα. ἐκείθεν
 δὲ, διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοχρίδος πλάσαντες,
 εἰς Ἰωλκὸν ἦλθον, καὶ πάντα πλοῦν ἐν τέτραισι μῆσιν
 10 τελειώσαντες. Πελίας δ' ἀπογυῖς τῷ ὀπισθίῳ ἦν
 Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἴωνα θείνειν ἤδελεν. ὁ δ' αἰτη-
 σάμεντο ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαις ὑπετελῶν ἀδελῶς τῷ
 πατρὶ αἶμα σπασάμεντο ἀπιδανεν. ἡ δὲ Ἰάσοντο
 μήτηρ ἐπαρξασμένη Πελίαν, νήπιον ὑπολαβούσα παῖ-
 15 δα, ὡς πρὸς πόλεμον πρὸς μάχον, ἑαυτῷ ἀνέστησε.
 Πελίας δ' καὶ τὸν κατελθόντα παῖδα ἀπὸ κλίνης
 αὐτῆς. ὁ δ' Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔθηκε
 20 περὶ ὃν ἠδικήθη κατελθὼν ἐδέλων, κερὸν ἐξέλε-
 χτο. καὶ τότε μὲν εἰς Ἰδμόν μιν ἦν ἀνέστησαν πλά-
 σαι, ἀνέθηκε τῷ ναὶ Ποσειδῶνι. αὐτὸς δ' Μή-
 25 δειαν παρακαλεῖ ζῆτην ἄπως Πελίας αὐτῷ δέσσει
 ἰσχυρῇ. ἡ δ' εἰς τὰ βασίλεια τῷ Πελίῳ παρελθούσῃ
 πείθει τὰς θυγατέρας καὶ [Ἀσπεόπειαν Ἀγκασθί, καὶ
 30 Ἀντιόλῳ] τὸν πατέρα κρευεργῆσαι, καὶ κατεψῆσαι,
 διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελομένη ποιήσιν νέον. καὶ
 35 αὖτε πσεῦσαι χάειν, κριὸν μελίσσαι, καὶ κατεψῆσαι,
 ἐποίησεν ἄννα. αἱ δὲ πσεύσαι, καὶ πατέρας κρευρ-
 γῆσαι, καὶ κατεψῆσαι. Ἀχαιὸς δὲ μιν τῷ Ἰωλκὸν
 οἰκόντων, τὸν πατέρα δάπνη. τὸν δὲ Ἰάσωνα μιν τῷ
 40 Μηδείας, καὶ Ἰωλκῷ ἐμβαλλοί. οἱ δὲ, ἦγον εἰς Κό-
 45 εινδον. καὶ δέκα μὲν ἔτη διετίλουν ἑπυχῶντας αὐ-
 50 τὸς δὲ τῷ τῷ Κοείνθῳ βασιλεῶς Κρέοντι καὶ θυγατέρι

rex filiam Iasoni despondisset, eam, dimissa Medea, in matrimonium duxit. Tum illa quos Iason Deos iurasset, obtestata, ingratumq; illius animū subinde detestata, uxori quidem pepulum venenis infectum misit: quæ simul ac illa sibi induit, cum adiutore patre, valido igne correpta conflagrauit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat, Mermerum nempe ac Pheretem, trucidauit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoque profugit Athenas. qua in fuga, ut quidam ferunt, filios Infantes adhuc, supplices ante Acrae Iunonis aram constitutos, omisit: quos surgere iussos Corinthij multis vulnerebus contrucidarunt. At Medea, qua conuolarat Athenas, mox ibi Aegeon nupta, filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea verò, cum Theseo comparasset insidias, Athenis in fugam acta cum Medo filio eicitur; Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subiectam sibi provinciam vniuersam Mediam vocari voluit; & bellum contra Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea nulli suorum agnita, ad Colchos remeavit: qua cum Aeten patrem Persei fratris dolo ab regia sede eiec- tum inuenisset, illi regnum recuperauit.

- Γλαύκῳ ἰάσονται ἐγγυῶνι^Θ, παρὰ πημάρῃ^Θ ἰά-
 σων Μήδειαν, ἐγάμεν. ἡ δὲ ἔς τε ὄμοσεν ἰάσων θεὸς
 ὀππλεσμένη, καὶ τῷ ἰάσων^Θ ἀχαιεῖαν μεμψα-
 μένη πολλάκις, τῇ μὲν γαμυμένη πέπλον μεμαγ-
 μένον φαρμάκῳ ἐπεμψεν· ὃν ἀμφιασμένη, μὲν τῷ
 5 Κοιθῶνι^Θ πατρὸς περὶ λάβρῳ καταφλέγει· τὺς τε
 παῖδας, ἔς εἶχεν ἐξ ἰάσων^Θ, Μερμέρον καὶ Φερήτα,
 ἀπέκλεινε, καὶ λαβῶσα παρὰ ἡλίου ἄρμα ἡλυῶν δρακόν-
 των, ὅπῃ τέτε φεύγεσα, ἦλθεν εἰς Αἰθιώας. λέγε-
 10 ται δὲ ὅπῃ φεύγεσα, τὺς παῖδας νηπιὺς ἐπὶ ὄντας
 κατέλιπον, ἰκέτας καθίστασα ἐπὶ τὸν βασιλὸν τῆς Ἥρας
 τῆς Αἰθιώας· Κοεῖνδοι δὲ αὐτὺς ἀναστήσαντες κατε-
 τραυμάτισαν. Μήδεια δὲ ἦκεν εἰς Αἰθιώας. καὶ κεῖ
 γαμυθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γλυκῇ Μῆδον. ὀππβελάεσσα
 15 δὲ ὕστερον Θησέϊ· φυγὰς δὲ Αἰθιωῶν μὲν τῷ παιδὸς
 ἐκβάλλεται. ἀλλ' ἔτος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβα-
 ρον, τῷ ὑφ' ἑαυτὴν χεῖραν ἄπασαν Μηδίαν ἐκά-
 λεσε, καὶ στρατευόμεν^Θ ἐπὶ Ἰνδὸς ἀπέδανε. Μήδεια
 δὲ εἰς Κόλχοις ἦλθεν ἄγνωστος. καὶ καταλαβῶσα
 20 Αἰήτιν ὑπὸ τῷ ἀδελφεῷ Πέρσῳ τῆς βασιλείας ἐστρη-
 μένον, κλείνασα σῶτον, τῷ πατρὶ τῷ βασιλεῖαν
 κατέστησεν.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

SIVE DE DIIS,

Liber Secundus.

Veniam verò Deucalionis gentes enarravimus, Inachi deinceps explicemus. Inachus igitur ex Oceano & Tethye procreatur: à quo Inachus Argiuorum flumen nominatus est. Huius & Melisse Oceani filie, Phoroneus ac Ægialeus filij fuerunt. Ægialeus tametsi nulla de se prole relicta sit extinctus, Ægialeam tamen ab eo, cui præsuerat, dictam fuisse terram legimus. Atqui Phoroneus uniuersa terra, cui post nomen fuit Peloponneso, imperio potitus, ex Laodice nymphea Apin & Nioben creauit. Apis itaque commutato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerens, ac planè tyrannico more administrans, Peloponnesum Apiam suo de nomine vocari iussit. Is demum Thelxionis ac Telchinis insidijs appetitus, sine liberis excessit è vita: & relatus inter deos, Sarapis appellatus est. De Niobe autem, & Ione, quam primam mortalium Iupiter iniuit, Argus

ΑΠΟΛΛΟ-

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ καὶ Θεῶν, βιβλίον β.

ΠΕΙΔΗ' ὃ τὸ γὰρ Δαχελίωνος
διεξεληλυδάρην γῆν, ἐχρμένως
λέγαμεν τὸ Ἰνάχου. Ωκεανὸς καὶ
Τηδυ' ὅ γίνεται πῶς Ἰναχός· ἀφ'
ὃ ποταμὸς ἐς Ἀργεὶ Ἰναχὸς καλεῖ-
ται. τέτυ, καὶ Μελίππος τῆς Ωκεανῶς,

Φορφονεύς τε καὶ Αἰγιάλως παῖδες ἐγένοντο. Αἰγιά-
λέως μὲν ἔν' ἀπαυδ' ὑποδανόντ', ἡ χώρα ἀπα-
σα Αἰγιάλεια ἐκλήθη. Φορφονεύς δὲ ἀπάσης τῆς ὕστε-
ρον Πελοποννήσου περσυχρόδουσις, ἐν τῇ Λαοδί-
κης νύμφης, Διωασείων, Ἀπὸν καὶ Νιόβην ἐγέννη-
σεν. Ἀπὸς μὲν ἔν' εἰς περσυνίδα πῶς ἑαυτὴ μεταγίσας
διώαμιν, καὶ βίαι' ὅν' ὑέαντ', ὀνομάσας ἀφ'
ἑαυτῆς πῶς Πελοπόννησον Ἀπῶν, ὑπὸ Θεαξίον' καὶ
Τελχῶν' ὀκρυβόδεις, ἀπῶς ἀπιδασιν· καὶ νομι-
δεῖς διδὸς, ἐκλήθη Σάραπας. Νιόβης δὲ, καὶ
Διὸς, ἡ περσυνὴ γυναικὶ Ζεὺς θυγατὴν ἐμίγη, πῶς
Ἀργος ἐγένετο. ὥς δὲ Λακωναίς φησι, καὶ Πε-

K

Argus natus est. Sed Acusilai testimonio Pelasgus is dicebatur, à quo Pelopōnesus dicta deinde Pelasgia fuit. At Hesiodus Pelasgū fuisse indigenā refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus. Argus itaq; simulac à Phoroneo regnum accepit, Peloponnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ducta uxore Euadne, Strymonis ac Neare filia, Iasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso autem nascitur Agenor, ex quo ille Argus, qui Panoptes dicitur, ortus est: hunc toto corpore oculum fuisse legimus. Hic etiam viribus prestans, sublato, qui Arcadiam denastabat, tauro, eius sese corio circumtexit. adhuc Satyrum, qui Arcadibus vim inferebat, eorumq; pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari ac Terra filiam dicunt, quæ viatores corripiebat, dormientem nactus interemit: idemq; sublati cadis auctoribus, Apidis interitum ultus est. Argi verò, & Ismenes Asopi filia Iasus est filius: ex quo Ionem ortam esse ferunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit, necnon complures tragediarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrāt: quam Iunonis sacerdotio decoratam Iupiter vitiauit: à quo cum violatam fuisse puellam hanc Iuno comperisset, in buclam candidam transformavit, cum qua Iupiter se concubuisse abiuravit. Quare Hesiodus inquit, amantium insurandum irritum esse, neque ad deorum iram quicquam pertinere. Iuno interim vaccam ab Ioue depoposcit, acceptamq; Argo Panopta custodiendam dedit. Hanc autem Asclepiades Arethoris, Pherecydes verò Inachi, sicut Cercops Argi, & Ismenes, quæ Asopi fuit, filiam scribunt. sed Acusilaus è Pirene, ut dictum

- λαστρὸς, ἀφ' ἧς κληδύνας τοῖς τῶν Πελοπόννησον οἰ-
 κοῦντας Πελασγοῖς. Ἡσίοδ' ὁ δὲ, ὃς Πελασγὸν αὐ-
 τήχονα φησὶν (ἔ). ἀλλὰ πρὶν μὲν τέτε πάλιν ἐρῶ-
 μῶ. Ἀργ' ὁ δὲ λαβὼν παρὰ Φοῦφονέως ἢ βασιλείαν,
 5 ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ Πελοπόννησον ἐκάλεισεν Ἀργ'. καὶ
 γῆμας Εὐάστῳ ἢ Στρυμόν' ἢ Νεαίρας, ἐτέκνω-
 σεν Ἰασον, Πείσανδρον, Εὐπίδωρον, Κεῖασον. ὃς
 καὶ τῶν βασιλείαν παρέλαβεν. ἐξ Ἰάσου δὲ, Ἀγλῶωρ
 γίγνεται. τέτε δὲ Ἀργ' ὁ Πανόπης λεγόμεν' ὁ.
 10 εἶχε δὲ τῶν ὀφθαλμοῖς μὲν ἐν παντὶ [τῶ] σώματι.
 ὑπερβάλλον δὲ δυνάμει, ὃς μὲν τῶν Ἀρχαδίων λυ-
 μαινόμενον παῖδ' ἀνελών, τῶν τέτε δορὰν ἡμφιέ-
 σαπ. Σάτυρον δὲ τοῖς Ἀρχάδας ἀδικοῦντα, καὶ
 ἀφαιρέμενον τὰ βοσκήματα, ὑποστὰς ἀπέκτεινε.
 15 λέγει δὲ καὶ τῶν Ταρτάρου καὶ Γῆς Εὐχόταν, ἣ τοῖς
 παρόντας στυγερὰς ἐπιτηρήσας κορυμμένῳ ἀπέ-
 κτεινεν. ἐξεδίκησε δὲ καὶ ὃς Ἀπιδ' ὁ νόον, τοῖς
 αἰτίοις ὑποκτείνας. Ἀργ' δὲ ὃς Ἰομῆν' ἢ τῆς Ἀσω-
 π' οὗ πῦς Ἰασος, ὃς φασὶν Ἰὼ γυνέσθαι. Κάστωρ δὲ ὁ
 20 συγγράφας τὰ χρονικὰ ἀγροήματα, καὶ πολλοὶ ἄλλοι
 τραγικῶν, Ἰνάχῃ τῶν Ἰῶ λέγουσιν. Ἡσίοδ' ὁ δὲ καὶ
 Ἀκουσίλα' ὁ Πειρήν' αὐτῶν φασὶν (ἔ). ταύτην, ἰε-
 ροσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν, Ζεὺς ἐφ' ὅρει. φωραδεῖς
 ὑφ' Ἥρας, ὃς μὲν κόρης ἀφ' αὐτῆς εἰς βῆν μετε-
 25 μόρφωσε Λαλκίῳ. αὐτὴν ὃς ἀπωμόσατο μὴ συσελθεῖν,
 διό φησιν Ἡσίοδ' ὁ καὶ ἐπαυῶντος ὃς ὑπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν
 τοῖς γινόμενοις ὅρκους ὑπὲρ ἑσθ' ὁ. Ἡσ' ὃς αἰτησι-
 μένη παρὰ Διὸς ὃς βοῦν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν
 Ἀργ' ὃς Περσῶν. ὃν Ἀσκληπιάδης μὲν, Ἀρέστου
 30 λέγει ὃν Φερεκύδης δὲ, Ἰνάχῃ. Κέρκω δὲ, Ἀρ-
 γ' ὃς, καὶ Ἰομῆν' ἢ τῆς Ἀσωπ' οὗ γυνέσθαι. Ἀκουσίλα' ὁ
 δὲ ἐν γῆς γυνέσθαι αὐτὸν λέγει. αὐτὸς ἐν τῇ ἐλπίδι

antea fuit, ortam esse refert. Hic eam ad oleam, quæ in Mycenæo luco erat, alligabat. Cum verò Iupiter eam Mercurio ut furtim abduceres, imperasset, idq; ab Hecivace detectum fuisset, neq; celari amplius posset: lapide percussam Argum peremit. Hinc itaque Mercurium ΑΡΓΕΙΟΝΤΗΣ cognomen tum accepit. Iuno demum bonem astro concitavit. Quo facto ea primum in sinum ab se Ionium appellatum penetrauit: Mox per Illyricum progressa, Hæmum transcendit, ac per eadem tempora traiectum Thracium nominatum, ab illa deinde Bosporum dictum, tranavit. Inde, cum in Scythiam penetrasset, & Cimmeriam terram, cumque per continentem multam decurrasset, multaq; Europa, atq; Asia maria, transisset, in Egyptum tandem pervenit: ubi cum pristinam formam recepisset, ad Nili fluenta Epaphum peperit. Iuno Curetes, ut alicubi puerum occulerent, exoravit: illi vera Innonis orata fecerunt. Quod factum ubi Iupiter rescivit, Curetas occidit. Io interim ad filium sese vestigandum accingit. Qua cum Syriam propè universam peruagata esset, quod illic Bybliorum regis uxor filium educare significabatur, ea tandem Epapho inuento, in Egyptum remeavit; ac Telegono, qui tum Egyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Egypti, statnam collocavit; Et Ionem quoq; Isidem appellarunt. Epaphus autem Egypti imperans, Memphin Nili filiam sibi coniugavit: deq; uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit, ex eaq; Libyam filiam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est. Ceterum ex Libya Neptunoq; gemini Agenor ac Belus oriuntur. Agenor itaq; in Phœnicen profectus, inibi regni sedem constituit: ubi & magna scholis auctor extitit: quare

ἐδέσμευεν αὐτὸν, ἥπερ ἐν τῷ Μυκηναίῳ ὑπῆρχεν
 ὄρεσι. Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ερμὴ κλέψαι τὸν βούν-
 μιανούσι· Ἰέρωνος, ἐπειδὴ λαθεῖν ἐκ ἡδυάτου,
 λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν ἄρρον. ὅθεν Ἀρρεφόντης
 ἐκλήθη. Ἦρα ὅτ' ἡ τοῖ οἶτρον ἐμβάλλει· ἡ δὲ, φε-
 ρ-
 τον ἦκεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἴονιον κόλπον κληθέν-
 τα· ἐπιτα διὰ τῆς Ἰλλυρείδος πορδεδῆσα, καὶ τὸν
 Αἴμον ὑπεβαλῆσα, διέβη τὸν τότε μὲν χαλκόμενον
 πύργον Θράκιον· νυνὶ δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον, ἐπελ-
 10 δῶσα ὅτ' εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν Κιμμερίδα γλῶ, πολ-
 λὴν χρόνον πλανηθεῖσα, καὶ πολλὴν διανοησάμενη
 θάλασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, πελοπύριον ἦκεν
 εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ὑπελαβύσα,
 ἡμεῖς παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ Ἐπαρον πῦδα. τῷ-
 15 τιν δὲ Ἦρα δῖται Κυρέτων ἀφανῆ ποιῆσαι. οἱ δὲ,
 ἡρασίους αὐτὸν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰδόμενος, κτείνει
 Κρήντας, ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν πᾶσι πῦδος ἐκτάπτο.
 πλανημένη ὅτ' Εὐρείαν ἄπασαν ἐκεῖ γ' ἐμμένετο
 τῷ Βυβλίῳ βασιλείᾳ γαυῇ ἐπιδύσει τὸν ἦόν· καὶ δὲ
 20 Ἐπαρον ὄρεσι, εἰς Αἴγυπτον ἐλθῶσα, ἐγαμύθη Τη-
 λεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. ἐδρῶσθε ὅτ'
 ἀγαλλμα Δήμητρος, ὡς ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγύπτιοι, καὶ
 δὲ ἰὼ, Ἴσιν ὁμοίως φερεσσιγρόσων. Ἐπαρ' ὅτ' βασι-
 λεύων Αἰγυπτίων, γαμῆι Μέμφιν δὲ Νείλῳ θυγα-
 25 τέρει, καὶ ἀπὸ ταύτης κτείνει Μέμφιν πόλιν. καὶ τῆς
 θυγατρὸς Ἀσβύλῳ, ἐφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη.
 Λιβύης δὲ καὶ Πεσινδύνης, γίνονται πῦδες δίδυ-
 μοι, Ἀγνώωρ καὶ Βῆλ'· Ἀγνώωρ μὲν ὢν εἰς Φοι-
 νίκην ἀπελευθεῖ ἐβασίλευσε· κακῆι τῇ μεγάλῃς
 30 ρίζῃς ἐγένετο ἡμετέρας. ὅθεν ὑπερσπόρῃα εἶσι τῆς.
 Βῆλ'· δὲ ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ, βασιλεύει μὲν
 Αἰγύπτῳ· γαμῆι δὲ Ἀγχιόλῳ τὴν Νείλῳ θυγατέρει·

de eo in praesentia dicere super sedeo. At Belus, quod ex Aegypto minime discessisset, Aegypti regnum consequitur: atq; Anchinoen Nili filiam duxit uxorem, de qua filios geminos creavit, Aegyptum ac Danaum, sed & ut Euripides ait, Cephenum, Phineumq;. Igitur Danaum Belus ad Libyam incolendam, Aegyptumq; ad Arabiam habitandam misit. Qui, cum denastasset Melampodum terram, eam Aegypti nomine appellari de seipso voluit. Porro & Aegypto è pluribus coniugibus filij mares quinquaginta gignuntur: at fratri Danao filia totidem. Qui cum de regno inter se contenderent, Danaus Aegypti filios praeter unum aut alterum, filiarum suarum opera necavit: nam ex oraculo cadem sibi ab eorum uno imminere acceperat: metu perculsus Minerva consilio, navim nominatam ab eo de filiarum suarum numero πεντηκόντεον, quasi dixeris quinquagintiremem, primus fabricavit, in quam filias suas impositis, aufugit. Inde ad Rhodum insulam cum appulsus esset, Minerva Lindia statuam dedicavit. Hinc & Argos se cōpulit, & huic regnū tradit Helanor, qui tum Argis regnabat. At ipse Danaus eius regionis potitus, suo ipsius nomine incolas Danaos appellari voluit. Sed quod ea regio aquarū inopiā laborabat, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, fontes exsiccauerat, quod eam Minerva terram esse testatus est, filias suas interim aquarū misit. harum una Amymone aquam quatenus, telum in ceruū iacit, ac forte Satyrum dormitantem ferit: quare ille somno experges factus, puella ineunda miro desiderio capitur. At Neptuni superuentu Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum hoc contubuit, eiq; Neptunus Lernaos fontes indicavit. Porro Aegypti filij Argos profecti ut mutua inter se similitudinem compa-

- καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἰγυπθῶ καὶ Δα-
 ναός. ὡς δὲ φησιν Ευειπίδης, καὶ Κηφύς καὶ Φινεύς
 παρσέπ. Δαναὸν μὲν ἐν Βῆλθῶ ἐν Λιβύῃ κατῴκη-
 σεν. Αἰγυπθὸν δὲ ἐν Αραβίᾳ. ὃς καὶ κατασκαυά-
 5 μενθ' ἢ Μελαμπέδων χάραν [ἀφ' ἑαυτῶ] ὠνόμα-
 σεν Αἰγυπθόν. γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν, Αι-
 γυπθῶ μὲν παῖδες πενήκοντα. θυγατέρες δὲ Δαναῶν
 πενήκοντα. τριασπάρτων δὲ αὐτῶν πρὸς ἀγγέλοις
 10 πρὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τὴν Αἰγυπθῆ παῖδας,
 πλὴν ἑνὸς ἢ δυεῖν, διὰ ἧς τῆς αὐτῆς θυγατέρος
 ἀνέτελε, δεδοικώς [χαδόντι καὶ ἐκ χρησιμοῦ, ὅτι
 φορευθήσεται ὑπὸ ἑνὸς αὐτῶν, καὶ] ὑποδυμένης
 15 Ἀθλῶας αὐτῇ, ναυῶ πρῶτος κατασκευάσει, [ἢ κλη-
 δεῖσαν ὡς ὑπὸ τῆς ἀριθμοῦ ἧς θυγατέρος αὐτῆς πεν-
 τηκόντορον.] ἐν ἣ τὰς κόρας ἐστέμενθ' ἔφυγε. πρῶ-
 τῶν δὲ Ρόδῳ, τὸ τῆς Λινδίας Ἀθλῶας ἀγαλμα
 ἰδρύσατο. ἐντεῦθεν δὲ ἦκεν εἰς Ἄργῳ, καὶ τὴν
 βασιλείαν αὐτῷ ὤρεδίδωσι Ελαῖωρ ὁ τότε βασι-
 20 λεύων. [αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτῶ
 τὴν ἐνοικοῦντας Δαναοὺς ὠνόμασεν.] ἀνύδρε ἢ τῆς
 χώρας ἀναρχείης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήγαγε
 Ποσειδῶν μινύων Ἰνάχῳ, διότι ἢ χάραν Ἀθλῶας
 ἐμῆρτύρησεν ἢ, τὰς θυγατέρας ὑδρευομένας ἐπερα-
 25 ψε. μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζήτῃσα ὕδωρ, ῥέπει
 βέλθ' ἐπὶ ἔλαφον, καὶ κοιμωμένη Σατύρῳ τυλχά-
 νει κἀκεῖνθ' ὀφειλάσας, ἐπιδύμει συγχυμένη. Πο-
 σειδῶνος δὲ ἐπαφέντος, ὁ Σάτυρος μὲν ἔφυγε. Ἀμυ-
 30 μώνη δὲ, τέττη συνευαίζεται. καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν
 τὰς ἐν Ἀργεῖ πηγὰς ἐμινύσσει. οἱ δὲ Αἰγυπθῆ παῖδες
 ἐλθόντες εἰς Ἀργεῖ, ἢ τὴν ἑλθρας παύσαντες παρακ-

nerent, se se cohortantur, & Danaï filias sibi in matrimonio dari obsecrant. Tum Danaus, simul quod patrum crederet eorum pollicitationibus, simul quod fugæ exiliique sui iniuriā hanc quaquam oblitus esset, nuptias pactus sortito puellas distribuere coepit. Hypermnestram igitur, natarum maximam, Lynceus, & Gorgophonen Proteus selegit. Hos enim ex coniuge regina Argypia Egyptus extulerat. Indo suam quisque sortitus est, Busiris quidem & Enceladus, Lycusque ac Daphron, Automaten, Amymonen, Agauen, Scaam, Danao ex Europa regina matrona satas ducunt. At ex Elephantide orta fuerunt, Gorgophone, atq; Hypermnestra: sed Lynceus & Calycen sorte duxit. Ister autem Hippodamiam: Chalcedon, Rhodiam: Agenor, Cleopatram: Asteriam Chatus, Hippodamiam Diacorystes: Alcibi Glaucon: Alcmenon Hippomedusam: Hippothous Gorgen: Iphimedesam Euchenor: Rhoden Hippolytus. Hi decem ex Arabia uxore geniti sunt. Sed puella ex Hamadryadibus Nymphis, alia ex Atlantea, alia ex Phœbe nata sunt. Agaptolema Pirene, Cercesti Dorion, Eurydamanti Pharte, Egio Mnestra, Enippe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo, obuenerunt. Hi septem ex Phœnissa coniuge orti sunt. at puella, ex Ethiope. Qui verò ex Tyria erant, sine sorte duxerunt eas quæ ex Memphide erant, idque propter similitudinem nominum, Clitus, Cliten, Schenelus, Schenelen, Chrysippus, Chrysippen. At qui ex Caliande & Naide nympha, præter eos filij duodecim nati erant, cum totidem Polyxonis filiabus, sortito matrimonium contraxerunt. Illarum hæc sunt nomina, Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polyctor, Chthonius. Hæ verò sunt ex Nympha

- λαῶν, καὶ ταῖς θυγατέρας αὐτῶν γαμεῖν ἠέλειν. Δαναὸς δ',
 ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δ'
 καὶ μνηστικῶν φεικόμενος, ὡμολόγει τοὺς γάμους, καὶ
 διακλήρεται κόρας. Τῶν μνηστῶν μὲν οὖν, πῶς φέρο-
 5 βυτέραν, ἐξείλετο Λυγκεί, καὶ Γοργυφόνῳ Πρωπτεῖ.
 ἔσσι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀργυρείης ἐμχόμενοι
 Αἰγυπῶ. οἳ δὲ λοιπῶν ἐλάχον, Βούσει μὲν καὶ Εὐκεί-
 λαδος, καὶ Λύκος καὶ Δαΐφρον, ταῖς Δαναῶν θυγατέ-
 10 ρας ἐξ Εὐεφφης, Αὐτομάτῳ, Ἀμυμώνῳ, Ἀγού-
 ρῳ, Σκαίῳ. αὐταὶ δὲ ἐκ βασιλίδος ἐξήρουντο Δαναῶν.
 ἐκ δὲ Ελεφαντίδος, Γοργυφὸν καὶ Τῶν μνηστῶν. Λυγ-
 κεί δὲ καὶ Καλύκῳ ἐλάχεν. Ἰσθμῷ δ', Ἰσθμῶν
 μέλαιαν. Καλκῶν, Ροδίαν. Ἀγλῶν, Κλεοπάτραν.
 Χαΐτος, Ἀστείαν. Διοκορυθῆς, Ἰσθμῶν. Ἀλκίς,
 15 Γλαυκῆν. Ἀλκίμῶν, Ἰππομέδον. Ἰπποδῶν, Ἰπποδῶν.
 Γόργῳ. Εὐκλῶν, Ἰσθμῶν. Ἰππολύτος, Ρό-
 δῳ. ἔσσι μὲν οἱ δὲ καὶ ἐξ Ἀεβίας γυναικός. αἱ δὲ παρ-
 θέναι, ἐξ Ἀμαδρυάδων θυμῶν. αἱ μὲν, Ἀτλαντίης.
 αἱ δὲ, ἐκ Φοίβης. Ἀγαπήλεμῳ δ', ἐλάχε Πειρήνῳ
 20 Κέρκῳ. δῶρον. Εὐρύδακας, Φάρτην. Αἴμῳ,
 Μνήστῳ. Ἀρμῳ, Εὐπίστῳ. Ἀρχέλαῳ, Ἀνεξι-
 βίῳ. Μένανδρος, Νηλῶ. οἱ δὲ ἐπὶ ἐκ Φοινίκης γυναι-
 κός. αἱ δὲ παρθέναι, Αἰδιόπιδος. Ἀκλεφῶν δὲ ἐλά-
 χον δὲ ὁμωνύμῳ ταῖς Μέμφιδος, οἱ ἐκ Τυείας, Κλεί-
 25 τὸς Κλειτῳ. Σθενεῶν Σθενεῶν. Χρυσίππος, Χρυ-
 σίπῳ. οἱ δὲ ἐκ Καλιαδῶν [καὶ Νηίδος] θυμῶν
 παῖδες δῶρον, ἐκλεφῶντο, παρὰ τῇ ἐκ Πολυ-
 ξοῖ. Ναῖδος. ἦσαν δὲ οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φάν-
 30 τῆς, Πεισδῶν, Ερμῳ, Δρύας, Ποπαμῶν, Κισ-
 σῆς, Λίξῳ, Ἰμέρῳ, Βέμῳ, Πολύκτῳ, Χρό-
 νῳ. αἱ δὲ κόραι Νύμφης, Αὐτομένη, Θεανῶ, Ηλέκ-

nata, *Anteonoe*, *Theano*, *Electra*, *Cleopatra*, *Eurydice*, *Glaucippe*, *Anthelea*, *Cleodora*, *Enippe*, *Erato*, *Stygne*, *Bryce*. Qui verò de *Gorganibus* *Aegypto* nati sunt, eas, quae de *Pieria* genita fuerunt, sortiti duxerunt. Nam *Periphanti* obtigit *Aëtae*, *O Eneo* *Podarce*, *Aegypto* *Dioxippe*, *Menalca* *Adyte*, *Ocypete* *Lampo*, *Pylarge* *Idmoni*. Sex autem nouissimi sunt, *Idas*, qui *Hippodicen*: *Daiphron*, qui *Adianten* (ha autem sunt ex *Herse* matre nata) *Pandion*, qui *Callidicen*: *Arbelus*, qui *O Emen*: *Hyperbius*, qui *Celano*: *Hippocorystes*, qui *Hyperipten* sibi coniugarunt. Hi ex *Hephaestine* oriuntur: at puella matre *Crinone* fuerunt. Post, ubi suam quisque sortitus coniugem duxerunt, acceptos in conuiuium cunctos *Danai* filiae datis à patre pugionibus somno sepultos, suum quaeque, sponso occidunt vna tantummodo excepta *Hypermnestra*: hac enim sola *Lyncem*, quòd eius virginitate abstinnisset, incolumem seruauit. Quamobrem hanc *Danaus* onustam vinculis custodiri iubet. Reliquae *Danai* filiae praefecta sponsorum capita in *Lerna* defoderunt, corpora verò ante urbem deplorata sepelienda curauerunt. Has autem *Minerva* *Mercuriusque Iouis* imperio expiarunt. Denum postea *Danaus* *Hypermnestram* *Lynceo* in matrimonium copulauit, ceteras in gymnicum certamen productas victoribus habendas dedit. *Amymone* *Neptuni* semine pregnans *Nauplium* peperit. Hic longaeuus factus, mare nauigans morientium casum permoleste ferebat. Sed & ipsi tandem aliquando obijisse contigit, vel eo mortis genere, quo alios defungimur maestissime conspiciebat. Verum antequam è vita decessit, ut *Tragicorum* auctoritate comprobatur, *Clymenen* *Atrei* filiam sibi uxorem coniugari placuit. Qui verò *Reditus* conscripsit, *Philyram* duxisse ait.

τρα, Κλειοπάτρα, Ευρυδικη, Γλαυκίππη, Αρδη-
 λεια, Κλεοδώρα, Ευίσση, Ερατώ, Στύχη, καὶ
 Βρύκη. οἱ δὲ Γοργόνων Αἰγυπθῶ γρόμοι, ἐκκληρο-
 σάντο φεῖ ᾧ ἐκ Περσίας. καὶ λαρχαῖν, Πείρας
 5 μῆ, Ακταῖν· Οὐδὲ, Ποδάρκην· Αἰγυπθῶ, Δω-
 ξίππην· Μεγάλην δὲ, Αδύτῳ· Λάμψῳ, Ωκυ-
 πτίῳ· Πυλαργῳ Ἰδμων. ὁκτὼ δὲ εἰσι νεώτατοι·
 Ἰδας, Ἰπποδίκην· Δαίφρον, Αδιδάτην (αὗται δὲ
 ἐκ μητρὸς ἐγένοντο Ερως) Πανδίων, Καλλιόχῳ
 10 Αρβηλῶ, Οἰμῳ· Τάρβιῳ, Κελαυά· Ἰσπο-
 κορυγῆς, Τπειπῳ. ἔτι ἐκ Ἡφαιστῆς. αἱ δὲ ἐκ
 Κεῖνῆς. ὥς δὲ ἐκκληροσάντο τοῖς γάμοις, ἐστάσας
 ἐγχερίδια διαδίδωσι ταῖς θυγατέραςιν. αἱ δὲ κοιμώ-
 μένοις τοῖς νυμφίοις ἀπέκτειναν, πλὴν Τπερμνή-
 15 σρας. αὕτη δὲ Λυγκία δέσποισι, παρδόνον αὐτῷ φυ-
 λάξαντα. διὸ καθεύδων αὐτῷ Δαναός, ἐφύρει. αἱ
 δὲ ᾄδαι ᾧ μὲν Δαναῷ θυγατέρας, ταῖς μὲν κεφαλὰς
 ᾧ νυμφίων ἐκ τῇ Λέρῃ κατόρυξαν, τὰ δὲ σώμα-
 τα, περὶ τῆς πόλεως ἐκείδωσαν· καὶ αὐταὶ ἐκέθη-
 20 ραν Αδινῶ τι καὶ Ερμῆς, Διὸς καλεῦσαντο. Δαναός
 δὲ ὕστερον Τπερμνήσαν Λυλοῖ σωμασι· ταῖς δὲ
 λοιπαῖς θυγατέρας εἰς Γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν
 ἔδωκεν. Αμυμώνη δὲ ἐκ Ποσειδῶντος ἐγέννησε Ναύ-
 25 πλιον. ὅς μιν μακρόβιον γένεθρος, πλείων τὴν Πάλασ-
 σαν, τοῖς ἐμπύποισιν ἐπὶ θανάτῳ ἐδυσφόρει. σωέ-
 βη ἔν καὶ αὐτὸν πελώτῃσι ἐκίενε τῷ θανάτῳ, ὥσπερ
 ᾄδων πελώτῃσι ἐδυσφόρει. πρὶν δὲ πελώτῃ-
 σιν, ἐγχερίδι, ὥς μὲν οἱ βαρκοὶ λέγουσι, Κλυμέ-
 30 νῳ τῷ Ατρείῳ· ὥς δὲ ὁ ποιεῖ νόστιμους χάλας, Φι-
 λύρῳ· ὥς δὲ Κέρκῳ, Ησπέρῳ. καὶ ἐγέννησε Πα-

Cercôpis autem testimonio, Hesionen cepit: de qua Palamedem, O Eacem, Nausimedontem gignit. Lynceus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem, Abantem filium genuit: ex quo & Ocalea coniuge Mantinei filia, gemini procreantur, Acrisius ac Proetus, qui cum in utero matris adhuc essent, inter se dissidere cœperunt. Vbi verò per etatem potuere, de regno certare non dubitarunt. Hique belligerantes primi clypeos inuenerunt. Inde victor Acrisius Proctum Argis exegit: qui ad Iobaten in Lyciam peruenit: sed, ut alij produnt, ad Amphianactem confugit, cuius etiam filiam ducit. Homerus autem Anteam dicit; At si tragœdiarum scriptoribus fidem habemus, Sthenobœam. Hunc demum socer cum Lyciorum copijs reduxit, ac Tiryntem occupauit, quam ipsius gratia Cyclopes mœnibus cinxerunt, atq; in partem assumpti Arginam terram propè uniuersam coluerunt. Sic Acrisius Argis imperat: & Proetus Tirynthe. Adhuc Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaen gignit. Proetus verò de Sthenobœa Lysippen, Iphinoenque, & Iphianassam: quæ cum adulta iam ætatis essent, in insaniam inciderunt, quòd, ut Hesiodus inquit; Dionysi ferias minime receperant: At Acusilai sententia, quòd Iunonis simulacrum nihili fecerant. Sic itaq; furore percita per omnem Arginorum terram deerrabant. Inde iterum in Arcadiam ac Peloponnesum reuersa, eam omni dedecore per deserta discurrabant. Melampus autem Amythaonis filius, & Idomeneus, quæ fuit Abantis, vaticinandi cognitione insignis, & qui potionandi, expurgandiq; rationem primus inuenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur: si certam regni partem accipiat. Proetus tanta mer-

- χαμήδην, Οἶαχ, Ναυσιμέδοντα. Λυγκίδες δὲ με-
 τὰ Δαναὸν Ἀργεὺς δυνασδίων, ἐξ Τῶρμνύσρας τε-
 κνοῖ πῦδα Ἀβαντα. τότε δὲ καὶ Ωκελείας τὴν Μαν-
 τινέως, δίδυμοι πῦδες ἐγένοντο, Ἀκρίσιος καὶ
 5 Προΐτος. ὅτι, καὶ κατὰ γαστρός μὲν ἔπ' ὄντες, ἐσα-
 σίαζον πρὸς ἀλλήλους· ὡς δὲ ἀνέπρᾶφθσαν, πρὸς
 τῆς βασιλείας ἐπολέμουν· καὶ πολεμουῦντες εὖ εἰν ἀσπί-
 δας περὶτοι. καὶ κρατήσας Ἀκρίσιος, Περίτην Ἀργεὺς
 ἐξελαύνει· ὃ δὲ ἦκον εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτιν· ὡς
 10 ὅτι πινες φασὶ πρὸς Ἀμφιάνακτα· καὶ γαμῖ τινὲς τότε
 θυγατέρας, ὡς μὲν Ὀμηρος, Ἀντίαν· ὡς δὲ οἱ βαρκοῖ,
 Σθενέβοια κατὰ γαίῃ ὅτι αὐτὴ ὁ κηδεστὴς μὲν στρατῷ Λυκίων,
 καὶ καταλαμβάνει Τίρωδα· ταύτην αὐτῷ Κυκλώπων
 τηρῶσάντων. Μεισάμενοι δὲ, τινὲς Ἀργείας ἀπασας
 15 κατὰφικον. καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἀργεὺς βασιλεύει· Περί-
 τος δὲ Τίρωδος· καὶ γίνεται Ἀκρίσιος μὲν ἐξ Εὐρυ-
 δίκης τὴν Λακεδαιμόνος, Δανάη. Περίτης δὲ ἐκ Σθε-
 νεβοίας, Λυσίππη, καὶ Ἰφινόη, καὶ Ἰφιδάνασσα· αὐ-
 20 τὴν δὲ ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάθησαν, ὡς μὲν Ἡσίο-
 δος φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετίας· καὶ κατεδέχοντο
 ὡς δὲ Ἀκκσίλαος λέγει, διότι τὸ τὴν Ἥρας ξόανον
 ἐξηυτέλισαν. γινόμεναι δὲ ἑμμανεῖς, ἐπλανῶντο
 αἰνὰ τινὲς Ἀργείαν ἀπασαν. αὐτὴς δὲ τινὲς Ἀργείας
 25 καὶ τινὲς Πελοπόννησον διελθῆσαι μὲν ἀκοσμίαις ἀπά-
 σαις, διὰ τῆς ἐρημίας ἐπρόχραζον. Μελάμπρος δὲ ὁ
 Ἀμυδαῖος, καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀβαντος, μάστι-
 γαν, καὶ τινὲς διὰ φαρμάκων καὶ καθαυμῶν διερχομένην
 πρὸς τοὺς ἄνθρωπος, ὑποτρέφεται διερχομένη τὰς παρ-
 30 δένους, εἰ λάβοιτο τὸ στείγον μένος τῆς διωασίας. καὶ
 ὅτι πρὸς πάντος δὲ Περίτης διερχομένην ὅτι μάστιγος τη-
 λικύτοις, ὅτι μάστιγαν ἐμάνοντο αἱ παρδένους· καὶ

se de deterritus, filiarum curationi minime assentitur. Quocirca virgines longè maiori vesania concitantur, imò vero etiam reliqua mulieres cum virginibus simul furere ceperunt. etenim desertis propriis sedibus in suos ipsarum desaniebant liberos, atq; in desertà sese fugà abdebant. Cum vero id calamitatis genus in dies magis incretceret, postulatam mercedem Proetus Melampodi ultro cōcessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantumdem fratri suo Bianti attribuatur. Inter hac Proetus veritus, ne, si filiarum curatio longius traheretur, mercedem ille peteret ampliorem, postulatis assensus, filias Melampodi curandas commisit. Quare Melampus, adhibitis validissimis adolescentibus eubilatum simul, & entheam quandam choream imitatur de montibus virgines ipsas in Sicyonem est usque insecutus. Has dum persequeretur, Iphinoe natu maxima vitam cum morte commutavit. Reliquæ verò repurgatæ vesania resipuerunt. Harum demum, Melapodi unam, & Bianti alteram Prætus in matrimonium collocavit: neque longo post tempore Megapenthem filium genuit. Caterùm Bellerophontes Glauci, qui Sisyphi fuit, cum per imprudentiam Deliadem fratrem, siue, ut quidam ferunt, Pirenen, aut, ut alij volunt, Alcimenem peremisisset, ad Proetum Argos confugit, ab eoque expiatur. Mox autem cum illius amore Sthenobæa, quæ & Antea dicebatur, deperiret, submisit, qui illum de concubitu interpellaret. Qui, cum mulieris libidini minimè consensisset, Sthenobæa Præto Bellerophontem quesiti concubitus infirmulavit. Prætus uxori credulus, dat illi ad Iobaten socerum literas huiusce argumenti, ut Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates re cognita, illum ut ad Chimaram extinguendam iret, imperavit.

5 ἀποσπῇ μετὰ τέτων αἱ λοιπαὶ γυναικες, καὶ γὰρ
 αὐταὶ τὰς οἰκίας ἀπολιπεῖσαι, τοὺς ἰδίους ἀπώλλουσι
 παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοίτων. ὁρῶντες δὲ
 10 ὁππότερον τῆς συμφορᾶς, τοὺς αἰτηθέντας μισοῦσι ὁ
 Προῖτος ἐδίδου. ὁ δὲ ὑπερχατο δεξαμένω, ὅταν ἐπε-
 ρν τοῦτον τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβῃ βίας. Προῖ-
 15 τος δὲ εὐλαβηθεὶς, μὴ δεσυνώσῃ τῆς δεξαμένης,
 αἰτηθεὶν καὶ πλείον, δεξαμένη συνελθὼν ἐπὶ τέ-
 τοις. Μελάμποις δὲ ὄψακαβὼν τὰς διωατωτάτας
 20 τῆς νεανιῶν, μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ πνέοντες χο-
 ρεῖας ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτὰς εἰς Σικυῶνα συνεδίωξε. καὶ τὴν
 δὲ διωγμένην, ἡ φροσβυτάτη τῆς θυγατέρος, Ἰφινόη μα-
 τήλαξεν. ταῦς δὲ λοιπαῖς τυχέσαις κηδεμὸς σωφρο-
 νήσας συνέβη καὶ ταύτας μὲν ἐξέδδοτο Προῖτος Μελάμποδι
 25 καὶ Βίαντι. παῖδας δὲ ὕστερον ἐγέννησε Μεγαπένδην.

Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαῦκος τῷ Σισύφῳ, κτείνας
 αἰκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδῳ, ὡς δὲ πνέει φασί,
 Πειρίῳα· ἄγλοι δὲ, Ἀλκιμένῳ, εἰς Ἀργεὺς πρὸς
 Προῖτον ἐλθὼν κηδεύεται. καὶ αὐτὴ [γυνὴ] Σθενέ-
 20 σοια, [ἢ καὶ Ἀντία] ἔσθλα ἶχει, καὶ ὁρῶντες
 λόγους περὶ σωκσίας. τῷ δὲ ἀπαρνεμένῳ, λέγει
 πρὸς Προῖτον, ὅτι Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ φθορᾶς
 25 ὡς ἐπέμψατο λόγοις. Προῖτος δὲ πρὸς αὐτὴν, ἔδει-
 κναι ὅπως αὐτῇ πρὸς Ἰοβάτην [τὴν πενδεχὸν]
 κομίσειν· ἐν αἷς ἐπεγέγραπτο, Βελλεροφόντην ἀ-
 ποκτείνειν. Ἰοβάτης δὲ ὁππότε, ἐπέταξεν αὐτῷ
 30 κρίμασθαι κτείναν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τῷ θεῷ
 διαφραριστά. καὶ γὰρ ὁ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς
 οὐκ ἐυέλωνται. εἶχε δὲ πεπομῶν μὲν λίοντος, ἔχων

Siquidem ita iuuenem à fera perditum iri arbitratur, quādo ea non unius modo, sed ne multorum quidem viribus facile perdomari poterat. Nam prima in parte leo, postrema draco, media verò capra esse videbatur, quæ flammæ euomebat, ac proxima quæq; disperdebat, pecoraq; vastabat: Hac enim trium belluarum viribus sub una duntaxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimeram ex Homeri testimonio Amisodari cura nutritam fuisse, natamq; ex Typhone & Echidna: id quod Hesiodi carminibus comprobatur. Consensu igitur Pegaso, quem ex Medusa ac Nepruno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatus in altum, ex eo Chimeram sagittis impetebat. Qua demum peracta pugna Iobates eundem in Solymos pugnaturum misit, ubi & id feliciter exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci imperauit. Quibus item denictis collectam Lyciorum iuuentutem, quæ cæteris præcellere uideretur, in insidijs considerare iubet, atq; ita Bellerophontem occidi precipit. Vbi autē & hosce ad unum omneis ab eo casus accepit, admiratus iuuenis præstantiam Iobates, literas illi Præti ostendit. Inde, ut secum maneret, rogauit: etq; Philonæen filiam uxorem dedit. Qui demum, cum facto concessisset, Bellerophontem generum suum regni successorem instituit. Interim Acrisio de maribus filiis oraculum sciscitanti, numen respondit, puerum de filia oriturum esse qui auro necem illaturus esset. Id igitur Acrisius pertimescens, aneo sub terra cubicula constructo, inclusam Danaen custodiri iubet. Hanc, ut nonnulli tradunt, uiriauit Prætus: unde inter eos orta contentio est. sed aliorum testimonio proditur, Iouem in aureum imbrem transmutatum per impluium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse: mox ubi Perseum de filia

- ἢ δράκοντος, τείτλω ἢ κεφαλῇ μίσην αἰρῶς· δι
 ἧς πῦρ ἀνίει, καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ βοσ-
 κήματα ἐλυμαίνετο. μία γὰρ εὐσὶς τειῶν θηρίων
 εἶχε δυνάμιν. λέγεται ἢ καὶ τὴν Χίμαιραν ταύτην
 5 τρεφῶναι μὲν ὑπὸ Ἀμιοσδάρε, καδὰσθ εἶρηκα καὶ
 Ομηρῷ· γνηθῶναι δὲ ἐκ Τυφῶνθ' καὶ Ἐχιδνῆς
 καδὰς Ἡσιόδῳ ἰσορεῖ. ἀναβιβάσας ἔν' ἑαυτὸν ὁ Βελ-
 λεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, [ὄν] εἶχαν ἱπποὺς ἐκ
 10 Μεδούσης ἡλῶν γεγνημένον, καὶ Ποσειδῶνθ', ἀφ-
 ρῆς εἰς ὕψος, ἀπὸ τῆς κατέτοξέωσεν ἢ Χίμαιραν.
 μὲν δὲ ἢ ἀγῶνα σῆτον, ἐπέταξεν ἑαυτῷ Σολύμοις
 μαχεσθῶναι. ὥς δὲ ἐπελότησε καὶ σῆτον, Ἀμαζό-
 σιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτὸν. ὥς δὲ καὶ ταύτας
 ἀπέκλεινε, τὺς τε νεότῃ Λυκίων διαφέρειν δοκοῦ-
 15 τας ἐπιλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτείνειν λοχίσαντας, ὥς
 δὲ καὶ τούτοις ἀπέκλεινε πάντας, δαυμάσας ἢ δυνά-
 μιν ἑαυτῷ ὁ Ἰοβῆτης, τάτε γράμματα εἰδείξει, καὶ παρ
 αὐτῷ μένειν ἡξίωσε, δίδας τὴν θυγατέρα Φιλονόην.
 καὶ θήσκων, τὴν βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῷ. Ἀκρι-
 20 σίῳ δὲ, σπεῖ παίδων ἡμέσεως ἀρρένων χρησθαιζο-
 μένῳ, [ὁ θεὸς] ἔφη, γνέσθαι πᾶσι ἐκ τῆς θυγατρὸς,
 ὅς αὐτὸν ἀποκτενεῖ. δίδας ἔν' Ἀκείσιθ' σῆτον, ὑπὸ
 ἡνὶ δάλαμον κατασπλάσας χάλκιον, τὴν Δανάην
 ἐφρεύει. ταύτῃ μὲν, ὥς ἐνιοὶ λέγουσιν, ἐφθειρά
 25 Περσέτης, ὅθην αὐτοῖς καὶ ἡ γασὶς ἐκινήθη. ὥς δ' ἂν
 ἐνιοὶ φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσόν, καὶ διὰ
 τῆς θροφῆς εἰς τὺς Δανάης εἰσρυσὶς κόλποις, σιω-
 ῆλθεν. αἰδομένη δὲ Ἀκείσιθ' ὕστερον ἐξ αὐτῆς
 γεγνημένον Περσία, μὴ πσεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρ-
 30 θαι, τὴν θυγατέρα μετὰ τῷ παιδὶ εἰς Λαργάκην

natum esse cognovit Acrisius, ab Ione compressam filiam minime credens, eam una cum filio in arca lignea conclusam in mare deiecit: qua cum in Seriphum insulam delata fuisset, Dictys desumptum puerum educavit. Ceterum, Polydectes uterinus Dictyis frater, Seriphi rex, Danaos amore correptus, cum ea (Perseus enim in virilem aetatem pervenerat) potiri nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam, conuocat: usque, ob Hippodamia O Enomai filia nuptias erantum se coacturum edicit. Cui tum Perseus, Qua nam, inquit, in re conficietis erantum? equo, Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis ego, inquit, capite. Tum rex contra nihil subiecit. Mox verò, ab alijs equos exposcit: sed, quòd equum à Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi ut afferret imperavit. Tum Perseus, Mercurij ac Minervae ductu, Phorci filias adiit, Ento, Pemphredo, & Dino. Haec fuere Cetusque, & Phorci nata, Gorgonum sorores, ab ortu ipso statim anus facta, unoque, tres oculo, & dente uno praeclata, quibus & vicissim, inter se utebantur. Haec, ubi potitus est Perseus, reposcentibus se redditurum pollicetur, si, quae ad Nymphas ipsas duceret, viam commonstrarent. Erant autem Nymphis alata talaria, & cibis, quam peram quidam esse putant. Id Pindarus, & Hesiodus in clypeo, ubi de Perseo sic ait:

Horrende totas scapulas caput occupat ingens
Gorgonis, idque intra cibis latet.

Nam cibis, quòd inibi condantur indumentum, & cibaria, dicta esse videtur. Ad haec Orci galeam habebat. Restitutis itaque, Phorcibus & dente, & oculo, quòd viam demonstrassent, ad Nymphas pervenit: Adeptus inde, quae cupiebat, humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodavit: postremo

Καλὼν, ἔρριπεν εἰς θάλασσαν. περινεχθεῖσθε δὲ
 τῆς λαφύακος Σείφου, Δέκτυς αἶας, ἀνέθρεψε τῦτον.
 βασιλῶν δὲ τῆς Σείφου Πολυδέκτης, ἀδελφὸς
 [ὁμομήτειος] Δίκτυος, Δανάης ἐξαδύτης, καὶ λυ-
 5 δρωμένε Περσέως, μὴ θυνάμενος αὐτῇ συνελθεῖν,
 σιωπῶν τὸν φίλον, μὴ ὅτι καὶ Περσείᾳ, λέγων
 εἶδον σιωπᾶν ἐπὶ τῆς ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομά-
 χου. τῇ δὲ Περσέως εἰπὼν ἐπὶ πνιὸς ἐρανὸς
 10 ἀωχεῖται; τῇ δὲ φησὶ ἐπὶ ἱππῶν. Περσεύς δὲ
 εἶπεν, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνος. ἐκ αὐτῆς
 Πολυδέκτης. παρὰ μὲν οὕτως ἄλλοι πῶς ἤ-
 πνεον. παρὰ δὲ τῇ Περσέως ἡ λαβὼν τὸν ἱπ-
 πον, ἐπέταξε τῆς Γοργόνος κομίζεσθαι τὴν κεφαλὴν. ὁ δὲ
 15 Ἑρμῶς καὶ Ἀθηνᾶς παρεκδιουμένων, ἐπὶ ταῖς Φόρ-
 κου μένεται θυγατέρας, Ἐντώ, καὶ Πεμφρηδῶ, καὶ
 Δεινώ. ἦσαν [δὲ] αὐτὰς Κητῆς τε καὶ Φόρκου Γορ-
 γων ἀδελφαί, καὶ αἱ ἐν θυγατέρας ἵνα τε ὀφθαλμῶν
 αἱ τρεῖς, καὶ ἵνα ὀδόντα εἶχον. καὶ ταῦτα παρὰ
 20 μέρος ἡμεῖς ἀλλήλας. ὅν κεινὰς ὁ Περσεύς,
 ὡς ἀπῆλθεν, ἔφη ἀποδώσιν, αὐτὸς ὕφηνται τὴν
 ὀδὸν τὴν ἐπὶ ταῖς νύμφαις φέρουσαν. αὐτὰς δὲ αἱ νύ-
 μφαι πῶς εἶχον πέδιλα, καὶ ἡ κίβισιν, ὡς φασί
 25 πνεες εἶναι πέναν. Πίνδαρος δὲ, καὶ Ησίοδος ἐν Ἀσ-
 πιδί, ἐπὶ τῇ Περσέως.

25 Πᾶν δὲ μετὰ φρενον εἶχε καὶ εἶχε θειοῦτο πειλῶν
 Γοργῶν, ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις δία.

Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κείναι ἐκεῖ ἐδῆται καὶ τὴν
 τροφίαν. εἶχον δὲ καὶ τὴν Αἴδος κυοῖν. ὕφηνται
 μένων δὲ καὶ Φορκιδῶν, ἀποδίδει τὸν τε ὀδόντα καὶ
 30 τὸν ὀφθαλμῶν αὐταῖς, καὶ παρεκδιουμένων πρὸς ταῖς
 νύμφαις, καὶ τυχὼν ὅν ἀπούδασι, τὴν μὲν κίβισιν π-
 αιδάσθαι. τὰ δὲ πέδιλα τῇς σφραγίδος περιέρχονται.

galeam capiti imposuit. Hac igitur cectus, quoscunque voluisset, ipse inuisus alijs, peruidebat. Is, ubi à Mercurio adamantinam harpen accepit, ad Oceanum deuolauit: hîc Gorgones dormientes deprehendit. His autem Euryale vni: Sthenoni alteri: tertia, Medusa nomen fuit, in quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque caput reportandum Perseus missus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguinum spiris obsita: dentes præterea tanta magnitudinis, quanta suum esse videntur. Adhæc manus aeneæ, & ala aurea, quibus conuolabant: quæ, quicumq; obtueretur, eos in saxa omnes commutabant. Has demum Perseus somno sepultas adortus, cuius manus Pallas dirigebat, auersus, oculis in aream clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusa caput amputauit. quo resecto Pegasus alatus equus repente profiliuit, & Chrysaor Geryonæ pater. Hosce autem à Neptuno creauit. Igitur Perseus reposito suam intra peram Medusa capite, recessit. Verum Gorgones ipsæ somno excite Perseum insectabantur, quem intueri ob Orci galeam minimè poterant: quod ea Perseus contegebatur. Qui cum in Æthiopiam peruolasset, Cephei regis filiam Andromedam maris ceto iam iam deuorandam offendit: quoniam Cassiopea Cephei coniux de corporis formæ præstantia, quod se omnium formosissimam iactitabat, Nereidas in certamen prouocauit. Quamobrem ea sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnum, & aquarum multitudine, ac ceto immisso, peruastauit. Cephæus autem Ammonis oraculo monitus est, tum demum tãta calamitati modum fore, cum Cassiopea filiam Andromedam ceto deuorandam proposuerit. Id igitur Cephæus Æthio-

- τὴν δὲ κυκλῶν τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο. ταύτῃ ἔχον, αμ-
 τὸς μὲν ἔς ἡδύλεον, ἔβλεπεν, ὑπὸ ἄλλων δὲ ἐχέω-
 ρᾶτο. λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Εὐμῆ ἀδαμαντίνῳ ἀρ-
 πην πτόμευθ' εἰς τὸ Ωκεανὸν ἤκεν· κατέλαβη
 5 τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ἦσαν δὲ αὖτ', Σιδονῶ, Εὐ-
 ρυσάλῃ, Μεδέῃσι. μόνῃ δὲ ἦν θνητὴ Μιδέῃσα. διὰ
 τῆτο ὅπ' αὐτῆς κεφαλῇ Περσεὺς ἐπίμφοθ'. εἶ-
 χον δὲ αἱ Γοργόνας κεφαλὰς μὲν περὶ αἰσθημένας φοιῶσι
 10 θρακόντων· ὁδόντας δὲ μεγάλους ὡς οὐῶν, καὶ χεῖρας
 χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσοῦς, δι' ὧν ἐπίπτοντο· τὰς
 δὲ ἰδόντας, λίθοις ἐποίουν. ὅπασίς οὐδ' αὐταῖς ὁ Περ-
 σεὺς κοιμωμένας, κατευδυνέσας τὰς χεῖρας Ἀθηνᾶς,
 ἀπεσπασμένῃ, καὶ βλάβων εἰς ἀσπίδα χαλκῇ, δι'
 ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνῃ ἔβλεπεν, ἐκαρξάτομισεν
 15 αὐτήν. ὑποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γορ-
 γόνῃ ἐξέδρα Πήγαιος πηλὸς ἵαπος, καὶ κρυσταῖος
 ὁ Γηρυόνης πατήρ. τούτοις δὲ ἐχόνησεν ἐκ Ποσειδῶνῃ.
 ὁ μὲν οὐδ' Περσεὺς ἐσδέμευθ' εἰς τὴν κίβισιν τὴν
 κεφαλῇ τῆς Μιδέης, ὅπισθ' ἄλλιν ἐχώρει. αἱ δὲ
 20 Γοργόνας ἐκ τῆς κοίτης ἀεσῶσαι, τὴν Περσίδα ἐδῶ-
 κον, καὶ σιωδεῖν αὐτὴν ἐκ ἡδύνατο διὰ τὴν κυνῆν·
 ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπὸ αὐτῆς. παρὰ γὰρ οὐδὲν δὲ εἰς
 Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κροῖός, εὖρε τὴν τύτην
 θυγατέρα Ἀνδρομέδαν, ὅρα κειμένην βορρὰν θα-
 25 λασίῳ κήτει. Κασιόπειαν γὰρ ἡ Κροῖος γυνὴ, Νη-
 ρηΐδην ἦλσε φεῖ καλλοῖς· καὶ πασῶν τῶν κρείστων
 ἦν ἡσυχία. ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, καὶ Ποσειδῶν
 αὐταῖς συμφορὰς, πλημύραν τε ὅπ' αὐτὴν χεῖρας
 30 ἐπιμύει, καὶ κῆτ'. Ἀμμωνῇ δὲ χεῖρσιν αὐτῇ ἀ-
 παλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, εἰδὼς ἡ Κασιόπειας θυγάτηρ
 Ἀνδρομέδα περὶ τῇ τῇ κήτει βορρᾷ. τῆτο αὐτὴν ἀγλαῖαν
 ὁ Κροῖός τινε τῇ Αἰδέῃ, ἔπειθε, καὶ περὶ αὐτῆς

pum vi compulsus fecit, scopuloque filiam alligauit. Quam conspicatus Persens, & illius amore succensus, Cepheo sese ceterum ipsum interempturum pollicetur, si filiam ab imminente periculo ereptam sibi in matrimonium colloset. Pactis itaq; inreiuorando confirmatis, Persens monstrum aggressus occidit, atq; Andromedam soluit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, ut is qui primus iam Andromeda coniux designatus erat. verum id ubi rescituit Persens, cum coniuratis omnibus Phineum Medusa capite ostentato in saxa repente conuertit. Itaq; Persens reuersus in Seriphum, matrem ad aras cum Dictye, ob Polydectis violentiam confugisse deprehendit. Inde impetu facto aggressus regem, concurrētium amicorum auxilio fretum, auersus Gorgonis caput ostendit: idq; quotquot aspexerunt, qualicumq; quisq; forma esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dictyn Seriphi regem constituit, Mercurio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Minernae dono dedit. Ea verò Mercurius omnia Nymphis restituit. Caterum Pallas in medio clypeo Medusa caput apposuit. Nec desunt qui Gorgonis caput à Minerna praecisum fuisse dicāt. Aiunt enim eam sese pulchritudine Palladi comparare non erubuisse. Atqui Persens cum Danae & Andromeda Argos Acrisium visurus properauit. Is autem oraculi metu Argos deseruit, atque in Pelasgiam terram commigravit. Interea Tentania Larissaeorum rege, patri iam vita functo gymnicum certamen edituro, ad id etiam Persens decertaturus aduenit: ac etiam quinquertium ludens, disci iactu Acrisii pede percusso, actutum eum interfecit. Post, ubi Persens oraculum iam expletum esse animaduertit, Acrisium quidem extra urbem sepeliuit, Verum, quod

- πλὴν θυγατέρα πέτρα. ταύτῃ διασάμευθ' ὁ Περ-
 σείδης, καὶ ἐραδίης, ἀναιρήσειν ὑπέχετο Κηφεί τὸ κή-
 τος, εἰ μέλλει σωθεῖσαι αὐτῇ αὐτῷ δώσειν γυναικα.
 5 ἐπὶ ταῖς θυομένων ὀρκῶν, ὑποσας τὸ κήτ' ἐκ-
 τεινε, καὶ τ' Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν. ἐπιβυλάοντ' δὲ
 αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς τῷ Κηφεί, ἐγγυώ-
 μευθ' ὤρεσθ' τ' Ἀνδρομέδαν, μαδῶν τ' ἐπιβυλῶν.
 10 τὴν Γοργόνα δείξας, μὲν τῶν σωσιπυβυλάοντων, αὐ-
 τὸν ἐλίδωσι παραχρῆμα. παραγυόμευθ' δὲ εἰς Σά-
 ειφον, καὶ καταλαβὼν ὤρεπεδύγῃαν τοῖς βωμοῖς
 μὲν τῷ Δίκτυος τὴν μητέρα, διὰ τ' Πολυδέκτεσιαν,
 εἰσελθὼν εἰς τ' βασιλεία, συγκαλέσαντ' τ' Πολυ-
 δέκτε τοὺς φίλοις, ἀπερεμμέν' τὴν κεφαλὴν τῆς
 15 Γοργόν' ἔδειξε. τ' ὃ ἰδόντων, ὅποσον ἔκαστος ἔπυχε
 χῆμα ἔχων, ἀπαιδῶδην. καταστήσας δὲ τῆς Σειφίης
 Δίκτυος βασιλεία, ἀπέδωκε τὰ μὲν πόδια, καὶ τὴν
 κίβισιν, καὶ τ' κυνῶν Ἑρμῇ. τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς
 Γοργόν' Ἀθλῶν. Ἑρμῆς μὲν οὖν τὰ θεωρημένα
 20 πάλιν ἀπέδωκε ταῖς νύμφαις. Ἀθλῶν δὲ ἐν μέσῃ τῇ
 ἀσπίδι, τῆς Γοργόν' τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. λέ-
 γεται δὲ καὶ ὑπ' αὐτῶν, ὅτι καὶ δι' Ἀθηναῶν ἡ Μένεσσα
 ἐκχετομήδην. φασὶ δὲ ὅτι καὶ οἱ ἄλλοις ἡδύλη-
 σιν ἡ Γοργὴ αὐτῇ συγκριθῆναι. Περσείδης δὲ μὲν Δα-
 νάης καὶ Ἀνδρομέδας ἑσπευδεν εἰς Ἀργεῖ, ἵνα Ἀκρί-
 25 σπον διαύσονται. ὁ δὲ δεδοικὼς τὸν χρησμὸν, ὑπολει-
 πὼν Ἀργεῖ, εἰς τὴν Πελασγίαν ἐχώρησε γῆν. Τό-
 ταμίη δὲ τῷ Λαερτιάδῃ βασιλείῳ ἐπὶ κατοικομένῳ
 πρὸ πατρὸς διατεδόντ' ὑμνικὸν ἀγῶνα, παρεγμένο καὶ
 30 ὁ Περσεύς ἀγωνίσασθαι θέλων. ἀγωνιζόμευθ' ὃ πέ-
 ταθλον, τ' δίσκον ἐπὶ τ' Ἀκρίσιος πόδα βελῶν, ὤρεχε-
 μα ἀπέκτεινεν αὐτὸν, αἰδομένης δὲ τ' χρησμὸν τελεσ-
 μένον, τ' μὲν Ἀκρίσιον ἔξω τῆς πόλεως ἔβαλεν, αἰχμῶ-

Argos ad illius hereditatem adeundam, qui eius opera occubuisse, remeare puderet, profectus Tirynthem ad Megapethem Proetifilium, cum eo regnū vicissim commutauit. Nam illi Perseus Argos tradidit, Megapenthes Argiuorum regno praeficitur: Perseus verò Tirynthem adeptus, Mideamque, & Mycenae admunivit. Porro ex Andromeda Perseus filios habuit antequam in Graciam venisset, Persem scilicet, quem apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum reges originem duxisse feruntur. At Mycenae procreauit Ancaum, Sthenelum, Helam ac Mestorem, & Electryonem, filiam insuper Gorgophonen, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alceo, atque Hipponome Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia. De Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hippothoe gignitur: quam, cum rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaq; Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habituros, quos Teleboas, ideo quod procul à patria iuerit, appellauit. Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Caterum Pterelai septem filij fuerunt, femina quidem Comatho, at mares, Chromius, Tyrannus, Antiochus, Cherfidamas, Mastor, Eueres. Atqui Electryon ducta in matrimonium Anaxone Alcae filia, suscepit feminei quidem sexus Alcmenam, mares autem, Stratabaten, Gorgophonum, Philonomum, Celencum, Amphimachum, Lysinomum, Cherimachum, Anaectorem, Archelaum: sed post hosce spurium ex Phrygia muliere Midea Lycymnum. E Sthenelo verò & Nicippe, qua Pelopis fuit, Alcinoe & Medusa procreantur: mox etiam eidem Eurystheus natus est, qui Mycenae im-

- 5 μὲν ὃ εἰς Ἀργεῖα ἐπαυλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τε
 δι' αὐτῆς τετελεσθηκότῃ, πῶς αἰσθόμενον εἰς Τίρυντα
 οὐδ' οὐδ' ἐπὶ τὸν Πρῆντι πῶς Μεγαπύδην, ἡλλά-
 ξατο. τότε τε τὸ Ἀργεῖον ἐσχεύετο, καὶ Μεγαπύδης
 10 μὲν ἐβασιλεύειν Ἀργείων· Πελοπιδεὶς Τίρυντας, πρὸς-
 τειχίσας Μίδειαν, καὶ Μυκήνας. ἐγένοντο δ' ἐξ Ἀδρα-
 μείδης παῖδες αὐτῷ, πρὶν μὲν εἰσεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα
 [Πέρσιν,] ὃν παρὰ Κηφεῖ κατέλιπον. ἀπὸ τούτου δ'
 15 τοὺς Περσῶν βασιλεῖας λέγει· ἡμέτερος ἐν Μυκήναις
 ὁ Ἀλκίον, καὶ Σθένελος, καὶ Ἑλίας, Μήστωρ τε καὶ
 Ἡλεκτρεύων, καὶ θυγάτηρ Γοργόφονη, ἣν Πεισῆρης ἐ-
 γυνῆεν. πάλιν ἐξ Ἀλκίως ἱππονόμης τῆς Μενοικί-
 ως Ἀμφικτρύων ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ. ἐκ δ'
 20 Μήστορος καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος, Ἰσποδόνη, τμή-
 νην ἀπ' αὐτῆς Ποσειδῶν, καὶ κομίσας ἐπὶ τὰς ἑχινάδας
 νῆσους, μέγαντα, καὶ ἡνὸς Τάφιον, ὃς ἄριστος Τάφρον
 καὶ τοὺς λαοὺς Ἰηλεβόας ἐκάλεσεν, ὅτι πολλὴ τῆς πα-
 τρίδος ἔβη. ἐκ Ταφίου δὲ, πῶς Πτερέλαος ἐγένετο.
 25 οὗτον ἀθανάτον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ
 χρυσοῦν εἰδὲς τεῖχος. Πτερέλαος δὲ ἐγένοντο θυγά-
 τρις Κομαιδῶν, καὶ ἄρρενες παῖδες, Χερῖμος, Τύραν-
 νος, Ἀντίοχος, Χερσιδάμας, Μήστωρ, Εὐήρης. Ἡλεκ-
 τρεύων δὲ γήμας τὴν Ἀλκίαν θυγατέρα Ἀναξῶν, ἐγέν-
 30 νησε θυγατέρας μὲν Ἀλκμήνην, παῖδας δὲ Στρά-
 τοβάτην, Γοργόφονον, Φιλονόμον, Κελαϊνέα, Ἀμ-
 φίμαχον, Λυσίνομον, Χερῖμαχον, Ἀνάκτορα, Ἀρ-
 χέλαον. μετὰ δὲ τούτοις, καὶ νόστον ἐκ Φρυγίας γυναι-
 κὸς Μιδίας Λακύνιον. Σθενέλου δὲ καὶ Νικίππου τῆς
 35 Πέλοπος, Ἀλκίον καὶ Μένουσα. ὕστερον δὲ καὶ Εὐ-
 ρυδῆς ἐγένετο, ὃς καὶ Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν. ὅτε
 γὰρ Ἡρακλῆς ἐμίλλε ἡνὸς Ζεὺς ἐν δίοις ἔειπεν, καὶ

rauit. Nam quo tempore Hercules gignendus esset, tum Iupiter inter Deos dixisse fertur, qui è Persei prole ori-
undus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persuasit ob in-
uidiam, Ilithyia, ut Alcmenes partum cohiberet; eam-
que, ut Eurystheus Stheneli filius in lucem, iam septi-
mestris, prodiret, subornauit. Ad Electryonem autem My-
cenis cum Taphio imperantem Pterelai filij profecti, ab
eodem Mestoris regnum auo materno repetit: qui, quod
ab eorum postulatis maximè abhorreret Electryo, ip-
sus boues abegerunt. Tum Electryonis filij vim vi re-
pellentes, mutuo concursu perimuntur. at ex Electryonis
liberis Licymnius, quod puer admodum esset, seruatur
incolumis. Atqui ex Pterelai natis Eueres, qui nuncis
affirmabat, superstes fuit. Tum qui de Taphiis euasif-
sent, vela vento dederunt, & abactas secum boues Poly-
xeno Eliensium regi commendarunt. Ceterum Amphitryo
redemptas de Polyxeno boues Mycenas abduxit.
Inter ea verò Electryo aliorum cadem ulturus, regno
simul cum Alcмене filia in Amphitryonis potestatem
tradito, iurisiurandi religione illum prius adegit, ut ad
reditum usq; filiam virginem seruaret intactam; B. l-
lum enim contra Teleboas conflare cogitabat. Is autem
cum boues reduceret, earumq; una aufugeret, in ipsam
Amphitryo tum quam manibus forte clauam gestabat,
immisit. Qua de bonis cornibus repulsa in Electryonis
caput resiliens, ipsum vita priuauit. Sthenelus itaq; hanc
nactus occasionem, è tota Argiuorum terra Amphitryo-
nem exegit. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Ti-
rynthis ditione potitus est: mox autem Pelopis ad se filij
Atreo Thyesteque accersitis Mideam commendauit.
Amphitryo vero cum Alcmena & Licymnio Thebas
profectus, à Creonte fuit expiatus, ac Perimeden soro-

- ἀπὸ Πελοπίως ἡγενησάμενον τότε βασιλεύειν Μυκη-
νῶν. Ἦσα δὲ διὰ τὸ ζῆλον, εἰλειδυῖαν ἔπεισε πρὸς
μὲν Ἀλκμήνης τέκον ὀπιθεῖν, Εὐρυδέα δὲ τὸν Σδο-
νέην παρεσκάασε ἡγευθῆναι, ἐπαμύνειάον ὄντα.
- 5 Ηλεκτρυόνη δὲ βασιλεύοντος Μυκηνῶν μὲν Ταρίην,
οἱ Πτερελάε πῦδες ἐλδόντες, τῶν Μήστρεσ ἀρχὴν
τῷ μητροπάτορι ἀπήτουν. καὶ μὴ προσέχοντ' Ηλεκ-
τρυόνη, ἀπῆλυνον τὰς βόας. ἀμυωμέναν δὲ ἤν'
Ηλεκτρυόνη παίδων, ὡς περιβλήσας ἀγέλας ἀ-
10 πίκτειται. ἐσώθη δὲ ἤν' Ηλεκτρυόνη παίδων Λι-
κύννην ἐπ' ἑὸς ὑπαρχόν. ἤν' δὲ Πτερελάε, Εὐή-
ρης, ὅς καὶ τὰς ναῦς ἐψύλασσε. ἤν' δὲ Ταρίων οἱ
διαφύροντες, ἀπὶ πλοῦσαι τὰς ἐλαθείσας βόας ἐλόν-
τες καὶ παρέδωκεν τῷ βασιλεῖ ἤν' Ηλείων Πολυ-
15 ξένῳ. Ἀμφιτρυῶν δὲ παρὰ Πολυξένῳ λυτρωσάμε-
νος αὐτὰς ἤγαγε εἰς Μυκηνῶν. ὃ δὲ Ηλεκτρυῶν τῶν
ἤν' παίδων θάνατον βουλόμεν' ἐκδικῆσαι, παρὰ
τοῖς τῶν βασιλείᾳ Ἀμφιτρυῶνι, καὶ τῶν θυγατέρων
Ἀλκμήνῳ, ἐξορκίσας ἵνα μέγχι τὸ ἐπαιόδου παρδύ-
20 νον αὐτῶν φυλάξῃ, σφατεύειν ἐπὶ Τηλεβόῳ διατίθεται.
ἀπολαμβάνοντος δὲ ἀπὸ τὰς βόας, μαῖς ἐκδορούς,
Ἀμφιτρυῶν ἐπ' αὐτῶν ἀφῆκεν ὃ μὲν χεῖρας εἶχε νό-
πελον. τὸ δὲ ὑποκρυδὼν ἀπὸ ἤν' κερσίων εἰς τὴν Ηλεκ-
τρυόνην κεφαλῇ ἐλδὼν, ἀπὶ πικτεῖται αὐτόν. ὅταν
25 λαβὼν τεύπῳ τῶν σφασάν Σδινέην, πῦτος
Ἄργεος ἐξέβαλεν Ἀμφιτρυῶνα, καὶ τῶν ἀρχῶν ἤν'
Μυκηνῶν, καὶ τὸ Τίρμηδος αὐτὸς κατέχευε. τῶν δὲ
Μιδιαν μεταπεμφάμεν' τῶν Πέλοπος παῖδας Ἀγέλα
καὶ Θυέστην, παρέδωκεν τούτοις. Ἀμφιτρυῶν δὲ σὺν
30 Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ παρεμβόμεν' ἐπὶ Θήβας,
ὑπὸ Κρέοντος ἡγήσθαι καὶ δίδωσι τῶν ἀδελφῶν Πει-
N 2

rem Lirymnio tradit. Interea vero Alcmena disilitante
 vi nupturam se esse. qui fratrum suorum interitum ul-
 disceretur, tum Amphitryo pollicitus adversus Tele-
 boas se bellum moturum; Credentem quoque ad id sibi
 socium aduocauit Tum is socium se belli fore inquit si
 prius ille Cadmiam à vulpe liberaret: nam fera vulpes
 Cadmiam deuastabat. Hic & si recepisset. fato tamen
 cautum erat, eam à nullo unquam mortalium captum
 iri. Interim, dum fines à vulpe diripiuntur, unum ex
 urbanis puerum Thebani singulis mensibus ipsi appo-
 suerunt: quæ, nisi hoc factum fuisset, plures raptura e-
 rat. Igitur Amphitryo Athenas profectus ad Cephalum
 Deiones filium, hunc Teleboarum spoliatorum parte pro-
 missa, induxit, ut in venationem adduceret canem,
 quem Procris à Creta sumptum à Minoe dixerat; Cui
 fato concessum fuerat ut quamcumque feram insectare-
 tur, occideret. Quamobrem canem cum vulpem inse-
 quitur, Iupiter utramque lapides effecit Amphitryo Ce-
 phalum à Thorico, qui Attica terra populi nomen est,
 belli socium habens; & de Phocensibus Panopem, ab
 Eleo urbe Argiuorum Eleum, Persei filium: à Thebis
 Creontem, Taphiarum insulas deuastat. Verum Pte-
 relaus donec in humanis fuit. Taphum capere nunquam
 potuit. Post, ubi Cometho Pterelai filia Amphitryonis
 amore inflammata est, aureum de patris capite capil-
 lum profecuit, inde Pterelai morte infecuta omnes ad
 unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfecta post
 Comethone, captis spolijs Thebas renauigat, & insulas
 Eleo Cephaloque tradidit. Mox illi conditas sibi cogno-
 mines urbes habitatum commigrarunt. Prius autem
 quam Amphitryo Thebas redisset, per noctem Iupiter
 ad Alcmenam contendit, cum qua trinoctio facto nu-

- μήδην Λικυμνίω. λεγέσθαι δὲ Ἀλκμήνης γαμνθά-
 στας τὰς τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς ἐνδικήσαντι τὴν θύνα-
 τον· ὑπογράψουσι ἐπὶ Τηλεβόας στρατιῶν Ἀμφιτρυ-
 ῶν, καὶ παρενέλκει συμβάλλεσθαι Κρέοντα. ἡ δὲ ἔφη
 5 στρατεύσιν ἐὰν πρῶτον ἐκείνος τὴν Καδμίαν πᾶς
 ἀλώπηκος ἀπαλλάξῃ· ἐφθέρη γὰρ τῷ Καδμίαν ἀ-
 λώπηξ θνητόν. ὑποσάντος δὲ ὅμως, εἰκαρμένον ἦν
 αὐτῷ μηδέ πῃ καταλαβεῖν. ἀδικημένους δὲ πᾶς
 10 χόρας, ἕνα τῶν ἀσῶν παῖδας οἱ Θυβαῖοι καὶ μῆνα
 περεπίδισαν αὐτῇ, πολλὸν ἀπαξίσθη, οὗτος εἰ μὴ
 ἤθροιστο. ἀπαλλαγὴς οὖν Ἀμφιτρυῶν, εἰς Ἀθήνας
 πρὸς Κέφαλον τὸν Διϊοτίους σὺν ἑαυτῇ ἐπὶ μέρει τῆς
 15 ἀπὸ Τηλεβόων λαφύρας ἄγειν ἐπὶ τὴν θύραν τὴν κύ-
 να, ὃν Πέρικρις ἤγαγον ἐκ Κρήτης, παρὰ Μίνως λα-
 βῆσα. ἦν δὲ καὶ τέτταρτον πωρομένον, πᾶν, ὃ, πᾶν διὰ
 καὶ λαμβανέιν. διακοσμήσας οὖν ὑπὸ τὴν καυὴν τῆς
 ἀλώπηκος, Ζεὺς ἀμφοτέρους, λίδους ἐποίησεν. Ἀμ-
 20 φιτρυῶν δὲ ἔχον ἐκ μὲν Θορίκυ τῆς Ἀττικῆς Κέ-
 φαλον συμμαχοῦντα· ἐκ δὲ Φωκίῶν Παντοπᾶ· ἐκ
 δὲ Ἑλκὸς τὴν Ἀργεῖαν Ἑλάνην τὴν Περσίδας· ἐκ δὲ Θη-
 25 βῶν Κρέοντα, τὰς τῶν Ταφίων νήσους ἐπόρδον· ἄλλοι
 μὲν οὖν ἔξῃ Πιπρέλαος, καὶ ἐδύνατο τὴν Τάρον ἐλθεῖν·
 αἱ δὲ ἡ Πιπρέλας θυγάτηρ Κομαιδῶν ἐξαδελφεῖσα Ἀμ-
 φιτρυῶνος, τῷ χροσθῇ τείχεα τῷ πατρὶος ἐκ τῆς κα-
 30 θαλῆς ἐξείλετο, Πιπρέλας τελευτήσαντος, ἐχέ-
 ρεσάτο καὶ νήσους ἀπείσας. τῷ μὲν οὖν Κομαιδῶν
 κτείνας Ἀμφιτρυῶν, καὶ τῷ λείαν ἔχον, εἰς Θή-
 βας ἔσπευ, καὶ καὶ νήσους Ἐλπίου καὶ Κεφάλου δι-
 35 δάσας. κακοῖσι πύλαις αὐτῇ ἐπὶ πύλμας κτίσαντες,
 κατέκτισαν. πρὸς τῷ δὲ Ἀμφιτρυῶνα παρορμήσας εἰς
 Θήβας, Ζεὺς δὲ νυκτὸς ἐλθὼν, καὶ τὴν μίαν τε-
 παλασπίσας· νύκτι, ὅμοιος Ἀμφιτρυῶνα Ἀλκμήνῃ

tunc in Amphitryonis viri formam, concubuit: quæ-
 que aduersus Telebæ gestæ essent, omnia recensuit.
 Pbi verò Amphitryo redijt, ac se à coniuge negligentius
 excipi videt, ab ea huiusce rei causam postulat. cui cum
 Alcmena respondisset, priore nocte concubuisse: à Tirefia
 Iouis cum uxore concubitus factum resciscit. Alcme-
 na verò duos peperit filios: Ioni quidem Herculem, una
 nocte grandiore: atque Amphitryoni Iphiclem. At
 cum Hercules æbo iam menses natus esset, dracones duos
 inusitata magnitudinis Iuno infantem perdituros in le-
 ctum demisit: Alcmena Amphitryonis opem imploran-
 te, Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos
 ipso necauit. Caterum Phercydes ait, Amphitryonem,
 dum, uter esset eius de pueris filius, scire vellet, draco-
 num hostes in canas lectumve iniecisse: Quo facta Iphi-
 clea planè in fugam ire conatur; At Hercules innotus
 stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse re-
 fert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi
 autem artem ab Antolyco, & ab Euryto sagittandi ra-
 tionem, à Castore sub armis exerceri, demum à Lino ci-
 tharædicam didicit. Is Orphei frater fuit; Qui cum
 Thebas commigrasset, ac Thebanorum ciuium numero
 allectus fuisset, cithara percussus ab Hercule, interijt:
 quodenim ab eorum praeceptore vapulasset, ira succen-
 sus interemit: cui cum quidam diem dicerent, & cadis,
 & commissi criminis postularent, ille contra, Rhada-
 mantha legem recitans eiusmodi, Qui manibus inu-
 sitis irritantem punierit, insons esto; hunc in modum
 Hercules enascenti columis. Veritus autem Amphitryo
 ne quid iterum eiusmodi faceret, eum ad boium armen-
 ta mandauit, ibique dum educatur, & corporis & vi-
 rium præstantia ceteris omnibus antecellebat. Adhæc

- Αλκμήνη σωτηράει· ἡ τὴν νόβητα περὶ τε-
 λεβόων διηγέσαστο. Ἀμφιτεύων δὲ παροξυμένῳ
 ὡς ἐχέωρα φιλοφρονεμένῳ πρὸς αὐτὸν αὐτὴν γυναι-
 κα, ἐπυνδάνετο πῶς αἰτίαν· εἰπάσης δὲ, ὅτι τῇ
 5 ποστέρα νυκτὶ παροξυμένῳ αὐτῇ συγκαλόμενται·
 μανθάνει παρὰ Τηρέστου τὴν ἡγομένην τὴν Διὸς σπου-
 σίαν. Αλκμήνη δὲ δύο ἐγγύνησε παῖδας· Διὶ μὲν
 Ἡρακλῆα μᾶν νυκτὶ προσβύτιον· Ἀμφιτρώωνι δὲ
 10 Ἰφικλῆα. τὴν δὲ παιδὸς ὄντος ἐκτεμνύσκειν δύο δρά-
 κοντες ὑπερμεγέδεις Ἡρα ὅτι τὴν ἐνὶ ἑσπέρῳ δια-
 φθαρήναι τὸ βρέφος θέλουσι. ὅπως οὖν αὐτῆς δὲ Ἀλ-
 κμήνης Ἀμφιτεύων, Ἡρακλῆς διασῶσαι, ἄρχον
 ἐκτεταγμένους τῶν χειρῶν αὐτοῖς διέφθορε. Φεραιδῆς
 δὲ φασιν Ἀμφιτρώωντα βεβλόμενον μαδῶν, ὁπότε-
 15 ρος ὡς ὅτι παῖδων ἐκείνη, τοῖς δράκοντας εἰς τὴν
 ὄντην ἐμβαλεῖν. ἡ τοῦ μὲν Ἰφικλέους θυγάτηρ
 τῇ δὲ Ἡρακλείῳ ὑποστάσθαι, μαδῶν ὡς Ἰφικλῆς
 ἐξ αὐτῆς γαμήνηται. ἐδιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς ἀρματω-
 λατεῖν μὲν, ὑπὸ Ἀμφιτρώωντος· παλαίειν δὲ, ὑπὸ
 20 τῷ Αὐτολύκῳ· τοξόειν δὲ, ὑπὸ Εὐρύτῃ· ὁπλομα-
 χεῖν δὲ, ὑπὸ Κάρῳ· καθαρθῆναι δὲ ὑπὸ Λίνῳ.
 ἔτθαι δὲ ὡς ἀδελφὸς Οἰφείως· ἀρικόμεσθαι δὲ εἰς
 Θάβας, ἡ Θηβαῖον ἡγομένην, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ
 κιδάρᾳ πληγῇς ἀπίδανε· ὅτι πλεῖστον γὰρ αὐτὸν
 25 ὀρμηδὺς ἀπέκτεινε. δίκλῳ δὲ ἐπαρόντων πᾶν αὐτῷ,
 φόνε, ὡς ἀνέγνω νόμον Ραδαμανθίου, λέγοντος,
 ὅτι πᾶν ἀμύνεται τὴν χρεῶν ἀδίκων ἀξίαν, ἀδίκον
 εἶναι. ἡ ἔπος ἀπλάσθη, δείσας δὲ Ἀμφιτρώων μὴ
 30 βυβόρῃσιν, κακῶς τριφόμενος, μεγάλῃ τε ἡ βίῃ
 πᾶν τὸν διήνεγκεν. ἦν δὲ ἡ διωρηδῆς φοβερὴ, ὅτι

visu terribilis erat, nempe Iovis filius, quique cubitum quatuor erat altitudine; ignem ex oculis splendorem effundebat: nec frustra aut ab arcu sagittas emittebat, aut iaculo feriebat. Qui, cum inter bovm armenta esset annum agens decimum octavum, leonem Citharoneum interfecit. Hic è Citharone impetu facto, Amphitryonis ac Thestij boves dissipabat. Is autem Thestipiensium rex erat, ad quem, leonis illius occidendi ergò se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta exceptus hospitio permansit. Huic venatum cunctis noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnai filia natus habebat: qui summa ope nitebatur, ut Herculis semine repleta omnes sibi nepotes procrearent. Hercules unam eandemque sibi supponi puellam existimans, cum omnibus tandem coivit: ac subacti suis viribus leonis pellem sibi induit, & huius hiatum galeæ loco habuit. Redeunti verò illi à venatione, Ergini legati missi à Thebanis tributum vectigal ve exacturi, obviam facti ierunt. Thebani verò Ergino hanc ob causam vectigales tributarii ve erant. Clymenum Minyarum regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortis suæ ultionem mandat. Erginus itaq; ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem demum iarciurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ij ad annos viginti, boves centum quotannis tributii nomine ad eum mitterent. Hercules, legatos ad id tributii petendum Thebas adeuntes, forte quadam obviam habens, ignominia affecit, defectis auribusq; & naribus, funiculis quoque suas ys collo manus circumligans,

- πᾶς Διὸς ἦν, τετραπυχαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶ-
 μα. πυρὸς δὲ ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην. ἐκ
 ἡσυχίας δ' ἔτε ποξάων, ἔτε ἀκονήζων. ἐν δ' τοῖς
 Κυκολίοις ὑπάρχων ὀκτωκαδεκάετης, τ' Κισσαίφ-
 νειον ἀνέειλε λέοντα. ἔτ' ὀρμαίνοντο ἐκ τῷ Κι-
 σσαίφοντο, τὰς Ἀμφιπυύωντο ἑοθερε βόας, καὶ τὰς
 Θεσίας. βασιλὸς δ' ἦν ἔτ' Θεσσιῶν, παρὲς οὐ ἀ-
 φίκετο Ἡρακλῆς, ἐλεῖν βυλόμνον τὸν λέοντα. ὁ
 δὲ, αὐτὸν ἐξένισσε πεντήκοντα ἡμέρας· καὶ ἐπὶ τῷ
 10 θήραν ἐξίοντι νυκτὸς ἐκάσσης μίαν σιωδύναζε θυγα-
 τέρει. πεντήκοντον αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμήδους γε-
 γνηνημέναι τῆς Ἀρι. καὶ ἑσπύδαζε γὰρ πάσας ἐξ Ἡρα-
 κλέους τεκνοποιήσασα. Ἡρακλῆς δ' μίαν νομίζων ἔει-
 πε· αἰὲ σιωδύναζομένῳ, σιωῇλασε πάσαις. καὶ χει-
 15 ροσάμνοντο τὸν λέοντα, τῷ μὲν δορατὶ ἠμφιάσατο·
 τῷ χάσματι δ' ἐχρήσατο κόρυδι. ἀναχάμποντι δ'
 αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας, συνήντησαν κήρυκες παρὰ Ἐρ-
 γίνου πεμφθέντες, ἵνα παρὰ Θηβαίων τ' δασμὸν
 λάβωσιν. ἐτέλουον δ' οἱ Θηβαῖοι τ' δασμὸν Ἐργίνῳ
 20 δι' αἰτίαν τήνδε· Κλυμένην ἦν Μινυῶν βασιλέα
 λίθῳ βαλὼν μένοικέως ἠνίοχος, ὄνομα Πείριππος,
 ἐν Ορχομενῷ Ποσειδῶντο τιμέλει πιτρώσει. ὁ δ' ἔ-
 κομίδεις εἰς Ορχομενὸν ἠμυδανῆς, ἐπασκήπει πε-
 λιδῶν Ἐργίνῳ τῷ παιδί ἐκδιχῆσαι τ' θάνατον αὐτοῦ.
 25 στρατευσάμνοντο δ' Ἐργίντο ἐπὶ Θήβας, κτείναντες ἐκ
 ὀλέρου, ἑσπείσατο μετ' ὄρκων ὅπως πέμπωσιν
 αὐτῷ Θηβαῖοι δασμὸν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτ' ἑ-
 κατὸν βόας. ἐπὶ τῷ τῶν δασμὸν περὶ κήρυ-
 κας εἰς Θήβας ἀπόντας συντυχὼν Ἡρακλῆς
 30 ἐλωθήσατο. ὑποτιμὼν γὰρ αὐτῶν τὰ ὄντα καὶ τὰς
 ῥίνας, καὶ διὰ φρονίαν τὰς χεῖρας δίδας ἐκ τῶν τρα-
 χυλῶν ἑφ' ἑτὸν Ἐργίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν κομί-

Hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate. Quas ob res indignatus Erginus Thebis bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello præfectus Erginum quidem obtuncavit, Minyas autem in fugam vertit: eosque geminatum tributum Thebanis pendere imperavit. Quo bello cum fortissime pugnaret Amphitryo, interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem præclare gestam natæ maximæ filiam, Megaram, uxorem accepit: de qua filios tres, Therimachum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iuniorē verò filiam Creon Iphiclo, qui iam Iolaum filium ex Automedusa Alcathoi filia, susceperat, coniungavit. Rhadamanthus autem Iouis filius post Amphitryonis cadem Alcmenam duxit. Nemeæ Ocaleam Bœotia in exilium eiectus habitatum concesserat. Hercules per Eurytum sagittandi peritiā antea consecutus, ensē à Mercurio, ab Apolline sagittas, à Volcano thoracem aureum, & à Minerva peplum accepit. Nam clavam ipse sibi in Nemeæa sylva casam comparavit. Post confectam cum Minyis pugnam, Iunonis odio in furorem incidit, ac suos ipse filios ex Megara procreatos, unā cum duobus Iphicli liberis, in ignem coniecit. qua de causa se ipsum exilio mancipavit. Expiatur demum à Thestio. Inde Delphos profectus Deum scitatur, ubinam habitatum iturus esset. Pythia tum primum Herculem ipsum appellavit: nam prius Alcides nomine vocabatur: eumque Tyrinthem habitaturum esse dixit, Eurystheoque annos duodecim servitutum, & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremum verò peractis arumnis ipsum immortalitate donatum iri prædixit. Id ubi Hercules accepit, Tyrinthem conamigravit, ac quicquid ab Eurystheo inhebat, faciebat. Primum itaque illi Ne-

- ζην· ἐφ' οἷς ἀγανακτῆς ἐπαύειυσεν ἐπὶ Θήβας. Ἡρα-
 κλῆς ὃ λαβὼν ὅπλα παρ' Αἰθναῖς καὶ πολεμαρχῶν,
 Εργῖνον μὲν ἔκτεινε· τοὺς δὲ Μινύας ἐτρέψατο· καὶ
 τὴν Διομῆδαν διπλοῦν ἠνάγκασε Θηβαίοις φέρειν· σω-
 5 βῆ δὲ καὶ μάχῃ ἀμφοτέρων ἀναιδῶς μαχόμενον
 τελευτήσας· λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος
 αἰετῆρον καὶ πρεσβυτάτην θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς
 αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς· Θηάμαχος, Κρέον-
 πάδης, Δηϊκόων· καὶ δὲ νεώτερον θυγατέρα, Κρέ-
 10 ων Ἰφίκλην δίδωσιν, ἥδην παῖδα Ἰύλαον ἔχουσαν ἐξ
 Αὐτομέδους καὶ Ἀλκίβου· ἐγγυμὲν δὲ καὶ Ἀλκμήνῃν,
 καὶ τὴν ἀμφοτέρων θάνατον, Διὸς παῖς Ραδά-
 μανδύς· κατόκει δὲ ἐν Ωκελίᾳ καὶ Βοιωτίας πε-
 φούως· περμαδὼν δὲ παρ' Εὐρύτου καὶ τοξικῶν Ἡρα-
 15 κλῆς, ἔλαβεν παρὰ Εὐρυῖ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλ-
 λωνος δὲ τόξα, καὶ τὴν Ἡραίην, θυγάτηρ χρυσού·
 καὶ τὴν Αἰθναῖς πέπλον· ῥόπαλον μὲν καὶ αὐτὸς ἔ-
 τελεν ἐκ Νεμέας· καὶ δὲ καὶ πρὸς Μινύας αὐτῷ μά-
 20 χῃ, σωβῆναι καὶ ζῆλον ἦρας μαῖναι· καὶ τὸς τε ἰ-
 δίοις παῖδας, ὅς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμ-
 βάλεῖν, καὶ τὴν Ἰφίκλην δύο· διὸ καταδικάσας αὐτὴν
 φυγὴν, καὶ τὴν μὲν ὑπὸ Θερίᾳ· παρελθούμενον
 δὲ εἰς Δελφούς, πωθανέῃ καὶ Νέῃ, πῦρ κατοική-
 25 σαι· ἢ δὲ Πυθίᾳ τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὴν πρὸς
 ἠγόρῃσε· ὁ δὲ γὰρ πρῶτον Ἀλκίδης προσηγορέε-
 το· κατοικεῖν δὲ αὐτὴν εἶπεν ἐν Τίρυντι, Εὐρυδείῃ
 λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τὸς ὀπιτασμένους ἁ-
 νδραὺς δώδεκα ἐπιτελεῖν· καὶ ὅτε ἔφη τὴν ἁνδρῶν
 σωπελεδιόντων, ἀθάνατον αὐτὴν ἔσεσθαι· ὅτε ἀ-
 30 κέσας ὁ Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε· καὶ τὸ πρὸς
 ταῖς τῶν Εὐρυδείας ἐτέλει· πρῶτον μὲν αὐτῇ

mei leonis pellem afferre iubet: id verò animal Typhone genitum invulnerabile fuit. Hercules contendens in leonem, Cleonas peruenit, ubi Molorchus, vir qui manibus suis victum sibi quaritabat, ipsum hospitio excepit: cuique hostiam immolare volenti eam ad diem trigesimum seruare iubet. nam si à venatione incolumis reuerteretur, Ioui eam Seruatori mactaret, si verò occubuerit, sibi tum per eam velut heroi inferias ageret. Post, ubi in Nemeam peruenit, quæstumque leonem reperit, sagittis illum prius impetiuit. ut verò nullis posse viribus occidi cognouit, protenta claua feram persequitur, quæ cum in spelæum anceps cõfugisset, eius alterum ostium obstruxit, ac per alterum irrupit in ferã: & circumposita collo manu, eò usque astrictam tenuit, donec eam præforauit, impositamque humeris Mycenæ importauit. Sed ubi extrema sui reditus die Molorchum, ut mortuo ostiam immolaturum deprehendit, Seruatori Ioui sacris peractis leonem Mycenæ intulit. Ceterum Eurystheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nunquam permisit: at pro portis res à se gestas ostentare precepit. Ad hæc aiunt metu perculsum dolium sibi aneum sub terra occulte comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, iniunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulauit, ibique, postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitauit. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lerneam obtruncandam imperauit. Hæc intra paludem Lerneam enutrita plana omnia & campestria eruptione facta disperdebat, in pecora atque agros sauebat. Hydra mira corporis magnitudine fuit, nouem capitibus munita, quorum octo morti obnoxia fuisse dicuntur.

ἐπέταξεν αὐτῷ, τῷ Νεμέει λέοντι· ἢ δὲ ὄραν κο-
 μίζειν. τῷ δὲ ζῶον ἔχον ἄτρεπτον, ἐκ Τυφῶν-
 γαλυνημένον. πορδόμενον οὐκ ἐπὶ τὸ λείοντα, εἰς
 Κλεωναίᾳ ἦλθε, καὶ ξενίζεται παρὰ ἀνδρὶ χρηρῆτι
 Μολόρχῳ. καὶ δύνειν ἱερεῖ δάλονπ, εἰς ἡμέραν ἐρη-
 τηρεῖν τειλοκῶν. καὶ αὐτὸ μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σῶσθαι ἐπα-
 νελθῆναι, Διὶ σωτῆρι δύνειν. ἐὰν δὲ ἀποδύνῃ, τότε
 ὡς ἦσθαι ὑπαρξέειν. εἰς δὲ τῷ Νεμέει ἀφικόμενον, καὶ
 τὸ λείοντα μαρτυροῦν, ἐποξέειν παρὰ τὸν. ὡς δὲ ἐ-
 μαθὼν ἄτρεπτον ὄντα, ἀναλινάμενον τὸ ῥόπαλον,
 εἰδὼκα· συμφορῶν δὲ εἰς ἀμφίστομον ἀπάλαιον,
 αὐτὸ τῷ ἐτέρῳ ἀνφοδομῶσιν εἰσόδον, διὰ δὲ
 τῆς ἐτέρας ἐπεισῶλθε τῷ θηρίῳ, καὶ παρὰ τὴν
 χεῖρα τῷ τέρατι, κατέχευεν ἄγχων ἕως ἐπι-
 ξε· καὶ δέμενον ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμειν εἰς
 Μυκῆνας. καταλαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον, ἐν τῇ τε-
 λουταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὸ ἱερεῖον
 ἐσθλίζειν, Σωτῆρι δύνειν Διὶ, ἢ ἦν εἰς Μυκῆνας τὸ
 λείοντα. Ἐυρυδαίῳ δὲ καταλαβὼν αὐτὸ τῷ ἀν-
 δρίῳ, ἀπείπατο λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσέναι·
 δεικνύειν δὲ παρὰ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τὰς ἀθλοῖς.
 φασὶ δὲ, ὅτι δεικνύει καὶ πίδον αὐτῷ χαλκοῦ εἰς κρυ-
 βῆναι ὑπὸ γῆς κατεσκάπτει. καὶ πέμπων κήρυκα Κο-
 πορέα Πέλοπ· τῷ Ἡλείῳ ἐπέταξε τὰς ἀθλοῖς·
 ἔτθαι δὲ Ἰφίον κτείναι, φυγὼν εἰς Μυκῆνας, καὶ
 πυλῶν παρὰ Ἐυρυδαίῳ καταρσίῳ, ἐκεῖ κατῴκει.
 δευτέρῳ δὲ ἀθλῶν ἐπέταξεν αὐτῷ τῷ Λερναίῳ
 Ἰδραν κτείναι. αὐτὴ δὲ ἐν τῷ τῷ Λέρῳ ἔλει ἐκ-
 τεραφεῖσα, ἐξέβαινε εἰς τὸ πῆλον, τὰ τε βοσκή-
 ματα, καὶ τῷ χώρῳ διέφθειρεν. εἶχε δὲ ἡ Ἰδρα
 ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἐνέα· ταῖς μὲν
 ὀκτώ, θηταῖς· τῷ δὲ μέσῳ, ἀδύνατον· ἐπιβαί-

Quod autem omnium medium erat, immortale fuisse ferunt. Hercules igitur, curru conscenso, Iolai aurigae opera usus, ad Lernam contendit: quò cum pervenisset, equos sistit, Hydram in tamulo quodam nactus, propter Amymones fontes, ubi ea latitare consueverat: quam cum ignitis sagittis impetisset, de latebris exilire compulit. egressamque ipsam manu prehensat, prehensamque tenet: ea verò pedibus statim circumplexa cohibebat. Hercules capita contundens clava, nequicquam elaborabat: namque uno contuso, duo subnascebantur. Insuper Hydra peruasti corporis Cancer admorso Herculis pede apem ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai & ipse opem implorauit. Qui cum proxima syluae partem succendisset, inflammatis torribus renascentia Hydrae capita inurens, eum in modum renascentium capitum ortus suboriri prohibebat: victor caput illud morti haud obnoxium recisum defodit, eique ingentis ponderis lapidem superimposuit, secus viam, quae per Lernam ducit Eleuentem. Adhuc Hydra corpore conciso sagittas suas eius felle tinxit. At Eurystheus hunc Herculis laborem duodecim arumnis annumerandum esse negavit, propterea quòd Hercules non solus, sed Iolai adiumento Hydram superauerat. Tertium verò facinus hoc illi gerendum imponit, ut cornutam ceruam Mycenae viam adferret. Erat enim ad Oenoen auratis cornibus insignis cerua Diana sacra. Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, annuum totum est infectus: Postea verò, quàm fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem: quem cum iam tranatura esset, sagitta percussam cepit, humeris sublatam ferens: & per Arcadiam iter agebat, cui,

- οὐδ' ἄρματ' ἢ ἡνιοχῶντ' Ἰολάει, παρέχοντο εἰς
 τὴν Λέρνην· καὶ τοὺς μὲν ἵπποις ἔστησε· τὴν δὲ Τύ-
 δρα δέον ἐν πνι λόφῳ, ὅθ' αὖ τὰς πηγὰς τ' Ἀμυ-
 μώνης, ὅπου ὁ φωνεὸς αὐτὴν ὑπῆρχε, βαλὼν ἐέλεσε
 5 πεπυρεμένοις, ἡνάγκασεν ἐξελεθεῖν. ἐκβαίνουσαν δὲ
 αὐτὴν κρατήσας κατέϊχεν· ἡ δὲ δύστηον ὅθ' ποδῶν
 ἐκείχετο πεπληκαέισα· τὴν ῥοπάλῳ δὲ τὰς κεφα-
 λαὶ κόπῳν, ἐδὲν ἀνέειν ἐδωάτο· μίαν γὰρ κο-
 πηομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο· ἐπεβόηδεν δὲ
 10 καρκύν' τῇ Τύδρᾳ ὑπερμεγέθης, δάκνων τὴν πόδα.
 διὸ τῆτον ἀποκτείνας, ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηδὸν
 τὴν Ἰόλαον· ὅς μέρ' οὐκ ἠδυνάστευσε τὴν ἐργὴν ὕλης
 τοῖς δαλοῖς ὀπκαίων τὰς ἀνάλολακ' ὅθ' ἀφαινομέ-
 νων κεφαλῶν, ἐκώλυεν ἀνείναι· κατὰ τῆτον τὴν ἑ-
 15 πον ὅθ' ἀφαινομένων κεφαλῶν πειρινόμηντο, τὴν
 αἰδύμενον ἀποκόψας κατέρυξε· καὶ βαρεῖαν ἐπίδη-
 κε πέτρᾳ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης εἰς
 Ἐλεουῦτα· τὸ δὲ σῶμα τὴν Τύδραν ἀναρῶσας, τῇ χε-
 20 λῇ τὰς οἴσους ἐβαλεν· Εὐρυπύδης δὲ ἔφην, μὴ δεῖν
 κατὰειδμήσασθαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄθλον· καὶ γὰρ μόνον
 ἀλλὰ καὶ μὴ Ἰολάει τὴν Τύδραν ἀνιχνεύσει· Τείτον ἄ-
 θλον ἐπέταξεν αὐτῷ, τὴν κερύσσην ἔλαφον εἰς Μυ-
 κλιάδας ἐμπροσθεν ἐνεγκεῖν· ὡς δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνὸν
 25 χενόσκαρτος, Ἀρτέμιδος ἐέρε· διὸ καὶ βελέμηντο αὐ-
 τὴν Ἡρακλῆς μήτε ἀνελεῖν, μήτε τραῶσαι, σιωπῶ-
 δίζων ὅλον ἐνιωτόν· ἐπεὶ δὲ κείμενον τὸ θηρίον τῇ
 δωξῇ, σιωπῶντι εἰς ἑσθ' τὸ λεγόμενον Ἀρτεμεί-
 σιον, κἀκεῖθεν ὅπ' ποταμὸν Λαδωνα· καὶ τῆτον δια-
 βαίνειν μέλλουσαν, τοξόδους σιωπῶντα· καὶ δέμηντο
 30 ἐπὶ ὅθ' ἄμων, διὰ τὴν Ἀρχαδίαν ἡπείρην· μὴν Ἀπόλ-
 λων' αὖ δὲ δέξιμ' οὐρανὸν ἀφαιρέτο· καὶ το

cum Apolline, Diana simul obuiam facta, ceruam recipit: atque Herculem, quod sacrum sibi animal occidere voluisset obiurgauit: tum ille, necessitate rei damnata, Eurystheum auctorem esse dixit. Placata Dea iracundia, feram viuum adhuc Mycenae importauit. Quartum inde ei certamen imperauit, Erymanthium aprum ad se uiuum ferat. Hac autem fera Psophidem usque ab Erymantho monte prorupens deuastabat. Hercules itaque per Pholoentransiens, à Pholo centauro Sileni ac Meliae Nymphae filio, hospitio excipitur. Hic hospitii costas carnes edendas apposuit. ipse verò crudis uesci maluit. Herculi interim uinum poscenti, uereri se dixit, commune Centaurorum dolium relinere: at bono illum esse animo Hercules inbet: ac ipse dolium releuit. Neque ita multo post Centaury, quod uinum suboluissent, affuere lapidibus armati, & abietibus in Pholi atrium irrumpunt. E quibus Anchium & Agrium, quod primi intrare spelaeum ausi fuissent, Hercules accensus torribus percussos in fugam vertit: reliquos autem ad Maleam usque sagittis persecutus est. Inde uero ad Chironem confugere, qui à Lapithis eiectus è Pelio monte, ad Maleam habitauit. In hunc Hercules, cum circa delapsos Centauros sagittis impeteret, telum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datumque à Chirone remedium uulneri imposuit. Ille uero immedicabili uulnere sauciatus, in spelaeum se recipit, quod in eo uita excedere uellet: qui cum per immortalitatem, qua donatus erat, minime interire posset, tamen Prometheus Iouis permisisset, immortalitatem adeptus, Chironis loco, tandem esse desist. Cetera uero Centaurorum multitudo, alius

5 ἔειπεν ζῶον αὐτῆς κτείναντα κατεμέμερετο . ὁ δ' ἰστο-
 πμησάμενος τὴν ἀνάγκην , καὶ τ' αἶπον εἰπὼν
 Εὐρυδία γρονένας , παύνας τὴν ὀργὴν τ' εἶπε τὸ
 10 θείον ἐκομισσὼν ἔμπροσθεν Μυκλήας . Τέταρτον αἶθ-
 λον ἐπέταξεν αὐτῇ τ' Εὐρυμαῖδιον γέφυραν ζῶντα κο-
 μίζειν . οὗτο δ' τὸ θείον ἠδίκηκε τὴν Ψωφίδα , ὁρ-
 μώμενον ἐξ ὄρεος , ὃ καλεῖσιν Εὐρύμαδον . διερχόμενος
 οὐδ' Φολόβῳ ὀπίξασθαι Κενταύρῳ Φόλῳ , Σιληνῷ καὶ
 15 Νύμφῃς Μελίᾳ παιδί . οὗτ' Ἡρακλῆς μὲν ὅππᾳ παρεί-
 χε τὰ κρέα · αὐτὸς δ' ὁμοῖς ἐχεῖτο . αἰτουῦντο δ' ὃ
 οἶνον Ἡρακλείῳς , ἔφη δεδοικέναι τ' κοινὸν τῶν Κεν-
 ταύρων ἀνοῖξαι πίθον . παρῆεν δ' ὠρακελιδάμενος
 20 Ἡρακλῆς , αὐτ' ἠνοίξε · καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ , διὰ τ'
 ὁσμῆς , αἰδόμενοι παρήσαν οἱ Κένταυροι πέτραις ὀ-
 25 πλισμένοι , καὶ ἐλάτῃς ὅπῃ τὸ τῷ Φόλῳ σπήλαιον .
 τοὺς μὲν οὐδ' αὖτε τοὺς πολμήσαντας ἴσω παρελθεῖν ,
 Ἀγχιον καὶ Ἀρειον , Ἡρακλῆς ἐτρέψατο βαλὼν δα-
 λοῖς · τοὺς δ' ἄλλους ἐτόξασε διώκων ἄχει τ' Μα-
 30 λίας . ἐκείθεν δ' ὡρὸς Χείρωνα συνέφυρον . ὃς ἐξε-
 λαθεὶς ὑπὸ Λαπίδων ὄρεος Πηλίου , παρὰ Μαλίας
 κατήκτισε , τέτρωθεν πεπρωκότας τοὺς Κενταύρους
 τοξάων ἴησι βέλῃ . τὸ δ' ἐνέχθην Ελάτῃ διὰ τῷ
 βραχίονι τὸ γόνας τῷ Χείρωνι ἐμπήγνυται . αἰα-
 35 δοῖς δ' Ἡρακλῆς περὶ δαμῶν , τὸ , τε βέλῃ ἐξείλα-
 κυσε , καὶ δόντ' αἶψα Χείρωνι φάρμακον ἐπίδηκεν . ἀ-
 νίατον ἔχων τὸ ἔλκος , εἰς τὸ σπῆλαιον ἀλλάσσεται
 κακὰ τελευτῆσαι βυλόμενος , καὶ μὴ διωάμενος ,
 ἐπείθετο ἀδανάτῃ ὡς · ἀντιδόντος δὲ Διὸς Περ-
 40 μηνίδι , τὸν αὐτ' αὐτῷ χρησόμενον ἀδάνατον , ἔπως
 ἀπίθανε . οἱ λοιποὶ δὲ οἱ Κένταυροι φάρισιν ἄλ-
 λ' ἀλλαχῇ καὶ πίτες μὲν παρέχοντο εἰς ἑρ' Μα-

aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt qui in Ma-
 leam montem confugerint. Eurytion verò in Pholoen:
 atque Nessus ad Euenum amnem: reliquos autem Ne-
 ptunus excipiens ad Eleusinem montem osculuit. Porro
 Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum
 alijs morientem conspicatus, eruta de mortui corporis
 sagitta, quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset
 mirabatur. Hac autem è manu delapsa in illius pe-
 dem decidit, atque altitum ipsum interemit. Igitur
 Hercules Pholo humi condito ad apri venationem con-
 tendit. quem è fruteto quodam ingenti cum clamore ex-
 citatum, per altam niuem defessum, ac vinculis praepe-
 ditum Mycenae inuexit. Quantum deinde laborem
 imperauit ut Augeae pecoris finem unius diei curricu-
 lo solus exportaret. At Augeas rex Elidis fuit: sunt qui
 illum Solis filium fuisse dicant; Nec desunt qui Neptu-
 ni, & qui Phorbantis. Hunc multos pecorum greges ha-
 buisse ferunt: ad quem cum Hercules adisset, nulla de
 Eurysthei mādato mentione facta, una die finem om-
 nem exportaturum se pollicitus est, si decimam pecoris
 uniuersi ipsi donaret. Augeas autem huic minime cre-
 dulus, se illi tamen postulata concessurum promittit.
 Hercules inde antestatus Phyleum Augeae filium, sta-
 buli fundamentum euertit, Alpheumque & Peneum,
 flumina, praterfluentia, per fossam deducta corruataq;
 immisit: ita ut, per alienum a priore alueum defluerent,
 effecere. Augeas, ubi de Eurysthei imperio confectum
 fuisse accepit, non modò mercedem pactam non persolue-
 bat, sed etiam quicquam se promississe negabat: eaque
 de re indicum sententia se staturum esse dictitabat. Con-
 fidentibus itaque iudicibus, Phyleus ab Hercule cita-
 tus, in patrem testimonium dixit, quòd is mercedem

- λέαν . Ευρυπίων δὲ εἰς Φολόῳ . Νέοντος δὲ ἐπὶ πα-
ταμόν Εὐύμων . τοῖς δὲ λοιποῖς ὑποδείξαμεν
Προσιδῶν εἰς Ελαδίνην , ὅρος κατεκάλυψε . επανελ-
θὼν δὲ εἰς Φολόῳ Ηρακλῆς , καὶ Φόλον τελευτῶν-
5 τα διασάμεν μὲν καὶ ἄλλων πολλῶν , ἐλκύνσας
[τε] ἐκ νεκρῶ τὸ βέλτε , ἐθαύμαζεν εἰ τοῖς
πῆλικ τοῖς τὸ μικρὸν διέφθιραν . τὸ δὲ , ὅτι χει-
ρὸς ὀλιγαίῃσιν ἦλθεν ἐπὶ τὸ πόδα , καὶ παρὰ χεῖμα
ἀπέκτεινεν αὐτόν . δάφας δὲ Φόλον Ηρακλῆς . ἐπὶ
10 τῷ τῷ χάρακι θῆραν παρὰ γένετα . καὶ διώξας αὐ-
τὸν ἐκ πνέτο λοχμῆς μὲν κραυγῆς εἰς χόνα πολ-
λὴν παρὰ μένον , ἐμβροχίας τε ἐκόμισεν εἰς Μυ-
κήνας . Πιέμπιον μὲν ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον , ὅτι Αὐ-
γείας βοσκομάτων ἐν ἡμέρᾳ μὲν μόνον ἐκφορῆσαι τῷ
15 ὄνδον . ὡς δὲ Αὐγείας βασιλῆς Ἡλιδος , ὡς μὲν
πνεις εἶπον , πῶς Ἡλίας . ὡς δὲ πνεις , Προσιδῶ-
ν . ὡς δὲ ἔνιοι , Φόρβαντε . πῶς δὲ εἶχε
βοσκομάτων ποιμένας . τέττα περσελῶν Ηρακλῆς ,
καὶ δηλώσας τῷ Εὐρυδέως ἐπιταγῇ , ὅφρασκε μὲν
20 ἡμέρᾳ τὸ ὄνδον ἐκφορῆσειν , εἰ δώσει τὸ δέχατῳ
αὐτῷ πῶν βοσκομάτων . Αὐγείας δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχνεί-
ται . μαρτυρούμεν δὲ Ηρακλῆς τὸ Αὐγείας πῶδα
φυλέα , τῆς τε αὐλῆς τὸ δεμέλιον διείλε, καὶ τὸ Ἀλ-
φειὸν ποταμόν , καὶ τὸ Πηλειὸν σωέχης ῥέοντα πα-
25 ραχτεύσας , ἐπὶ γὰρ , ἐκρεῖν δὲ ἄλλης ἐξόδος ποιή-
σας . μαδὼν δὲ Αὐγείας ὅτι κατ' ἐπιταγῇ Εὐρυ-
δέως ἔχτο ὅππτετελέσθαι , τὸν μαδὼν ἐκ ἀπιδίδω .
περσεπὶ δὲ ἡρνεῖτο καὶ μαδὼν ὑποχέσθαι δώσειν , καὶ
κρίνεσθαι περὶ τέττα ἐποιεμὲν ἔλεγον . κατεζο-
30 μέτων δὲ ὅτι διησῶν , κληδείς ὁ φυλαίς ὑπὸ
Ηρακλῆος , τῷ πατρὸς κατεμαρτύρησεν , εἰπὼν ὅ-
μολογῆσαι μαδὼν δώσειν αὐτῷ . ὀργισθεὶς δὲ Αὐγείας

*Herculi se daturum pactus fuerit. proinde Augēas inflammatus antē quā indicum suffragij sententia ferretur, uti & Phyleus & Hercules ab Elide facesserent, imperavit. Phyleus itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Vbi illum necessitate compulsum, Eurytionem Centauro Mnesimachen filiam uxorem dare deprehendit, à quo ut sibi opem ferret, exoratus. Hercules, Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, obtruncavit. sed Eurystheus neque id inter duodecim certamen admisit, quippe qui cum mercede hoc fecisse assererat. Sextum ei laborem, ut Stympthalidas aene fugaret, iniunxit. Erat autem ad Stympthalum Arcadia urbem Stympthalis palus multis contecta, atq; umbrosis arboribus addēsata. quare in hanc magna avium multitudo, luporum vim pertimescentes ex fuga sese recipiebat. Herculi itaque quam ratione aeneis è sylva dispelleret, ambigenti, Pallas aeneas crepitacula Volcani munere accepta dedit. Hac ille quassans sub monte quodam paludi proximo aeneas territabat. Quae sonitum minime sustinentes praemetu subuolabant: eumq; in modum Hercules ipsas sagittis impetivit. Septimum inde laborem Cretensis tauri adducendi imposuit. Hunc Aeusilaus quidem esse refert, qui Europam ad Iovem tulit; Nonnulli verò à Neptuno è mari submissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod è mari apparuisset. Atque aiunt admiratum ipsum tauri formam, ac specimen, tunc planè hunc inter armenta dimisisse, pro quo alium Neptuno sacrificasse: quas ob res iratum numen tauro feritatem immisisse. in hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti * Minos, inquit, Vbi expugnarit, sibi*

- ἄρην ἢ ψῆφον ἐνεγχεῖναι, τὸν τε Φυλῆα, καὶ Ἡρακλῆα βαδίζον ἐξ Ἡλίδος ἐκέλευσε. Φυλῆς μὲν
 οὐκ εἰς Δυλίχον ἦλθε, κακῶς κατόκει. Ἡρα-
 κλῆς δ' εἰς Ὠλεον πρὸς Δεξαμῆδον ἦκε, κακῶς
 κατόκει. καὶ κατέλαβε τῦτον μέλλοντα δι' ἀνάγκην
 μνησεύειν Εὐρυπίωνι Κενταύρῳ Μνησιμάχῳ ἢ
 Δυσάτρεα. ὅφ' ἔπερακληθεὶς βοηθεῖν, ἐλθόντα
 ἐπὶ ἢ νύμφῳ Εὐρυπίῳνα ἀπέκτεινεν. Εὐρυπιδὲς
 δ' εἰς τῦτον ἐν τοῖς δώδεκα προσεδέξατο ἄθλον,
 λέγων ἐπὶ μισθῷ παραχῆναι. ἔκπιν ἐπίταξεν ἄθ-
 λον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιδας ἐκδιψῆσαι. ἦν δ'
 ἐν Στυμφάλῳ πόλις ἡ Ἀρχαδία, Στυμφαλὶς
 λεγομένη λίμνη, πολλῇ σωηρεφὲς ὕλη. εἰς ταύ-
 την ὄρνεις συνέφυγον πτωίδες, ἢ ἀπὸ τοῦ λύκων
 ἀρπαγῇ δεδικυῖαι. ἀμνηχανόντων ἔνθα Ἡρακλῆος
 πῶς ἐκ τῆ ὕλης τὰς ὄρνιδας ἐκβάλλη, χάλκῳ κρό-
 ταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηνᾶ παρὰ Ἥραις λαβεῖν.
 ταῦτα κρύων ὑπὸ πνέοντος τῆς λίμνης περικειμέ-
 ναι, τὰς ὄρνιδας ἐφόρει. αἱ δ' ἢ τὸ δέον ἐχ' ὑπο-
 μένουσαι, μὲν δέως ἀνέπλαντο. καὶ τῦτον ἢ ἔσπον
 Ἡρακλῆς ἐτόξασεν αὐτάς. ἑβδόμον ἐπίταξεν ἄθ-
 λον ἢ Κρήτα ἀγαγεῖν ταῦρον. τῦτον Ἀκουσίλαος
 μὲν εἶναι φασὶ τὸν διαπορθμεύσαντα Εὐρώπῃ Διί-
 πνες δ' ἢ τὸ ὑπὸ Ποσειδῶντος ἀναισθύντα ἐκ θαλάσ-
 σης, ὅππῃ καταδύσεν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φα-
 νέν ἐκ τῆ θαλάσσης, καὶ φασὶ στασάμενον αὐτὸν
 τῷ ταύρῳ τὸ κέλλος, τῦτον μὲν εἰς τὰ βυκέ-
 λια ἀποπέμπειν, δύσαι δ' ἄλλον Ποσειδῶνι. ἐφ'
 οἷς ἐρχόμενα τὸν διδόν ἀρχαῖον τὸν ταῦρον.
 ἐπὶ τῦτον περαχόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς,
 ἐπειδὴ λαβεῖν ἀξιοῦσι * Μίνως εἶπεν αὐτῷ λαμ-
 βάνειν διαγωνισαμένην, καὶ λαβὼν πρὸς ἑσ-

caperet. Post, ubi illum cepit, Eurystheo trāslatum ostendit. Cetera verò sacrum, numinique dedicatum abire permisit. Hic Sparteque, & Arcadia uniuersa peragratā, Isthmum trajecit, ac in Marathonem Attica terra profectus, incolas pessime habebat. Octauum certamen Diomedis Thracis equas Mysenas abigendi fuit. Is Martis & Cyrenes filius, Bistonum, Thracy generis ac pugnacissimus, rex fuit. cui tum equae erant, quas mortaliū corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules uoluntum multitudine stipatus nauigasset, domitis qui equarum praesepibus praeerant, eas ad mare abegit. Inter haec, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus, ab Opunte, Herculis amasus, quem equae discerptum interemerūt. Hercules deuictis Bistonibus atque occiso Diomede, reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdero urbe, ad Abderi perempti sepulchrum condita, abactas equas Eurystheo tradidit. Quae postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissae: eò cum peruenissent, à feris dilaniatae sunt. Nonus labor est, quo Hippolytae cingulum ad se ferri iussit Eurystheus. Haec erat Amazonum regina, quae circa Thermodontem amnem habitabant. Haec gens erat bello gerendo praestantissima, quippe quae viriliter fortitudinem exercebant: ac si quando viris admixta peperissent, partus foemineos educabant. Dextras ad haec mammās, ne iaculis emittendis impedimento forent, exterebant, laeuas autem alendi filiorum gratia succrescere patiebantur. Ceterum Hippolyte Martis baltheum, argumento, ut omnibus alijs praesset, habebat. Ad hunc igitur Hercules capiendum emittebatur, ut illud capienti Admeta filia Eurystheae

- ρυθία διακομίσας ἔδειξε . καὶ τὸ λοιπὸν ἔιασεν
 αἶψον . ὁ δὲ πλανηθεὶς Σπάρτῃ τε καὶ Ἀρχαδίᾳ
 ἀπασιν , καὶ διαβάς τὸν Ἰωμόν , εἰς Μαργαδῶνα
 τῆς Ἀπικῆς ἀφικόμευτο , τὰς ἐλχέειους διελυμαί-
 5 νετο . Ὄρθρον αἶθλον ἐπέταξεν αὐτῷ καὶ Διο-
 μέδῃ τὸ Θρακὸς ἵππους εἰς Μυκλήας κομίζειν .
 ὡς δὲ ἔτῃ Ἀρεῖ καὶ Κυρῶνι , βασιλῆς Βισόνων
 ἔπυε Θρακίῃ , καὶ μαχιστάτῃ . εἶχε δὲ ἀνδρῶπο-
 10 θάγρους ἵππους . πάλῃσιν οὖν καὶ ἤν' ἐκείνῳι σωε-
 πομένων , βιασάμευτο τὰς ἐπὶ ταῖς φάτναις ἤν'
 ἵππων ὑπαρχόντας , ἥμαρ ἐπὶ τῷ δαλασσῃ . ἤν'
 δὲ Βισόνων σὺν ὅπλοις ἐπιβοηθούντων , τὰς μὲν ἵπ-
 15 πους παρέδωκεν Ἀβδήρῳ φυλάσσειν . οὗτοι δὲ ὡς Ἡεί-
 με πῶς Λοκρὸς ἐξ Οποῦντο , Ἡρακλῆς ἐρ-
 20 μέυτο . ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπαπασάμεναι .
 πρὸς δὲ τὰς Βίσονας διαγωνισάμευτο , καὶ Διομή-
 δην ἀποκτείνας , τὰς λοιποὺς ἠνάγκασε φέρειν . καὶ
 κτίσας πάλιν Ἀβδήρην , παρὰ τὸν πάρον τὸν δια-
 25 φθαρέντο Ἀβδίῃ , τὰς ἵππους κομίσας Εὐρυδείᾳ
 ἔδωκε . μετὰ δὲ αὐτὰς Εὐρυδείας , εἰς τὸ λε-
 γόμενον ὄρεα Ὀλυμπον ἐλθεῖν , πρὸς τῶν θε-
 είων ἀπώλοντο . Εὐναίον αἶθλον Ἡρακλεῖ ἐπίταξε ,
 30 ζωστῆρα κομίζειν τὸν Ἰππολύτην . αὐτὴ δὲ ἐβασί-
 λθεν Ἀμαζόνων , αἱ κατέκταν πρὸ τὸν Θερμώ-
 25 δοντα ποταμὸν , ἔδντο μέγα τὰ κτ' πάλεμον . ἥσ-
 κουν γὰρ ἀνδρῖαν καὶ εἵποτε μαχίσσιν ἡγήσασιν , τὰ
 θήλεα ἔτρεφον . καὶ τὰς μὲν δεξιὰς μαστοὺς ἐξέθλιβον ,
 ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν . τὰς δὲ αἰσχυροὺς
 30 εἶων , ἵνα τρέφοιεν . εἶχε δὲ Ἰππολύτη τὸν Ἀρεῖ
 ζωστῆρα , σύμβολον τὸν περφεύειν ἀπασῶν . ἐπὶ τῷ-
 35 λον τὸν ζωστῆρα Ἡρακλῆς ἐπιμπῆλο λαβεῖν , αὐτὸν
 ἐπιδυμῆσας δὲ Εὐρυδείας θυγατρὸς Ἀδμήτης . παρὰ

obsequeretur. Impositis itaque voluntarijs socijs una in
 navi Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad in-
 sulam Paron appellit, ubi tum Minois filij Enryme-
 don, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex
 omnibus quos secum in navi vehebat Hercules, duo à
 Minois filijs interfecti fuerunt: quorum interitum ini-
 quissime ferens Hercules, hosce statim è medio sustulit,
 ac reliquos intra oppidum conclusos obsidione premebat:
 donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut
 pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet.
 Tum ille soluta obsidione, atque Androgei filijs Alcao
 Stheneloque acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli
 filium contendit: atque hospitio exceptus Amyci Bebry-
 cum regis iussu cum Mariandynis, Lycum adiuvans
 multos trucidavit, in quibus & Mygdonem regem
 Amyci fratrem occidit, mox excisa Bebrycum urbe, ter-
 ram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Hera-
 cleam vocavit. Inde verò Hercule ad Themiscyra por-
 tum appulso, ad eumque profecta Hippolyte, atque eius
 aduentus causam percunctata, & zonam se daturam
 promittente: Iuno sumpta Amazonum unius forma,
 multitudinem adit: nuncians reginam ab aduectis hos-
 pitibus rapi. Tum illa captis armis in nauem, equo
 vecta decurrunt. Hercules, ut armatas Amazonum co-
 pias prospexit, ratus id iam non sine dolo fieri, Hip-
 polyte necat, & zonam aufert: ad hæc reliquis denictis,
 renavigat, & Troiam appellit. Tum forte accidit per
 Apollinis & Neptuni iram, ut ciuitas infeliciter ageret;
 Quoniam Apollo Neptunusque Laomedontis iniu-
 riam ulcisci volentes, mortalibus assimilati, ac veluti
 mercenarij, Pergama se adificaturos paciscuntur: qui-
 bus cum opere absoluto cōstitutam mercedem Laomedon

- λαβὼν οὐκ ἐδελοντάς συμμάχους, ὅτ' μὲν νηὶ ἔπλετο,
 καὶ προσείχετο νήσω Πάρῳ. καὶ κατόικεν οἱ Μίνωθ' υἱοί,
 Ευρυμέδων, καὶ Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαος.
 ἀπὸ πάντων δὲ οὗ ἐν νηὶ σωέβη τελευτῆσαι ὑπὸ
 5 ἧς Μίνωθ' υἱὸν. ὑπὸ ὧν ἀγανακτῶν Ἡρακλῆς,
 τέτους μὲν ὄψαρχῆμα ἀπέκτεινε. τὰς δὲ λοιποὺς
 κατακλείσας ἐπολιόρκει. ὥς ἐπιπαρασβύδα μύθοι
 παραχάλουσιν αὐτῇ ἧς ἀναειδέντων δύο λαβεῖν ὥς
 αὐτὸς διελήσειεν. ὁ δὲ, λύσας τὴν πολιορκίαν,
 10 καὶ τὰς Ἀνδρόγαν τῷ Μίνωθ' υἱὲς ἀνελόμενος, Ἀλ-
 κείον καὶ Σθένελλον, ἦκον εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν
 Δασυλκν, καὶ ξενιδεῖς ὑπὸ [Ἀμύκῃ] τῷ Βεβρύκων
 βασιλέως, συμβαλόντων βοηθῶν Λύκῳ, πολλὰς
 ἀπέκτεινε, μὴ ὧν καὶ τὸν βασιλέα Μύρδονα, ἀδελ-
 15 φὸν Ἀμύκῃ, καὶ τὴν Βεβρύκων πόλιν ἀποτιμώμενος.
 γὰρ ἔδωκε Λύκῳ. ὁ δὲ, πᾶσαι ἐκαίνην ἐκείλῃ
 Ἡράκλειαν. καταπλόσαντο δὲ εἰς τὸ Θμισκύραν
 λιμένα, καὶ ὄψαρχομένης ὡς αὐτὴ Ἰππολύτης, καὶ
 20 πνέου ἥκοι χάριν πυδομένης, καὶ δώσιν τὸ ζῶσθ' αὐ-
 τὴν ὑπαρυμένης, Ἡρα μὲν ἧς Ἀμαζόνων εἰσκαδέισα,
 τὸ πλῆθος ἐπφοῖτα, λέγεται, τὴν βασιλίδαν ἀρ-
 πάζουσιν οἱ προσελθόντες ξένοι. αἱ δὲ, μὴ δ-
 25 πλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέδρον σὺν ἵπποις. ὡς δὲ εἶ-
 δον αὐτὰς κατωπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ-
 δόλκε σὺν τοῖς γυνεῖσαι, τὴν μὲν Ἰππολύτην κτείναν, τὸν
 ζῶσθ' αὐτὴν ἀφαιρεῖται. πρὸς δὲ ταῖς λοιπαῖς ἀγωνισά-
 30 μενος ὑποπαῖ. καὶ προσείχετο Τροίαν. σωεβήκει δὲ
 τότε καὶ μὴν Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος ἀτυχῶν
 τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Ποσειδῶν τὴν Λαομέδον-
 τος ὕβριν πειρῶσαι θέλοντες, εἰσκαδέντες ἀνδρώ-
 ποις, ὑπῆρχετο ἐπὶ μὲν αὖτε Ἰσχυρίν τὸν Πέρραμον. τῇς

minime solueret, tum Apollo pestilentiam, ac Neptunus cum inundatione cetum immisit: quod, quicquid, mortalium in campis offendit, corripiebat. cum verò ex oraculis, malorum finem tum demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam ceto denorandam apposuerit: tum ille in proximis pelago saxis illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se seruaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganymedis iactura, ei Iupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon: Hercules cetum occidit, & Hesionem seruauit. at Laomedonte mercedem pactam non soluente, Hercules Troia excidium minatus, abiit, & Aenum apulit: ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter nauigandum in littore Aeniensi Sarpedonem Neptuni fidum, ac Poltyis fratrem, virum contumeliosum atque improbum, sagittis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum peruenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filijs habitandam dedit. At è Thaso profectus aduersus Toronen, Polygonum, Telegonumque Protei, qui ex Neptuno procreatus fuerat, filios, ad luctandum prouocantes, in ipsa palestra interemit. Deinde illatam Mycenae zonam Eurystheo dedit. Tum decimum illi certamen arumnamque indixit Geryone boues ab Erythea abigendas. Erythea autem non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadirā nominant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Callirrhoes, quae filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore praeditus, ita compacto, ut in unum ventre tenus coiret, & ab ilibus, femoribusque in trium rursus partes diuisum esse videretur. Adhuc illa punicea boues erant, quibus bubulcum Eurytionem praesse voluerat. his autem

- 1 Δὲ τειχίσαι, ἥ μιν δὲν ἐκ ἀπειθείου. διὰ τὸ τοῦ Α-
 πύλλων μὲν, λοιμὸν ἐπέμψεν. Ποσειδῶν δὲ, κή-
 2 τῇ ἀναφειρόμενον ὑπὸ πλημμυρίδος, ὃ τὸν ἐν τῇ
 3 πεδίῳ σωήρπαζεν ἀνθρώπους. χησιμῶν ἢ λεγόν-
 4 των ἀταλλαγῇ ἐσεῖναι ἢ συμφορῇ, ἐὰν περὶ τῇ
 5 Λαομέδων Ἡσιόνῳ πῶς θυγατέρα αὐτῇ βροαὶ κήτει·
 ὃ ἢ περὶ θύκε, ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πύργους
 περσασσάσας. ταύτῳ ἰδὼν ἐκχαιμένῳ Ἡρακλῆς,
 ὑπὲρ ἅτο σώσεν αὐτῷ, εἰ παρ' ἴσπου παρὰ Λαομέ-
 10 δοντῇ λήψεται. αἷς ὁ Ζεὺς ποινῇ τῆς Γανυμή-
 δους ἀπαρχῆς ἔδωκεν. δώσεν ἢ Λαομέδοντῇ εἰπύ-
 ντῃ, κτείνας τὸ κῆτῃ Ἡσιόνῳ ἔσωσε, μὴ βελο-
 μένῃ ἢ ἥ μιν δὲν ὑποδύναι, πολέμησεν Τροίαν ἀ-
 15 πειλήσας, ἀνήχθη, καὶ περσίσθη Αἴνῳ. ἐνθα ξενί-
 ζεται ὑπὸ Πόλτῳ. ἀποπλέων ἢ, ἐπὶ ἡϊόντῃ τῆς Αἰ-
 νίας, Σαρπηδόνα Ποσειδῶντῃ μὲν ὕδον, ἀδελφὸν δὲ
 Πόλτῳ, ὑβείσιν ὄντα, τοξόσας ἀπέκτεινε. καὶ
 περὶ τῇ δόμῳ εἰς Θάσῳ, καὶ χειρασάμεντῃ τὸν
 20 ἐνοικοῦντας Θράκας, ἔδωκε τοῖς Ἀνδρόγῳ πῶσι
 κατοικεῖν. ἐκ Θάσῳ ἢ ὀρμυδιῆς ἐπὶ Τασφῆν, Πο-
 λύρῳ καὶ Τηλέρῳ τὸν Περσέως τῇ Ποσειδῶντῃ
 ὕδον παλαίῃν περσασσάμενους, καὶ ἢ πάλιν ἀπέκ-
 25 τεινε. κομίσας ἢ ἢ ζῶντας εἰς Μυκήνας, ἔδωκεν
 Εὐρυπύλῳ. Δέχατον ἢ ἐπὶ τῇ ἀθλῳ, τὰς Γηρυόνας
 βῆς ἐξ Εὐρυπύλῳ κομίζεν. Εὐρυπύλῳ ἢ ἢ Ὀκεανῷ
 πλησίον κειμένη νῆσος, ἢ νυνὶ Γάδερὰ καλεῖται.
 ταύτῳ κατὰ τῇ Γηρυόνης κρύσασθαι, καὶ Καλλι-
 30 ρόης τῆς Ὀκεανῷ, τεινῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφορὰς σῶ-
 μα, σωηγμένον εἰς ἐν καὶ πῶς γαστέρα. ἐχόμενον
 τὸ εἰς τρεῖς ἀπὸ λεγόνων τὸ καὶ μινεῖν. εἶχε ἢ φοι-
 νικὰς βόας. ὅν ἢ βεκόλῃ Εὐρυπύλῳ. εὐλαξ

*Orthrus canis biceps ex Echidna & Typhone genitus, custos praerat Concedens igitur ad Geryona boves, per Europam, monstra inter eundum multa pratergressus, in Libyam traiecit : atque cum per Tartessum ita fecisset, itineris sui monumenta in Europa ac Libya finibus oppositas inter se columnas duas construit. At, ubi in itinere Solis radijs calfieret, arcum in deum ipsum intendere non erubuit. Hic verò hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donavit, quo Oceanum traiecit, & Erytheam aduectus in * Arbante monte pernoctavit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc heros clava percussit, nec non Eurytionem bubulcum, cani suppetias atque opem ferentem, occidit. Inter hac Menætius Plutonis boum pastor rem omnem Geryona nuntiavit. Hic Herculem ad Anthemuntum fluvium boves abigentem nactus; commissa pugna, sagitta perfossus interijt. Hercules autem impositis poculo bobus, Tartessum tranavit, ubi Soli poculum reddidit: transgressus inde Abderam, in Libyam peruenit: in qua Alebion ac Dercynus Neptuni filij boves abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrrheniam iter haberet, taurorum unus ab Rhegio aufugit, atque in fretum repente delapsus, in Siciliam tranavit: ac vicina terra percursa, quæ ab illo Italia fuit appellata. (nam Tyrrheni, quem Latini taurum vocarunt ἰταλὸν dixerunt) in Erycis campos se contulit. Is Erycinis, in Sicilia parte, imperabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregavit. Commendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum quaesiturus procedit: quem, cum inuenisset inter Erycis armenta, ab eo reposcit. Tum is, nisi ipsum palastra superarit, taurum se redditurum esse negabat. Hercules semel atque iterum, &*

- ὃ ὄρεθ' ὁ κύων δικάφαλ'· ἐξ Εὐρώπης καὶ Τυ-
 ρῶν γαλῆναιος· πορθόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γη-
 ρυόνας βόας διὰ τῆς Εὐρώπης, ἀγρία πολλὰ παρελ-
 θὼν, Λιβύῃ ἐπέβαινε· καὶ παρελθὼν Ταρτηρόν, ἐση-
 5 σε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῷ ὄρεθ' Εὐρώπης καὶ Λι-
 βύης ἀπὸσείρων, δύο σήλας· δερμαυρόμορος δ' ἔσπε-
 ῖτο καὶ τὴν πορείαν τὸ πῆξον ἐπὶ τῷ θεῷ ἐπέτει-
 νεν· ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτῆς θαυμάσας, χεύσεον
 ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸ Ωκεανὸν διεφάσκει· καὶ πα-
 10 ραγόμενος εἰς Εὐρώπην, ἐν ὅρῃ Ἀρβαντι αὐλίσ-
 ζεται· αἰδόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα· ὁ δὲ
 καὶ τῷτον τῷ ῥοπαλῷ παίει· καὶ τὸ βακόλον Εὐρυ-
 πύονα τῷ κωὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε· Μενόιππος δὲ
 15 ἔκκει τὰς Ἀδ' βόας βόσκων, Γηρυόνη τὸ γρονὸς ἀ-
 πῆγρειλεν· ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρακλῆα παρὰ πο-
 ταμὸν Ἀνδρομῶντα τὰς βόας ἀπάγοντα, συσπᾶ-
 μενος μάχῃ, καὶ τοξόδοις, ἀπέθανεν· Ἡρακλῆς
 ἐνθάδε τὰς βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλάσας εἰς
 Ταρτηρόν, ἤλασεν· πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας· διελ-
 20 θὼν δὲ Ἀφθονεῖ, εἰς Λιβύῃ ἦλθεν, ἐν ᾗ τὰς
 βόας ἀφ' ἑρμῶντο Ἀλεβίων τε καὶ Δέρκωτος οἱ Πο-
 σσιδῶνος υἱοὶ, καὶ κτείνας διὰ Τυρρηνίας ἦει· ἀπὸ
 Ρηγίης δ' εἰς ἀπορρήγησι τῶνδε, καὶ ταχέως εἰς τὴν
 25 θάλασσαν ἐμπισών, καὶ διαπλάσας εἰς Σικε-
 λίαν, καὶ τὴν πηλοῖον χώραν διελθὼν, τὴν ἀπ'
 ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν· Τυρρῆνοί γ' Ἰταλὸν τ'
 τῶνδε ἐκάλεσαν· ἦλθεν εἰς πεδίον Εὐρυκας, ὅς ἐ-
 βασιλῆα Εὐρυκίων· Εὐρυξ δὲ τῷ Ποσειδῶνος παῖς,
 30 ὅς τ' αὐτὸν ταῖς ἰδίαις συγκατέμειξεν ἀγέλαις· πα-
 ραγόμενος ἔν τας βόας Ἡρακλῆς Ἠφαίστῳ, ἐπὶ τῷ
 αὐτῷ ζήτησιν ἠπείχετο· ἄρ' οὖν δὲ ἐν ταῖς τῷ Εὐρυκας
 ἀγέλαις, ἀπαύει· καὶ λέγοντος ἐ δώσῃ, εἰ μὴ πα-

tertio ab se victum Erycem luendo peremit; Et tan-
 rum receptum cum alijs in Ionium mare perduxit.
 Qui simulac in ponti recessus penetrauit, bobus asilum
 Iuno iniecit: quo perciti ad Thracia montana dissipan-
 tur. Hic insecutus, boum partem collectam ad Helle-
 pontum compulit. Quæ verò reliqua fuerunt, cetera
 fera, atque agrestes euaserunt. Hercules tandem agre
 collectis bobus, Strymonem, ut olim nauigabile flumen,
 accusans, oppletum lapidibus, innauigabilem effecit: ac
 traductas boues Eurystheo dedit, quas ille postea Iunoni
 immolauit. Confectis autem hisce certaminibus intra
 unius mensis annorumque octo curriculum, Eurystheus
 Augea pecoris, & Hydra laboribus minimè admissis,
 undecimam Herculi arumnam imposuit, ut ab Hesper-
 yis aurea mala reportaret. Hæc verò non, ut quorun-
 dam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum
 Atlante, quæ Iuno suis in nuptijs Ioui muneri dedit.
 En draco immortalis Typhonis & Echidna [filius]
 centiceps asseruabat. Hic varijs etiam omniumque ge-
 nerum vocibus utebatur: cum quo & Hesperides, E-
 gle, Erythia, Hestia, & Arethusa, simul custodiebant.
 Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem peruenis-
 set, à Cygno Martis & Pyrenes filio, ad singulare cer-
 tamen provocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, &
 pugnam committit: demissum è cælo fulmen inter utro-
 que medium diremit. Iter deinde per Illyrios faciens, ac
 properans ad Eridanum amnem, Nymphas Iouis &
 Themidis filias adiit. Hæ ipsi Nereum indicant: com-
 prehensumque ipsum dormientem, atq; omnigenas for-
 mas alternantem deuinxit: neque illum prius, quàm ab
 eo ubi iam mala illa, & Hesperides essent, edocuisset,
 abire permisit. Quod ubi didicit, Libyam percurrit.

- λαίσας αὐτὲ πειγνύηται, τοὺς πειγνύμενος χεῖ
 τῷ πάλῳ, ἀπέκλινε. καὶ τὸ ταῦρον λαβὼν, μετ'
 ἑσθ' ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἴόνιον ἤλαυνε πόντον. ὡς δὲ
 ἦλθεν ἐπὶ τὰς μυχρὺς τῆς πόντου, ταῖς βασιὺς οἶτρον
 5 ἐνέβαλεν ἡ Ἥρα. καὶ ἄρξοντι τὰς Θράκης ὑπω-
 ρείας. ὁ δὲ διώξας, τὰς μὲν συλλαβὼν ἐπὶ τῇ Ελ-
 λησπονίῳ ἤγαγε· αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι, τὸ λοιπὸν ἤ-
 σαν ἄγραι. μόλις δὲ ἑσθ' ἐσθ' σαρκευδουσῶν Στυρ-
 μόνα μεμψόμενος τὸ ποταμὸν, πάλαι τὸ ρεῖθρον
 10 πλωτῶν, ὃν ἐμπλήσας πίτταις, ἀπλώων ἐποίησε.
 καὶ τὰς βόας Εὐρυδείῃ κομίσας δέδωκε. ὁ δὲ αὐ-
 τὰς κατέδυσεν Ἥρα. τελεδέντων δὲ ἑσθ' ἄθλων
 ἐνὶ μνηρὶ καὶ ἔτεσσιν ὀκτὼ, μὴ προσδεξάμενος Εὐρυ-
 δεὺς τὸν τε ἑσθ' τῆς Αὐγείης βοσκημάτων, καὶ τὸν τ'
 15 Τύδρα, ἐνδέχον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων
 χεῖρετα μῆλα κομίζειν. ταῦτα δὲ ὡς, ὅς πε-
 ρες εἶπον, ἐν Διὶ βῆ, ἀλλ' ἐπὶ τῇ Ἀτλαντὶς ἐν
 Τάρβοροις· αἱ Διὶ γήματι Ἥρα ἐδωρήσατο. ἐφύ-
 λασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀδανάτος, Τυφῶνος καὶ Ε-
 20 χιδνης, κεφαλὰς ἔχων ἐχθρὸν. ἐχθρὸς δὲ φωναῖς
 παισίοις, καὶ ποιμίαις· μετ' αὐτῷ δὲ Ἑσπερίδες
 ἐφύλακον, Αἴγλη, Ἐρυθία, Ἑστία, Ἀρεθῖσα.
 προσδόμενος ἔν ἐπὶ ποταμὸν Εχάδωρον ἦκε. Κύκλιος
 δὲ Ἄρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προ-
 25 καλεῖτο. Ἄρεος δὲ τῆτον ἐκδικουῦτος, καὶ σιω-
 σάτος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραυνὸς μέσον ἀμ-
 φοτέρων, διαλύει πᾶσι μάχῃ βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυ-
 ρίων, καὶ αὐτῶν ἐπὶ ποταμὸν Χειδανδόν, ἦκε πρὸς
 Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδας· αὐταὶ μινύουσιν αὐτῷ
 30 Νηρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον, καὶ παισίο-
 ις ἐγαλλάσσοντα μορφαί, ἔδωκε, καὶ ἔκλυσε, πρὶν
 ἢ μαδῆν παρ' αὐτῷ πᾶσι τυγχάνοιεν τὰ μῆλα, καὶ αἱ

Huic *Antaus*, *Neptuni* filius, praeerat, qui peregrinos secum palaestra dimicare compellens occidebat. At *Hercules* cum eo luctari coactus, sublimem illum è terra vlnis elisum interemit. nam si terram contigisset, is robustissimus euadebat. quapropter hunc *Terra* filium nonnulli esse dixerunt. Inde à *Libya*, *Aegyptum* peragravit, in qua *Busiris* ex *Neptuno* ac *Lyfianassa* *Epaphi* filianatus regnabat. Hic ad *Iouis* aram hospites oraculo quodam monitus immolabat: annos enim novem *Aegyptus* agrorum sterilitate laboravit. Inter hac *Thrasius* vaticinandi peritus, è *Cypro* aduenit, qui hanc annona caritatem desitutam esse pronuntiauit, si virum hospitem, quotannis *Ioui* mactauissent. Tum *Busiris* vate illo prius immolato, aduenientes deinceps iugulabat. Comprehensus itaque & *Hercules* etiam ad aras trahebatur; at disruptis vinculis, *Busirique*, & eius filium *Iphidamantem*, & *Chalbem* caduceatorem necavit. Post hac *Asia* percursa, in *Thermydram* *Rhodi*orum portum appulit: & bubulci cuiuspiam alterum de plaustro solutum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam sibi auxilij copiam; neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari coepit. Quocirca & nunc etiam, cum faciunt *Herculi* sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc *Hercules* in *Arabiam* peruasit, ubi *Emathionem* *Tithoni* filium necat, & factoper *Libyam* itinere, ad extremum usque mare navigabat: ubi scypho sumpto in obiectam continentem traiecit: atq; aquilam, *Typhoni* & *Echidnae* filiam, *Promethei* iecur in *Causaso* monte depascentem, sagittis conficit. & *Prometheum* detracto permolesto vinculo solutum liberauit: eumque ad *Iouem* reduxit: qui illum pro *Chirone*, qui mori cupiebat, immortalem

- Ἐσπερίδης . μαθὼν ὃ Λιβύῳ διεξήει . ταύτης ἔβα-
 σίλδε πῶς Ποσειδῶν^Θ Ἀντῆ^Θ , ὅς τοις ἑξένοις
 ἀναγκάζων παλαίειν , ἀνῆρει . τέτρω ὃ παλαίειν
 ἀναγκάζομεν^Θ Ἡρακλῆς , ἀράμεν^Θ ἔγχεσσι με-
 5 τέωρον θλίψας , ἀπέκτεινε . φάροντα γὰρ γῆς,
 ἰοχεύτατον συνέβη γίνεσθαι . δὲ καὶ Γῆς πινὲς ἐρασσε
 τῆτον ἔη^Θ πῦδα . μὲν Λιβύῳ ὃ Αἴγυπτον ἐξήει-
 ταύτης ἔβασίλευε Βεσπεῖς Ποσειδῶν^Θ πῶς , καὶ
 Λισσανάσσης ἢ Εὔφρα . οὗ τοις ἑξένοις ἔδυνεν ἐπὶ
 10 ὧμῳ Διὸς , κατὰ πιν λόγον . ἐνεία γδ' ἔτη ἀροεῖα
 πῶ Αἴγυπτον κατέλαβε . Θρόσ^Θ ὃ ἔλδων ἐκ Κύ-
 πρου , μάνης πῶ ἐπσημίω , ἔρη πῶ ἀφοεῖαν
 παύσεσθαι , ἐὰν ἑξένον ἄνδρα τῷ Δεῖ σφάξωσι κατ'
 ἔτ^Θ . Βεσπεῖς ὃ ἐκείνον προῖον σφάξας ἢ μάνην
 15 τοις κατιόντας ἑξένοις ἔσφαξε . συλληφθεὶς οὐκ καὶ
 Ἡρακλῆς , τοῖς βωμοῖς περισφέρετο . τὰ ὃ δεσμὰ
 διαβρήξας , τὸν τε Βεσπεῖν , καὶ ἢ ἐκείνη πῦδα Ἀμ-
 φιδάμαντα ἀπέκτεινε , καὶ τὸν κήρυκα καλέειν .
 διεξιὼν δὲ Ἀσίας Θερμυδραῖς Ροδίῳν λιμένι περισ-
 20 ἴχει , καὶ βοηλάτου πινὸς λύσας ἢ ἔτερον ὅψι ταύ-
 ραν ἀπὸ τῆς ἀμάξης , ὠχεῖτο δύσας . ὃ ὃ βοηλά-
 τος βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμεν^Θ , σὰς ἐπὶ πιν^Θ
 ὄρεσι κατηρῶτο . διὸ καὶ νῦν ἐπιδαν δύωσιν Ἡρα-
 κλεῖ , μὲν καταρῶν τῶτο περὶ πῆσιν . παρὼν ὃ Ἀρρά-
 25 βίαν , Ἡμαδίῳνα κτείνει πῦδα Τιθωνῶ . καὶ διὰ τῆς
 Λιβύης πορευθεὶς , ἐπὶ ἢ ἔξω θάλασσαν καταπλεῖ .
 ἔ τὸ δέπας καταλαμβάνει . καὶ περαιοθεὶς ἐπὶ πῶ
 ἡπειρον πῶ ἀντικρὺ , κατετόξευσεν ἐπὶ τῇ Κανχά-
 30 συ ἢ ἐώοντα τοῦ Περμηδίου ἡπαρ αἰετὸν ὄντα
 Εὐχίδης καὶ Τυφῶνος ὅς καὶ ἢ Περμηδία δέλις δε-
 σμὸν ἐλόμεν^Θ ἢ ἢ ἐλαίαι . καὶ πορεύετο πῶ Δεῖ χείρην
 ἀθήσκειν , ἀδανείον ἀντ' αὐτῇ δειλαίτα . ὡς ὃ ἡκεν

esse declararat. Post autem quàm in Hyperboreos ad Atlantem pervenit, ac Promethei prudentia commonefactus est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Atlanti in cœlo sustinendo succederet, illumq; pro se mitteret, persuasus excepit. Atlas autem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem redit. Qui, cum cœlum habere subterfugeret, cesticillum inquit se velle facere suo capiti imponendum, [quo commodius tantum cœli pondus ferre posset.] Quod ubi audiuit Atlas, depositis humi pomis cœlum recepit: atque ita poma Hercules consecutus discedit. Sunt verò qui dicant, hac non ab Atlante habuisse, sed ipsum safo dracone custode decerpisse, qua secum delata dedit Eurystheo. Tum ille accepta Herculi condonavit, à quo cum Minerva accepisset, ea rursus reportavit, quoniam religiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecimus labor injunctus est Cerberi ab inferis abstrahendi. Hunc autem terna canum capita, & draconis caudam, & in dorso serpentum omnium generum capita habuisse ferunt. Descensurus igitur ad hunc canem, Eleusinem ad Eumolpum se contulit, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At verò externis ea sacra tunc admitti non licebat. Thespius factus adoptivus Pylis filius, initiabatur, qui ne mysteria spectare quidem iam poterat, qui nondum centauri cadem expiarat: Hercules demum ab Eumolpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tanarum Laconia promontorium, ubi ad inferni descensum ostium patet, accessit. Hac ad inferos penetravit: quem cum anima conspexissent, duabus exceptis, Meleagri ac Meleagor Gorgonis filia, omnes in fugam abiit. In Gorgoneo verò Hercules ensē ut in vinam nudavit: tum

- εἰς Ὑψιβορέας πρὸς Ἀτλαντα, ὑποδύντο· Περμην-
 δέως τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύε-
 σθαι· διαδεδάμενον δὲ Ἀτλαντὸς δὲ πύλον, ἀποσε-
 λήν ἐκείνον. περὶ δὲ τῷ, διεδέξατο. Ἀτλας δὲ δρε-
 5 ψάμενος παρ' Εὐπειδῶν τεία μῆλα, ἦκε πρὸς Ἡρα-
 κλέα. καὶ μὴ βελόμενος δὲ πύλον ἔχεν, καὶ σπείραν
 ἐπὶ τῇ κεφαλῇ δέλων ποιήσασθαι· οὗτο ἀκύνος
 Ἀτλας ἐπὶ γῆς καταδύει τὰ μῆλα, τὸν πύλον δι-
 10 δέξατο. καὶ ὕψος ἀνελόμενος αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπα-
 ηλλάττειτο. ἐνίοι δὲ φασιν, ὅτι παρὰ Ἀτλαντὸς αὐ-
 τὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψασθαι τὰ μῆλα κτείναν-
 τα δὲ φρεσὺν ὄφιν. κομίσας δὲ τὰ μῆλα Εὐρυ-
 πύλῳ ἔδωκεν· ὁ δὲ λαβὼν, Ἡρακλεῖ ἔδωκ' αὐτόν. παρ'
 15 ἑὲ λαβῆσα Ἀθηνᾶ, πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμισεν, ὅσον γὰρ
 ἐκ ἦν αὐτὰ τεθῆναι περὶ. Δωδέκατον δὲ τὸν ἐπετάγη,
 Κέρβερον ἐξ αὐτοῦ κομίζειν. εἶχε δὲ ὕψος τρεῖς μὲν κυ-
 νῶν κεφαλὰς, πέντε δὲ ὕψος δράκοντος, καὶ τὴν νῶ-
 20 τιν, παιτοῖον εἶχεν ὄφιν κεφαλὰς· μετὰ οὗτο ἐπὶ
 οὗτον ἀπέναι, ἦλθε πρὸς Εὐμολπον, πρὸς Εὐδύ-
 σσην, βελόμενος μνηστῆραι. ὡς δὲ ἐκ ἐξὸν ξένοισι
 τότε μνηστῆρας ἐπεδίδωκε Θεσπιὸς Πυλῖος παῖς ἡρό-
 25 μος ἐμύειτο· μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυσθήσια,
 ἐπέειπε καὶ ὡς ἡγνισμένον δὲ Κενταύρου φόνον· ἀγ-
 νιστῆς ὑπὸ Εὐμόλῳ, τότε ἐμύηθη. καὶ παραἡρό-
 30 μενος ἐπὶ Ταΐναρον δὲ Λακωνικῆς, ὅτι τῆς Αἰδοῦ κα-
 ταδάσεως τὸ σόμιον ὄζει, διὰ τέττε ἀπῆε. ὁππενί-
 κα δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαί, χρεῖς Μελεάχης καὶ Με-
 δέως δὲ Γοργόνος, ἔφηνεν. ἐπὶ δὲ πῶς Γοργόνα
 τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν, ἔλκει. καὶ παρὰ Ἑρμῆος μα-
 30 νάει, ὅτι κατὰ εἰδωλὸν ὄζει. πλησίον δὲ τῶν Αἰδῶ

illud à Mercurio vanum spectrum esse discit. Mox, ubi ad Plutonis ventum est, Thescum ac Pirithoum Proserpina nuptias poscentem, eaque de causa deninctum inuenit. Hi conspicati Herculem, velut illius viribus redituri in vitam, manus porrigebant: tum ille Thescum manu prehensum excitauit: sed Pirithoum quoq; renocare in vitam cupiens, ob terra motum dimisit, & Ascalaphi saxum reuoluit. Ad hac sanguinem animis prabiturus, unam ex Plutonis bubus ingulauit. Ceterum Menætius, Cenchonymi filius, Plutonis bubulcus, cum prouocasset in palastram Herculem, perfractis costis, ac medius ab eo prehensus, proserpina deprecatione seruatus est. Demum Hercules Cerberum à Plutone deposcit. Is illi, sine armis, quibus communitus aduenerat, canis abducendi potestatem facit. At Hercules, nactus illum pro Acherontis portis, thorace circumseptus, ac leonis pelle contectus, & circumiectis illius capiti manibus, haud abire permittit, & si à dracone, qui in Cerbericauda existerat, morderetur, ceruicem comprimēs, ac bellum prafocans, parere coegit. Captum itaq; Cerberum ad Eurystheam, regressus per Træzenem, abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonem mutauit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna reduxit. Porro Hercules ex antlatis laboribus, Thebas regressus, Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse verò uxorem ducturus, Euryum Oechalia regulum, qui sagittandi peritia se, ac filios suos vicerit, certaminis premium Ioles filia connubium proposuisse accepit. O Echalias igitur profectus, cum sagittandi arte eis omnibus prastantior existisset, uxorem certe promissum certaminis premium minime consecutus est. Iphitus sanè filiorum maximus Iolen Herculi concedendam

- πωλὼν ἡνίοκον, Θησεία δ' ἔρε, καὶ Πειρίδου τὸν
 Περσεφόνης μνηστρόμενον γάμον, καὶ διὰ τὸ το
 δέντα. θεασάμενοι δὲ Ἡρακλῆα, ταῖς χεῖρας ἄρε-
 ρον, ὡς ἀναστήσόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου βίας. ὁ δὲ
 5 Θησεία μὲν λαβόμενος τὴν χεῖρα ἤγειρε. Πειρίδου
 δὲ ἀκασῆσαι βελόμενος, τῆς γῆς κινεμένης, ἀρῆ-
 κεν. ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸ Ἀσκαλάρε πέτρῳ. βελό-
 μενος δὲ αἷμα παῖς ψυχῆς παρὰ χεῖρας, μίαν ἦν
 Ἀδὰ βοῶν ἀπίσφαξεν. ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενό-
 10 πος ὁ Κάλδω· ὅμμε προσκαλεσάμενος εἰς πάλιν Ἡρα-
 κλέα, ληφθεὶς μέσον, καὶ ταῖς πλάξεσ κατεάξας,
 ὑπὸ Περσεφόνης παρητήθη. αὐτοῦσι δὲ αὐτῇ Πλέ-
 τωνα τὸ Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλέτων ἄγειν χαι-
 ρεις ὧν εἶχαν ὅπλων κρατουῦνται. ὁ δὲ ἄγων αὐτὸν
 15 ἐπὶ ταῖς πύλαις τῷ Ἀχέρωντι, τῷ τε Δωρακι συμ-
 πεσεσθαι, καὶ τῇ λεοντῇ συσκεπαδῆς, καὶ πε-
 βαλὼν τῇ κεφαλῇ ταῖς χεῖρας, ἐκ αὐῆς, καὶ τῷ
 δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ πύλιν ἔσαν δράκοντος, κρα-
 τῆς ἐκ τοῦ τραχήλου, καὶ ἄγων τὸ θειόν ἐπεισε.
 20 συλλαβὼν ἔν αὐτὸν, ἔθηκε [πρὸς Εὐρυδεία] διὰ Τρι-
 ζήντος ποιησάμενος τὴν ἀνάστασιν. Ἀσκάλαρον [μὲν]
 ἔν Δημήτρῃ ἐποίησεν ὄπλον. Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυδείῃ
 δειξας τὸ Κέρβερον, πάλιν ἐκύμισεν εἰς Ἀδὰ. μὲν δὲ
 τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Θήβας, μέ-
 25 γαξεν μὲν ἔδωκεν Ἰολαῷ. αὐτὸς δὲ γῆμαι θέλων,
 ἐπυθάνετο [Εὐρυτεν] Οἰχαλίας θυάσῃν ἄθλον
 προστεθῆναι τὸν Ἰόλης τὸν θυγατρὸς γάμον, τῷ κη-
 σωπ πεζικῇ αὐτὸν τε, καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρ-
 χοντας. ἀφικόμενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν, καὶ τῇ πεζι-
 30 κῇ κρείπων αὐτῇ ἡνίοκον, ἐκ ἔτιχε τὸ γάμου.
 Ἰοίτη μὲν τὴν πρὸς βυτέρη ἦν παίδων λέγοντος διδόν-
 ναι τῷ Ἡρακλεῖ πύλιν Ἰόλιν, Εὐρύτη δὲ καὶ τὸ λοιπὸν

esse censebat : At Eurytus, ceterique filij dehortari, ne, quam forte prolem ex ea susciperet, aliquando obtruncaret, pertimescentes. Hinc vero non longo post tempore, abactis ex Eubœa per Autolycum bubus, Eurytus id Herculis persuasum confectum esse putauit. Contrà Iphitus id minime credens, ad Herculem conuolat, eique à Pheris venienti, occurrit, quo tempore seruata ab se iam mortuam Alcestin Admeto marito restituerat. Proinde Iphitus Herculem, ut secum boues vestigaret, cohortatur. Id illi Hercules se præstiturum pollicetur, & cum quoque hospitio accepit. At furore iterum agitatus hunc è Tyrinthiorum mœnibus deiecit. Cum verò commissa cadis causa expiari vellet, ad Neleum, Pylionum dynastam, proficiscitur: exclusus autem ab eo, quòd olim vetus cum Euryto sibi beneuolentia intersefferat, Amyclas peruenit, ubi illum Deiphobus Hippolyti filius sceleris contagio lustrauit; deinde graui morbo de Iphiti nece correptus Delphos adiit: ac morbi finem roganti illi Pythia nihil respondet. at Hercules eo nomine spoliare templum voluit, auctoque tripode, propriam sibi oraculorum adem construxit: ac mox ab Apolline in eum pugna commissa, Iupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoque modo dirempra illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit, Morbi finem tum fore, cum triennium totum veditus seruiet seruitutem, & commissa cadis ergò Euryto astimationem pependerit. Mercurius hoc oraculo dato Herculem vendit, eumq; Omphale Iardani filia Lydorum regina mercatur: cui Temolus coniux moriens regnum reliquit. Sed Eurytus oblatam fraterna cadis astimationem admittendam minime censuit. Interim Hercules Omphale seruiens non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula coniecit.

- ἀπαγορεύοντων, καὶ δεδοικέναι λεγόντων, μὴ τεκ-
 νοποιησάμενός τὰ γλυνησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ.
 μετ' ἔ ποτὺ δὲ κλαπυσῶν ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ Αὐλο-
 λύκου βοῶν, Εὐρύλος μὲν ἐνόμιζεν ὑφ' Ἡρακλέους γεγ-
 5 νέναι τόλο. Ἰφίλος δὲ ἀπιστῶν, ἀφικνεῖται πρὸς
 Ἡρακλέα, καὶ σωπυχῶν ἤχοντι ἐκ φερέων αὐτῷ σε-
 σωκότῃ τῷ ἀπιδανῆσαν Αλκισιν Αδμήτῳ, παρεχα-
 λει συζητῆσαι τὰς βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑπάρχειται,
 καὶ ξενίζει μὲν αὐτὸν. μανείς δὲ αὖτις ἀπὸ τῆ Τι-
 10 ρωιδίων ἐρρίψεν αὐτὸν τειχῶν. καθαρθῆναι δὲ δέ-
 λων τὸν φόρον, ἀφικνεῖται πρὸς Νηλεά. Πυλίων
 ὡς ἔτος διωάσης. ἀπωσαμένῃ δὲ Νηλέως εὐτότε
 διὰ τὴν πρὸς Εὐρύλον φιλίαν, εἰς Αμύκλῳ πᾶσα-
 γηρόμενος, ὑπὸ Δηϊφόβῳ τῷ Ἰσπολύτῳ καδαίρεται,
 15 κατὰ χεθεῖς θεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου φόρον, εἰς Δελ-
 φοῖς παρὰ γηρόμενος, ἀπαλλαγμὴ ἐπυνδάνειο τῇ νόσῳ.
 μὴ χησιμωδέσους δὲ αὐτῷ τῇ Πυδίας, τὸν τε ναῖν
 συλᾶν ἤδετε, καὶ τὸν τείποδα βασιάσας, κατὰ σκά-
 ζει μαντεῖον ἰδίου. μαχομένῃ δὲ αὐτῷ Ἀπέλλανος,
 20 ὁ Ζῶς ἴησι μέτον αὐτῷ κεραινόν. καὶ τῶτον δια-
 λυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χησιμὸν Ἡρακλῆς.
 ὃς ἐλεγχῇ ἀπαλλαγμὴ αὐτῷ τῇ νόσῳ ἔσεσθαι πρὸς δέν-
 τι, καὶ τεῖα ἔτη δολώσαντι, καὶ δύνῃ ποιῆναι τῷ
 φόνῳ τῇ πρὸς Εὐρύτῳ. τῷ δὲ χησιμῷ δολέντος,
 25 Ερμῆς Ἡρακλέα πρὸς αὐτὸν καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμ-
 φάλη Ἰαφάνε, βασιλῆος Αἰθῶν, ἣ τῷ ἡγεμονίαν
 τελεσθῶν ὁ γήμιος Τιμῶλος κατέλιπε. τὴν μὲν οὖν
 πρὸς κομωδεῖσαν Εὐρυτος ἔπρὸς ἀπὸ πρὸς ἀπὸ.
 30 Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλη δολῶν, τὴν μὲν παρὰ τῇ Ἐφέσῳ Κέρ-
 κοπας συλλαβῶν ἔδωκεν. Συλῆα δὲ ἐν Αὐλίδι τῇς
 πλείοντας ξένους σκάπτειν ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς

Syleum verò in Aulide qui peregrinos eà iter facientes terram fodere cōpelleret, refossis ab radice vitibus, vi. à cum Xenodice filia interfecit. Idemque ad Dolichen insulam delatus ac videns Icari corpus in litore e. e. etum sepultura dedit. ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icariam vocavit: Cuius beneficij causa Dadalus è picea Herculis imaginem consimillimam effinxit, quam cum ignoraret, Hercules per noctem lapide, viam esse opinatus, percussit. At quo tempore apud Omphalen seruiret, aiunt tum in Colchos navigationem, Calydonique apri venationem confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum aduenerat, eum expiasse. Porro post servitutem, morbo liberatus, nauibus ordine remorum quinquaginta præditis decem & octo, collecta fortissimorum volonum manu in Ilium nauigauit. Postea verò quam Ilium cum classe appulit, eam Oicli custodiendam reliquit. Ipse autem cum ceteris rei bellica peritissimis in urbem promouit. Laomedon interea factò cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, at reiectus ab Herculis copijs intra urbem obsideri cœpit: cumque urbis obsidione continenti premeretur, refractis Telamo muris primus urbem intrat. & post eum Hercules. At ubi Telamonem prius intrasse videt, stricto in eum ense vadit; Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum Telamon pronitè animadvertisset, proximos adjacentes lapides colligere aggreditur. Tum Hercules, quidnam faceret, percontatur: aram ille inquit Herculi Callinico se excitare. Tum is Telamonem collaudauit. Mox verò capto Ilio, sagittis confectò Laomedonte, cum filijs suis, præter unum Podarcem, Telamoni Hesionam, Laomedontis filiam, ob rem præclara

- ρίζαις τὰς ἀμπέλους σκάψας, μὲν δὲ θυγατὸς Ξε-
 νοδίκης ἀπέκτεινε. καὶ παρθὸν νήσω Δολίχῃ, τὸ
 Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν πῆς αἰγαλοῖς προσφερόμενον,
 ἔθαψε· καὶ δὲ νήσον ἀπὸ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσαν.
 5 ἀπὸ τούτου Δαίδαλον ἐν πῶσῃ εἰκόνα παρὰ πηλοῖαν
 κατασκεύασεν Ἡρακλεῖ. ὡς νυκτὸς ἀγροῖσιν Ἡρακλῆς,
 λίθῳ βαλὼν, ὡς ἐμπνοῇ ἐπληξέ. καὶ ὅν ὃ χρο-
 νον ἐλάτρεε παρ' Οὐράνῃ, λέγεται δὲ ἐπὶ Κόλχρσι
 πλοῦν ἡμέρας, καὶ δὲ τῷ Καλυδωνίῳ κάτ' ὅσον θύσαν
 10 καὶ Θηοῖα παρὰ γυρόμενον ἐκ Τριζήνων εἰς δὲ Ἰσθμὸν
 κατὰ εἶρε. μὲν δὲ δὲ λατρίαν ἀπαλλαγείς δὲ νόσου ἐπὶ
 Ἴλιον ἐπλεῖ πεντηκοντόροις ὀκτωκαίδεκα σωμαδροῖσιν
 στρατὸν ἀνδρῶν ἀείρων ἐκείσιν δειλόντων στρατεύεσθαι.
 κατὰ πλάσας δὲ εἰς Ἴλιον, δὲ μὲν ἔσθ' ἑὸν φυλα-
 15 κλὴν Οἰκλεῖ κατέλιπεν. αὐτὸς δὲ μὲν ἔσθ' ἄλλων ἀεί-
 ρων ὄρμα ἐπὶ δὲ πόλιν. παρὰ γυρόμενον δὲ ἐπὶ τὰς
 ναῦς σὺν τῷ πῆδαι Λαομέδων, Οἰκλέα μὲν ἀπέκ-
 τεине μαχόμενον. ἀπελαθεὶς δὲ, ὡς δὲ μὲν Ἡρα-
 κλέης, ἐπολιορκεῖτο. δὲ δὲ πολιορκίας ἐκείσιν, ῥή-
 20 ξας τὸ τέρας Τελαμῶν, παρὰ τοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν
 πόλιν· καὶ μὲν ἔσθ' Ἡρακλῆς. ὡς δὲ ἔδεσσαντο Τελα-
 μῶνα παρὰ τοῦ εἰσέλθοντα, παρὰ γυρόμενον τὸ ξίφος,
 ἐπὶ αὐτὸν ἦεν μηδὲνα δέλων ἑαυτῷ κρείττενα νο-
 μίζειν. σιωπῶν τὸ Τελαμῶν, πλησίον λίθῳ
 25 κειμένοις σιωπῶν. τῷ δὲ ἐρῶμεν πὶ παρὰ τοῖς
 βωμῶν εἶπεν Ἡρακλείῳ κατασκεύασεν Καλλινί-
 κου. ὅ δὲ, ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατὰ το-
 ξόδοις Λαομέδοντα, καὶ τὰς παῖδας αὐτῆς, χωρὶς
 Προδάρκου· Τελαμῶνι ἀνίστην Ἡσίοις τὴν Λαο-
 30 μέδοντα θυγατέρα δίδωσι [ἐξ ἧς ὕστερον Τελα-

rissimè gestam, præmij loco dedit : [ex qua postea Telamo Teucrum procreavit :] & huic quem vellet captivorum abducendum concedit. Ea verò cum sibi Podarce fratrem delegisset, Hercules hunc prius in servitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adiecit, quid nam ipsi harum rerum causa, ut eum accipiat, datura sit. Ea verò pro vendito fratre demptum è capite suo flammeum aureum dedit. Hinc pro Podarces Priamus est nominatus. Herculi verò ab Illo classem reducenti. Iuno fœdam immisit tempestatem : quamobrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cum ad insulam Cò navigaret, Coi, quòd piraticam ipse classem ageret existimantes, lapidum iactu in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit : regemque Eurypylum Astypalæe ac Neptuni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte vulneratus fuit, & Ionis ope conservatus mali nihil pertulit. Inde Cò denastata, Phlegram, ob Minervam adiit : ubi unà cum diis Gigantes debellavit, nec longo pòst tempore Arcadum magna manu collecta, & acceptis secum ex urbibus Gracie volombus fortissimis in Augeam bellum movit. Augeas interim ab Hercule expeditionem in se comparari audiens, ab Eliensibus Eurytum & Cteatum geminos duces delegit : qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant : hi Moliones & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augea frater erat. Enimvero accidit ut per eiusce expeditionis tempus Hercules in morbum incideret : eamque ob causam cum Molionidis pacem iniuit : qui, cum postea Hercule morbo pressum rescissent, eius copias insidijs ag-

- μῶν τὸν τεῦκρον γυνᾶ] καὶ ταύτῃ συλχαρεῖ ἦν
αἰχμαλώτων ὃν ἤδελεν, ἄγεα. τῆς ὅ ἀίρουμένης
τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκῳ, ἔφη δὲ πρῶτον αὐτὸν
δοῦλον γνέα, καὶ τότε, πρὶν ποτε δοῦσαν αὐτ' αὐτῇ,
5 λαβεῖν αὐτόν. ἡ ὅ πρῶτον χερσὶ τῷ κα-
λύπτῳ ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς, αὐτέδωκεν· ὅθεν
Ποδάρκης Πείρασος ἐκλήθη. πλείοντος ὅ ἀπὸ Τρώας
Ἡρακλέους, Ἡρα χαλεποὺς ἐπέμψε χειμῶνας· ἐφ'
ὅς ἀγανακτήσας Ζεὺς, ἐκρέμασεν αὐτῷ ἐξ Ολύμ-
10 που. προσέειπε ὅ Ἡρακλῆς τῇ Κῷ. καὶ νομίσαντες
αὐτὸν οἱ Κῶοι ληστικὸν ἄγειν δόλον, βᾶλλοντες
λίθοις προσπέειν ἐκώλυον. ὁ δὲ βιασάμενος τῷ
νῆσον εἴλε· καὶ τὸν βασιλέα Εὐρύπυλον Ἀστυπα-
λαίας παῖδα καὶ Ποσειδῶνι ἐκτείνε. ἐπὶ δὲ καὶ
15 τῷ μάχῳ Ἡρακλῆς καὶ Καλλώδονι· καὶ Διὸς
ἐξαρπάσας αὐτόν, ἐδὲν ἐπαθε. προθήσας δὲ
Κῷ, ἦκε δὲ Ἀδύμα, εἰς Φρίξαν· καὶ μὲν δῖον
κατεπολέμησε Γίγαντας· μετ' ὅ πολὺ δὲ ἐπ' Αὐ-
γαίαν ἐσρατεύετο, συναδροίσας Ἀρχαδικὸν στρατὸν,
20 καὶ παραλαβὼν ἐδελονταὶ ἦν ἄσων ἀπὸ τῆς Ἑλλά-
δος ἀρίστων. Αὐγαίᾳ δὲ τὸν ἀπὸ Ἡρακλέους πόλεμον
ἀκούων, κατέστησεν Ἠλείων στρατηγούς, Εὐρυπύλον καὶ
Κτεάτορ συμφυεῖς· οἱ δυνάμει τὸς τότε ἀνδράπυας
ἐπέβλεπον· παῖδες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἄκτορος·
25 ἐλέγοντο δὲ Ποσειδῶνι. Ἄκτορ δὲ ἀδελφὸς ἦν
Αὐγαίᾳ. σὺν δὲ Ἡρακλῆϊ μὲν τῷ στρατεῖαν νο-
σοῦσι. διὰ τῷτο καὶ ἀπονδὰς πρὸς τὸς Μολιονίδας
ἐποίησαντο. οἱ δὲ ὕστερον ἐπηγύοντες αὐτὸν νοσοῦντα,
30 τότε μὲν οὖν ἐκ ἀνέχρησιν Ἡρακλῆς. αὐτοῖς δὲ

grediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen iam
 tum ab re bellica Hercules recessit. At cum tertio rur-
 sus Isthmici ludi celebrarentur, missos ab Elpis Molio-
 nidas cum alijs simul immolatuos ad Cleonas, per insi-
 dias circumueniens trucidat, & ductis in Elin copijs
 urbem cepit, occisioque cum filijs AVgea, Phyleum re-
 duxit, ei que regnum attribuit. Ad hæc etiam Olympi-
 cum certamen instituit, ac Pelopi aram statuit, nec non
 duodecim Deorum aras deinceps excitavit. Post autem
 Elidem captam aduersus Pylium castra promouit, &
 urbe expugnata Periclymnum Nelei filiorum fortissi-
 mum, qui in varias inter pugnandum formas mutaba-
 tur, Neleumque, & eius filios omnes, uno excepto Ne-
 store, interfecit. Hic enim puer adhuc apud Gerenios
 alebatur. Quin etiam ea in pugna Plutonem Pylijs
 opitulante vulneravit. Dein eversa Pylo in Lacedæ-
 monem Hippocoontis filios puniturus, bellum gerit: qui-
 bus, quoniam Neleo suppetias tulissent, erat iratus: &
 quod Licymnij filiam occidissent, longè magis illis suc-
 censebat. Nam, cum ipse Hippocoontis regiam spectaret,
 erumpit illico in eum Molossici generis canis: tum puer
 arreptum lapidem in canem coniecit, nec lapidis conie-
 ctio puerum fefellit. Mox eruptione facta, Hippocoonti-
 da virgis puerum verborantes peremerunt. Huiusce
 igitur mortem ulturus, exercitum in Lacedæmonios
 comparauit: atque in Arcadiam castris promotis, Ce-
 pheum cum viginti, quos habebat, filijs, ut belli socius
 esse velit, obtestatur. At Cephens veritus, ne relictam à
 se Tegeam Argini bello innaderent, expeditionem de-
 trectabat. Tum Hercules sumpta de Minerva anea
 Gorgonis coma in urna, Sterope Cephæi filia muneri
 dedit, hisce adiectis verbis, Quandoque militum co-

- τῆς τρίτης ἰσχυρᾶς τελευμένης, Ἠλείων τὸς Μο-
 λιονίδας πεμφάντων συνδύτας, ἐν Κλεωναῖς, ἐνε-
 δρεύσας τὸς Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε. καὶ στρατευσά-
 μενθ' ἐπὶ τῷ Ἠλίῳ εἶλε τὰ πόλιν. καὶ κτείνας
 5 μὲν τῶν παίδων Αὐγείαν, κατῆραγε Φυλέα, καὶ τῷ
 τῷ τῷ βασιλείᾳ ἔδωκεν. ἔθηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμ-
 πακὸν ἀγῶνα. Πέλοπος τε βωμὸν ἰδρύσας καὶ
 θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς ἐδείμασιν. μὲν δὲ τῆς
 Ἠλίδος ἄλυσιν, ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον. καὶ τῷ
 10 πόλιν ἐλὼν, Περικλύμενον κτείνει τὸν ἀλκίμωτα-
 τον ἦν Νηλέως παῖδων, ὃς μεταβολῶν τὰς μορ-
 φὰς ἐμάχετο. τὸν δὲ Νηλέα, καὶ τὸς παῖδας αὐτῆς
 χρεῖς Νέστορος ἀπέκτεινε. ὧν δὲ τὸν ὦν ὦν
 Γερηνίους ἐπέφελο. καὶ δὲ τῷ μάχῳ, καὶ Ἄδῳ
 15 ἔτρωσε Πυλίοις βοηθῶντα. ἐλὼν δὲ τῷ Πύλον,
 ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαίμονα μετελθεῖν τὸς Ἰσπο-
 κόωνιθ' παῖδας δέλων. ὠρμίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς,
 καὶ διότι Νηλεὺς συνεμάχισαν. μάλλον δὲ ὠρμίδῃ,
 ὅτι τὸν Ληκυμνίῳ παῖδα ἀπέκτειναν. θεωμένῃ γὰρ
 20 αὐτῇ τὰ Ἰσποκόωνιθ' βασιλεῖα, ἐκδραμὼν κυὼν
 ἦν Μολοπήκων ἐπ' αὐτὴν ἐφέρετο. ὃ δὲ, βαλὼν
 λίθον ἐπέτυχε τῷ κυῷ. ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἰσ-
 ποκοωντίδαι, καὶ τῶν αὐτῶν τοῖς σκυτάλοις,
 ἀπέκτειναν. τὸν δὲ τῷ δαίμονι ἐκδικῶν, στρα-
 25 τεῖαν ἐπὶ Λακεδαίμονιαν συνήθροισεν. καὶ παρὰ
 μὲν εἰς Ἀρχαδίαν, ἤξεν καὶ Κηφία μὲν τῶν πα-
 ῖδων, ὧν εἶχαν, εἴκοσι, συμμαχεῖν. δεδιὼς δὲ Κη-
 φάς μὴ καταλιπόνθ' αὐτῇ Τέγαν Ἀργεῖοι ὅτι στρα-
 τεύουσιν, τῷ στρατεῖαν ἤρνετο. Ἡρακλῆς δὲ παρὰ
 30 Ἀθῶνας λαβὼν ἐν Ὀδρίᾳ, χαλκῶν βόσρυχα Γοργό-
 νθ', Στερόπῃ τῇ Κηφίῳς θυγατρὶ δίδωσιν, εἰπὼν,

pijs ingruentibus eam comam de mœnibus, nectamen prauisam, sublimem ostendet, hostium futuram euer-
sionem prænunciatur. Quo factò Cephæus cum filiis ex-
peditionem secutus est. Atque idem in pugna, filisque
eius omnes occubuerunt: his etiam accessit Iphielus Her-
culis frater. At Hercules cæso Hippocoonte, eiusque
filiis in seruitutem reductis, subiecit urbem Tyndareo:
& huic etiam regnum concessit. Deinde Hercules Te-
geam transiens, AVgen Alea filiam, haud agnitam
vitiauit. Qua cum antea puerum occultè peperisset, in
Minervæ templo deposuit. Interim peste per ea loca de-
bacchante, Aleas templum ingressis, & singula rima-
tus, filia partum reperit: ac puerum in Parthenium
montem deferendum, exponendumque dedit; Qui di-
uina quadam providentia conseruatus est. Nam, quæ
nuperrime cernua pepererat, illi vbera præbuit: mox au-
tem pastores assumptum infantem, Telephum vocita-
runt. Sed & Aleas AVgen Nauplio Neptuni filio ex-
tra fines vendendam exportari iussit. Hic autem Ten-
thranti Teuthrania urbis Dynaste tradidit, & ille eam
sibi postea uxorem fecit. Caterum Hercules Calydonem
profectus, Deianiram O Enei filiam coniugem depopos-
cit, ac luctatus, matrimonij huiusce de causa, cum
Acheloo in taurum transformato, unum illi de corni-
bus perfregit: Itaque Deianiram duxit: cornuque
Acheloo redditur, cuius loco Amalthea cornu accepit.
Hæc Hæmonij filia fuit, quæ tauri cornu habuit. Id,
ut Pherecydis testimonio comprobatur, eius erat fa-
cultatis, ut, quicquid esculenti ac poculenti quispiam
expetisset, copiosè admodum suppeditaret. Insuper Her-
cules pro Calydonijs contra Thestros bellum gerit, qui
urbe Ephyræ, cui Phylas rex præerat, vi capta, con-

- Ἐὰν ἐπιη σφατὸς, τρεῖς ἀναρύσῃς [ἐκ] ὅσῃ τειχῶν
 ἢ βόσφυον, καὶ μὴ περιδύσῃς, τροπῶν ὅσῃ πολε-
 μίων ἐσεῖς. τότε θυομένῃ, Κηφῶς μὲ ὅσῃ παί-
 δων ἐσφάτῃ. καὶ κατὰ τὴν μάχην αὐτὸς τε καὶ οἱ παῖ-
 5 δες αὐτῆς τελευτῶσι· ἰσθμὸς δὲ τούτοις Ἰφικλῆος ὁ τῷ
 Ηρακλέους ἀδελφός. Ηρακλῆς δὲ κτείνει τὸν Ἰσπο-
 κόωντα, καὶ τὴν παῖδας αὐτῆς χειροσάμηνον, τὴν
 πόλιν Τιωδάρεω καταγαγὼν, τὴν βασιλείαν παρέδωκε
 τούτῳ. παριὼν δὲ Τέγαν Ηρακλῆς, τὴν Αὐγλῶν Αλεῦ
 10 θυγατέρας ἔσταν, ἀγροῶν ἐφθίρεν. ἡ δὲ, τελευτῶσα κρύφα
 τὸ βρέφος, κατέδειξεν τῷ τέμνῃ τῇ Αἰλῶναι. λοιπὴν δὲ
 τῆς χώρας ἐφθίρεμένης. Αλεῦς εἰσπλῶν, καὶ ἐφθνή-
 σας εἰς τὸ τέμενος, παρὲς τῆς θυγατρὸς ὠδίνας εὗρε.
 τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρεος ἐξέδειξεν, καὶ
 15 τούτῳ μὲν κατὰ διὸν πρὸς ἀγροῦσι ἐσώθη. δηλῶν μὲν
 γὰρ ἀπὸ πτόκος ἑλαφὸς ὑπέσταν αὐτῷ. ποιμένες δὲ ἀν-
 λόμενοι τὸ βρέφος, Τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν. Αὐ-
 γλῶν δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ πρὸ Ποσειδῶνος, ὑπερείον
 ἀπεμπωλῆσαι. ὁ δὲ Τεύθραντι πρὸ Τεύθραντιας δυνά-
 20 σης αὐτῷ ἔδωκεν· κακῆϊνος γυνῆκα ἐποίησεν. Η-
 ρακλῆς δὲ παρὰ θυομένους εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰ-
 νέως θυγατέρας Δηϊάνειαν ἐμνηστεύσεν. καὶ διαπα-
 λείσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν ἀπει-
 καθέντα ταύρω, πέλειε τὸ ἔτερον τῶν κεράτων.
 25 καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειαν γαμέει· τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος
 λαμβάνει, δούς· ὅτι τότε τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀ-
 μαλθεία δὲ καὶ Αἰμονίῳ θυγάτηρ, ἡ κέρας εἶχε
 ταύρου. τούτῳ δὲ, ὡς φερεκῶδης λέγει, δυνάμειν ἔχει
 τοιαύτῳ, ὥστε βροχὸν ἢ πλῆθος, ὃ ὅσον εὐξαιό τις,
 30 παρέχειν ἄφρονον· σφατεύει δὲ Ηρακλῆς μὲν Καλυ-
 δωνίων ἐπὶ Θεωρεῖος. καὶ πόλιν ἑλὼν ἔφρασαν, ἥς

gressus cum *Astyoche* huiusce filia, *Tlepolemi* fit pater. Cum verò apud eos permaneret, ad *Thestium* misit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de quibus treis ablegaturum se *Thebas*, at reliquos quatuor in *Sardiniam* insulam veluti colonos se trāsmisurum. Quibus confectis cum apud *OEnecum* in conuiuio esset, pugno percussus *EVnomum* *Architelis* filium ei pocula propinquantem occidit. Is autem *OEneco* propinquus erat. Sed pueri pater, quòd id prater eius volūtatē factum fuisse contigisset, ei veniam dedit. Atqui *Hercules* legis multam secutus, exilium sustinere voluit, atque *Trachinem* ad *Ceycem* se se conferre decreuit: qui, ubi cum *Deianira* uxore ad *EVenum* amnem peruenit, ibi *Nessum* Centaurū manentem, qui viatores traiiciebat, offendit: eūque traijciendi laborem mercedis loco à *Dijs*, iustitia sua causa se recepisse dicitabat. Igitur *Hercules* ipse per se amnē tranauit, Et *Deianiram*, portorium pactus, in alteram ripam *Nesso* trasuehendam commisit: tum illi Centaurus, dum traiecit, vim inferre aggreditur: eam verò acclamantem audiens *Hercules*, egressum in terram *Nessum* in corde sagitta percussit. Is, ubi se moriturum videt, mulierem ad se vocat, eique si velit, inquit. phyltrum apud *Herculem* sibi habere, praecipit ut quod ipse semen in terram effudisset, cum sanguine, qui ex spiculi vulnere manasset, commisceat. Tum illa id factum penes se conseruauit. At *Hercules*, *Dryopum* finibus peragratis, & cibi inopia laborans, *Thiodamantem*, plaustrum quod à binis bobus trahebatur, ducentem, obuium habuit: eorum alterum è curru solutum, ingulatumque, & coctum, deuorauit. Postea cum *Trachinem* peruenisset ad *Ceycem*, hospitio ab eodē acceptus, *Dryopas* debellauit.

ἑβασίλιδε φύλας, Ἀσυόχη τῇ τέττε θυγατρὶ σωτελδῶν,
 πατρὸς Ἰληπολέμου γένεται. διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς,
 καὶ πέμψας πρὸς Θέστον, ἐπὶ αὐτῷ κατέχειν ἔλεγε
 παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοι-
 5 ποὺς τέσσαρας πέμπειν εἰς Σαρδὸν τὴν νῆσον, ἐπὶ
 ἀποικίαν. ἡγομένων δὲ τύτων, δ'ωχούμεθα παρὰ
 Οἰνεί, καὶ κονδύλω παῖδας, ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλοισι
 παῖδα Εὐνομον καὶ χερσὶν δίδόντα. συλῆυθ' ὁ Οἰ-
 νέως δ'αὖ. ἀλλ' ὁ μὲν πατὴρ τῷ παιδὸς, ἀκουσίως
 10 ἡγῆσθαι τῷ συμβεβηκότι, σωτηγνόμενοι. Ἡρα-
 κλῆς δὲ καὶ τὸν νόμον, τὴν φυγὴν ἰσχυμένην ἤδελε.
 καὶ δέξω πρὸς Κῆρυκα εἰς Τραχῖνα ἀπέραι. ἄγων
 δὲ Διϊάνειεαν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐφρον ἦκεν. ἐν δὲ
 15 κατεζόμεθα Νέσπος ὁ Κένταυρος, τοὺς πειρόντας
 διεπόρθημεν. μισθὸν δὲ λέγων παρὰ δαῖων τὴν πορ-
 θμείαν εἰληφέναι διὰ διαχοσσύλῳ. αὐτὸς μὲν οὖν
 Ἡρακλῆς ἃ ποταμὸν διέβη. Διϊανείεας δὲ μισθὸν
 αἰτηθεὶς, ἐπέστρεψεν ἔσω διακομίζειν. ὁ δὲ διαπερ-
 20 θμείων αὐτῷ ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνα-
 κραυγῆς αἰδομένοισι ὁ Ἡρακλῆς, ἐξελθόντα Νέ-
 σπον ἐτόξιδεν εἰς τὴν καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τι-
 λιδτῶν, πρῶτος αὐτῷ εἶπεν εἰ δέλοισι εἴλ-
 25 τρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸν τε γόνον, ὃν ἀφῆκε
 κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ ῥυὲν ἐν τῷ τραύματι τῆς
 αἰκίδος αἷμα συμμίσσαι. ἡ δὲ ποιήσασα οὗτο, ἐφύ-
 λατῆ παρ' ἑαυτῇ. διεξὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυό-
 30 πων χόεαν ἀπορῶν τροφῆς, ἀπαιτήσασθαι Θεοδό-
 μαν καὶ Κοιλαστὴν, τὸν ἔπερον ἐφ' αὐτῶν λύ-
 σας, καὶ σφάξας, καὶ ἐψήσας δ'ωχόσαστο. ὡς δὲ
 ἦκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κῆρυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτῷ
 Δρύοπας κατεπλήμηνεν, αὐτὸς δὲ ἐκείθιν ὄρμη-

Inde illinc promotus *Ægimio* Dorienſium regi ſe belli ſocium fecit. Nam *Lapithæ*, eum de terra finibus *Corono* eius belli imperatore, armis infeſtabant. Is igitur obſidione preſſus *Herculem* in ſocietatem, atque in regni partem adiutorem arceſſerat. Cui *Hercules* opitulatus, *Coronum* cum cæteris ſuis interemit, eiſque regni fines uniuerſas liberās reddidit. Adhæc etiam *Laogoræ* *Dryopum* regem cum filiis in *Apollinis* luco epulantem, ut virum petulantem improbumque, ac *Lapitharum* ſocium, obtruncauit. Nec multo poſt per *Itonem* iter facientem *Herculem* *Cygnus Martis & Pelopie* filius, ut in ſingulare ſecum certamen congregeretur, prouocauit. Congreſſus itaque & hunc etiam interfecit. Vt autem *Orehomenum* peruenit, eum rex *Amyntor* cum armis procedere minime ſinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipſe vitā priuauit. At, cum *Trachinē* perueniſſet, exercitum in *Oechaliā* adunauit, ut eo bello in *Eurytum* animaduerteter: accitis ſibi ſociis *Arcadibus*, & *Meliensibus* domo *Trachinæ*, ac *Locris* *Epiclemidibus*, *Euryto* una cum filiis occiſo urbem capit. Sepultis deinde ſuis commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque *Hippaſo* *Ceycis* filio, *Argeum*, & *Melanem* *Licymni* filios, ac demum oppido direpto *Iolen* captiuam abduxit. Inde in *Cenæum* *Eubœæ* promontorium appulſus *Iouis* *Cenai* aram conſtituit. Sacrificaturus autem, *Trachinem* ad *Ceycem* miſit, qui lautam ac ſplend:dam ad ſe tunicam afferret: à quo ubi quæ de *Iole* ſucceſſerant, *Deianira* percepit, verita ne illam iterum magis arderet, rata verum eſſe philtrum, effuſum *Nefſi* ſanguinem, eo tunicam infecit. Quam ſibi *Hercules* indutus, ſacrificauit: ſed, ubi veſtis incaluit, hydre veneno *Herculis* corpus putreſcebat. Tunc *Licham* pe-

- θεῖς, Αιγυμῖον βασιλεῖ Δωρεῶν σωμαμάχῃσι. Λα-
 πίδαι γὰρ θεὸν γῆς ὄραν ἐπολέμοισιν αὐτῷ, Κορυφῶν
 στρατηγῶτος. ὁ δὲ, πολιορκούμενος, ἐπικαλέσεται
 τὸν Ἡρακλῆα βοηθόν, ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας
 5 δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρυφον μὲν καὶ ἄλλων, καὶ
 τὴν γλῶσσαν ἀπασαν παρέδωκεν ἐλευθέραν αὐτῷ. ἀπέ-
 κτεινε δὲ καὶ Λαορύσαν, μὲν τῆς τέκνων, βασιλείᾳ
 Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει δαινύμενον, ὕβρι-
 σὴν ὄντα, καὶ Λαπιδῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ
 10 Ἰτωνα εἰς μονομαχίαν προκαλεῖται αὐτὸν Κύκλῳ
 Ἄρεος καὶ Πελοπίας. οὐσαὶ δὲ καὶ τῆτον ἀπέκτει-
 νεν. ὡς ὅτε εἰς Ὀρχομενὸν ἦκαν, Ἀμύτωρ αὐτὸν ὁ
 βασιλεὺς ἐκ εἵας [μὲν ὅπλων] διερχάμενος. κωλύο-
 μενος δὲ παριέναι, καὶ τῆτον ἀπέκτεινεν. ἀφικό-
 15 μενος ὅτε εἰς Τραχῖνα, σπείθειν ἐπ' Οἰχαλίᾳ σωή-
 θροισεν, Εὐρυτον πμωρήσασθαι δέλων. συμμαχοῦν-
 των δὲ αὐτῷ Ἀρχέδωρον καὶ Μηλίσσον οὗτοι ἐκ Τραχίνος,
 καὶ Λοκρῶν οὗτοι Ἐπικλημίδων, κτείνας μὲν τῶν παί-
 δων Εὐρυτον, αἶρετ' ἐν πόλιν. καὶ δάψας τῶν σω-
 20 αὐτῷ στρατεύσασμένων τοὺς ἀποδανόντας, Ἰππασόν τε
 τὸν Κήρυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα, τοὺς Λικυμνί-
 πιδας· καὶ λαφύρα γνήσας τὴν πόλιν, ἦλθον Ἰόλῳ
 αἰχμάλωτον. καὶ προσσημωδῖς Κλυαίᾳ τῆς Εὐβοίας
 ἐπὶ ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κλυαίου βωμὸν ἰδρύσατο.
 25 μύλλων δὲ ἰερωργῶν, εἰς Τραχῖνα τὸν Κήρυκα ἐπμ-
 ψε, λαμψαὶ ἰδῆται οἶσόντα. παρὰ ὅτε τότε τὰ
 θεῖα τὴν Ἰόλῳ Δηϊάνειαν πυδομένη, καὶ δέισασα
 μὴ [πάλιν] ἐκείνῳ μάλλον ἀγαπίσῃ, νομίσασα
 ταῖς ἀληθείαις φίλτρον εἶναι τὸ ῥυὲν αἶμα Νέσπου,
 30 τότε, τὸν χιτῶνα ἔχουσιν. εἰδὼς ὅτε Ἡρακλῆς ἴδεν.
 ὡς ὅτε δερμαίνοντος τοῦ χιτῶνος, ὁ τῆς ὕδρας ἰδὼς τὸ
 χιτῶνα ἔσπετο, τὸν μὲν Λίχην τοῖν ποδοῖν ἀφάρμενος,

dibus abreptum, sublatumque à Bœotia deiecit in Eubœicum mare præcipitem: tunicam vero, quæ iam corpori inhaeserat, rescindit: eamque ita auulsam carnis frustra subsequēbantur. Tanto igitur Hercules morbo laborans nauî Trachinem aduehitur. Quod ubi Deianira rescinit, sua ipsius manu suspendio vitam finivit. Hercules Hyllus, qui natus maior ex Deianira filijs erat, utcumque per ætatem ei liceret, Iolam uxorem duceret, imperauit. Deinde ad OËtam Trachiniorum montem se contulit, ibique iam constructam ab se pyram conscendit, atque ignem subijci inebat. Quod cum suorum facere auderet nemo, Pœas interim quasitur⁹ amissos greges, cum per id loci iter faceret, pyram succendit. Huic Hercules sagittas arcumque dono dedit: ardente autem pyra, nubem cum tonitru sublatam ipsum in cœlum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & reuocatus in gratiam cum Iunone, Heben illius filiam uxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren & Anicetum procreauit. Herculi autem filij ex Thespij filiabus hi fuerunt: Procris quidem, Antileon & Hippeus, ea enim nata maxima geminos peperit; ex Panope, Thripissas, Lysæ, Eumides, Creon: Epilaide, Astyanax: ex Crethe verò Iobes, Evrybia, Polylaus, Patrone, Archemachus: Meline, Laomedon, Clytippe, Evrycapes, Evrypylus, Evbotes: ex Aglaia, Antiades, Onesippus: ex Chryseide Oreas, Lanomene, Teles, Lysidice, Entedides, Menippides: ex Anthippe: Hippodrome, Telenagoras. Evryca, Pylus, Hippotus, Evbœas, Olympus, Nice, Nicodromus, Argela, Cleolaus, Exola Erythras; Xanthidis Homolypus, Stratonice, Atromes, Celenstanor, Iphis, Laothoe, Antidus, Antiope, Alopis, Astybie Cala Metidus, Phyleidus, Tigasis: ex Æschreide,

- κατηκόντισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας [εἰς τὴν Εὐβοικὴν
θάλασσαν.] τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσσυτο περισφιγκόμενος
τὸ σῶμα πᾶσι συναπασσώντων δὲ αἱ σάρκες αὐτοῦ. τοιαύτη
δὲ συμφορὰ καταχρθεὶς, εἰς Τροχίαν ἐπὶ νεῶς κο-
μίζεται. Διηϊάνειρα δὲ αἰδομένη τὸ γένος, ἐαυ-
τὴν αὐήρησεν. Ηρακλῆς δὲ ἐντειλαμένη Θ' Ἴλλω, ὅς
ἐκ Διηϊανείρας ὡς αὐτῷ πᾶσι πρεσβύτερος, τὴν Ἰό-
λῳ ἀνδρωθέντα γῆμαι· παρεγγρόμηντο εἰς Οἶτῳ
ὄρεσι (ἐστὶ δὲ τὸ Τροχινίον) ἐκεῖ πυρὰν ποιή-
σαι, ἐκέλευσεν, ἐπιβάντος ὑφάπειν. μηδενὸς δὲ
τύτου πρέπειν ἐδέλοντο, Ποίᾳς παρὶς χιτῶνι ζήτη-
σιν πειμνίων ὑφῆψε. τῷ τῷ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσασα
Ηρακλῆς. κηκομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑπο-
σάν μὲν βροντῆς αὐτὸν εἰς ἕρπον ἀναπύμψαι. ἐκεῖ-
θεν δὲ τυχὼν ἀθανασίας, καὶ διαλλαχῆς Ἦραν, τὴν
ἐκείνης θυγατέρα Ἡβλῳ ἐγῆμα· ἐξ ἧς αὐτῷ πῦδες
Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνίκητος ἐγένοντο. ἦσαν δὲ πῦδες αὐτοῦ
ἐκ μὲν τῆς Θεωσῆς θυγατέρος, Περικρίδης μὲν, Ἀντι-
λέων καὶ Ἰσπίς· ἡ πρεσβυτάτη γὰρ διδύμοις ἐγέννησε.
Πανόπης δὲ, Θειψίππας, Λύσης, Εὐμείδης, Κρέων.
Επιδάϊδος, Ἀσυνάξ. Κράδης δὲ, Ἰόβης δὲ, Εὐρυ-
βίας, Πολύλαος, Πατροῦς, Ἀρχέμαχος· Μελίνης.
Λαομέδων, Κλυδῆππος, Εὐρυκῆππος· Εὐρύπυλος, Εὐ-
ρώτης, Ἀγλαΐης, Ἀντιάδης, Ονησίππος· Χρυσή-
δος, Ορεΐης, Λανομένης, Τέλης· Λισιδίχης, Ἐντε-
δίδης, Μενιππίδης· Ἀντίππος, Ἰσποδρόμης, Τε-
λδοταγόρας, Εὐρύχης, Πύλαος, Ἴππωτος, Εὐβοίας,
Ὀλυμπος, Νέκης, Νικόδρομος, ἀργέλης κλειόλαος,
ἑξόλης, ἐρύδρας, Ξανδίδης, ὁμόλιπος, σπείονέλης,
ἀπτόμης, κελδοσάνωρ, ἴφης, λαοδόνης, ἀντίππος, ἀν-
πώτης, ἀλόππος, ἀστυβίης, κῆλης, μήπιδος, φυλητί-

Leucones, Anthea, EVrypylus, Archedice, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrius, Tiphys, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias: ex Hefychee, O Eftrebles, Terpsicratea, EVryops, Eleutheia, Buleus, Antimache, Nicippe, Patroclus, Pyrippe, Nephos, Praxithea Lysippus, Erasippe, Lycurgus, Lycius, Toxicratea, Bucolus, Marsa Leucippus, Euryteles, Hyppocratea, Hippozygus. Hi sūt ex Thespiadibus orti: ex alijs autem, ac Deianira, O Enei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes, sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicoon, Creontiades, Deion. Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia Thessalus, ex Epicaste Ægei filia, Thestalus, ex Parthenope Scymphali filia Eueres, ex Auge Alea, Telephus, ex Astyoche Phylantis Tlepolemus, ex Astydamia Amyntoris Ctesippus, ex Antonoe Perei Palamon. Relato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Vbi verò illos ab eo repetere cœpit Eurystheus, ac, nisi dederentur, bellum minitante, ij tum metu perculsi relicta Trachine per Helladem fugerunt. Qui, cum Eurystheus eos insectaretur, Athenas concesserunt: & confidentes ad Misericordiae aram opem implorabant. Athenienses non modo non dediderunt eos, sed etiam aduersus Eurystheum bellum sustinuerunt, & eius filios, Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimedemque occiderunt. Ipsum insuper Eurystheum fugientem è curru, atque ad petras Soironidas adequitantiem Hyllus infecutus obruncat: eiusque caput amputatum Alomena dedit. Hac autem illi textorijs radijs oculos effodit. Itaque post interfectū Eurystheum in Pe-

- οδός, πῆλός. ἀρχηγὸς λακωνίης, ἀνδρίας. ἀρύπυ-
 λος, ἀρχαίης, δωάτης, ἐράϊους, ἀσωπίδης,
 μεντωρ, ἡώνης, ἀμήριος, πρήσης, λυγκάδης. ἀλο-
 κράτης, ὀλυμπύσης ἐλικωνίδος φαλάς, ἡ-
 χείης.
 5 οἰσρέβλης, περφυκράτης, ἀρύος, ἐλευχείας, βου-
 λειός. ἀνιμάχης, νικίπτης, παύκλος, πεισπής,
 νήφος, ὄραξιθέας λύσσης, ἐρασίπτης λυκεῦ-
 ρος, λυκίος, τοξικράτης, βουκόλος, μάσης λευ-
 κίπτης, εὐρυτέλης, ἰσπεκράτης, ἰππίζυγος. ἔτος
 10 μὲν ἐκ τῆς δεσπίας θυγατέρος. ἐκ δὲ τῆς ἄλλων,
 θισανείρης τὴν οἰέως, ὕλλος, κτήσιππος, γλυκι-
 σονείτης. ἐκ μεγάρας δὲ τῆς κρέονος, θειμάχος,
 θηϊκόων, κρεοντιάδης, δαίτων. ἐξ Ομφάλης δὲ.
 Ἀγέλαος, ὅθεν καὶ τὸ Κρέσσου γένος. Χαλκίόπτης δὲ
 15 εὐρυπόλεος θεήαλος ὀπλητὴς τῆς Αἰγείας, Θεσάλος,
 Παρθενόπτης τῆς συμμάχου, εὐήρης, αὐγῆς τῆς ἀλκυ-
 οῦ Τηλεφός, Ἀσυόχης τῆς Φύλακος Τληπόλεμος, Ἀσυ-
 δαμείας τῆς Ἀμύντος Κτήσιππος, Αὐτονόης τῆς Πει-
 ρεῖας Παλαίμων, μετασάνης δὲ Ηρακλέους εἰς διὰς
 20 οἱ παῖδες αὐτῆς θυρόντες Εὐρυδία, πρὸς Κηῦκα πα-
 ρερχόντο. ὡς δὲ ἐκένετο ἐκιδιδύναμι λέγοντες Εὐρυ-
 δέως, καὶ πόλεμον ἀπειλουῶντες, ἐδεδέκεσαν, Τρα-
 χῖνα καταλιπόντες, διὰ τῆς ἐλλάδος ἔουρον. διωκό-
 μνοι δὲ, ἦλθον εἰς Ἀθῆνας. καὶ κτειδόντες ἐπὶ τὸν
 25 ἑλὲν βωμόν, ἤξευον βοηθεῖν. Ἀθῆναῖοι δὲ καὶ
 ἐκιδιδόντες αὐτὰς πρὸς τὴν Εὐρυδία, πόλεμον ἔει-
 σθαν. καὶ τὰς μὲν παῖδας αὐτῆς Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέδον-
 τα, Εὐρύβιον, Μέντορα, Πειριμήδην ἀπέκλινον.
 αὐτὸν δὲ Εὐρυδία φέροντα ἐφ' ἁμάλλος, καὶ πύργου
 30 ἦδη παρπύοντα Σκυρυνίδας, κτείνει διώξας ἴσλος.
 καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμών, Ἀλκμήνῃ δίδωκεν. ἥ
 δὲ κερκίσι τὰς ὀφθαλμοὺς ἐξάρυξεν αὐτῇ. ἀπολομένη

loponnesum Heraclida redierunt, omnesque amissas
 urbes receperunt. Ceterum, quoniam intra anni spa-
 tium, ex quo in patriam remearent, uniuersam Pelo-
 ponnesum pestis inuasit, eamque euensse, quod Heracli-
 da priusquam liceret, ipsi sedem patriam repetissent,
 oraculo declaratum est. Quamobrem relicta rursus
 Peloponneso, Marathonem commigrarunt, Tlepolemus
 autem Licymnium non sponte occidit. quippe, quod ad-
 ministrum suum quēdā baculo percussurus aberrauit,
 Idque ante quam ē Peloponneso abscederet. Exulās igitur
 hand quaquam exigua cum hominum manu Rhodū
 venit, atque ibi sedem locauit. Hyllus adhuc ex patris
 imperio Iolen Euryti filiam sibi in matrimonium copu-
 lauit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi fa-
 cultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde
 Delphos concessit, & quam via reuerti possent Apol-
 linem scitatur, Tum Deus, si ad tertium usque fructū,
 inquit, expectarint, eos esse redituros. Hyllus verò tertium
 fructum, triennij cursum dici arbitratus, ad tantū tem-
 poris curriculum permoratus cum exercitu Heraclidas
 in Peloponnesum reducit, quo tempore Tisamenus Ore-
 stis filius Peloponnesi regnum tenebat: ac noua pugna
 commissa Peloponnesij vincunt, & Aristomachus inter-
 ficitur. Postea verò quam Cleolai filij adulta iam aetate
 fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua quod an-
 tea oraculum dederat acceperunt. Temenus, sibi, quòd
 responso eiusmodi fidem habuissent, infelicitate successisse,
 obijciebat, Tū contra Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse
 auctores respondit, quoniam respoſa data minime intel-
 ligebāt. Non enim tertium terra sed generis esse fructū,
 inquit, oraculū indicat, ac Stenygram Isthmum innuit,
 quem latioris aluei pelagus dextrorsum allidit. Qua cū

- Δὲ Εὐρυδάτης, ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλθον οἱ Ἡρακλεί-
 δαι, καὶ πάσας εἶλον τὰς πόλεις. ἐπὶ ἐνιαυτῷ δὲ αὐ-
 τοῖς ἐν τῇ καδούδῃ ἡρωμένη φθορὰ, πᾶσαν Πελοπόν-
 νησον κατέχευε. καὶ ταῦτῳ ἡέδατο, χρησιμὸς δια-
 5 τοῖς Ἡρακλείδαις ἐδίλου. περὶ γὰρ τὸ δύνοντας αὐ-
 τοὺς κατελθεῖν. ὅθεν ἀπολιπόντες Πελοπόννησον,
 ἦλθον εἰς Μαιναδίωνα, καὶ κεῖ κεῖθ' ἔφυγον. Τληπόλε-
 μος οὖν κτείνας ἐχέων Λικύμνιον (τῇ βακχεΐᾳ
 γὰρ αὐτῷ θεραπεύοντα πλῆστων ἡμῶντε) παρὶν ἐξελ-
 10 θεῖν αὐτὸν ἐκ Πελοποννήσου. φεύγων οὖν μετ' ἐκ
 ὀλίγων, ἦεν εἰς Ρόδον, καὶ κεῖ κατέφυκε. Ὑλλος δὲ
 τῷ μὲν Ιόλῳ [τῷ Εὐρύτῃ] καὶ τῷ τῷ πα-
 τρὸς ἐπιολῶ ἔγχευε. τῷ δὲ καδούδῃ ἐζήτην τοῖς
 Ἡρακλείδαις κατεργάσασθαι. διὸ παραῤῥομήμος εἰς
 15 Δελφοῖς, ἐρωτᾷτο πῶς αὐτὸν κατελθεῖν. ὁ δὲ
 Διὸς ἔφησε περικείμεναι τὸν τρίτον καρπὸν κατέρ-
 χεσθαι. νομίσας δὲ Ὑλλος τρίτον καρπὸν λέγεσθαι
 τῷ περὶεῖναι, παῦτον πειμνείας χρόνον οὖν παρ'
 στρατῷ κατῆναι τὸς Ἡρακλείδας ἐπὶ Πελοπόννησον, Τι-
 20 σαμβρῷ τῷ Ορέσου καὶ βασιλῆϊνι Πειλοποννη-
 σίων. καὶ ἡρωμένης πάλιν μάχης, νικῶσι Πειλοπον-
 νήσιοι, καὶ Λεισόμαχος θνήσκει. ἐπὶ δ' ἐνδρωθῆσαι
 οἱ Κλεολάου πῦδες, ἐρχόμενοι πρὸς καδούδου. τῷ δὲ
 δ' εἰπόντι δ' ὅτι καὶ τὸ πρῶτον, Τήμερον ἤπατο
 25 λέγων, τέτρω πειδέντα ἀπυχῆσαι. ὁ δ' ἐπὶ Διὸς ἀντίπα
 καὶ ἀπυχημάτων αὐτὸς αἰτίες ἔειπεν. τὸς γὰρ χρησιμὸς
 ἐ συμβάλλειν. λέγει γὰρ ἐ γῆς, ἀλλὰ ἡρωαὶ καρπὸν
 τρίτον· καὶ Στένυχον τῷ ἀρυγασίᾳ διέξαι καὶ
 30 τὸν Ἰδμόν ἐχοντι τῷ δάλασσαι. ταῦτα Τήμερον
 ἀκούσας, ὑποίμαξε τὸν στρατὸν, καὶ ταῦς ἐπέτατο ἐκ

audisset Temenus, militum copias legit, & in *Ætolia* loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab ea re nomen est *Naupaëtos*. Interea dum ibi comparata militum copia morantur, *Aristodemus*, relictis ex *Argia* *Antesionis* filia geminis, *Eurysthene*, ac *Procle*, fulmine ictus accubuit. Quin etiam *Naupaëti* exercitus in morbum ingentem incidit: si quidem ipsis vates futura pradicens, atque afflatus numine apparuit: quem magum esse, atque *Peloponnesijs* in exercitus perniciem emissum existimarunt. Hunc *Hippotes Phylantis Antiochi* ex *Hercule* nati filius iaculo percussus interfecit. Quo facto rei navalis apparatus perdita classe dispersit: perditatus item fame infelicissime egit, exercitusque omnis dissolutus est. Tamen interim ea de clade oraculum postulanti, numen ob vatis cadem ea obuuisse respondit: Proptereaque homicidam decennium exulare infest: necnon ea de causa *Trioculi* belli pratoris opera biennium vii illi precepit. Quare *Hippoten* exilij causa solum vertere coegerunt. Atqui *Trioculum* vestigantes, *Oxylo Andramonis* filio, equum insidenti, obuiam fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sagitta excussus amiserat. Nam cum cedis patrata causa in *Elidem*, atque illinc in *Ætoliam* isset exulatum, circumactio iam anno in patriam redibat. Hunc igitur ab oraculo significari arbitantes, copijs imperatorem praficiunt, & mox pugna inita, terra marique vincunt, & *Tisamenum Orestis* filium occidunt. Verum è suis socijs desiderantur *Ægimij* filij *Pamphylus* ac *Dymas*. Post ubi *Peloponneso* potiti sunt, treis aras *Ioni Patrio* excitarunt, in quibus peractis sacris vrbes sortiti inter se partiuntur. Prima itaque sortitio fuit *Argos*, secunda *Lacedæmon*, tertia demum *Messene*. Illata deinde si-

- τῆς Αἰτωλίας τόπῳ · ἔνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος
Ναύπακτος λέγεται. ἐκεῖ δ' ὄντι τῷ στρατεύματι,
Δεισόδωμος κεραυνωθεὶς ἀπίδαναι, πῦδας καταλι-
πὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐπσιῶντος διδύμοις, Εὐρυδί-
5 νη καὶ Παυλίᾳ. σωίβη δ' καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπά-
κτῳ συμφορᾷ περιέσπιν. ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς μάστις
χρησμός λεῖων, καὶ ἐνδιέζων, ὃν ἐνόμισαν μάγον
εἶναι, ἐπὶ λύμῃ τῷ στρατῷ περὶ Πελοποννησίων ἀπε-
σαλμείον. τῷτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰσπότης ὁ Φύλαρ-
10 τος τῷ Ανπόχῳ τῷ Ηρακλέῳ τυχερῶς ἀπέκτεινεν.
ἕως δ' ὁλομένῃς τέττι, τὸ μὲν ναυτικὸν διαφθαρε-
σὼν ἤδη νεῶν ἀπώλετο. τὲ δ' ἐπὶ πρὸν, ἡτύχησε λιμῶς,
καὶ διελύθη τὸ στρατεύμα. χαμένῃ δ' οὖν τῆς συμ-
φορᾶς Τιμήνῃ, καὶ τῷ θεῷ διὰ τὸν μάντιν γνῶσαι
15 ταῦτα λέγουσιν, καὶ καλῶσιν φουραδεῦσαι δέκα ἔτη
τὸν ἀνελόντα, καὶ διὰ τοῦτο δύο ἔτη καὶ χρησάδης ἡγ-
μόνι τῷ Τειοφθαλμῷ, τὸν μὲν ἱππιτῶν ἐφυγάδευ-
σαν, τὸν δ' Τειοφθαλμον ἐζήτησαν, καὶ περιετρίχανεν
Οξύλῳ τῷ Ανδραίμοντι, ἐφ' ἱπποῦ κεραιμένῳ, μο-
20 νοφθαλμῷ · τὸν γὰρ ἔτερον ἤδη ὀφθαλμῷ ἐκέκοιτο
τόξῳ · ἐπὶ φόρῳ γὰρ ἕως φυγῶν εἰς Ἥλιον, καὶ ἐκείθεν
εἰς Αἰτωλίαν · ἐν αὐτῷ δὲ διελθόντι, ἐπαιτέρχεται.
συμβαλόντες οὖν δ' ἡγεμόνα ποιῶν-
ται · καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ τῷ πρὸν,
25 καὶ τῷ ναυτικῷ περὶ τοῦ στρατός · καὶ Τισσαμενὸν
κτείνουσι δ' Ορέσου, θήσκουσι δ' σμμαχοῦντες αὐ-
τοῖς, αἱ Αἰγίμει πῦδες, Πάμφυλτος καὶ Δύμας.
ἐπειδὴ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἰδρύσαντο
βωμὸς Πατρὸς Διός · καὶ ἐπὶ τέττων ἔδυσαν, καὶ
30 ἐκκληρωτὸ τὰς πόλεις. περὶ τῇ μὲν οὖν λήξει, Ἀρ-
γος · δευτέρῃ Λακκαδαίμων · τρίτῃ δ' Μεισήνη. κομα-

tula aqua plena, placitum est cuique in eam sortes conijci. Tum Temenus, & Aristodemi filij Procles & Eurypythenes calculos coniecerunt. Cresphontes autem Messenen sortito habere volens, terra glebam iniecit: qua resoluta priores illas duas sortes ante prodire necesse erat. Educta igitur prius Temeni sorte, secunda Aristodemi liberum sortitio fuit. Quo factum est, ut illa soluta, hac constiterit, & per eam Cresphonti Messena obtigerit. Porro in aris, quibus immolatum erat, iacentia signa innuenerunt. Nam quibus Argos obtigit priuatim, rubetia: quibus Lacedaemon, draconem: quibus autem Messene, vulpem. hi in sua quisque ara priuati signi symbolum offenderunt. qua vero ad symbola spectant, vates cecinerunt, nactis quidem rubetiam, in urbe manere praestat. Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore si promoueantur. Qui vero vulpem deprehendissent, dolosos fore pradicabant. Temenus igitur pratermissis Agelao Eurypyloque, & Callia, filijs, Hyrnethoni filiae, atque huiusce viro Deiphonti adhaesit. Proinde illius filij Titanas mercede conductos ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque parricidio regnum penes Hyrnethonem ac Deiphontem exercitus fore iudicauit. Cresphontes autem non ita multo post susceptum imperium Messena duobus cum filijs interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, praeicitur, atque occisi Cresphontis uxorem Meropen inuitam perduxit. at hic etiam e medio sublatu fuit. Nam cum tertium Merope filium Aegyptum nomine haberet, patri suo ipsius alendum dedit: qui cum adulta iam aetatis esset, per insidias adortus Polyphontem peremit, ac paternum sibi regnum recuperauit.

- πάντων δὲ ὑδρίαν ὑδάμῳ, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἕα-
 sos. Τήμῳ οὖν, καὶ οἱ Λεισοδήμου παῖδες, Πέ-
 κλης καὶ Εὐρυθένης, ἔβαλον λίθους. Κρεσφόντης δὲ
 βυλάμῳ Μεσσήνῳ λαχέιν, γῆς ἐπέβαλε βῶλον.
 5 τῷ τῆς δὲ διαλυθείσης, ἔδει τὺς δύο κλήρας πρῶ-
 τος ἀναφανῆναι. ἐκλυθείσης δὲ πρῶτης μὲν τῆς τη-
 μένης, δευτέρας δὲ τῆς κλήρου τῆς Λεισοδήμου παί-
 δων, Μεσσήνῳ ἔλαβε Κρεσφόντης. ὅπῃ δὲ τοῖς βω-
 μοῖς, οἷς ἔδουσαι, εὖρον σημεία καίμῳ· οἱ μὲν λα-
 10 χόντες Ἀργεὺς ὅπῃ τον ἴδιον, φρόνον· οἱ δὲ Λακεδαι-
 μονα λαχόντες, δράκοντα· οἱ δὲ Μεσσήνῳ, ἀλώ-
 πεκα. ὡς δὲ τῶν σημείων, ἔλεγον οἱ μαντις, τοῖς
 μὲν τον φρόνον καταλαβόντων, ὅπῃ τῆς πόλεως μέ-
 νειν ἄμεινον· μὴ γὰρ ἔχειν ἀλλὴν πορεύομενον τὸ
 15 θείον. τὺς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, θεινὺς
 ὀπίοντας ἔλεγον ἔσθαι· τὺς δὲ τὴν ἀλώπεκα, ἐο-
 λῆες. Τήμῳ μὲν οὖν παρεπεμπόμενος τὺς παῖδας
 Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Κόμῳ τῇ θυγατρὶ, πρῶ-
 σανεῖχεν Τρηνδοῖ, καὶ τῷ τῷ τῆς ἀνδρὶ Διήφοντι.
 20 ὅθεν οἱ παῖδες πείδουσι Τιτᾶνας ὅπῃ μὲν τῇ πατέ-
 ρα αὐτῶν φονεῦσαι. ἡγομένη δὲ τὸ φόνε, τὴν βασι-
 λείαν ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν Τρηνδοῖ καὶ Διήφον-
 τη. Κρεσφόντης δὲ ἡ πολὺν Μεσσήνης βασιλεύσας
 χρόνον, μὲν δύο παίδων φονεῖν ἀπὸ δαυ. Ποκυ-
 25 φόντης δὲ ἐβασίλευσεν αὐτῶν τῶν Ἡεακλειδῶν ὑπαρ-
 χων· καὶ τὴν τὴν φονεῖν γυναικα ἄκουσαι Μερό-
 πῳ ἔλαβεν· ἀνδρὶ δὲ καὶ ἑτοῖς. τρίτον γὰρ ἔχουσα
 παῖδα Μερόπῃ χαλκίμενον Αἴγυπιον, ἔδωκε τῷ ἑα-
 νῆς πατρὶ τρέφειν. ἑτοῖς ἀνδραδῆς, καὶ κρύφα κατελ-
 30 δὼν, ἔκτεινε Πολυφόντῳ· καὶ τὴν πατρῶαν βασι-
 λείαν ἀπέλαβεν.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

SIVE DE DIIS,

Liber tertius.

VONIAM verò genus Inachium enarrata Beliprogenie, usque ad Heraclidarum familiam exposuimus, Agenoris prolem quoque deinceps enarremus. Enimvero, ut à nobis antea dictum fuit, duos è Libya filios

Belum & Agenorem Neptunus procreavit. Belus quidem Egyptiorum rex, quos superius diximus, liberos genuit: Agenor autem in Europam profectus, Telephassam coniugem ducit: ex qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicemque mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam non Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Huius amore captus perit Iupiter, necnon taurus per Rhodium mare nanigat, qui ubi sese puella mitens siccuremque præbuit, atque inde tauri dorso illà impositam velut prædam, pelago auexit in Cretam: ea inibi ab Ioue compressa, Minocem, Sarpedonem, ac Rhadamanthum peperit, sed Homeri testimonio Sarpedon

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ περὶ Θεῶν, βιβλίον γ.

ΠΕΡΙ δὲ τῶ Ἰναρχιον διερχόμενος
γένος, τὸς ἀπὸ Βῆλου μέχρι τῆς
Ηρακλειδῶν δεδωλῶκεται, ἐχρμέ-
νως λέγωμεν τὰ περὶ Ἀγλῶους. ὡς
γὰρ ἡμῖν λέλεκται, δύο Λιβύη ἐγύ-
νησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον
καὶ Ἀγλῶον. Βῆλος μὲν οὐκ βασι-

λέων Λιβυστῶν, τὸς παρερημένους ἐγύνησεν. Ἀ-
γλῶον δὲ παραγόμενος εἰς τὴν Εὐρώπην, γαμεῖ Τη-
λαράσσαν· καὶ τέκνῳ θυγατέρα μὲν Εὐρώπην, παῖ-
δας δὲ Κάδμον καὶ Φοίνικα καὶ Κίλικα. πνὲς δὲ Εὐ-
ρώπην, ἐκ Ἀγλῶους ἀγαθὰ Φοίνικας λέγουσι. ταύτης
Ζεὺς ἐράδης, πίπτε διὰ τῆς θαλάσσης Ἰούδου ὑπο-
πλέων ταῦτος· ὃς χειρὸς γυρόμενος, ὅπως βλαπ-
σῃ διὰ τῆς θαλάσσης, ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. καὶ δὲ
ἐκεῖ σπυδαδέντος αὐτῇ Διὸς, ἐγύνησε Μίνωα,
Σαρπηδόνα, Ραδάμανθυ. καὶ Ὀμηρον δὲ Σαρπηδὸν,

ex Ione ac Laodomia Bellerophontis filia, natus est. Post, ubi Europa nusquam appareret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit: usque, ne nisi, cum reperta prius Europa, redirent, imperavit. Quibuscu & Telaphassa mater ac Thasus Neptuni filius, vel, ut Pherecydes ait, Cilix, ad eam perquirendam coivit. Postea vero, cum passim omnia vestigassent, neque usquam Europam cõperissent, desperato ad suos reditu, alius alio commigrarunt. Phœnix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finitima loca inuasit, atque omnem Pyramo amni adiacentem regionem subegit, eaque de se Ciciam nominavit. Cadmus autē ac Telephassa in Thraciam penetrarunt, necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit. Demum Asterion Cretensium regulus Europa in matrimonium ducta ex ea natos filios aluit, qui, cum adoleuissent, mutuam inter se discordiam exercebant: nam Miletum puerum deperibāt. Hic filius Apollinis, & Area Cleochi filia fuit. Puer cum in Sarpedonis benevolentiam amoremque potius inclinare videretur, Minos conflato bello victor fuit. Post illi infugam vertuntur: ac Miletus in Cariam appulsus ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verū Sarpedon Cilici adversus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparavit: eique Iupiter ad tres aetates vitam concessit. Nec desunt qui illum Atymny, Iouis & Cassiopeæ filij, amore conflagrasse tradant, eaque de causa in seditionem concidisse. Sed Rhadamanthus, cum cõditis ab se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Bœotiam contendisset, Alcmenē duxit uxorem. Demum vita defunctus, apud inferos cum Minoe fratre praeficitur. At Minos Cretam incolens leges conscripsit, ductaque Pasiphae Solis ac Perseidis filia, sine

- ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντης. ἀφανῆς δὲ
 Εὐρώπης χυμώδης, ὁ πατήρ αὐτῆς Ἀγλῶωρ ἐπὶ
 ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν, μὴ πρῶτον
 ἀνασρέσειν πρὶν αὐτὸν εἶδέν. Εὐρώπῳ. σωεξήληθα
 5 δὲ ἐπὶ τῷ ζήτησιν αὐτῆς Τηλεφάσσα ἡ μήτηρ, καὶ
 Θάσος ὁ Ποσειδῶνος. ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κέλιξ.
 ὡς δὲ πᾶσαν ποιέμενοι ζήτησιν εἶρεν ἦσαν Εὐρώπῳ
 ἀδελφάτοι, τῷ εἰς οἶκον ἀνακομιδῇ ἀπογόνους,
 αἳ θ' ἀναχῶ κατώκησαν. Φοῖνιξ μὲν Φοινέκῳ. Κέ-
 10 λιξ δ', Φοινέκης πηλοῖον, καὶ πᾶσαν τῷ ὑφ' ἑαυτῶ
 κειμένῳ χωρὸν ποταμῷ σωέγγυς Πυρράμῳ, Κιλι-
 κίαν ἐκάλεσε. Κάδμῳ δὲ καὶ Τηλεφάσσῃ, ἐν
 Θράκῃ κατώκησαν. ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ,
 κτῆσας πόλιν Θάσον κατώκησεν. Εὐρώπῳ δὲ γή-
 15 μας Ἀφρείων ὁ Κρητῶν διωάσης, τὴν ἐκ ταύτης
 παῖδας ἐρεφεν. οἱ δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, πρὸς ἀλ-
 λήλοις ἐσασίασαν. ἴχιοι γὰρ ἔρωτα παιδὸς, ὃς ἐκα-
 λεῖτο Μίληθ' Ἄπύλωνθ' δὲ Ἰωῆ, καὶ Ἀφρείας
 τῆς Κλεόχου. αἳ δὲ παιδὸς πρὸς Σαρπηδόνα μάλ-
 20 λον οἰκείως ἔχοντες, πολεμήσας Μίνως ἐπεστέρησεν.
 οἱ δὲ φεύγοντες, καὶ Μίληθ' Ἰωῆν, Καεῖα πρὸχόν,
 ἐκεῖ πόλιν ἀφ' ἑαυτῶ ἐκπσε Μίλητον. Σαρπηδὼν
 δὲ συμμετρήσας Κέλικε, πρὸς Λυκίαν ἔχοντι πόλε-
 25 μον, ἐπὶ μέρη τῆς χώρας Λυκίας ἐβασίλευσε. καὶ
 αὐτῷ δίδωπ Ζῶς, ἐπὶ πρὶν χρεῖας ζῆν. ἐνταῦθα δὲ
 αὐτὸν ἐραδιῶσαι λέγουσιν Ἀτυμνίε τῇ Διὸς, καὶ
 Κασσιόπείᾳ, καὶ διὰ τῶτον σαπᾶσαι. Ραδιμαίδος
 δ' οὔτις νησιώταις νομοθετῶν, αὐτῆς φυγῶν εἰς Βοιω-
 30 πῶν, Ἀλκμήνῳ γαμεῖ. καὶ μετελλάξας ἐν ᾧδεν μὲν
 Μίνωθ' ἀδικάζει. Μίνως δ' Κρητῶν καπικῶν, ἐξαφ' ἐ-
 νόμοις. καὶ γήμας Πασφάῳ, δ' Ἠλέῳ καὶ Πελοπίδῳ.

ut Asclepiades ait, Crete Asterij filia, Creteum, Deucalionem, Glaucum, & Androgeum mares: fœminas Hecalen, Xenodicen, Ariadnénque, ac Phadram. sustulit. Porro ex nymphea Paria Eurymedontem, Nepháliionem, Chrysen, & Philolaum: at ex Dexithea, Euxanthium. Deinde, ubi Asterius nullis relictis liberis decessit, Minos Creta suscepta regni administratione prohibetur. Qui ut fidem faceret se à dys regnū accepisse, aiebat, si quid voto depoposcisset, sibi id euenturum. Inde Neptuno immolans, taurum, ut sibi ex profundo mari offerri precibus depoposcit, oblatum immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque, tauro, qualis eum deceret, emissio, regnum accepit. Qui cum eiusmodi taurum ad armenta deduci iussisset, alium immolauit. Hic subacto sibi pelago omnibus propè insulis præsuit. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurum minimè immolasset, hunc ipsum efferauit: Pasiphaénque, ut illum ardentissime deperiret, effecit. Hac igitur tauri inflammata desiderio, adiutorē sibi Dedalum assumit architectum, qui cadis reus Athenis aufugerat: hic ligneam in rotulis vaccam concanam intrinsecus miro artificio construit, eique bubulam pellem circumfuit, eamque in prato, ubi taurus depascere consueuerat, locauit; Inde Pasiphaen intromisit: ad quam taurus accurrens, cœu naturalem vaccam iniuit. Hac demum Asteriū cognomento Minotaurum peperit: taurino vultu, cetera virum fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus intra Labyrinthum cōclusum custodiri iubet. Sed Labyrinthus, quem Dedalus struxit, domiciliū erat, quod ob multiplices viarum ambages, occursumque, ac recursus, fallebat. Quæ vero de Minotauro, & Androgeo, ac Phadra, & Ariadna, leguntur, ubi de Theseo post

- ὅς Αὐκλιηπάδης φησὶ, Κρήτιν τὴν Ἀστείου θυγατέρα
 παῖδας μὲν ἐτίκτωσε, Κασρία, Δάκχλιωνα, Γλαῦκον,
 Ἀνδρόγαν· θυγατέρας δὲ, Εὐχάλιν, Ξεινοδίκην,
 Αἰαδύνην, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας δὲ νύμφης Εὐρυ-
 μέδοντα, Νηφαλίωνα, Χρυσίην, Φιλόλαον· ἐκ δὲ
 5 Δεξιδαίας, Εὐξάνδιον. Ἀστείου δὲ ἄπαιδος ἀποθανόν-
 τος, Μίνως βασιλεύειν θέλων Κρήτης, ἐκωλύετο.
 φήσας δὲ παρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χά-
 ριν τῷ πεινυμένῳ, ἔφη, εἴπῃ αὐτὸν δέξεται, γινέσθαι.
 10 καὶ Ποσειδῶνι δύνων, ἠύξατο ταῦρεν ἀναφανίσθαι ἐκ
 τοῦ βυθῶν, ὑπερχόμεν· καταδύσειν δὲ φανέντα. τῷ
 δὲ Ποσειδῶνι ταῦρεν ἀνέντος αὐτῷ διαφρεπῆ, τὴν βα-
 σιλείαν παρέλαβε. τὸν δὲ ταῦρεν εἰς τὰ βουκόλια
 πέμψας, ἔδυσεν ἑτέρον. θαλασσοκρατήσας δὲ παρθένος
 15 παστῶν τοῦ νήσων χάδον ὑπῆρξεν. ὀργισθεὶς δὲ αὐτῷ
 Ποσειδῶν, ὅπῃ μὴ κατέδυσε τὸν ταῦρεν, τῷτον μὲν
 ἐξηργήσας· Πασφάλῳ δὲ ἐλθεῖν εἰς ἐπιδυμίαν αὐτῷ
 παρεσκόασεν. ἡ δὲ, ἐραδεῖσα τὸν ταῦρε σμυερὸν
 λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ἡ ἀρχτέκτων, πεφύκως ἐξ
 20 Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ. οὗτος ξυλίνῳ βέν ἐπὶ τρυφῶν κα-
 τασκόασας, καὶ ταύτῃ λαβὼν, καὶ κοιλάναις ἰσώθεν,
 ἐκδεύρας τε βέν, τὴν δὲ παρὰ πειρήσας. καὶ τοῖς ἐν ᾧ
 τῷ εἶδιστο ὁ ταῦρε λειμῶνι βόσκειτο, τὴν Πασφάλῳ
 ἐνεβίβασεν. ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρε, ὡς ἀνιόντι τοῖς σμυ-
 25 ῖν ἦλθεν. ἡ δὲ Ἀστείου ἐγγύνησε τὴν κληδόντα Μινώταυ-
 ρον. οὗτος εἶχε ταῦρε φέρων, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός.
 Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ, κατὰ πύλας χρηστὰς
 κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαττεν. ἡ δὲ ὁ λαβυρίνθος,
 ὃν Δαίδαλῳ κατασκεύασεν, οἰκημακαμπύς πολυ-
 30 πόκοις πλανῶν τὴν ἐξοδόν. τὰ μὲν οὖν περὶ Μινώ-
 ταῦρε καὶ Ἀνδρόγαν, καὶ Φαίδρας, καὶ Αἰαδύνης ἐν τοῖς

dicetur, explicabimus. *At* *Aërope*, *Clymene*, *Apemosyne*, & *Althemenes* à *Creteo Minois* filio liberi nati sunt. *Creteo* verò qualem ipse vita exitum habiturus esset, oraculum scitanti, *Dens* ab uno è filiis suis interfectum iri respondit. *Creteus* itaque oraculum celat. Quod cum accepisset *Althemenes*, & veritus ne patri mortem inferret, relicta *Creta* cum *Apemosyne* sorore profectus, in quendam *Rhodi* locum appellit: quo potitus *Creteniam* illi de se nomen indidit. Consenso autem *Atabyrio* monte, iacentes circa insulas circumspexit, ac etiam despicatus *Creten*, & deum patriorum recordatus, *Atabyrio* *Ioni* aram statuit: nec longo post tempore suam ipse sororem interemit. Nam *Mercurius* eius amore correptus, quod fugientem assequi non posset (quippe quæ illi pedum pernecitate præstabat) recentibus tergoribus viam substravit, in quibus delapsam, cum è *Creta* rediret, vitiat, ac ea fratri rem commissam renunciat. Is autem *Dei* nomen culpa expugnata pudicitia prætextum esse arbitratus, eam calcibus impetitam occidit. Mox *Creteus* *Aërope* & *Clymenen*que per *Nauplium* in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem *Plisthenes* *Aërope* uxorem duxit: ex qua filios, *Agamemnonem* & *Menelaum* sustulit. Verum *Clymenen* *Nauplius* in matrimonium cepit, ac filiorum *Oracis* & *Palamedis* pater efficitur. Cum verò *Creteus* senio confectus esset, *Althemeni* filio regnum tradere cupiebat: eaque de causa *Rhodium* contendit: cumque è naui cum heroibus socijs in desertum quendam insule locum descendisset, à bubulcis prædones ingruisse raris eicitur: quique vera dicens, cum ob canum latratum, quod ab insulanis percuteretur, exaudiri non posset. *Althemenes* supernueniens telo contorto *Creteum* patrem

- ὧς Ὁποῖως ὕστερον εἴρηται. Κρατῆος δὲ τῷ Μίνω
 Αἰρετῇ, καὶ Κλυμένῃ, καὶ Απμιωσίῳ, καὶ Αλθι-
 μένῃ, υἱοὶ γίνονται. Χραμένω δὲ Κρητεῖ ὧς κα-
 ταστροφῆς τῇ Εἰς, ὁ θεὸς εἶπεν, ὑπὸ ἐνός τῷ παίδων
 5 τεθνήξεσθαι. Κρητεὺς μὲν οὖν ἀπεκρυβέτο τὰς χρυ-
 σμαίς. Αλθιμένῃ δὲ ἀκούσας, καὶ δέσας μὴ φονεῖν
 γήνηται τῷ πατρί, ἀφ' ἧς ἐκ Κρήτης μετ' ἡ ἀδελφῆς
 Απμιωσίῳ, προσέειπε πρὸς τὸν Πόδον. καὶ κα-
 ταχρὸν Κρητίῳ ὠνόμασεν. ἀναβὰς δὲ ἐπὶ τὸ Ατα-
 10 βυεῖον καλέμενον ὄρεα, ἐδεάσατο τὰς πείξιν νήσους.
 καπιδὼν δὲ καὶ Κρήτιν, καὶ τῷ πατρί ὑπομνηθεὶς
 θεῶν, ἰδρύετο βωμὸν Αταβυεῖν Διός. μετ' ἡ πολὺ
 δὲ, τῷ ἀδελφῇ αὐτόχειρ ἐγένετο. Ερμῆς γὰρ αὐτῇ
 15 ἐξαδελφὸς ὡς φεύγουσιν αὐτὴν καταλαβεῖν ἐκ ἡδυνά-
 το (πειλὴν γὰρ αὐτῇ τῷ τάχει τῷ πιδῶν) καὶ τῷ
 ὁδοῦ βύρσας ἐπέσρωσε νεοδάρτας. ἐφ' ἧς ὁλοθρήσασα,
 ὡς καὶ ἀπὸ τῇ Κρήτης ἐπαίης, φθείρεται καὶ τῷ
 ἀδελφῷ μιλύει τὸ γερονός· ὁ δὲ σκῆψιν νομίσας τῷ
 20 τὸν θεόν, λαῖξ ἐνδορῶν ἀπέκτεινεν. Αερόπῳ δὲ καὶ
 Κλυμένῳ Κρητεὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς δημόσιας
 ἡπείρας ἀπεμπωλῆσαι. τέτων Αερόπῳ μὲν ἔγρημε
 Πλειθένης· καὶ παῖδας, Αγαμέμνονα καὶ Μενέλαον
 ἔτεκεν. Κλυμένῳ δὲ γαμῖ Ναυπλίῳ, καὶ τέκνον
 25 πατὴρ γίνεται Ορεακὸς καὶ Παλαμήδεις. Κρητεὺς δὲ
 ὕστερον γῆρα κατεχόμενος, ἐπόθει τῷ βασιλείῳ
 Αλθιμένῃ τῷ παιδί παραδύναι· καὶ διὰ τῷτο ἦλθεν
 εἰς Ρόδον. ἀποβὰς δὲ τῇ νεῷ σὺν τοῖς ἡγεσιν κα-
 30 τά πῃνα τῇ νήσου τόπον εἶρημον, ἡλαυνέτο ὑπὸ τῷ βυ-
 κόλῳ, ληστὰς ἐμβεβληκέναι δοκούτων. καὶ μὴ δυνά-
 μένων ἀκούσαι λέγοντι αὐτῷ τῷ δήδειαν, διὰ τῷ
 κραυγῇ τῷ κρυφῇ, ἀλλὰ βαλλόντων κακοῖνον, πα-

haudquaquam agnitum interfecit. Qui, ubi scelus patratum cognouit, deos precatus terra hiatu absorptus occulitur. Caterum Dencalioni nati sunt filij Idome-neus, Crete, ac Nothus, & Molus. Glancus autem Minois filius infans adhuc murem insequens in mellis dolium delapsus, occubuit. Qui cum nusquam gentium appareret, Minos pater, quod amissum filium non reperiret, cum diu, multumque quasisset, de illius inuentione scitatum oracula misit. Curetes illi tricolorem inter armenta bouem esse retulerunt: cuius qui optime effingere simulacrum possit, ab eo filium in vitam reuocatum iri. Accersitis itaque undecumque vatibus, Polyidus Cærani filius rubi fructui bonis colorem assimilauit: & puerum vestigare coactus vaticinij cuiuspiam adiumento tandem reperit. At cum Minos eum sibi vinum reddi oportere dictitaret, cum pueri cadauere in quodam domicilio concluditur, cumque in summa consilij inopia versaretur, draconem ad premortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussum occidit, veritus, ne illum commiseratus ipse moreretur. Interea draco alter aduenit, ac priorem extinctum conspiciens, retro abiit: mox herbam ferens redit: eaque super omni draconis mortui corpore imposita, illum in vitam reuocauit. Id cum Polyidus summa cum admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glanci corpori imposuit: atque illico mortuum suscitauit. At Minos neque post recuperatum filium, nisi prius vaticinandi rationem Glancum doceat Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet: atque in patriam rediturus, vela faciebat: Glancumque suum in os inspuere iubet. Quo facto Glancum vaticinandi obliuio subijt. Hactenus itaque de Europa posteris dixisse sat est.

- εαυτὸν αὐτὸν ἀλθιμίνης ἀκοντῆσαι, ἀπέκτεινεν ἄγνοον
 Κρεττα. μαδῶν δ' ὕστερον τὸ γερνός, εὐξάμενος ὑπὸ
 χάσματι ἐκρύβη. Δάχαλιόνι δ' ἐγγύοντο Ἰδομενεὺς
 τε καὶ Κρήτη, καὶ Νόδος, καὶ Μῶλ. Γλαῦκος δ'
 5 [ὁ Μίνω] ἐπὶ νήπιον ὑπαρῶν, τὸν μὲν διώ-
 κων εἰς μέλιθον πίδακον ἀπέδραμεν. ἀθανῆς δὲ
 οὐκ αὐτῷ, Μίνως πολλὰ ζήτησιν ποιησάμενος φει-
 τῆς εὐρέσεως ἐμαντεύετο. Κρήτες δ' εἶπον αὐτῷ χει-
 ρόματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχον βῆν· τὸν δὲ πύ-
 10 τῆς δῖαν ἄριστα εἰχῆσαι διωπθέντα, καὶ ζῶντα
 τὸν πῦδα ἀποδώσειν. συγχεληθέντων δ' τῶν μαντιῶν,
 Πολυίδος ὁ Κοιρανῆς, τῷ χεῖρῳ τῆς βουῆς εἰκασε
 βάτου κερπῆ, καὶ ζητεῖν τὸ πῦδα ἀνασχεθεὶς, διὰ
 πνικτῆς μαντείας ἀνέυρε. λέγοντι δ' ὁ Μίνω, ὅτι
 15 δεῖ καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν αὐτὸν, [ἐν πυρὶ οἰκή-
 ματι] ἀπεκλείδῃ σὺν τῷ νεκρῷ. ἐν ἀμυχαιᾷ δὲ
 πολλῇ τυλχάνων, εἶδε δράκοντα ἐπὶ τῷ νεκρῷ ἰόντα·
 τῆτον βαλὼν λίθῳ ἀπέκτεινε· δεῖσας μὴ αὐτὸς
 τελευτήσῃ, εἰ τῷτο συμπαθεῖ, ὄρχηται δὲ ὅτερος
 20 δράκων· καὶ δευτέρῳ νεκρὸν τὸ σῶμα, ἀπείσιν·
 εἴτα ὑποσφίρει πῶαν κομέζων, καὶ ταύτῃ ὀπιτιθῆ-
 σιν ἐπὶ πᾶν τὸ τῷ ἑτέρου σῶμα· ὀπιτιθείσης δὲ τῆς
 πῶας, ἀνέστη. δευτέρῳ δ' ὁ Πολυίδος καὶ δευμάσας,
 τῷ αὐτῷ πῶαν προσενεγκὼν τῷ τῷ Γλαύκῳ σῶματι
 25 ἀνέστησιν. ἀπολαβὼν δὲ Μίνως τὸ πῦδα, καὶ ὅπως
 εἰς Ἄερος ἀπέναι τὸν Πολυίδον εἶα φεῖν ἢ τῷ μαν-
 τῆϊ διδάξαι τὸν Γλαῦκον. ἀνασχεθεὶς δ' ὁ Πολυίδος
 διδάσκει· καὶ ἐπειδὴ ἀπέπλει, καλεῖται τὸν Γλαῦκον
 εἰς τὸ σῶμα ὀπιπύσαι. καὶ τῷτο ποιήσας Γλαῦκος,
 30 τῷ μαντικῇ ἐπελάβετο. τὰ μὲν οὕτως φεῖ ἥς τῆς
 Εὐρύπης ἀπορόνων, μέχρι τῶδε μοι λελόχθω.

Porrò Cadmus cum iam vita functam Telephassam se-
 pelisset : à Thracibus hospitio exceptus, Delphos de Eu-
 ropa deum scitaturus contendit : Deus illi nihil ab eo
 curiose de Europa quarendum respondit : sed bonæ vie
 duce utatur, atque urbem condar ubicumque ea ambu-
 lando defessa procumbat. Quo ille accepto responso per
 Phocensium terram iter faciebat : mox boni inter
 Pelagontis armenta obuiam factus, eam ponè se-
 quebatur : ea verò Bœotia percursa humi prostru-
 buit, ubi nunc extant Thebe. Deinde bouem illam
 Palladi mactaturus, e socijs suis quendam ex Martio
 fonte desumptam aquam reportaturum mittit : draco
 fonti custos appositus erat : hunc Marte satum fuisse per-
 hibebant. Is ex aquaturis plerosque atsumpsit. Quare
 indignatus Cadmus draconem interemit : ac Minerva
 consilio eius dentes serit, quibus satis, armati è terra vi-
 ri exorti sunt : quibus Spartis idest satis, nomen inditū
 fuit : Hi postea mutuis sese vulneribus, alteri quidem,
 vel inuiti in pugnam congressi : alteri verò, quòd alter
 alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Phe-
 recydes scriptum reliquit : Cadmus, ut armatos viros è
 terra exoriri conspexit, lapides inter eos coniecit. Tum
 ij vicissim percuti existimantes, mutuam inter se pugna
 inierunt. Verum ex yfœe, quinque tantummodo Echion,
 Vdaus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor, incolumes su-
 persuerunt, at Cadmus pro cæsis inter se viros annum in-
 tegrum Marti mercenarius fuit. Iam tum annus annis
 octo constabat. Post exactum mercedis tempus regi ipsi
 Minerva regiam adornauit, Harmoniam Veneris &
 Martis filiam uxorem dedit. Adhæc dij omnes relicto
 cælo in Cadmia conuiuio excepti nuptias concelebra-
 runt, Cadmus uxori peplum, ac monile Volcani opus,

- Κάδμος δ' ἐ, ἀποθανῆσαν δάψας Τηλεφάσσαν, ὑπὸ
 Θρακῶν ξενιδεῖς ἦλθεν εἰς Δελφοὺς· ὅτε τῆς Εὐρώ-
 πης πτωχολόγῳ. ὁ δ' ὅτε εἶπε, ὅτε μὲν Γύργα-
 νος μὴ πολυπραγμονεῖν, χρεῖται δὲ καὶ τοὺς βοῦς
 5 καὶ πόλιν κτίζειν, ἔνθα αὖ αὐτῇ πύσση χαμοῦσα.
 τοῦτον λαβὼν χρησμὸν, διὰ Φωκίαν ἐπορεύετο.
 οἷτα βοὶ σωτυχὼν ἐν τοῖς Πελάροισι Κυκλίοις,
 ταυτὴ κατόπιθεν εἶπετο. ἡ δ' διεξιῶσα Βοιωτίαν ἐκ-
 λίδη, πόλιν ἔνθα νῦν εἰσι Θῆβαι. βεβλόμῳ δ' ὅ
 10 Αἰώα, καταδύσσει πλὴν Λοῦν, πέμπει πνὰ ἥρ' ἡμῶν
 αὐτῇ λιφόμῳ ἀπὸ τ' Αρείας κρῖνις ὕδαρ. σφραγῶν
 ὅτε πλὴν κρῖνι δράκων, ὃν ἐξ Αρεῖ εἶπον πνὰ γα-
 ρονεῖναι, τὸς πλείονας ἥρ' πεμφθέντων διέφθειρεν.
 ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δράκοντα· καὶ
 15 τῆς Αἰώας ὑποδμήνης, τὸς ὀδόντας αὐτῇ στείρει.
 τέτων δ' ἀπαρέντων ἀνέπειλαν ἐν γῆς ἄνδρες ἐνο-
 πλοι, ὅς ἐκάλισσαν Σπαρτοῖς. ἔπει δ' ἀπέκτειναν
 ἀγγέλοις. οἱ μὲν εἰς ἕαν ἀκούσων ἐλθόντες· οἱ δὲ,
 ἀγγέλοις ἀγοῶντες. Φερεκύδης δὲ φησὶν ὅτι Κάδμος
 20 ἰδὼν ἐν γῆς ἀναφυσμένους ἄνδρας ἐρόπας, ἐπ' αὐ-
 τοὺς ἔβαλε λίθους. οἱ δὲ ὑπὸ ἀγγέλων νομίζοντες
 βλήεσθαι, εἰς μάχην κατέστησαν. ὅτε σφάθησαν ὅτε πίν-
 τε· Εχίων, Οὐδῶν, Πτόνι, Τποτρίων, Πέ-
 λωρ. Κάδμος δὲ αὐτῶν ἕκτεινεν, αἰδίδον ἐσιαύ-
 πων ἐδῆτευσεν Αρεῖ. ὡς δ' ὁ ἐνιαυτὸς τότε ὀκτὼ ἔτη
 25 μὲν δὲ πλὴν θητεῖαν, Αἰώα αὐτῷ βασιλεῖ κατε-
 σκεύεσε. Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναικῇ Ἀρμινίαν, Ἀφρο-
 δίτης κ' Ἀρεῖ δογατέρα. καὶ παῖδες θεοὶ καταλι-
 πόντες τὸν ἔρανόν ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον ἐνα-
 30 χύμενοι ἀνύμνησαν. ἔδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πύ-
 πλον, καὶ τὸν Ηφαιστῆτον κτεν ἔρπον. ὃν ὑπὸ Ηφαι-

quod ei ab Volcano dono missum ferunt, muneri dedit. At Pherecydes ab Europa datum scribit: idque ab Ione accepisse. Cadmi filia fuere Autonoe, Ino, Semele, Agave. Verum Polydorum unicum habuit marem. Sed Ino Athamanti nupsit. Aristaeus Autonoei sibi coniunguit, Echion Agaven duxit. Iupiter, cum Semelen arderet, cum ea clam Iunone concumbit. Hac autem ab Iunone decepta, quicquid ab eo deposceret, sese facturum Ione pollicente, ut, qualis cum coniuge congressurus adveniret, secum decumberet, postulavit. Quod cum Iupiter abnuere non posset, curru innectus in peramata Semeles thalamum pramisso fulmine cum fulgetris simul, & tonitribus advenit: quare Semele metu exsternata semestrem partum eiecit. Iupiter hunc e medio abreptum igne, femori insuit. Mox Semele extincta, reliqua Cadmi filia evulgant dictis Semelen cum mortalium quodam concubuisse, & ab Ione se compressam mentitam fuisse, eamque ob rem fulminatam fuisse. Congruo deinde tempore solutis filis Iupiter Dionysum gignit, eumque Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem & Athamantem affert: atque ut puellam educarent, suadet. Quod iniquo animo ferens, Ino ipse furorem immisit. Inde Athamas maiorem natu filium Learchum, velut ceruum venatus, interfecit. Ino vero Melicerta inferentem lebetis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda desiluit. Et hac quidem Leucothea nominatur. puer autem Palamonis nomen accepit. Sic itaque appellati à navigantibus, quod maris tempestatem patientibus opem ferunt. Ad hac Melicerta Isthmiorum certamen Sisyphe auctore institutum fuit. Mox Iupiter Dionysum in boedum transformat, ut Iunonis iram evaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nym-

- σου λέγῃσι πῆες δοῦναι Κάδμῳ. Φερεκύδης δὲ
 ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν ᾤξα Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. γίνον-
 ται δὲ Κάδμῳ θυγατέρες μὲν Αὐτονόη, Ἰώ, Σε-
 μέλη, Αἰγυή. πῶς δὲ Πολύδωρος. Ἰνώ μὲν οὐκ
 5 Ἀδάμας ἐγημῆν· Αὐτονόῳ δὲ Αἰσαΐθ· Αἰγυὶ,
 Εχίων. Σεμέλης δὲ Ζεὺς σφάδεις, Ἡρας κρύφα
 σπυλνάζεται. ἡ δὲ, ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἡρας, κα-
 τὰν εὐσαντος αὐτῇ Διὸς παῖν τὸ αἰτηδὲν ποιήσιν,
 αἰτεῖ· ποιῆτεν αὐτὴ ἐλθεῖν δι· ἡλθε μνηστεύμεν·
 10 Ἡραν. Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνανεῖσαι, παρὰ γινεῖ εἰς τὸ
 δάλαμον αὐτὴ ἐφ' ἄρματος, ἀσπαπῆς ὁμοῦ καὶ βερνητῆς,
 καὶ κεραιῶν ἴησιν. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπύ-
 σης, ἐξαμύλαιον βρέφθ· ἐξαμβλωθὲν ἐν τῷ πυ-
 ρὸς ὑπάσας, ἐτέρραψε τῷ μηρῷ. ὑποδανέσης δὲ
 15 Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμῳ θυγατέρες διδύεϊσαν
 λόγον σπυλνῆσαι θνητῷ τινι Σεμέλῳ, καὶ κατα-
 ψεύσασθαι Διὸς· καὶ διὰ τῆτο ἐκεραιώθη, καὶ δὲ τὸν
 χρόνον τὸ καθήκοντα, Διόνυσον ἦν· Ζεὺς δὲ λύσας τὰ
 ῥάμματα· καὶ δίδωσιν Ερμῇ. ὁ δὲ, καμῖζει πρὸς Ἰώ,
 20 καὶ Ἀδάμαντα· καὶ πείθει πέρρειν ὡς κόρην. ἀγανάκ-
 τήσασα δὲ Ἡρα, μανίαν αὐτοῖς ἐπέβαλε. καὶ Ἀδάμας
 μὲν τὸ πρεσβύτερον πᾶσι Λέαρχον, ὡς ἑλαφον θη-
 ρόσας ἀπέκτεινεν. Ἰνώ δὲ τὸν Μελικέρτιν εἰς πε-
 πυσμένον λέβητα ῥίψασα, εἴτα κατασάσασα μετ' νε-
 25 κρὸς τῷ παιδὸς ἤλατο καὶ βυθῶν. καὶ Λόκοθέα μὲν
 αὐτῇ καλεῖται· Παλαίμων δὲ, ὁ παῖς· ὅπως ὀνο-
 μαδέντες ὑπὸ ἡβῇ πλεόντων· τοῖς χημαζομένοις γὰρ
 βοηθοῦσιν. ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτη ἄγων ἡβῇ Ἰα-
 30 μέων Σισύφου θέντος. Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ῥίφον ἀγῆ-
 ξας, καὶ Ἡρας θυμὸν ἐκλεψε, καὶ λαβὼν αὐτὸν Ερμῆς, πρὸς

phas quæ tum Nysam Asia urbem incolebant, transportant. Has postea Iupiter in stellas mutatas, Hyadas appellauit. Sed ex Autonoe & Aristæo Actæon filius procreatur, qui à Chirone educatus, venator euasit. Postea vero suis à canibus in Citherone deuoratus est, eumque in modum interijt. ut verò Acmsilaus ait, Iouis ira, quod Semelen petisset uxorem: sed, ut plerique, quod Dianam lauantem vidisset: aiuntque ab dea exemplo in ceruum commutatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequentibus rabiem iniectam fuisse, ut per eam dominum haud agnitum deuorarent. Ceterum Actæonem è medio sublatum canes dominum vestigantes gannitu vocis & domini desiderium tristitia quadam significantes baubantur, ac demum post diu questum herum in Chironis antrum deuenerunt: quibus ille Actæonis simulacrum effinxit, quo viso statim mœrore soluti sunt omnes. Actæonis Canum nomina.

De quibus hi pulehrum validi circū vndiq; regis Inuadunt corpus rabidæ ceu tigrides, vtrisque Immanis soboles laniant prope retia, Prote: Post alij dominum inuadunt scæuissima proles, Lynceus, & Banus pedibus citus, atque Amarynthus; & quos nominatim protulit in enumeratione.

Tum Iouis Imperio Actæon cecidit

*Regis namque sui nigrum absumpsere cruorem Argusque, Spartusque, Boreque telerrimus, ijde Artubus Actæi, atque etiam sunt sanguine pasti. Cætera deia prompte inuaserunt tuba latrantū. *Sruorum hæc hominum generi est medicina dolorum.

Porro Dionysus post vitem inuentam à Iunone furore iniecto percitus, Ægyptumque ac Syriam pererrauit.

- Νύμφας ἐκόμισεν, ἐν Νύσῃ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσας.
 αἳ ὕστερον Ζεὺς καταστείσας ὠνόμασεν Τάβας. Αὐ-
 τονόης δὲ καὶ Αἰεταίε παῖς Ἀκταίων ἐγνώσθη. ὃς
 τραφεὶς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστε-
 ρον κατεβροῦθη ἐν τῷ Κιδαιεσσίνι ὑπὸ τῶν ἰδίων
 κυῶν, καὶ ἔσθον ἐτελεύτησε τὸ τέρας. ὡς μὲν οὖν
 Ἀκουσίλαος λέγει μνηστῆρσι τῷ Διὸς ὅτε ἐμνηστῆ-
 ραί οἱ Σεμέλῃ. ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅτι τῷ Ἄρτεμιν
 λοκομένην εἶδε. καὶ φασὶ τῷ θεῷ ὄραχεῖμα αὐτῇ
 10 τῷ μορφῇ εἰς ἑλαφον ἀλλάξαι. καὶ τοῖς ἐπομένοισι
 αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσαν, ὑφ' ὧν καὶ
 ἄγριοιαν ἐβροῦθη. ὑπολομένους δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύ-
 νες ἐπζητοῦντες τὸ δεσπότην, καταβροῦντο, καὶ ζή-
 τησιν πεινῆμοι, παρεβροῦντο ὅπῃ τῷ Χείρωνος αἵ-
 15 ἔον· ὃς εἰδὼλον κατεσπύσας Ἀκταίωνος, ὃ καὶ τὸ
 λύπῃ αὐτῶν ἐπαύσατο. τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίων-
 ος κυῶν, ἐξ ὧν ἔτοι.
 Δὴ νῦν χαλὸν σῶμα περικταδὸν, ἥν τε θῆρες
 Τέτον ἐδάσαντο κυνέες κρατεροί. * πύλας ἀρκυα περὶ τῇ
 20 Μετὰ ταῦτ' ἄλκιμα τέκνα
 Λογχεῖς, καὶ * βαῖος πόδας ἀνέπης, ἥ δ' ἀμαρυνδός.
 Καὶ ἔς ὀνομασὶ δινέεργον, αἷς κατέλεξε.
 Καὶ τότε Ἀκταίων ἐθανεν Διὸς ἐνεσίῃσι.
 Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα ὑπὸ σφετέρῃσι ἀνὰ κλῖθι
 25 Σπαρτός τ' ὦν, Ἀργός τε, Βόρης τ' αἰψορροχέλιος.
 Τὸ δ' Ἀκταίωνος πρῶτοι φάγον, αἷμα τ' ἔδαψαν.
 Τὸς δὲ μὲν ἄλλοι πάντες ἐπύσαντο ἐμμεμαῖτες.
 Ἀργαλείων ὀδυνῶν ἄκος ἐμμεῖναι ἀνδράποισι.
 Διόνυσος [ὅς,] ἄρετὸς ἀμπίλιν θυρόμβους, ἥρας μακίαν
 30 αὐτῷ ἐμβαλόντος, πεπλομένην Ἀγρυπνόντε καὶ Σουείαν.

Hunc primus omnium Proteus Ægyptiorum rex hospitio accepit: ac rursus ad Cybelam Phrygia urbem proficiscitur: atque ibi expiatus à Rhea, & caeremonias edoctus Cybeleias, stolaque ab eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit. Lycurgus Dryantis filius rex Edonorum, qui amnem Strymonem incolunt, primum ipsum contumelia affectum deiecit. Tum Bacchus ad Thetin Nerei filiam confugit. Baccha autem in vincula coniecta fuerunt, nec non, qua magna Satyrorum multitudo eum consecuta est. Contra vero Baccha statim soluta sunt. Nam Dionysus Lycurgo furorem iniecit. Tum ille amentia princeps Dryantem filium vitis palmitem se ratus amputare, securi percussus interfecit. Qui cum extrema sui corporis praeidisset, respexit. Deinde, ubi terra nullas suppeditaret fugas, numen suo renuntiavit oraculo, terram tum fore fructiferam, cum Lycurgus mortalitatem exuerit: Quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangæum montem abductum in vincula coniecerunt: ubi ex Dionysi voto equis laniatus occubuit. Adhuc Bacchus post Thraciam atque Indiam uniuersam peragrata, & locatis inibi cum titulo stelis, Thebas repedauit, nec non feminas relictis domibus suis in Citharone debacchari compulit. Pentheus autem Agaues & Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hac ab illis fieri prohibuit: quique cum se in Citharonem montem Mimallonidas exploraturus, contulisset, ab Agaue matre, per furorem, eum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Demum Bacchus ubi se Thebanis Deum esse declarauit, Argos adiit: atque ibi rursus ab illis ut numen minime obseruatus, eorum mulieres furere ac debacchari coegit. Qua mox in montibus latentium, quos secum extulerant, filiorum carnibus

- καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεύς· αὐτὸν ὑποδέχεται βα-
 σιλεύς· Λιχόπτιων. αὐτοῖς δὲ εἰς Κύβηλα τῆς Φρυ-
 γίας ἀφικνέεται. καὶ καὶ κτεταρθεὶς ὑπὸ Ρέως, καὶ τὰς
 5 τελευτὰς ἐκμαδῶν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης τὴν σο-
 λην, ἐπὶ Ἰνδοῦ διὰ τῆς Θράκης ἠπείρατο. Λυκούργος
 δὲ παῖς Δρύαντος Ἡδωνῶν βασιλέων, Σπρυμόνα
 ποταμὸν εἰς περιχοῦσι, πρῶτος ὑβείσας ἐξέβαλεν
 αὐτὸν· καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν τῇ
 10 Νηρείῳ κατέφυγε. Βάκχαι ὅς ἐχθρόντο αἰχμάλωτοι,
 καὶ τὸ σωτηριόμῃον Σατύρων πληθὺς αὐτῷ. αὐτοῖς δὲ
 αἱ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξ αἰφνης. Λυκούργῳ γὰρ μαρίαν
 ἐποίησε Διόνυσος· ὃ δὲ μεμνηνὸς, Δρύαντα τὸν παῖ-
 15 δα, ἀμπελὺ νομίζων κλῆμα κόπῃ, πλέκει πλη-
 ξας ἀπέκτεινε· καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτὸν, ἐσωφρόνη-
 σεν. τῆς δὲ γῆς ἀχάρπου μύθους, ἔχρησεν ὁ θεός,
 καρποφορήσιν αὐτῇ αὖ θανατωθῇ Λυκούργος. Ἡδω-
 νοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγκραῖον αὐτὸν ἀπαγα-
 γόντες ὄρεσ ἐδήσαν· καὶ καὶ κατὰ Διονύσου βέλησιν ὑπὸ
 20 ἵππων διασπαρθεὶς ἀπὸ θανάτου. διελθὼν ὅς Θρακίῳ, καὶ
 τῇ Ἰνδικῇ ἀπασαν, σήλας ἐκεῖ τήσας, ἦκεν εἰς Θή-
 βας· καὶ τὰς γυναικας ὑπὸ ἄγκασσι καταλιπούσας τὰς
 οἰκίας, βακχεύειν ἐν τῷ Κιδαρῶνι. Πένθει δὲ ὅς γυν-
 25 νηδεὶς ἐξ Ἀγαυῆς ἔχοντι, παρὰ Κάδμου εἰληφώς τῇ
 βασιλείᾳ, διεκώλυε ταῦτα γίνεσθαι. καὶ παρελθόμε-
 νος εἰς Κιδαρῶνα τῇ βακχῶν κατὰ σκοπὸς ὑπὸ τῆς
 μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ μαρίαν ἐυελιάθη· ἐνόμισε γὰρ αὐ-
 30 τὸν θεῖον εἶναι. δειξας δὲ Θηβαίοις, ὅτι θεὸς ἐστιν,
 ἦκεν εἰς Ἄργος· καὶ καὶ πάλιν ὃν πρῶτον αὐτὸν, ἐξέ-
 μεναι τὰς γυναικας. αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς ἐπιμα-
 ρίας ἐχρυσαι παῖδας, τὰς σάφας αὐτῇ ἐπιτοῦντο.

vescebantur. Postea verò, cum ab Icaria in Naxum transuehi cuperet, prädatoriam Tyrrhæorum triremē mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito, Naxi litora praterlegunt, atque in Asiam Deum vendituri vela faciunt. Tum Dionysus malum, remosque in serpētes vertit, navim ad hachedera, & tibiæ sonitu omnem replevit. Nauta interim furore acti in mare præcipites fugiunt, atque in delphinos mutantur: Post, ubi hunc Deum esse à rebus gestis mortales didicerunt, divinis honoribus percolebant. hic deinde ab inferis matrem renocavit, Thyonenque mox illam appellavit, cū ea demum in cælum conscendit. Interea Cadmus cum Harmonia coniuge post relictas Thebas ad Enchelien- ses commigravit. Quibus cum ab Illyrijs bello impeterentur, à Deo responsum fuit, Illyrijs, si Cadmum Harmoniamque ducem haberent, imperaturos. Tum hi oraculi fidem secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac vincunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur: eique Illyrius filius nascitur, nec longo post tempore in draconem cum Harmonia mutatus in campum Elysium ab Ioue demissi sunt. Dein Polydorus Thebarum regno præfectus Nycteidem filiam Nyctei, qui fuit Chthonij filius, ducit uxorem: ex qua Labdacu gignit. Hic post Pentheum, quod eadem qua ille, sentiret, occubuit. Qui cum Laium filiam anniculum superstitem reliquisset, Lycus Nyctei frater, interea, dum ille in pæris esset, regnum occupavit. Ambo vero ab Eubæa in fugam acti, post Phlegyam Martis & Chryse Bæotidis filium interfectum, in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, qua cum Pensheo necessitudo intercesserat, in civitatem cooptari fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno præficitur: qui, cum iam

- 5 **Βυλόμφο** δὲ ἀπὸ τῆς **Ιλαείας** εἰς **Νάξον** διακομι-
 δυναι, **Τυρρίλων** ληστρικῶς ἐμειδώσατο τεύχη. οἱ δ',
 αὐτὸν ἐνδύμενοι, **Νάξον** μὲν παρέπλεον· ἠπείροντο
 δὲ εἰς τὴν **Ἀσίαν** ἀπεμπαλήσαντες. ὁ δὲ τὸν μὲν
 10 **ἰσὺν** καὶ τὰς κόπας ἐποίησεν ὄφεις. τὸ δὲ **σκάφο**
 ἐπλησε κισσῷ, καὶ **βοῆς** αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς
 ἡρόμενοι, καὶ τῆς **θαλάττης** ἔφυγον, καὶ ἐξήκοντο
 δελφίνες. ὡς δὲ μαδόντες αὐτὸν θεὸν ἄνθρωποι,
 ἐτίμων, ὃ ὃ ἀναγαγὼν ἐξ ἄδου τὴν μητέρα, καὶ πρὸς
 15 ἀργαρίσας **Θυώνην**, μετ' αὐτῆς εἰς ἕρανδον ἀπῆλ-
 δεν. ὁ δὲ **Κάδμος** μετὰ **Ἀρμονίας** **Θήβας** ἐκλιπὼν,
 πρὸς **Εὐχελείας** παρζίνεσσι. τέτοις δὲ ὑπὸ **Ἰλλυειῶν**
 πολεμουμένοις, ὃ θεὸς ἔχρησεν, **Ἰλλυειῶν** κρατήσιν,
 20 εἰς ἡγεμόνα **Κάδμον** καὶ **Ἀρμονίαν** ἔχουσι. οἱ δὲ, πε-
 25 δέντες, ποιοῦνται καὶ **Ἰλλυειῶν** ἡγεμόνας τέτοις, καὶ
 κρατῶσι. καὶ βασιλεύει **Κάδμος** **Ἰλλυειῶν**· καὶ πᾶς
Ἰλλύειος αὐτῷ γίνεσσι, αὐτῶς δ' ὡς **Ἀρμονίας** εἰς δρά-
 κοντα μεταβαλὼν, εἰς **Ηλύσιον** πεδίον ὑπὸ **Διὸς** ἐξε-
 25 πύμοθησαν. **Πολύδωρος** δὲ **Θηβῶν** βασιλῆς ἡρόμε-
 30 **μφο**, **Νυκτιίδα** γαμῆ **Νυκτέως** τῆ **Χθονίης** θυγα-
 τέας· καὶ **ἡνῶ** **Λαβδακόν**. ἔτος ἀπώλειο μὲν **Πειδέας**
 ἐκείνῳ φρονῶν παρεπλήσια. κατελιπόντι δ' **Ἰ** **Λαβδα-**
κου παῖδα ἐνιαυσιαῖον **Λαίον**, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο
 25 **Λύκος**, ὥς ἔτ' ὡς πᾶς, ἀδελφὸς ὢν **Νυκτέως**.
 30 ἀμφοτέρω δὲ ἀπὸ **Εὐβοίας** φυρόντες, ἐπὶ **Φλεγύαν**
 ἐπέκτειναν τὸν **Ἄρεα**, καὶ **Χρύσης** τῆ **Βοιωτίδος**, **Συ-**
είας κατέκταν· καὶ διὰ τὴν πρὸς **Πειδέαν** οἰκισί-
 35 οτητα, ἐμργένεσαν πολίται. αἰρεθεὶς οὖν **Λύκος** πο-
 λέμῃχος ὑπὸ **Θυβαίων**, ἐπεπιδίη τοῦ **δυναστεῖα**, καὶ
 βασιλεύσας ἔτη εἴκοσι φονεύθεὶς ὑπὸ **Ζήθου** καὶ **Ἀμῆ**

annos viginti imperasset, à Zetho & Amphione obtruncatus diem obiit. Huiusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiopæ Nyctei filia fuit: hanc Iupiter iniuit: eaque quod grauida esset patre comminante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrorum confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum Antiopenque animaduerneret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem comparata magna militum multitudine, Sicyonem capit, & Epopen interimit. Atque Antiopen captiuam abducit, quæ, cum abduceretur ad Eleutheræ Bœotia geminos parit, quos expositos bubulcus inuenit, ac educat. Horumque alteri, Zetho, alteri autem Amphioni, indidit nomen. Zethus rei pecuaria studio sese dedit, Amphion vero, quod à Mercurio lyra donatus esset, citharæ dicam exercuit. Lycus interea Antiopen in vinculis, & eiuscæ coniux Dirce torquebat. Clam vero, tandem aliquando vinculis ultro solutis, ad filiorum domicilium, ut ab eis exciperetur, contendit. Qui mare agnita, Lycum occidunt, ac Dirce crinibus religatam à tauro necant, & in fontem, qui ab ea Dirce postea nominatus est, conijciunt. Recuperato deinde imperio, urbem, subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt, Laiumque fugarunt. Quem, cum in Peloponneso ageret, Pelops hospitio excipit: & huiusce filium Chrysippum curulis artis exercenda rationem edocens, eiusque amore succensus, rapit. Zethus porro Theben ducit, de qua Thebis urbi factum est nomen. Amphion vero Nioben Tantali filiam sibi coniugauit. De qua filios mares septem procreauit, Sipylum, Minyium, Ismenium, Damafichthonem, Agenorem, Phadimum, ac Tantalum: feminas autem totidem* Ethodæam, sine, ut alij volunt, Theram, Cleodoxam,

- φίανΘ, διήσκει δὲ αἰπὰν τιμῆν. Ἀνπόπη θυγάτηρ
 Ἰω Νυκτίως· παύτη Ζῶς σμυῖλθε. ἡ δὲ, ὡς ἔγ-
 κνος ἐγένετο, πρὸς πετρὸς ἀπειλούμετος, εἰς Σικυῶνα
 ἀποδιδράσκει πρὸς Ἐπωπίαν· καὶ τέτω γαμῖται.
 5 Νυκτεῖς δὲ ἀδυμήσας, αὐτὸν φονάει, δόξας ἐντο-
 λῷ Ἀνκρ φεῖ Ἐτωπίως, καὶ φεῖ Ἀνπόπης λαβεῖν
 δίπλε. ὁ δὲ, φραγευσάμεθα Σικυῶνα χειρῶνται· καὶ τὸν
 μὲν Ἐπωπία κτείνει, τῷ δὲ Ἀνπόπῳ ἤγαθον αἰχμᾶ-
 λῶν. ἡ δὲ, ἀρριμένη δύο γυνᾶ παῖδας ἐν Ἐλῶδε-
 10 ραῖς τῆς Βοιωτίας. εἰς ἐκκαιμένους εὐρὺν βυχόλῳ
 ἀναστρέφει. καὶ τὸν μὲν κλεῖ Ζῆδον, τὸν δὲ Ἀμ-
 φίονα. Ζῆδος μὲν οὐκ ἐπιμαλῆτο βυφορβίων· Ἀμ-
 φίων δὲ κιδαρρῶδιαν ἥσκει, δύνῃ αὐτῷ λύσαν Ἐρ-
 μοῦ. Ἀνπόπῳ δὲ ὑκίζετο Δύκος κερδέρξας, καὶ ἡ
 15 τέτε γυνὴ Δίρκη. λαδύσα δὲ ποτε τῇ δισμῶν
 αὐτομάτων λυθέντων, ἤκεν ἐπὶ τῷ τῇ παιδῶν ἱπau-
 λιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν δέλεσα. οἱ δὲ, ἀναρω-
 εισάμενοι τῷ μητέρᾳ, τὸν μὲν Δύκον κτείνουσι· ἡ
 δὲ Δίρκῃ [δριξί] δήσαιτες ἐκ ταύρου θανῶσαν ῥί-
 20 πηοισιν εἰς κρήνῃ, τῷ ἀπ' ἐκείνης χαλαμένῃ Δίρ-
 κῃ. φθλαβόντες δὲ τῷ δυναστείᾳ, τῷ μὲν πό-
 λιν ἐπέχουσιν, ἐπακλαυθησαύτων τῇ ἈμφίουΘ λύσαν
 τῇ λίθων· Λαῖον δὲ ἐξέβαλον. ὁ δὲ, ἐν Πελο-
 25 πονήσῃ διατελῶν, ἐπξενῶται Πέλοπι· καὶ τέτε
 παῖδα χρύσιππον, ἀρματοδραμῖν διδάσκων, ἐρε-
 αῖς ἀνείκεζεν. γαμῖ δὲ Ζῆδος μὲν Θήβῃ, ἀφ'
 ἧς ἡ πόλις Θῆβαι· Ἀμφίων δὲ Νιόβῃ τῷ Ταντά-
 λε. ὃ γυνᾶ παῖδας μὲν ἐπὶ, Σίπυλον, Μένυταν,
 30 Ἰσμῖνον, Δαμασίχθονα, Ἀγνώονα, Φαίδιμον, Ταν-
 τυλον· θυγάτηρ δὲ παῖ ἴσας * Ἐδοδαῖαν, ἡ ὡς πηγὴ

*Astyothen, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hésiodus decem filios totidemque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem foeminas. Immo vero Homerus, sex filios, & sex item foeminas illum ex ea sustulisse refert. Quare Niobe tot filijs aucta, Latona se foecundiorē esse iactitavit. Latona vero id agerrime ferens, Dianamque ac Apollinem in ipsos irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: ac mares ad unum omnes in Citharone venantibus Apollo interfecit. * Amphion tamen ē maribus, & ē foeminis Chloris natu maxima, quae Neleo nupserat, asseruati sunt. Verum Telesilla testimonio Amycla & Melibœa intacta remanserunt: & ab ysdem Zethus etiam & Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa vero Niobe, Thebis relictis in Sipylum ad Tantalum patrem peruenit: ibique Iouem precata, in saxum commutata fuit, ac lacrymas noctes atque dies effundit suo de lapide. Post, ubi Amphion vita decessit, Laius regnum accepit, duxitque Menœcei filiam, quam nonnulli Iocastam, quidam vero Epicastam nominant. Qui, oraculo monitus est, ne filios gigneret, quod ex eo qui nasceretur, parricida futurus esset. Is autem per ebrietatem cum uxore concubuit: ex ea natum infantem, pastori traiectis ferrea fibula calcaneis, dedit exponendum. at hic quidem puerum in Citharone monte exposuit. Polybi vero Corinthiorum regis bubuci repertum infantem ad Peribœam illius uxorem contulerunt: quae sumptum puerum velut proprium partum sibi supponit, & curatis pedibus, O Edipum nominat: idque illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac robore suis aequalibus antecellens, ob inuidiam contumeliosissime suppositivus ac spurivus appellatur. Qui, cum de Peribœa id quareret,*

- Θῆραν, Κλειοδόξαν, Ασυόχην, Φθίαν, Πελοπίαν, Ασυκράπειαν, Ωγυίαν. Ηπίοδος δὲ, δέκα μὲν υἱοί, δέκα ὃ θυγατέρες. Ηρόδοτος ὅ, δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς ὃ θηλείας· Ὅμηρος ὅ, ἐξ μὲν υἱοί, ἐξ δὲ θυγατέρες φησὶ γινέσθαι. εὐτεκεῖ δὲ ἔσα Νιόβη, ἧ Ληττὸς ἐυτεκνωτέραν εἶπεν ὑπαρχειν. Λητώ δὲ ἀγανακτῆσασα, τὴν τε Ἀρτέμιον καὶ τὴν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν πεφύξωσ. καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ κατετόξευσεν Ἀρτεμις· τὴν δὲ ἄρρενα κοινὴ παῖδας ἐν Κιθαρεῶνι Ἀπόλλων κυωηματοῦσας ἀπέκτεινεν. ἐσώθη δὲ ἥτις μὲν ἄρρένων * Ἀμφίων· ἥτις δὲ θηλειῶν χλωεῖς ἢ πρεσβυτέραι, ἣ Νηλεὺς σωθήκησεν. κατὰ δὲ Τηλέσπιδαν ἐσώθησαν Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια * ἐτοξευθὴ δὲ ὑπὸ αὐτῶν καὶ Ζῆδος καὶ Ἀμφίον. αὐτὴ [δὲ] Νιόβη Θήβας ἀπολιπούσα, πρὸς τὸν πατέρα Τανταλον ἦκον εἰς Σίπυλον· κακεῖ Διὶ ἐυχαμένη, τὴν μορφὴν εἰς λίδον μετέβαλεν· καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μὴ ἡμέραν τῇ λίδου. κατὰ δὲ τὴν Ἀμφιονῶν τελευτῇ, Λαίῳ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ γήμας θυγατέρας Μεινοικίως, ὧς ἐνιοὶ μὲν Ἰοχάσῃ, ἐνιοὶ δὲ Εὐκρίσῃ, λέγουσι· χεῖσαν ἦτο τῇ μητρί· τὴν γυναικὴντα γὰρ παρθενικὸν εἶναι. ὁ δὲ οἰνωθεὶς σιωπῇ τῇ γυναικὶ καὶ τὸ γυναικὸν, ἐκδεῖναι δίδωσι νομῇ, πένοντα διατρήσας τὰ σφύρα. ἀλλ' ἔτος μὲν ἐξέβηκεν εἰς Κιθαρεῶνα. Πολύβη δὲ βυκόλοι τῷ Κορινθίων βασιλεὺς τὸ ἐρέοντες, πρὸς τὴν αὐτὴν γυναικα Πείθειαν ἠύεργον. ἡ δὲ, ἀνελύσας ὑποβάλλεται· καὶ θρασυεύσασα τὰ σφύρα, Οἰδιπὸν καλῶ, τῷτο δεμένη τὸ ὄνειμα διὰ τὸ τὰς πόδας ἀνοιδύσαι. τελευθεῖ δὲ ὁ παῖς, καὶ διατρέφον ἥτις ἡλίκων ἐν ῥάμῃ, διὰ φόνον ἀναιδίζεσθαι ὑπεβλήτο. ὁ δὲ

scire minimè potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri eadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs qui dicti fuerant, se procreatum esse, Corinthum redire supersedit. & dum curru per Phocidem vehitur, angusta quadam via Laio ac Polyphonte (hic erat Laii praco) curru euntibus occurrit: cui cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum iugaliū alterum praco interfecit. Iracundia percitus Oedipus, & Polyphontem & Laium simul obtruncavit; inde Thebas pervenit. Laium itaque Plateensium rex Damasistratus sepeliendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius inuasit. quo regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Siquidem Iuno Sphingem, ex Echidna & Typhone parentibus ortam immisit. Hac muliebri facie, pectore, pedibusque, ac cauda leonis, & avis pennis pradiata fuit. Quae cum à Musis anigmata didicisset, in Phiceo monte consedit: de quibus id unū Thebanis proponere solebat quod est eiusmodi. Quodnā esset id animal, quod unam habet vocem, & quadrupes, bipes, ac demum tripes efficitur. Ad hac Thebanis oraculo renunciatum fuerat, iam tū Sphingis incommodo ac detrimento liberos fore, quandocumque id anigma solverint. quin etiam in unum saepe cocuntes, universos quid illud esset rogabat. quod cum minimè reperirent, abreptum ex omnibus, unum demorabat: eaque de causa plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum modum Amone Creontis filio perempto, Creon anigma huiusmodi soluturo, & regnum, & Laii uxorem se traditurum praconis voce renunciari iubet. Quod ubi ad Oedipi

- πτωδαρόμβρος πρὶ τῇ Περειβοίας μαδεῖν, ἐκ ἡδυσάλο.
 ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς, πρὶ τῇ ἰδίῳ ἐπωδά-
 νετο γένεων. ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τὴν πατερίδα
 μὴ πορεύεσθαι. τὸν μὲν γὰρ πατέρω φονεύσειν, τῇ
 5 δὲ μητρὶ μωγήσεσθαι. τὸτο ἀκούσας, καὶ νομίζων ἐξ
 ὧν ἔλεγε γέγονῆσθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν. ἐφ'
 ἀρμαίῳ δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερέμευθ, σιωπῶν χάριεν
 κατὰ πηγάς τε καὶ ὁδοὺς ἐφ' ἀρμαίῳ ὀχουμένῳ Λαίῳ
 καὶ Πολυφόντῃ. κήρυξ δὲ ἔτος ἑὸς ἑλθόντι. καὶ κηλεύ-
 10 σαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δι' ἀπίδειαν καὶ ἀναβολὴν
 κτείναντος τῷ ἴσων τὸν ἕτερον. ὠθανακτῆσας Οἰδί-
 ποις καὶ Πολυφόντῃ καὶ Λαίῳ ἀπέκτεινε. καὶ πα-
 ρεγμῆτο εἰς Θήβας. Λαίῳ μὲν οὐκ ἔδραμεν ὁ βασιλεὺς
 Πλατύνων. Δαμασίπρωτος. τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων
 15 Μενοικίῳ παραλαμβάνει. τούτῳ δὲ βασιλεύοντι,
 οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέχευε Θήβας. ἔπεμψε γὰρ Ἡρα
 Σφίγγα, ἣ μητρὸς μὲν, Ἐχιδνῆς ἑλθόντι. πατέρως
 δὲ, Τυφῶνος. εἶχε δὲ προσώπων μὲν γυναικὸς, σῆ-
 20 νδος δὲ καὶ βῆσιν καὶ οὐρανὸν λέοντες, καὶ πτέρυγας ὀρ-
 νιδος. μαδεῖν δὲ αἰνίγματα παρὰ Μουσῶν, ὅπῃ τὸ
 Φέκον ὄρεθ' ἐκδέξεται. καὶ τοῦτο πρῶτον Θη-
 βαίοις. ἑλθόντι δὲ αἰνίγμα, τί ἐστὶ τὸ μίαν ἔχον φω-
 ρὴν, τετράπουν, καὶ δίπουν, καὶ τρίπουν γίνεται
 25 χηρῶν δὲ Θηβαίοις ὑπάρχοντις τῇ νικῶντι ἀπαλα-
 γήσεσθαι τῆς Σφίγγος, ἢ νῆα μὲν τὸ αἰνίγμα λύσει-
 σι. καὶ σωθόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐζήτην τί τὸ
 κερήμενόν ἐστιν. ἐπ' αὐτὸ δὲ μὴ εὐερισκόν, ἀρπάσας ἕνα,
 κατεβέβρωκε. πολλάκις δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ
 30 τελευτῶν Αἴμωνος τῷ Κρίοντι, κηρύσσει Κρέων,
 πρὶ τὸ αἰνίγμα λύσονται, καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν
 πατρὶος δώσειν γυναικί. Οἰδίποισι δὲ ἀκούσας, ἔλυσεν,

aures pervenit, ipse ita solvit: quod à Sphinge proponitur enigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem effectus, homo bipes esse incipit: senescens vero, ac demum tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese precipitem dedit. O Edipus inde regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, femineique sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse ex EVrycnea Hyperphantis filia. Deinde, ubi qua antea latuerant, in lucem tandem prodire, Iocasta quid. in laqueo sibi collum fregit: O Edipus autem, oculis orbatus, Thebis pellitur, ac filios execratur quod ab urbe parentem ejci spectantes, cum ab iniuria non defenderent. Profugit igitur cum Antigone in Colonum Attica terra, populi que locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo supplex confedit. Inde fuit à Theseo susceptus: neque ita multo post è vita migravit. Eteocles autem & Polynices de regno inter se gerendo paciscuntur: placuit ut annum imperium pervices administrarent. Sunt qui Polynicem prius regnare coepisse aiunt, deinde post annum Eteocli regnum reddidisse: Nonnulli verò Eteoclem prius imperare coepisse, nec regnum fratri tradere voluisse aiant. Polynices itaque Thebis fugatus, secum monile ac peplum exportans, Argos adiit. quo tempore Adrastus Talai filius Argis regnabat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum Tydeo O Enei filio, qui tum quoque Calydone Argos confugerat, manum ad pugnandum conferit, & excitato inter eos clamore, Adrastus repente apparuit, eorumque pugnam diremit. Tum vaticinium quo fuerat olim monitus, ut & Apro & Leoni filias in coniugium daret, me-

εἰπὼν, τὸ αἰνιγματὶ τὸ ὑπὸ τῆς Σφίγγος λεγόμενον,
 ἀνδρῶπον εἶ). χινᾶται γὰρ τετραπόω βρέφῳ τοῖς
 τέτταρσιν ὀρούμενον κώλοισ· τελευτῶμενον δὲ τὸν ἀν-
 5 δρῶπον, διπῶν· γνεφντα δὲ, τρίτῳ προσλαμ-
 βαίνειν βάσιν τὸ βάκτρον· ἡ μὲν ἔν Σφίγῃ ἀπὸ τῆς
 ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἔρριπεν· Οιδίπους δὲ καὶ τὴν
 βασιλείαν παρέλαβε, καὶ τὴν μητέρα ἑγνήμην ἀ-
 γράων· καὶ παῖδας ἐπέκρωσεν· ἔξ αὐτῆς Πολυμήκη
 καὶ Ετεοκλέα. θυγατέρας δὲ Ισμήνην καὶ Αντιγό-
 10 νην· εἰσὶ δὲ οἱ χινῶμεναι τὰ τέκνα [παῦτα]
 φασὶν ἔξ Εὐρυχρείας τῆς Υἱοφάντος. φανέντων δὲ
 ὕστερον τοῦ λανθανόντων, Ιοκάστη μὲν ἔξ ἀσχρήνης
 ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· Οιδίπους δὲ τὰς ὄφεις τυφλώσας
 ἐκ Θηβῶν ἠλαύνειτο, ἀρὰς τοῖς παισὶ δέμενθ, οἱ
 15 τῆς πόλεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον διωροῦντες, ἐκ
 ἐπὶ μύμων. ὤφρα μὲν οὖν αὐτὸν ἀντιγόνη, τῆς
 Αἰθίης εἰς Κολωνὸν, ἔνθα τὸ τοῦ Εὐμερίδων δοῖ
 τέμενθ, καθίζει ἰκέτης· προσδεχθεὶς ὑπὸ Θησέως·
 καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν. Ετεοκλῆς δὲ καὶ
 20 Πολυμήκης περὶ τῆς βασιλείας σιωπῶντες περὶ
 δηήλοισ, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν
 ἀρχεῖν· πνὲς μὲν ἔν λέγουσι πρῶτον ἀρχαντος Πο-
 λυμήκοις παραδύναι μετ' ἐνιαυτὸν τὴν βασιλείαν
 Ετεοκλεῖ. πνὲς δὲ πρῶτον Ετεοκλέοις ἀρχαντος,
 25 μὴ βούλεσθαι παραδύναι τὴν βασιλείαν. φυλακένθ
 ἔν Πολυμήκης ἐκ Θηβῶν, ἦσαν εἰς Ἄργος, πῶν τῷ
 ἔρμον, καὶ τὸν πέπλον ἔχων· ἐβασίλευε δὲ Ἄργιος
 Ἀδραστος ὁ Ταλαῦ· καὶ τοῖς πύτου βασιλείοις ὑκ-
 τωρ προσεπλάθει· καὶ συνάπει μάλιστα Τυδεῖ πῶ Οί-
 30 νέως φάροντι Καλυδῶνα. χρομένης δὲ ἑξαίτης
 βοῆς, ἐπράνεις Ἀδραστος, διέλυσεν αὐτοῖς· καὶ μάν-

mor utrumque illis sponso designavit. Illi etenim in clypeis alter apri, leonis alter faciem depictam gestabant. Deipylum itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit. Adrastus item utrumque in patriam suam reduciturum se se pollicetur. Igitur comparato exercitu, contra Thebas prius eundum esse statuit: Quare praestantissimum quemque ad se coire imperavit. Amphiarauus autem Oiclis filius vaticinandi peritissimus, quod omneis in eo bello praeter unum Adrastum perituros esse perspiciebat, hanc Thebanam expeditionem detrectabat: quinetiam reliquos dehortabatur. Dū verò Polynices ad Iphin Alektoris filium contendit, ab eoque precibus expostit, ut, quae posset ratione Amphiarauū ad militiam capeffendam cogere, demonstraret. Huic ille, si monile, inquit, Eriphyle consequatur. Amphiarauus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphyle uxori prohibuit. Verum Polynices eā monili suo donatam rogat ut virum suum ad rem bellicā gerendam inducat: id enim in ipsius erat manū. nā cum Adrastum conuenisset Amphiarauus, ut, quae cum eo iamdudum de regno erat, diffensionem solueret: itaque soluto colloquio, quicquid inter eos litis ac discordia foret, ad Eriphyles iudicium se relaturum iurciurando confirmavit. Quo igitur tēpore contra Thebas belli ratio imibatur, Adrastus ad id capeffendum cohortabatur, contra vero Amphiarauus dissuadebat: quocirca Eriphyle torque aureo donata ad belligerandum permonuit Adrastum Tum Amphiarauus eam subire militiam coactus, filijs imperat, ut simulac per atatem liceret, matrem occiderent, & bello Thebas maxime infestarent. Porro Adrastus collectum cum ducibus septem in Thebas exercitum dūctare maturat. Huiusce belli duces hi fuerunt, Adrastus Talai, Amphiarauus Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon

- πῶς πρὸς ἑσπερινὰς ἀγῶνας αὐτῶν, καὶ ὅτε καὶ
 λέοντι συζεύξαι τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρω εἴλετο
 νυμφίοις. εἶχον γὰρ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι, ὁ μὲν, καὶ οὐ
 περτομῶν· ὁ δὲ, λέοντι. γαμῶ δὲ Διήπυλῳ μὲν
 5 Τυδείῃ· Ἀργείῳ δὲ Πολυνείκῃ. καὶ αὐτοῖς Ἀδρα-
 στος ἀμφοτέρω εἰς τὰς πατρίδας ἐπέτατο κατὰξιν.
 καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας ἔσπευδε σπατεύεσθαι. καὶ τὸς
 ἀριστάς συνήδρουζεν. Ἀμφιάρεθ δὲ ὁ Οἰκλέης μάν-
 10 πης ὢν, καὶ περὶ δῶς, ὅππῃ πάντας τὸς σπατευ-
 σαμένους χωρὶς Ἀδράστου τελευτῆσαι, αὐτὸς τε ὦκει
 σπατεύεσθαι· καὶ τὸς λοιποὺς ἀπέτατο. Πολυνείκης
 δὲ ἀρικόμενθ πρὸς Ἴφιν τὸν Ἀλέκτορα, ἥξει μα-
 15 δειν πῶς αὖ Ἀμφιάρεθ ἀναγκαδίην σπατεύεσθαι·
 ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Εἰφύλη. Ἀμφιά-
 ρεθ μὲν οὖν ἀπείπεν Εἰφύλῃ παρὰ Πολυνείκους
 δῶρα λαμβάνειν. Πολυνείκης δὲ δούς αὐτῇ τὸν ὄρ-
 20 μον, ἥξει τὸν Ἀμφιάρεον πείσαι σπατεύειν. ὡς γὰρ
 ἐπὶ ταύτης· ἡγομένους γὰρ αὐτῆς πρὸς Ἀδράστον, δια-
 λυσάμενθ, ὅμοσι πᾶσι ἂν Ἀδράστου διαφέρηται,
 25 διακρίνειν Εἰφύλῃ συζωῆσαι. ὅτε οὖν ἐπὶ Θήβας
 ἔδει σπατεύειν, Ἀδράστου μὲν ὄρακαλουῖτθ, Ἀμ-
 φιαρέθ δὲ ἀποτρέπονθ, Εἰφύλῃ τὸν ὄρμον λαβῶ-
 σα, ἐπίσει τὸν Ἀδράστον σπατεύειν. Ἀμφιάρεθ δὲ
 ἀνὰ ἴκλῳ ἔχων σπατεύεσθαι, τοῖς παισὶν ἐστολὰς ἔ-
 30 δωκε τελευτᾶσαι, τίμῳ τε μητέρα κτείνειν, καὶ ἐπὶ
 Θήβας σπατεύειν. Ἀδράστου δὲ συναδρούσας σὺν ἡγε-
 μόσιν ἐπὶ, πολεμῶν ἔσπευδε Θήβας. οἱ δὲ ἡγόμενοι
 ἦσαν οἷδε, Ἀδράστου Ταλαοῦ, Ἀμφιάρεθ Οἰκλέης,
 Καπνεὺς Ἰπποπόου, Ἰπποκλέων Λευστάχου· οἱ δὲ
 35 ἀγχιεῖσι Ταλαοῦ. ἔτοι μὲν ἔξ Ἀργεῶν. Πολυνείκης
 Οἰδίποδος, ἐκ Θεβῶν· Τυδείδης Οἰνέως, Αἰτωλός.

Aristomachi, siue, at alijs placet, Talai. Hi Argini fuerunt. Polynices Oedipodis Thebanus, Tydem Oenes filius Etolus, Parthenopæus Melanionis Arcas. Sunt qui Tydem & Polynicem inter hosce minime connumerent, sed Eteoclum, Iphium, & Mecisteum reconsent. Profecti verò in Nemeam, cui Lycurgus rex præerat, aquam deposcunt, & hic ad fontem via dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante paruulo Ophelte nomine, Eurydices ac Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat nam cum Lemnia mulieres ab ea Thoantem patrem seruatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt: at Hypsipylem vendiderunt. Quocirca vite tuenda gratia apud Lycurgum seruiebat. Ea interea dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur. draconem vero Adraasti apparitores interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiaræus, id, inquit prodigium futura prænuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in eius etiam honorem Nemea certamen instituerunt. In quo Adrastus equo vicit, cursu verò Eteoclus, castibus Tydens, cursu & disco Amphiaræus, iaculo Laodocus, luctu Polynices, arcu Parthenopæus. Igitur ubi ad Citharonem peruenere, Tydem Eteocli oratorem, ut ex constituto regnum Polynici restituat prædicturum destinant. At Eteocles cum Adraasti & commilitonum mandata nihili facere videretur, Tydens de Thebanis periculum facturus, singillatim omnibus præuocatis victor euasit. Illi verò armatos viros quinquaginta in redeuntem Tydem in insidijs collocarunt, eosque omnes præter unum Meonem trucidauit. Deinde ad Thebas castris cingendas Argiui se dederunt, atque ad urbis muros armati proxime consisterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adrastus quidem ad Homoloidem portam tetendit: Capaneus verò ad Ogygiam:

- Παρθενοπαῖθ· Μηλανίωνθ, Ἀρκάς· πνὲς ὃ Τυ-
 δέα μὲν καὶ Πολυνείκῳ ἐκαταειβμοῖσι· συγκατα-
 λείρουσι ὃ τοῖς ἐπὶ Ἀ. Εὔτοκλον, Ἴφιον, καὶ Μηκισέα·
 παρεγόμενοι ὃ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασίλδε Λυκούρ-
 γος, ἐζήτην ὕδωρ. καὶ αὐτοῖς ἠγήσατο τῆς ἐπὶ κρή-
 νῳ ὁδοῦ, Τψιπύλῃ [ἢ Λημνία,] ἧτις νήπον
 παῖδα ὄντα Ὀφέλτῳ ἀπολῖποῦσα, ὃν ἐστρεφεν, Εὐ-
 ρυδίκης ὄντα καὶ Λυκούργου. (αἰδόμεναι γὰρ αἱ Λή-
 μνιαι ὕστερον Θόαντα σεσωσμένον, ἐκείνον μὲν ἐκ-
 10 τειναν· τῷ δὲ Τψιπύλῳ ἀπεμπώλησαν. διὸ τρα-
 φεῖσα ἐλάτρεδε παρὰ Λυκούργῳ.) δεικνύσης ὃ τῷ
 κρήνῳ, ὃ παῖς ἀπολειθεῖς, ὑπὸ δράκοντιθ δια-
 φθείρεται. τὸν μὲν οὖν δράκοντα ἐπικαθέντες οἱ μὲν
 Ἀδράστου, κτείνεσι· τὸν δὲ παῖδα δύνεισι. Ἀμφια-
 15 ραθ ὃ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον τῷτο τὰ μέλ-
 λοντα περιμαντεύεσθαι. τὸν δὲ παῖδα, Ἀρχέμοθον
 ἐκάλεσαν· οἱ δὲ ἔδεσαν ἐπ' αὐτῷ τὸν τῆς Νεμέων
 ἀγῶνα. καὶ ἴσσω μὲν ἐίκησεν Ἀδράστου· σάδιφ δὲ, Ε-
 τέοκλθ· πυγμῇ, Τυδεΐ· ἀρμαπ καὶ δίσκῳ, Ἀμ-
 20 φιάραθ· ἀκοντίῳ, Λαόδοκος· πάλῃ, Πολυνείκης·
 τόξῳ Παρθενοπαῖθ. ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιδαιρεῖ-
 να, πέμπουσιν Τυδεΐα περιεργῶτα Εὔτοκλεῖ τῷ βα-
 σιλεῖν ὄψαχρεῖν Πολυνείκει κατὰ σινέειτο. μὴ
 προσέχοντος δὲ Εὔτοκλέους, διάπειραν τῆς Θηβαίων
 25 Τυδεΐ· ποιεῖμεθ, καθ' ἕνα περικαλόμεθ, παύ-
 των φειγόμεθ. οἱ δὲ πενήκοντα ἄνδρας ἐπίσταντες
 ἀπόντι, ἐνῆδρυσαν αὐτόν· πάντας δὲ αὐτοῖς χωρὶς
 Μαίονθ ἀπέκτεινε. καὶ πάντα ἐπὶ τὸ σπυτόπιδον ἦλ-
 30 θον· Ἀργεῖοι δὲ καδοπιδέντες, προσήεσαν τοῖς τεί-
 χεσι. καὶ πυλῶν ἐπὶ ἑσῶν, Ἀδράστου μὲν ἐπὶ τῇ
 Ομφαλίδας πύλῃ· ἑστῇ· Καπανδῶς δὲ παρὰ τῇ Ωρυ-

Amphiaraus ad Proetidem : Hippomedon ad Ontaide Polynices, ad Hypsistam : Parthenopæus, ad Electram : demum iuxta portā Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisque ductoribus pares paribus suas cuique copias regendas committit. Ad hac quī posset hostes superare, vaticinantium consilio conquisiuit. Erat per ea tēpora Thebis Tiresias vates, Eueris & Chariclonis Nymphe filius, ab Vdai vnius Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; Deque huius cecitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum ira, qui mortalibus, quæ latere voluissent, detegeret, excacatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbaturum refert. Siquidem cum Chariclo Minervæ carissima esset, illum nudam per omnia Deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis illius oculis cacum fecisse: at Chariclò Palladem, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium animi garrutum intelligentem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestās eque atque oculatus tuto incedebat. Hesiodus autē enarrauit, conspicuum aliquando Tiresiam non procul à Cylleue coeunteis angues baculo cecidisse, eumque de viro in mulierem mutatum fuisse, & rursus ita coeuntes eosdem serpentes observasse, & in priorem viri formam rediisse. Quocirca, Iuno ac Iupiter ambigētes mulieresne an viri maiorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi litis arbitrum delegerunt. Tum ille de nouem ac decem, quæ inter coeundam voluptatis partes capiuntur, nouem mares, ac mulierem decē sentire indicauit. Proinde illū Iuno luminis vsu priuauit. Cum Iupiter pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam cōcessit. Sunt qui Tiresiā Ioui Iunonique ita respondisse ferunt.

- 5 γίας· Ἀμφιάραθ' ὃ παρὰ τὰς Περγίδας· Ἰσπομέ-
 δων ὃ παρὰ τὰς Οἰνείδας· Πελευκίης ὃ παρὰ τὰς
 Ὑψίτας· Παρθενοπαῦθ', παρὰ τὰς Ηλέκτρας. Τυ-
 10 δεις δὲ παρὰ τὰς Κελυίδας. καὶ πάντες δὲ καὶ ἑτε-
 ραὶς Θηβαίοις, καὶ κατὰ πόλιν ἡγεμόνας, ἴσοις [ἴσοις]
 ἔταξε· καὶ πῶς αὖ ἀκηχόοιτο τῶν πολεμίων ἑμαν-
 τεύετο. ὡς δὲ παρὰ Θηβαίοις μάστις Τειρεσίας
 Εὐήρης καὶ Χαικλῆς νύμφης, ὑπὸ γένος Οὐδαίης τῆς
 Σπαρτιάδος, ἡρόμεθ' τυφλὸς τὰς ὁράσεις. ὅτε τῆς
 15 περὶ σέως καὶ τῆς μαχητικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι.
 αἱ οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτε
 τοῖς ἀνθρώποις, αἱ κρύπτειν ἤδειλον, ἐμύνη. Φερε-
 κίδης δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι. ἔσαν γὰρ
 τῶν Χαικλῶ περιφοιῇ τῇ Ἀθηνᾷ, γυμνῶ ἐπὶ
 20 πάντα ἰδεῖν. τῶν δὲ, τὰς χερσὶ τὴν ὀφθαλμὸν αὐτῆς
 χαλαρομένην, πρὸν ποιῆσαι. Χαικλῆς δὲ δεο-
 μένης ἀποκαταστῆσαι πάλιν τὰς ὁράσεις, μὴ δυνα-
 μένῃ τῆτο ποιῆσαι, τὰς ἀκασὶ διακρυδάσας, ἀπασαν
 ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι σιωπᾶναι· καὶ σκηπτερον αὐτῇ
 25 δωρήσασθαι κυσέον, ὃ φέρον, ὁμοίως τοῖς βλέποισιν
 ἐβιάδιζεν. Ἡσίοδος δὲ φησιν, ὅτε Δεασάμεθ' ὅτε
 Κυλλήνῃ ὄφεις συνοισιάζοντας, καὶ τούτους πρῶτας,
 ἐγλύετο ὅξ' ἀνδρὸς γυνή· πάλιν δὲ τὴν αὐτὴν
 30 ὄφεις ὄφρα τήσας συνοισιάζοντας, ἐγλύετο ἀνὴρ. διό-
 τ' Ἡρα καὶ Ζεὺς ἀμφοισβητουῦντες πότρεν τὰς γυ-
 ναῖκας ἢ τὴν ἀνδρῶν ἡδεῖναι μᾶλλον ἐν ταῖς συνο-
 σίας συμβαίνει, τῶν ἀνέκρινον. ὃ δὲ ἔφη δεκαεν-
 νέα μοιρῶν παρὰ τὰς συνοσίας ἑσῶν, τὰς μὲν ἐνθάδε
 ἀνδρῶν ἡδεῖναι· τὰς δὲ δέκα, γυναικῶν. ἔθεν Ἡρα
 35 μὲν αὐτὸν ἐπύρωσεν. Ζεὺς δὲ τῶν μαχητικῶν αὐτῷ ἔ-
 δωκε. τὸ ὑπὸ Τειρεσίᾳ λεχθὲν οὐδὲ Δία καὶ Ἡραν

Parte vna è denis mas partibus oblectatur;
 At mulier solidum coitus capit ipsa decunsem.
*Longaenam insuper Tiresia vitā fuisse proditur. Hic itaq;
 Thebanis futura prædicens, eum victorem fore irquit, si
 Menæceus Creontis filius sese Marti victimam denome-
 ret. Quod ubi Menæceus audiuit, seipsum ante portas
 mactauit. Deinde pugna commissa Cadmeos ad muros
 usque persecuti sunt. & arreptis scalis Capaneus in sum-
 mos muros conscendit, eumque Iupiter fulmine ictum in-
 teremit. Quo facto Argiui aufugiunt: in quo cum multi
 cecidissent, ex utriusque exercitus sententia Eteocles &
 Polynises singulari certamine pugnant, ac mutuis se vul-
 neribus necant. Nova rursus pugna conferta Astaci filij
 rem fortissime gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem
 prostrauit* Leades Eteoclum. Amphidictus Parthenopæū,
 quē Euripides à Periclymeno Neptuni filio casum fuisse
 narrat. Melanippus ad hac nouissimus Astaci filius, Ty-
 deum in ventre percussit: qui cum semianimis iaceret,
 Pallas ab Ione impetratum remedium attulit, quo illum
 faceret immortalem. Quod cum accepisset. Amphiaras,
 Tydeum osus, quoniam ipsum præter sententiam suam
 Argiuos ad bellum Thebanum compulisset, defectum
 Melanippi caput ad eum tulit. Tydens, quod ab eo vul-
 neratus esset, illud ultus est: nam diuiso eius capite cere-
 brū absorbuit. id ubi Pallas animaduertit, indignata be-
 neficium eiuscemodi abstinuit, & inuidit. Inter hæc Am-
 phiarao ad Ismenum amnem fugienti, prius quàm in hu-
 meris à Peryclymeno vulnus acciperet, demisso ab Ione
 fulmine terra dehiscit. Mox ille cum curru simul, & Ba-
 tone auriga, sive, ut quidam ferunt, Elattono, eo terra
 biatu absorptus est, & postea nunquam visus. Illum enim
 Iupiter immortalitate donauit. Verum Adrastus ab*

- Οἶλῳ μὲν μῶρῳ δέκα μοιρῶν τέρπεται αἰὲρ
 Τας δὲ δέκ' ἐμπύμπησι γυνὴ τέρπουσα ἰόημα.
 Εἰδυτο δὲ καὶ πολυχρόνῳ. ἔτος ἔν Θηβαίοις μα-
 τευόμενῳ, εἶπε νικήσειν, εἰὰ Μενοικεὺς ὁ Κρο-
 5 ἴῳ Ἀρεὶ σφάλλον αὐτὸν ἐπιδῶ. τὸτο ἀκούσας Μενοι-
 κεὺς ὁ Κρόνῳ, ἐαυτὸν πρὸς ἧς πυλῶν ἔσφαξε.
 μάχης δὲ θυομένης, οἱ Καδμεῖοι μέγχι ἧς τευχῶν
 σινεδιάχρησαν. καὶ Καπανδὸς ἀπῆλθε κλίμακα, ἐπὶ
 τὰ τεῖχη δὲ αὐτῆς αἶψαι· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνῷ.
 10 τούτου δὲ θυομένης, πρόπαιον ἧς Ἀργείων γίνετα.
 ὡς δὲ ἀπώλυντο πολλοὶ, δοῖαν ἑκατέρωις τοῖς
 στρατεύμασι, Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης πρὸ τῆς βασι-
 λείας μονομαχοῖσι, καὶ κτείνουσιν ἀμύληας. καρτερεῖ
 δὲ πάλιν θυομένης μάχης, οἱ Ἀστυνοὶ παῖδες ἡεί-
 15 σενσαν· Ἰσμάριος μὲν γὰρ Ἰσπομέδοντα ἀπέκτεινε·
 Λεάριος δὲ, Ἐτεοκλον. Ἀμφιδίκος δὲ, Παρθενόπαϊον.
 ὡς δὲ Εὐειπίδης φησί, Παρθενόπαϊον ὁ Ποσειδῶν
 παῖς Πεικλύμῳ ἀπέκτεινε. Μελαῖστος δὲ ὁ
 λοιπὸς ἧς παῖδων, εἰς τὴν γαστέρα Τυδεία περὶ ὤσκει.
 20 ἡμιδμήτε δὲ αὐτῇ κειμένῃ, παρὰ Διὸς αἰτυσάμενη
 Ἀθυσᾶ φάρμακον λυγρὸν, δι' ἧς ποιεῖν ἐμελλεν
 ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμφιάρεῳ δὲ αἰδομένῳ τούτο,
 μυσὲν Τυδεία, ὅππῃ ὦσα τὴν ἐκείνου γνώμην εἰς
 25 Θήβας ἐπίσει τῆς Ἀργέας στρατεύεσθαι, καὶ Μελαῖσ-
 του κεφαλῇ ὑποτεμών, ἔδωκεν αὐτῷ. περυσόμην
 δὲ Τυδεὺς, ἐκτείνειν αὐτόν. ὁ δὲ διελὼν καὶ ἐξέφα-
 λον, ἐξερρόφησεν αὐτόν. ὡς δὲ εἶδεν Ἀθυσᾶ, μυ-
 σαχθεῖσα, καὶ ὑπεργασίαν ἐπέχε τε καὶ ἐφθόνησεν. Ἀμφια-
 30 ρεῶ δὲ φεύγοντι παρὰ πεταμὸν Ἰσμιλῶν πρὶν ὑπὸ Πε-
 εικλυμένῃ τὰ νῶτα περὶ ἧ, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν, τὴν
 γυνὴν δέσσησεν. ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ λυγρῷ Βα-
 ρύει δὲ ἔργοι ἑλαπιδῶν, ἐκρύφθη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον

Arione equo vectus in tutum evasit. Hunc Ceres in Erinnyis formam versa, ex Neptuni concubitu genuit. Creon Thebanorum regnum adeptus, Argivorum cadavera insepulta proiecit. Quinetiam, ubi edicto precepit, ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. Antigone verò sola Oedipoda filiarum superstes, Polynicis corpus qua occulte humandum curavit, à Creonte comprehensa, viva conijcitur in sepulcrum. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiae aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadaverum tumulandi potestatem precabatur. Tum Athenienses comparatis militum copijs duce Theseo Thebas capiunt, cadavera suis sepelienda concesserunt. & in Capanei rogi conflagrantem coniux Euadne Iphidis filia seipsam coniecit, & suo cum marito concremari non subterfugit. Decimo autem post anno caesorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni, ac si dicas Latine, posterij, paternas caedes ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum scitanti bus ipsis Deus victoriam vaticinatur, si Alcmaone duce bellum capebant: sed Alcmaon huiusce expeditionis praefecturam detrectabat, prius quàm de matre supplicium caperet: nihilo tamen secius ad id bellum concedit. Nam cum Eriphyle à Thersandro Polynicis filio monile & peplum acceperet, eorum quoque filios ad eam provinciam belli capeffendam induxerat. Delecto igitur sibi omnium calculis Alcmaone Imperatore, ij Thebas oppugnatum ierunt: qui vero hanc militiam secuti sunt, hi fuerunt, Alcmaon, Amphiloehus, Amphiarai filij, Egialeus Adraasti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopaei, Capanei Sthenelus, Polynicis Thersander, Eurypylus Melesitei. Sed hi ante omnia finitimos circa vicos depopu-

- αὐτὸν ἐποίησεν . Ἀδρασὸν δὲ μόνον ἴσπατος διέσωσεν
 Λεῖων . τῦτόν ἐκ Ποσειδῶνθ' ἐγλύπησε Δημήτρης εἰκα-
 δεῖσα Εὐειννυῖ καὶ τὴν συνεσίαν . Κρέων δὲ τὴν Θη-
 καίων βασιλείαν ὀδραλαβὼν , τὺς τῆς Ἀργείων νεκρῶ
 5 ἔρριψεν ἀτάφους . καὶ κηρύξας μηδένα δάπναι , φύ-
 λακας κατέστησεν . Ἀντιγόνη δὲ μία τῆς Οἰδίποδος
 θυγατέρων κρύφα τὸ Πολυμήκοις σῶμα κλέψασα ἔ-
 δαψε . καὶ φωραδεῖσα ὑπὸ Κρέοντι , αὐτὴν τῷ τά-
 φῳ ζῶσαι ἐνεκρύφατο . Ἀδρασος δὲ εἰς Ἀδύϊας ἀφι-
 10 κόμηνθ' , ὅπῃ τὸν Ελέε βρομὸν κατέφυγε . καὶ ἱκα-
 τηεῖαν θεῖς , ἠξίε δάπναι τὺς νεκρῶς . οἱ δὲ Ἀθη-
 ναῖοι μὲν Θεσπείως στρατεύσαντες , αἰετοὺς ὠήβας . καὶ
 τὺς νεκρῶς τοῖς οἰκείοις διδῶσι δάψαι . τῆς δὲ Κα-
 παϊέως κακομένης πυρᾶς , Εὐκλινῃ ἢ Καπαϊέως μὲν
 15 γυνὴ , θυγάτηρ δὲ Ἰφιδος , ἑαυτὴν βαλῶσα συγκα-
 τεκαίετο . μὲν δὲ ἔτι δέκα οἱ τῆς ἀπολομένων παῖ-
 δες , κληθέντες Ἐπίγονοι , στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προη-
 ρωῶτο , τὸν τῆς πατέρος θάνατον τιμωρήσασθαι βε-
 20 λόμενοι . καὶ μαρτυρομένοις αὐτοῖς , ὁ θεὸς ἐδέσποσε
 νίκῃ , Ἀλκμαίωνθ' ἠγρομένῃ . ὁ μὲν οὖν Ἀλκμαί-
 ων ἠγεῖσθαι τῆς στρατείας ἔβελόμενθ' , πρὶν πῶσδε
 τὴν μητέρα , ὁμῶς στρατεύεται . λαβῶσα γὰρ Εὐφύλη
 παρὰ Θερανόρῃ τῇ Πολυμήκοις τὸν ὄρμον , καὶ τὸν
 πέπλον , συνέπεισε καὶ τὺς παῖδας στρατεύεσθαι . οἱ δὲ
 25 ἠγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμβροι , Θήβας ἐπολέμεν . ἦν
 δὲ οἱ στρατευόμενοι οἶδε , Ἀλκμαίων Ἀμφιαρά , καὶ
 Ἀμφίλοχος Ἀιμαλεὺς Ἀδράστου Ὀιομήδους τυφλῶς .
 Πρύμαχος Παρθενόστειν Ὀδύνης ἑλός . Θέρ-
 σανδρος Πολυμήκοις ἑλός . Εὐρύπυλος Μηνιστῶς ἑλός .
 30 πρῶτον μὲν πορνοῦσι τὰς παρὶς κώμας . ἔπειτα τῆς

lantur, qua in re Thebani suis opem laturi eruptione facta, Laodamante Eteoclis filio duce, fortissime pugnant: Siquidem Laodamas Egialeum necat, Laodamanta vero Alcmaon, quo caso Thebani ad moenia confugiunt, qui Tiresia vatis consilio moniti ad hostes faciales de pace petenda mittuntur. Ipsi vero interea fugam capefunt: siquidem coniugibus, liberisque suis omnibus supra vehicula collocatis, relicta urbe abierunt, atque ubi per noctem ad Tilphusium fontem peruenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam audivissime bibisset, improvisa ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu multumque peritigati, Hestiaeam urbem ab se conditam incolucrunt. Argivi interea cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, ac prada collecta, & muros euertunt, ac urbem totam deuastant, ac prada partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tirisia filia, cui Manto nomen erat: vouerant enim ipsi, captis direptisque Thebis, spoliis praestantissimum ac nobilissimum illi dono missuros. post, ubi ab Argiis Theba capta sunt, Alcmaon, quod in eum quoque dona Eriphylen matrem cepisse rescuisset, maiori succensus est iracundia, & accepto ab Apolline responso, eam necauit. Nec desunt, qui Amphilocho etiam germani fratris adiumento matri suae cadem intulisse Alcmaonem memoria mandarunt; tamen plures sint auctores, qui nullius auxilio id facinus ab eo commissum fuisse testentur. Alcmaonem vero ob infelicissimam matris suae finem furis exagitatam ac furibundum legitur in Arcadiam imprimis ad* Oicleum se recepisse. Illinc autem Psophidem, ad Phegeum comisse, à quo lustratum, cadis ergo Arsinoen eiuscae filiam uxorem duxisse, cui etiam monile ac peplum dono dedisse. Postea vero quam

- Θηβαίων ἐπελδόντων, Λαοδάμαν¹ ὃν ἔπεσκέε
 ἠρουμένε, θηαίως μάχονται. καὶ Λαοδάμας μὲν Αἰ-
 μαλία κλείνει· Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. καὶ μὲν
 τὸν τότε θάνατον, Θηβαῖοι συμφέροντι εἰς τὰ
 5 τείχη. Τηρεσίη ὃ ἐπὶ τῷ αὐτοῖς πορὶ μὲν Ἀρ-
 ρεῖας κήρυκα περὶ διαλύσεως ἀποσέλιν, αὐτὸς δὲ
 φέρει· πορὶ μὲν τὸς πολέμους κήρυκα πέμποισιν,
 αὐτοὶ ὃ ἀναβιβάζοντες ἐπὶ τὰς ἀπλώας τέχας καὶ
 10 γυναικας, ἐκ τῆς πόλεως ἐφοδον. νύκτωρ δὲ ἐπὶ τῷ
 λεγόμενῳ Τελφικίᾳ κελύῳ παραγγομέτων αὐτῶν,
 Τηρεσία² ἀπὸ ταυτῆς πῶν, αὐτὸς τὸν βίον κατέστρεψε.
 Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολὺ διελθόντες, πόλιν Ἑσπείαν
 κτίσαντες κατήκονσαν. Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν ὄρεα-
 σμόν ὃν Θηβαίων μαδόντες, εἰσάσιν εἰς τὴν πόλιν
 15 καὶ συναθροέζουσι τὴν λείαν, καὶ καθαρῶς τὰ τεί-
 χη. τῆς δὲ λείας μέρος εἰς Δελφὸς πέμποισιν Ἀπόλ-
 λωνι· καὶ τὴν Τηρεσίη θυγατέρα Μαντώ. ἤσαντο γὰρ
 αὐτῷ Θήβας ἐλόντες, τὸ κάλλισον ὃν λαφύρον ἀνα-
 θήσιν· μὲν δὲ τῶν Θηβαίων ἄλυσιν, αἰδομένη³
 20 Ἀλκμαίων, καὶ ἐπὶ αὐτὸν δῶρα εἰληφύϊαν Εἰφύλιω
 τὴν μητέρα, μᾶλλον ἠγαθήκτισε. καὶ χηρῶν⁴ Ἀ-
 πόλλων⁵ αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. ἔνιοι μὲν
 μᾶλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτεῖναι
 τὴν Εἰφύλιω· ἔνιοι δὲ ὅτι μόνον⁶. Ἀλκμαίωνα
 25 δὲ μετῆλθεν Εἰριννίς τῆς μητρὸς φόνος. καὶ μεμνηνὸς,
 πορὶ μὲν εἰς Ἀρχαδίαν πορὶ Οἰκλέα παρέρχεται·
 ἐκείθεν δὲ εἰς Ψωφίδα πορὶ Θηγέα. καθαρῶς δὲ
 ἐπὶ αὐτῇ, Ἀρσινόῳ γαμῖ τὴν τέτου θυγατέρα.
 καὶ τὸν τε ὄρμον καὶ πὺν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ. γυο-
 30 μένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀρόρεν, χηρ-

ea de causa summa frugum inopia ac fame laboraretur, consultus Apollo, id ex oraculo respondit: Ad Acheloum commigrandum, ab eoque urbem capiendam. Igitur Calydonem primum ad Oeneum proficiscitur, eiusque hospitio usus est. Inde ad Thesprotos profectus ab eorum finibus repellitur. Demum, ad Acheloi fontes concessit, ab eoque expiatur: nec non illius filiam Callirrhoen, & quem locum Achelous exaggerarat, urbem ibi ab se constructam habitavit. Mox autem Callirrhoe monilis peplique habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quãobrem Alcmaon in Psophidem profectus, Phegeos dixi vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum iri cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit, & pepłũ. Hæc ille Alcmaonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo renunciatum esset, quod hæc ad Callirrhoen ferret, is insidijs à Phegei liberis Temeno & Axione patris imperio circumventus è medio tollitur. Arsinoen vero id factum increpantem Phegei filij coniectam in arcam, Tegeam transfuehunt, atque Agapenori tradunt, e mentiti Alcmaonem ab ea fuisse interfectum. Cæterum Callirhoe audito Alcmaonis interitu, dum secum rem habet Iupiter, ab ipso flagitat ut ij, quos ex Alcmaone liberos sustulisset, necem paternam ulciscerentur, repente adulta iam ætate forent. Quia re impetrata, adulti planè filij repente ad patris ultionem exilierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous & Agenor, ut monile ac pepłum Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenorem, & Alcmaonis filij Amphoterusque & Acarnan una diuertunt, ubi cæsis patris sui interfectoꝝ, profecti Psophidem, factoque in regiam impetu, Phegen & uxorem eius occidunt, sed fugien-

παντος αὐτῆς τῆς θεᾶς, πρὸς Ἀχελῶν ἀπέναι, καὶ
 παρ' ἐκείνον πόλιν διαλαμβάνειν· τὸ μὲν πρῶτον πρὸς
 Οἰνέα παρχνόμενος εἰς Καλυδῶνα, καὶ ξενίζεται παρ'
 αὐτῆς· ἔπειτα ἀρικόμηνος εἰς Θεσπρωτίς· τῆς χώρας
 ἀπελαύνεται. τελευτῶν δὲ ἐπὶ ταῖς Ἀχελῶου πηγῇς
 παρχνόμενος, καθαίρεται τε ὑπ' αὐτῆς, καὶ τὴν
 ἐκείνου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει. καὶ ὃν Ἀχα-
 λῶος προσέχων τὸν ποταμὸν, κτίσας κατόκησε. Κημύρ-
 ρῆος δὲ ὑπερὶ τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιθυ-
 μύσης λαβεῖν, καὶ λεγούσης ἡ σιωοικήσιν αὐτῷ εἰ-
 μὴ λάβοι ταῦτα· διδὼ παραγνόμενος εἰς Ψωρίδα
 Ἀλκμαίων, φηγεῖ λέγει τελευτῆσαι τῆς μητρίας ἀ-
 παλλαγῇ αὐτῆς, ὅταν ᾗ ὄρμον εἰς Δελφοὺς κομίσας
 ἀναθῇ, καὶ ᾗ πέπλον. ὃ δὲ, πτεύσας δίδωσι. μινύ-
 σσιν δὲ θεράποντι, ὃν Κημύρρῳ ταῦτα λαβὼν
 ἐκόμизεν, ἐδεδωκίαις ὑπὲρ τῆς φηγῆος παῖδων [Τηλέμαχος
 καὶ Ἀξίονος] ἐπιτάξαιτος τῆς φηγῆος, ἀναίρεται. Ἀρ-
 σινόην δὲ μεμφομένην, οἱ τῆς φηγῆος παῖδες ἐμβιβάζ-
 ουντες εἰς λάβνακα, κομίζουσιν εἰς Τέχνην, καὶ διδδά-
 σιν Ἀγαπίνου, κατὰ δούλους δὲ Ἀλκμαίωνος αὐτῆς
 φόνον. Καλλιρρόῃ δὲ τὴν Ἀλκμαίωνος ἀπώλειαν μα-
 δοῦσα, πλησάζοντι αὐτῇ τῆς Διὸς, οἰτεῖται τὴν
 γηγνημένους παῖδας ἐξ Ἀλκμαίωνος αὐτῇ γινέσθαι
 τελείους, ἵνα τὸν τῆς πατρὸς πόντον φόνον. γινόμε-
 νοι δὲ Ἰξάριος οἱ παῖδες τέλειοι, ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν
 τῆς πατρὸς ἐξήσαν. καὶ τὸν αὐτὸν δὲ καμρόν, οἷτο
 φηγῆος παῖδες Πέτρον καὶ Ἀγνώον εἰς Δελφοὺς κο-
 μίζοντες ἀναθῆναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πέπλον, κατὰ-
 λύουσι πρὸς Ἀγαπίνου, καὶ οἱ τῆς Ἀλκμαίωνος παῖ-
 δες, Ἀμρότερος τε καὶ Ἀθανά. καὶ ἀνελόντες τὴν
 τῆς πατρὸς φονέαν, παραγνόμενοι τὴν εἰς Ψωρίδα, καὶ
 παραλόντες εἰς τὴν βασιλείαν, τὸν τε φηγῆα καὶ τὴν

teis Tegeam usque Psophidijs insecuti sunt: verum Tegeensium ope, & Argiuorum quorundam adiuncta, fugatis Psophidijs incolumes euaserunt. Quique, ubi rem gestam omnem matri declararunt, monie simul, & populum, Delphos profecti ex Acheloi imperato, & populi consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis Acarnaniam condunt. Atqui Euripides Alcmaeonē inquit per insania tempora, ex Mantone Tiresia filia duos suscepisse, marem scilicet Amphilochum, & feminei sexus Tisiphonen, Tralatos deinde puerulos Corinthum, Creonti Corinthiorum regi alendos dedisse: ac Tisiphonen forma praecllentissima à Creontis coniuge diuenditam fuisse, dum tacite, ne eam Creon maritus in coniugium sibi caperet, subneretur. Alcmaeonem vero hanc mercatum esse, cum suam ipsam filiam seruituram seruitutem nesciret; Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiam ipsum tulisse. Dein Amphilochus Apollinis oraculo monitus, Argos Amphilochium habitatum concessit.

Iam vero redundum est ad Pelasgum, quem Acusilaus, ut antea monuimus, Iouis & Niobes filium ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet: cuius, & Melibææ Oceani filia, siue, ut alij volunt, Cyllenes Nympha filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina, Manalus, Thesprotus, Helix, Nyctimus, Peucetius, Caucon, Mecisteus, Opleus, Macareus, Macednus, Horus, Polichus: Acontes, Euemon, Ancyor, Archebates, Carteron, Egeon Pallas, Eumon, Canethus, Proibous, Linus, Corethon, Manalus, Teleboas, Physis, Phassus, Phthius, Lycius, Alipherus, Genetor, Bucoliö, Socleus, Phineus, Eumetes,

- γυναικὰ αὐτῆς κτείνουσι. διωχθέντες δὲ ἄρχει Τεγέας,
 ἐπιβοηθησάντων Τεγεατῶν, καὶ πῶν Ἀργείων, ἰσώ-
 δουν, εἰς οὐγλὴν τῇ Ψωφιδίων τραπέντων. δηλώσαν-
 τες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ἑρμὸν καὶ τὸν πέ-
 5 πλον ἐλθόντες εἰς Δελφούς ἀνέδαντο, καὶ πρῶτα ξίφει
 Ἀχαιῶς. πορθέοντες δὲ εἰς τὴν Ἥπειρον, σωμα-
 δροΐζουσιν οἰκήτορας, καὶ κτίζουσιν Ἀχαρνανίαν. Εὐ-
 επιδὴς δὲ φησιν, Ἀλκμαίωνα καὶ τὸν τῆς μαίης χρο-
 νον, ἐκ Μαντῆς Τειρέως, παῖδας δύο γυνήσιν, Ἀμ-
 10 φίλοχον, καὶ θυγατέρα Τισφόνην. κομίσαντα δὲ εἰς
 Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι πρέφην Κορινθίων βασιλεῖ
 Κρέοντι. καὶ τὴν μὲν Τισφόνην διετερχοῦσαν ὑμμερσίαν,
 ὑπὸ τῆς Κρέοντι γυναικὸς ἀπεμπωληθῆναι, δίδου-
 κῆας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσεται. τὸν δὲ
 15 Ἀλκμαίωνα, ἀρξάσαντα ταύτῃ ἔχειν, ἐκ εἰδότης δὲ
 ἑαυτῆς θυγατέρα θρασυπαίαν. παραγυρόμενοι δὲ εἰς
 Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῆς τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν υἱὸν
 κομίσασθαι. καὶ Ἀμφίλοχος καὶ χησμεὺς Ἀπώλωνος,
 Ἀμφιλοχικὸν ἄρξας ἔκκησεν.
- 20 Επαναγόμενος δὲ νῦν πάλιν ἐπὶ τῇ Πέλασγον, ὃν Ἀ-
 κουσίλαος ἄ Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάρων ὑπὸ θεῶν.
 Ησίοδος δὲ αὐτὴν χθονα. τέκνον καὶ τῇ Ὠκίανῃ θυγατρὸς
 Μελιβοίας, ἣ καθάρων δήοι λέγουσι, ὑμφοῖς Κυλλωνίης,
 παῖς Λυκίων ἐχμύετο· ὃς βασιλεύων Ἀρχάδων, ἐκ πλ-
- 25 λῶν γυναικῶν παντήκοντα παῖδας ἐγέννησε· Μαινά-
 λον, Θεσπερίον, Ἐλίκη, Νύκτιμον, Πάριον,
 Καῖκωνα, Μικισέα, Ὀπεία, Μαχαίρα, Μάκεδνον,
 Ὀρεν, Πόλιχον, Ἀκόντιον, Εὐαίμονα, Ἀγκυόρα, Ἀ-
 χαράτιον, Καρτίεον. Αἰγαίωνα, Πόνηντα, Εὐμόνα,
 30 Καῖνδον, Πρέον, Λίγον, Κορέοντα, Μαινέλλον, Τη-
 λεόον, Φύσον, Φάωσον, Φθίον, Λύκιον, Ἀλίοφρον,
 Γενέοντα, Βεκολίωνα, Σωκλία, Φινέα, Εὐμήτιον,

Harpaleus, Porthæus, Platon, Æmon, Cynathus, Leon, Harpalycus, Heræus, Titanas, Mantinus, Cleator, Stymphalus, Orchomenus, Nyctimus iunior. Hi cum superbia tum impietate cunctis mortalibus antesteterunt. Quare Iupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumpta hominis mercenarij forma, adeos accedit. Tum hi simulacrum conspiciuntur, inuitatum hospitem domo sua excipiunt. Huic ingulati è conterraneis pueris unius viscera, sacris admista, Manali fratris natu maioris suasu comedenda apposuerunt. At Iupiter id genus mensa maximum in modum aspernatus evertit, & eo ipso in loco, ubi nunc Trapezus (id enim loci nomen est) spectatur. Caterum Lycaonem, ac eius liberos, præter Nyctimum nouissimum omnium, fulmine percussos concremavit. Terra interim sublatis in altum manibus, ac Iouis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compefcuit. Enimvero Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluuium consequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate ac scelere factum fuisse scribunt. Eumelus vero & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam è nymphis esse recensuit. Asius autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hac quod cum Diana venandi studio oblectata, eandemque stolam induta, secum inibi se virginitati addictam fore iurauit. Verum huius forma captiue Iupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, sine, ut quidam, in Apollinem versus, inuitam subegit. Quod cum Iupiter Iunonem latere studeret, eam in vrsa faciem vertit: Iuno interea Diane, ut immanem belluam sagittis configat, persuasit. Nec desunt auctores, qui referant, illam promissa virginitatis violata causa sagittis à Diana percuss-

- Ἀρπαλία, Πορδία, Πλάτωνη, Αἰμονά, Κυάιδον,
 Λέοντα, Ἀρπάλυκον, Ἡραία, Τιτάναν, Μαντίων,
 Κλείτορα, Σπύμαλον, Ορχομήδον, Νύκτιμον ἢ νεώ-
 τερον. οἱ τοὶ πάντας ἀνδρώποιν ἐπερέβονον ἐσθρα-
 νεία καὶ ἀσβεΐα. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βυλόμενθ τῷ
 ἀσέβειαν πειρᾶσαι, εἰκαδὺς ἀνδρὶ χειρήτη, παρὰ γί-
 νεται. οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλίσαντες, σφά-
 ξαντες ἕνα τῷ ὀπηρεῖαν παῖδα, τοῖς ἱεροῖς τὰ τέ-
 του σολάσῃα σωμαναμίξαντες, παρέδωκεν [τῇ τρα-
 10 πίζῃ] συμβυλῶσαι τὴν πρεσβυτέρου ἀδελφῆ Μαί-
 νάλου. Ζεὺς ὃ [μυσταχθεὶς] τῷ μὲν τραπίζαν ἀνέ-
 τρεψεν, ἐνθα νυῦ Τραπίζῃς καλεῖται ὁ τόπος. Λυ-
 χάονα ὃ καὶ τὸς τέτου παῖδας ἐκεραύνωσεν χωρὶς τῆ
 νεωτάτου Νυκτίμου. ἀναγρύσει γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας,
 15 καὶ τῆς δεξιάς τὴν Διὸς ἐφαφαμένη, τῷ ὀργλῷ κατέ-
 πωσεν. Νυκτίμου ὃ τῷ βασιλείᾳ ἐτραλαβόνθ, ὃ
 ἐπὶ Δακαλίονθ κατακλυσμός ἐγένετο. οὗτον ἐνιοὶ
 φασὶ διὰ τὴν ἥν Λυχάονθ παίδων δυασέβειαν γέ-
 νησθαι. Εὐμηλθ ὃ, καὶ πνεις ἔπερι, λέγεισι Λυ-
 20 χάονι καὶ δυατέρῃ Κόησις γινώσκει. Ἡσίωδος μὲν γὰρ
 αὐτῷ μίαν ἔειπεν ἥν Νυμζῶν λέγει. Ἄσθθ ὃ Νυκ-
 τίως· φερεκίδης ὃ Κητίως. αὐτὴ σωθήρης Ἀρτέμι-
 δος ἔσα, τῷ αὐτῷ ἐκείνῳ σελῶν φορεῖται, ὅμο-
 σιν αὐτῇ μῖναι παρδένον. Ζεὺς δὲ ἐράδης, ἀκού-
 25 ση σωμανάξεται, εἰκαδὺς, ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγουσιν,
 Ἀρτέμιδι· ὡς δὲ ἐνιοὶ, Ἀπίλωνι. Βυλόμενθ δὲ
 Ἡραν λαθεῖν, εἰς Ἄρκτον μετεμύσθωσεν αὐτῷ. Ἡ
 δὲ ἐπισπεν Ἀρτεμιν, ὡς ἄγειον θηρίον καταποξέωσεν,
 εἰς δὲ οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρτεμις αὐτῷ κατεπόξω-
 30 σεν, ὅτι τῷ παρδένῳ ἐκ ἐφύλαξεν. ἀπλομένης

sam obijisse. Qua demum sublata Iupiter adreptum infantem in Arcadia Maia enutriendum dedit, eique Arcadi nomen imposuit: & Callisto inter astra collocavit, ursamque nominavit. Insuper ex Arcade ac Leaneira Amycla filia, aut Meganira Croconis filia; ut autem Eumelus ait, ex nymphea Chrysopea nati sunt filij Elatus & Aphidas. qui terram partiti sunt. Summa vero potentia penes Elatum fuit. Hic ex Laodice filia Cinyra Stymphalum & Pereum gignit. Sed Aphidas Aleum, & Sibeneboeam, quae Prato nupsit. Alei vero & Neera Perei filia, Auge quidem foemina, mares autem, Cephæus ac Lyncurgus. Hæc igitur ab Hercule vitiata infantem intra Palladis lucum celavit: ubi prius illius sacerdoti præsuit. Cum vero ingrauesceret annona, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret: atque oraculis significaretur, in Minervæ luco quandam latere impietatem, deprehensa demum à patre puella, Nauplio occidenda traditur. à quo cum illam Teuthrus Mysorum dynastes accepisset, vitiauit, & infans Parthenio in monte exponitur: quod cerna de suis uberibus alimentum suppeditavit, Telephus est appellatus: atque à Corythi bubulcis nutritus, ac perquisitis parentibus Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur: coque vita functo Mysia regni hæres instituitur. At è Lyncurgo, & Cleophile, siue Eurynome, nati sunt, Ancaeus, Epochus, Amphidamas, & Ideus. ex Amphidamante vero Milanion, & Antimache filia. quam duxit Eurystheus. Ex Iaso & Clymene Minya filia nascitur Atalanta: cuius pater masculæ prolis cupidus, eam exposuit: ad quam ursa sæpenumero veniens ubera protendebat: eamque demum venatores inuentam penes se educarunt.

- ὃ Κόμιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀπάσας, ἐν Ἀρχαίᾳ δίδωσιν ἀνατρέφειν Μαίᾳ, πρὸ ταχυρότας Ἀρχαίᾳ· τίμῃ
 ὃ Κόμιστω καταστείους, ἐκάλεσεν Ἀρκτον· Ἀρχαίᾳ δὲ
 ὃ καὶ Λεωνείας τῆς Ἀμύκλῃ, ἢ Μεγαυείας τὴν Κρή-
 5 κωνῶν· ὡς ὃ Εὐμυλῶ λέγει, καὶ νύμφης χρυσωπείας,
 ἐξήρουντο πᾶσις Ἑλλάδι καὶ Ἀφείδας· ἔτοι τὴν γλῶσ-
 σιν ἐμείσαντο· τὸ ὃ παῖν κράτος εἶχεν Ἑλλάδι· ὃς ἐκ
 Λαοδίκης τῆς Κινύρου, Στύμφαλον καὶ Πέρεια τεκνοῖ.
 Ἀφείδας ὃ Ἄλκον καὶ Σθενέβοιαν, ὡς γαμεῖ Περίτος.
 10 Ἀλέκῃ ὃ καὶ Νεαίρας τῆς Περύρας, θυγάτηρ μὲν Αὐγῆ.
 υἱοὶ ὃ Κηφύος καὶ Λυκούργος· σὺ τὴν μὲν ἔνθ' Ἡρα-
 κλέους ὀδυσσεύς, κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν τῇ τεμένει
 τῆς Ἀθηνᾶς, ἧς εἶχε τὴν ἱερὰ σωμῶν· ἀκέρπου δὲ τῆς
 15 γῆς μεθύσης, καὶ μινυόντων τῶν χρησμάτων εἶναι πᾶσι
 τῇ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς δυσπέδημα, φωρεσθεῖσα ὑπὸ
 τῷ πατρὶ, παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θαλάτῃ· παρ' ἣν
 Τάδρας ὁ Μυσῶν δυνάστης παρελαβὼν αὐτὴν ἔφθειρε·
 τὸ ὃ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, θηλῶς ὑπο-
 χρούς ἐλαρε, Τήλερῳ ἐκλήθη, καὶ τραφεῖς ὑπὸ τῷ
 20 Κρεῖδου βεκόλων, καὶ ζήτησας τὰς γυνείας, ἦκαν εἰς
 Δελφοὺς· καὶ μαδῶν παρὰ τῷ θεῷ φθγγίμεναι εἰς Μυ-
 σίαν, θετὸς πᾶσι Τάδρατος γίνεσθαι· καὶ τελευτῶντος
 αὐτοῦ, διαδοχὸς τῆς δυναστείας γίνεσθαι· Λυκούργου ὃ καὶ
 Κλεοφίλης ἢ Εὐρωόμης, Ἀγκυῶ καὶ Ἐποχῆς, καὶ
 25 Ἀμφιδάμας, καὶ Ἰδαῶν· Ἀμφιδάμαντος δὲ Μελα-
 νίων, καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχη, ὡς Εὐρυδὺς ἐγνήμη.
 Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμένης τῆς Μινύης, Ἀταλάντῃ ἐγί-
 νετο· ταύτης ὁ πατὴρ ἄρρενων παίδων ἐπὶ θυμῷ, ἐξέ-
 δηκὼν αὐτήν· ἀρκίῳ ὃ φοιτῶσα πολλάκις θηλῶς ἐδί-
 30 δου· μέχρ' ἔτι δὲ ῥόντις κυνηγεῖ παρ' ἑαυτοῖς ἀνέτρεφον·

Atalanta deinde adulta iam ætatis se virginem servabat, & venando in solitudine armata permanebat. Quin etiã ubi inniolata virginitati suæ à Rhæco & Hylæo centauris vim parari perspicit, hi sagittis ab ea perfolli conciderunt: devenit præterea una cum viris præclarissimis non ad venationem modo in Calydonium aprum indictam, sed etiam ad certamen in Pelia honorem institutum propositumque, ubi cum Pelæo luctata est, ac palmam inde est consecuta. Cum vero *Atalanta* non ita multo post genitorum suos reperisset, ac patris suâ ad virum capiendum induc-ta esset, in stadium abiit, in cuius medio trium cubitum palmum desiguit. Hinc procantium virorum cursibus deductis armata decurrebat. In quibus qui vincebatur, cedes: at victori *Atalanta* coniugium debebatur. Demum post multorum cedes, *Milanius* eius amore inflammatus, aureis malis, quæ à Venere dono acceperat, secum allatis, in illud decurrendi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequens obicit. Tum *Atalanta*, dū in proiectis pomis à terra colligendis occupatur, cursu denicta est. Sic itaque *Milanius* *Atalanta* coniugio positus est. Sed fama est, eos aliquando per venationis otium in Iouis lucum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes, in leones transformatos fuisse. Hesiodus autem, ac plerique alij, *Atalantam* non Iasi, at Schoenei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Menalo ortam, nec eam *Milani*oni, sed Hippomeni nuptam dicit. *Atalanta* hæc è *Milani*one, siue, ut alij volunt, ex Marte, Parthenopæum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit. Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadia monte nata sunt filia septem, quibus Pleiadibus cognomentum fuit, Aleyone, Merope, Celano, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenamaus uxorem sibi

- τελεία ὃ Αταλάντῃ γηρομένη, παρδένον ἑαυτῷ ε-
 φύλαπεν· καὶ θηρόεσσα ἐν ἐρήμῳ, κατωπλισμένη
 διετείλει. βιάζεσθαι ὃ αὐτῷ ἐπιχειροῦντες Κέταυροι
 5 Ροϊκος καὶ Τλαῖθ, κατατοξιδέντες ὑπὸ αὐτῆς ἀ-
 πίθανον. παρεβόετο δὲ μετὰ ἧς ἀρίστων καὶ ἐπὶ
 τὸν Καλυδόνιον κάπερον, καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Πελία π-
 δέντῳ ἀγῶνι, ἐπάλασε Πηλεΐ, καὶ ἐνίκησεν. αὐ-
 ρόσα δὲ ὕστερον τὰς γυνάας, ὡς ὁ πατὴρ γαμεῖν
 αὐτῷ ἐπιδεν, ἀποῦσα εἰς σαδιαῖον τόπον, καὶ
 10 πῆξασα μέσον σόλοπα τείπηχον, ἐντεύδεν ἧς μνη-
 σευσιμένων τὰς δρόμοις περιόουσα, ἐντόχαζε κατω-
 πλισμένη. καὶ καταληφθέντι μὲν αὐτῇ θανάτῳ ἀ-
 φείλετο· μὴ καταληφθέντι δὲ, γάμους. ἦδη δὲ πολ-
 λῶν ἀπολλυμένων, Μελανίων αὐτῆς ἐράσθεις, ἦκαν
 15 ἐπὶ τὸν δρόμον, χεύοντα μῆλα κομίζων παρὰ Αφρο-
 δίτης· καὶ διωκόμενθ ταῦτα ἔρριπεν. ἡ δὲ αἰαι-
 ρημένη τὰ ῥιπτόμενα, τὸν δρόμον ἐνίκηθη. ἔγρηψε
 οὖν αὐτῷ Μελανίων καὶ ποτε λέγεται μὴ θηρόον-
 τας αὐτὰς εἰσιλθεῖν εἰς τὸ τέμενθ Διὸς, καὶ κεῖ
 20 σιωπάζοντας, εἰς λέοντας ἀγαγῶναι. Ησίοδος δὲ
 καὶ πνες ἔπερι, τῷ Αταλάντῳ, ἐκ Ιάσου, ἀλλὰ
 Σχρινέως εἶπεν. Εὐειπίδης ὃ Μαινάλε· καὶ τὸν γή-
 μαντα αὐτῷ ὃ Μελανίωνα, ἀλλὰ Ἰππεμένειω. ἐ-
 γρήνησε δὲ ἐκ Μελανίωνθ Αταλάντῃ, ἥ, ὡς ἄλλοι
 25 λέγουσιν, Ἄρεθ, Παρτενοπαῖον, ὃς ἐπὶ Θήβας ἐ-
 στρατεύσατο. Ἄτλαθ δὲ καὶ τῆς Ωκεανῷ Πληϊόνης,
 ἐγρήνοντο θυγατέρες ἐπὶ αὐτῷ Κυλλινῇ τῆς Ἀρχαδίας, αἱ
 Πληϊάδες φροσαγοράδεσσαι, Αλκυόνη, Μερόπη, Κε-
 λαινώ, Ηλέκτρα, Σπέρπη, Ταυγέτη, Μαῖα. τέ-
 30 των Σπέρπην μὲν, Οινόμαθ ἐγρημε· Σίσυφθ Με-

*sociauit. Meropen Sisyphus : duas corrumpit Neptunus :
 priorem quidem sanè Celano. de qua Lycum filium extulit quem Neptunus pater in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriolem autem Alcyonen, ex qua Æthusam filiam gennit, qua Apollini Eleutherem filiam formosissimam peperit : sed filios Hyrcum & Hyperenorem Nycteus autem & Lycus ex Hyreo & nymphea Cloniana natus est. Deque Nycteo & Polyxone Antiope orta est : de qua & Ioue Zethus & Amphio. Atlantidas autem ceteras Iupiter compressit. Si quidem Maia natarum maxima ab Ioue in Cyllenes antro vitiata Mercurium parit : Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam peruasit, & quas Apollo boues pascibat. furto abegit: neve id deprehendi per vestigia posset, calcas earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelaeum abscondit : ex ijs autem cum iam duas immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa partim cocta esitavit. Inde in Cyllenen festinanter proficiscitur. pro antri ostio consumpta iam carne testudinem depascentem inuenit, qua perpurgata, & absterfa super eius testa ex mactatorum bonum intestino confectos nervos tetendit, & lyram conficit. Sic Mercurius carnes torrore, lyramque ac plectrum primus inuenit. Mox Apollo bubus perquirendis operam nauat, & Pylum recta concedit, ubi cines ab eo diligenter examinati eas abigentem puerum vidisse responderunt: se vero haudquaquam posse dicere, quonam producta forent, quando earum quidem vestigia deprehendi non poterant. Demum. ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigeum comperit, ad Maiam in Cyllenen properauit, apud quam Mercurium furti accusat. Ea vero puerum ipsum fuscis involutum ostendit. Hunc Apollo manibus sublatum ad Iouem tulit,*

- ὄπλῳ. δυοὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν · πρῶτη μὲν Κα-
 λαινοῖ, ἔξ ἧς Λύκος ἐγλύετο · ὃν Ποσειδῶν ἐν μα-
 χαρῶν ὥκησε νήσοις. δευτέρα δὲ Ἀλκυόνη · ἣ θυγα-
 τὴρ μὲν ἐτελεύσεν Αἰδουσαν, τῷ Ἀπόλλωνι ἑλάν-
 5 θῆρα πεκούσιν καλλίστην · ἧς ὅ Τρέα καὶ Ταρλῶορα.
 Τρέας μὲν οὐ καὶ Κλονέης νύμφης, Νυκτεὺς καὶ
 Λύκος · Νυκτέως δὲ καὶ Πολυξῆς, Ἀντιόπη. Ἀντιό-
 πης δὲ καὶ Διὸς, Ζηῆδος καὶ Ἀμφίων. ταῖς δὲ λοιπαῖς
 Ἀτλαντὶσι Ζεὺς συνοισιάζει. Μαῖα μὲν οὐ καὶ πρεσ-
 20 βυτάτη Διὶ σινελδοῦσα ἐν ἀντρῷ τῆς Κυλλίνης, Ἐρ-
 μῶν τέκτει. ἔτος ἐν πρῶτοις ἐπὶ τῷ λίκνῳ κείθετο,
 ἐκδύς, εἰς Πιερίαν φεράμενται, καὶ κλέπει βόας, αἵ
 ἔνεμαν Ἀπόλλων. ἵνα δὲ μὴ φεραδὴν ὑπὸ τῆς ἰχθῶν
 ὑποδήματα τοῖς ποσὶ φειέθηκεν. καὶ κομίσας εἰς Πύ-
 15 λον, ταῖς μὲν λοιπὰς εἰς ἀήλατον ἀπέκρυψε, δύο δὲ
 καταδύσας, ταῖς μὲν βύρας πέτραις καθήλωσε · τῆς
 δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατῴλωσεν ἐψήσας, τὰ δὲ κα-
 τέραυσε. καὶ ταχέως εἰς Κυλλινίῳ ὄρετο · καὶ δέεικε
 20 πρὸς τῷ ἀντρῷ νεμομένῳ χελώνῳ, ταῦτῳ ἐκαδά-
 ρας, εἰς τὸ κῦτθ χερδαὺς ἐκτείνας, ἔξ ὧν ἔδυσε
 βοῶν, καὶ ἐργασάμενθ, [λύραν ἀποίησε. καὶ πρῶτθ
 κρέα ὤπησε. καὶ] λύραν εὖρε καὶ πληκτρον. Ἀπόλ-
 25 λων δὲ ταῖς βόας ζήτησ', εἰς Πύλον ἀφικνεῖται · καὶ
 τὰς κατοικουῦντας ἀνέκρινεν. οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν ταῦτα
 30 ἐλαύνοντα ἴφασκον · ἐκ ἔχον δὲ εἰπεῖν ποῖποτε ἠλά-
 θσαν, διὰ τὸ μὴ εὖρεῖν ἰχθῶ δυνάδα. μαδῶν δὲ
 ἐκ τῆς μαρπηκῆς τὸν κελοφῆτα, πρὸς Μαῖαν εἰς
 Κυλλινίῳ φεράμενται, καὶ τὸν περὶ μῶν ἤπατο. ἡ δὲ,
 ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαραγαίοις. Ἀπόλλων δὲ
 αὐτὸν πρεσβιαχομίσας, ταῖς βόας ἀσήτη. Διὸς δὲ

ac boues reposcit. Is, tametsi Iouis imperio reddere iuberetur, inficiari tamen non desinebat. qui, quod ille minime persuadet, Apollinem Pylum perducit, ac boues restituit. Apollo auditam lyram, à Mercurio petit: eam Mercurius tradit. Apollo vero accepta lyra tradit boues, quas cum Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflauit, pro qua, quod eius habende miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare non verebatur, quam, cum Apollo boues pasceret, habebat. quod eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artem consequi cupiebat. Qua tradita, & per calculos etiam vaticinari docetur. Adhuc Iupiter ipsum sui ipsius, Deorumque Manium nuntium fecit. Iupiter insuper ex Taygete Lacedamonem filium procreauit, à quo etiam Lacedamonis regio nomen est consecuta. Sed ex Lacedamone, ac Sparte filia Eurota, qui fuit Legis indigetis filius & Cleocharea Naidis nymphe, Amyclas, & Eurydice, quam Acrisius uxorem habuit. Amycla autem, & Diomedes Lapitha filia, Cynortes, & Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardentius amatum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit. Sed & Cynorta filius fuit Perieres, cui Gorgophone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex eaque Tyndareum, Icarium, Aphareum, ac Leucippum, suscepit. Ex Aphareo & Arene Oebali filia Lynceus, Idas & Pifus nati sunt. Verum multorum testimonio Idam è Neptuno genitum esse comprobatur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate praecepsit, ut sub terra latentia quaeque peruidisse dicatur. Leucippi verò ex Philodice Inachi filia nata fuere Ilaira & Phoebe. Haece Dioscori, id est Iouis filij, Castor & Pollux ab se raptas uxores duxerunt: post has etiam Arsinoen genuit.

- κελεύον] ὁ ἀποδίδουαι, ἡρεῖτο. μὴ παῖδων δὲ, ἄγει
 τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ ταῖς βόας ἀποδίδουαι.
 ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων, [αἰτήσας παύ-
 τῳ, ἔλαβεν Ἑρμοῦ ἐκείνῳ δίδοντας, ὁ Ἀπόλλων.]
 5 ἀντιδίδωσι ταῖς βόας. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμειν, σύ-
 ειγνα πάλιν πιξάμεν] ἐσύειζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ
 ταύτῳ βελόμεν] λαβὴν τῷ χροσῷ ῥάβδον ἐδί-
 δου, ὡς ἐπέκτετο βυκολῶν. ὁ δὲ καὶ ταύτῳ λαβεῖν
 αὐτὴ τῆς σύειγν] ἤθελεν, καὶ τῷ μαντικῶς ἐπελ-
 10 θῆν. καὶ τοῖς διδάσκαται τιεὶ διὰ τῆς ψήφων μαντι-
 κῶς. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκε ἑαυτῷ καὶ θεῶν ὑποχθ-
 νίαν πᾶσι. Ταῦτά τε δὲ ἐν Διὸς, Λακεδαίμονα· ἀφ'
 ἧς καὶ Λακεδαίμων ἡ χώρα καλεῖται. [καὶ] Λακε-
 δαίμον] καὶ Σπάρτης τῆς εὐρύτα, ὅς ὡς ἀπὸ
 15 Λέλερος αὐτόχθον], καὶ νύμφης Νηΐδος Κλεοχαρείας
 Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδικῆς, ὡς ἐξημεῖ Λακείσ]. Ἀμύ-
 κλα δὲ καὶ Διομήδους τῆς Λαπίδου Κυώρτης, καὶ
 Τάκηνδος. τοῦτον τῷ τῷ Ἀπόλλων] ἐρῶμεν] ἀ-
 γοισιν· ὃν δίσκον βαλὼν, ἄκων ἀπέκτεινε. Κυώρτου
 20 δὲ [πῶς] Περίρης, ὅς γε καὶ Γοργόφονῳ τῷ
 Περσέως, καὶ δῶκε Σησίχρῆς φησι· καὶ πύκτη Τιμ-
 δάρεων, Ἰάκειον, Ἀφαρία, Ἀδύκτιον, Ἀφαρίως
 μὲν οὖν καὶ Ἀρλῶν τῆς Οἰβάλε, Λυγκεύς τε καὶ
 Ἰόδας, καὶ Πείσις. καὶ πολλοὺς δὲ, Ἰόδας ἐκ Πρῶσι-
 25 δῶν] λέγεται. ὁξυτερῆς δὲ Λυγκεύς ὡς ἐκαστος,
 ὡς καὶ τὰ ὑπὲρ γῆν θωρεῖν. Ἀδύκτιον δὲ καὶ Φι-
 λωδίκης τῆς Ἰνάχου, θυγατέρες ἐκγόοντο, Ἰλάστρα
 Φοίβη. ταύτας ἀρπίσσαντες, ἐξημεῖ Διόσκουρον.
 καὶ δὲ ταύτας, Ἀρσένῳ ἐκγόοντο. ταύτη μὲν

Hac ab Apolline impleta Æsculapium peperit. At quidam non Arfinoes Lencippi filia, sed Coronidis Phlegya in Thessalia natum Æsculapium ferunt: cum qua simulacram deperisset Apollo, statim concubuisse proditur. Eam quoque præter patris sententiam nubentem, Ischy Elati filio coniunctam fuisse aiunt. Apollo autem delatorem coruum immodicis maledictis execratur: & qui ad eum usque diem candidus fuerat, in nigrum commutavit, & Coronidem gravidam percussit, & necavit. Ex qua, cum conflagraret, abreptum infantem è pyra ad Chironem Centaurum atendum tulit: à quo etiam medicinam & venandi artem perdidicit. Qui cum iam chirurgicus euassisset, atque artem eiusmodi iampridem exercuisset, non modo quosdam ab interitu liberavit, sed etiam præmortuos in vitam reuocavit. Nam, cum à Pallade effusum de Gorgones venis cruorem accepisset, qui è laevis defluxisset, in mortalium perniciem, qui autem è dextris, in conservandis hominibus utebatur: atque huiusce opem in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inveni quidem nonnullos, qui ab eo reuocati in vitam dicuntur, Capaneum ac Lycurgum, ut autem Siesichorus ait, Eriphylen: & Hippolytum; qui Naupactica conscripsit: Tyndareum, ut Panyasis: Hymenæum, ut Orphici: Glaucum Minois filium, ut Mnesagoras ait. Demum Iupiter veritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se viribus vicissim adiungerint, fulmine ipsum interfecit. Quamobrem iratus Apollo Cyclopas, quod Ioui fulmina comparassent, occidit. Quem cum Iupiter in Tartarum iam iam deiecturus esset, Latona precibus exoratus, annum totum ut ipse viro mercede conductus serviret, imperavit. Is autem Pheras ad Admetum Phœtæ filium se contulit,

- γυται Απόλλων. ἡ δὲ, Ἀσκληπιὸν ἔχοντα. πνὺς δὲ
 Ἀσκληπιὸν, ἐκ ὧν Ἀρσινόης. τῆς Λαρκίανου λέγου-
 σιν, ἀλλ' ἐκ Κορυνθίου τῆς Φλεγύς ἐν Θεσσαλίᾳ.
 καὶ φασι ἐράδιῶσαι ταύτης Απόλλων. τὴν δὲ καὶ
 5 ἐνθάδε σμελδεῖν. τῆ δὲ, παρὰ τὴν τῆ πατρὸς γυν-
 μιν ἐλομένῳ, Ἰσχύϊ τοῦ Ελάτου ἡμῶν σωσιπλῖν. Ἀ-
 πόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγέλλαντα κόραα καταρᾶται
 ὅς τῶς λυκὸν ὄντα, ἐποίησε μέλανα· αὐτὴν δὲ
 [ἐκνεύσαν] ἀπέκτεινε. κραιμένῃς δὲ αὐτῆς ἀπά-
 10 σας τὸ βρέφθ ἐκ τῆς πυρᾶς, πρὸς Χείρωνα τὸν
 κένταυρον ηνεγκε· παρ' ᾧ καὶ τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν
 κνημηρικὴν προέβλεψε ἐδιδάχθη. καὶ ἡρόδοτος χει-
 ρουργικὸς, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ, ὁ μόν-
 15 ον ἐκάλυε πινὰς ἀπιδήσκων, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τὰς
 ἀποδαρόντας. παρὰ γὰρ Ἀθίνας λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλε-
 βῶν τῆς Γοργόνης ῥυέν αἷμα, τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀριστο-
 ρῶν ῥυεν, πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐρχέτο· τὸ δὲ ἐκ
 τῆς δεξιῶν, πρὸς σωτηρίαν. καὶ διὰ τούτου τὰς πενη-
 20 κότας ἀνήγειρεν. εὖρον δὲ πινὰς λεγόμενους ἀνατῆναι
 ὑπὸ αὐτῇ Καπανείᾳ καὶ Λυκοῦργον, ὡς δὲ Σπυσίχρους
 φησιν, Επειφύλιον· Ἰσπόλυτον, ὡς ὁ τὰ Ναυπακτικὰ
 συγγραφεὺς λέγει· Τιωδάρεον, ὡς φησι Πανύασις·
 Τμειναίον, ὡς οἱ Ὀρετικοὶ λέγουσι· Γλαῦκον τὸν Μά-
 25 νωθον, ὡς Μνησιχρὸς λέγει. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς μὴ
 λαβόντες ἀνθρώποι θρασυΐαν, παρ' αὐτῶν βοηθῶσιν
 ἀγγέλοις, ἐνεσφύωνεν αὐτὸν. καὶ διὰ τούτου ὀργισθεὶς
 Ἀπόλλων, κτείνει Κύνωπας, τὰς τὸν κραναὸν Διὶ
 κατασπιδάσοντας. Ζεὺς δὲ ἐμέλησε ῥίπτειν αὐτὸν εἰς
 30 τάρταρον· δεηθεὶς δὲ Ἀντὺς, ἐκέλευεν αὐτὸν ἐπι-
 αὐτὸν ἀνδρὶ δαπάναι· ὁ δὲ πρὸς ἡρόδοτον εἰς τὴν

apud quem seruitutem seruicens armenta pascobat : ac
 bonas dominicas gemelliparas omnem effecit. Sunt qui
 & Aphareum quidem & Leucippum ex Periere Æoli
 filio natum esse dicant. Cynorta autem Perierem filium
 fuisse, & huiusce O Ebalum. Sed O Ebalus & Batea Nai-
 dis nymphea Tyndareum, Hippocoontem, & Icarionē.
 Ac Hippocoontis filij fuere Dorycleus, Scaus, * Emar-
 sphormus, Eutyches, Bucolus, Lycon * Tebrus, Hippotho-
 us, Eurytus, Hippocorystes, Alcimus, Alcon. His p' mu-
 nitus filijs Hippocoon, Icarionem ac Tyndareum Laca-
 damone ciocit. Hi vero ad Thestium eiecti confugerunt:
 Eique aduersus finitimos bellum gerenti opem tulerunt:
 dein Tyndareus Thesty Ætoli filiam Ledam cepit ux-
 orem. Rursus autem quo tempore Hercules Hippocoontē
 cum liberis suis interemit, in patriam redeunt: ac Tyn-
 dareus regnum accipit. Nati verò ex Icario & Peribœa
 Naida nymphea, mares filij quinque, Thous, Damasip-
 pus, Imasimus, Aletes, Perilans : & filia Penelope, qua
 Ulyssi nupsit. Tyndarei autem ac Leda filij Timandra,
 quam Echemus in coniugium duxit : Clytemnestra, quā
 Agamemnon uxorem habuit : item Philonoe, quam
 Diana immortalem esse fecit. Adhuc Iupiter, qua nocte
 cum Leda in cygnum versus concubuit, eadem quoque
 Tyndareus illā impleuit: de qua Ioue Pollux & Helena:
 de Tyndaræo autem Castor, procreati sunt. Inuenio etiā
 multos, qui Helenā Nemesis & Iouis filiā fuisse dicāt.
 Nam, cum ea Iouis concubitus fugeret, in anserem mu-
 totam fuisse. Iouem autem in cygnum versum coisse
 memoratur: Nemesis verò omnino ex eo concubitu pepe-
 rissa. Idque etiā in memore epilionem quendam inuenisse,
 & allatum Leda dedisse. Hanc autem conditū in arca
 reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam

- πρὸς Ἀδμήτῳ τὸν Φέρηθ, τὴν λατρεῖαν ἐπι-
 μαινε· καὶ πρὸς Φηλείας βόας (πάσας) διδύματ' ἔχουσας
 ἐποίησεν. εἰσὶ δ' οἱ λέγοντες Ἀφάρειά μιν καὶ Λεύκω-
 πον ἐκ Πειρήρου γένεσθαι τῷ Αἰόλῳ· Κωώρτε δὲ,
 5 Πειρήλῳ τῷ δὲ, Οὔβαλλον· Οἰβάλλῳ δὲ καὶ Νηΐδῳ
 νύμφης Βατιάς Τυνδάρων, Ἰπποκόωντα, Ἰχθείωνα.
 Ἰπποκόωνθ' μὲν οὖν ἐγένοντο παῖδες Δορυκλείς,
 Σχεῖθ, * Εμάρσφορος, Εὐπύχης, Βυκόλος, Λύκων,
 Τέβρος, Ἰππόδορος, Εὐρυτος, Ἰσπαχορυκίς, Ἀλκίνας
 10 Ἀλκων. τύττες Ἰπποκόων ἔχον παῖδας, Ἰχθείωνα καὶ
 Τυνδάρων ὅξ' ἔβαλεν Λακιδάμονος. οἱ δὲ φεύγοντες
 πρὸς Θέσιον, καὶ συμμαχῶσιν αὐτῷ πρὸς τὸς ὁμό-
 ρους πόλεμον ἔχοντες, καὶ γαμῶ Τυνδάρους Θεσίῳ (τῷ
 Λιτωλῷ) θυγατέρι Λήδῳ. αὐτῷ δὲ ὅτε Ἡρακλῆς
 15 Ἰπποκόωντα καὶ τὸς τύττες παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρ-
 χονται· καὶ παραλαμβάνει Τυνδάρους καὶ βασιλείαν.
 Ἰχθεὺς μὲν οὖν καὶ Πειριβοίας νύμφης Νηΐδος (ἣὸς
 ἄρρενες πέντε,) Θόας, Δαμάσιππος, Γμεύσιμος,
 Ἀλήτης, Πειρίλεως· καὶ θυγάτηρ Πλωελόπη, ἣν ἔγη-
 20 ρῶν Οδυσσεύς. Τυνδάρῳ καὶ Λήδῳ, Τιμανδρῶ,
 ἣν ἔχωνος ἔγνη· καὶ Κλυταιμνήστῃ ἣν ἔγνηεν Ἀ-
 γαμέμνων· ἐπὶ τε Φιλοκῶν ἣν Ἄρτεμις ἀθάνατον ἐ-
 ποίησε. Διὸς δὲ Λήδῃ σκελεδόνθ', ὁμοιωθένθ'
 κύνῃ, καὶ κατὰ αὐτὴν γίγνεται Τυνδάρους, ἐκ
 25 Διὸς μὲν ἐγέννηθη Πολυδεύκης καὶ Ελένη· Τυνδάρῳ
 δὲ Κάστω. λέγουσι δ' ἔτι οἱ Νεμέσους Ελένῃ (ῇ) καὶ
 Διὸς. πάντῃ γὰρ πᾶσι Διὸς φέρουσαι σκελεσίαν, εἰς
 χλῆα καὶ μερὲς μεταβαλεῖν· ὁμοιωθέντα δ' καὶ Δία τῇ
 κύνῃ, σκελεδῶν· καὶ ὅταν ἐκ τῆς σκελεσίας ὑποτεκίῃ τῇ-
 30 πρὸς δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι φέρντα πνα ποιμένα, Λήδῃ κα-
 μίσσονται δέναι. τὴν δὲ κατεδεδμένῃ εἰς λάρνακα φυ-
 λάσσει, καὶ χροῖα καθάκοιτι γυνηδεῖσαι Ελένῃ,

• eamque perinde, ac si de se fuisset nata, educaſſe. Quæ cū forma præſtantiſſa polleret, eam Theſeus rapuit, & Athenas abduxit. Deinde Pollux & Caſtor comparato in Athenienſes exercitu, cum ad Plutonis eſſet Theſeus, urbem capiunt; atque Helenam recuperant: nec non Aethram Theſei matrem captivam abducunt. Iam tum quoque hi Græcia reges Helenam uxorem pro ſe quiſque petaturi Spartam aduenerunt. Procantium vero nomina hæc fuiſſe leguntur: Vlyſſes Laerta, Diomedes Tydei, Antilochus Neſtoris. Agapenor Ancaï, Sthenelus Capanei, Amphilochus Cteati, Thalpius Eurysi: Meges Phylei: Amphilochus Amphiarai, Mneſtheus Petei, Schedius Epistrophi, Polyxenus Agamemnonis, Peneleus Leiti, Ajax Oilei, Alcathous & Ialmenus Maris, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polypoetes Pirithoi. Leonteus Coroni, Podalirius & Machaon Aſculapij, Philoctetes Pæantis, Eurypylus Euemonis. Protesilaus Iphicli, Menelaus Atrei, Ajax & Tencr Te-lamonis, Patroclus Menæti. Horum turbam conſpicatus Tyndareus, ne, ſi extot competitoribus, vni Helena in coniugium addiceretur, reliqui ſeditionem ac tumultum excitarent, pertimeſcebat. Quocirca Vlyſſes, quod ſi, inquit illi, ad Penelopes nuptias adipiſcendas mihi adiumento fore te pollicearis, talem ego cum animo meo rationem inibo, ut per eam nulla omnino ſit inter procos oritura diſcordia. Tum vero Tyndareus, ubi ipſi laturum ſe opem promiſit, uniuerſos, inquit Vlyſſes, procos iuriſurædi religione obſtringito, ut, cum filia tua Helena de noſtri æternæ quæmpiam ſponſum delegeris, illi à nobis adiumentum feratur aduerſus eos qui in ſponſum maritum de, ac matrimonium eiſmodi vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audivit, procos ad Vlyſſis

- ὥς' ἔξ αὐτῆς θυγατέρα τέφειν. ἡγομένῳ δὲ αὐτῷ
 κάλλι διαφρεπῇ Θησεὺς ἀπάσας, εἰς Ἀθῶνας ἐκό-
 μισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Κίστωρ ἔς Ἀθῶνας ἐπ-
 στρατεύσαντες, ἐν Ἄδῳ Θησεὺς ὄντι, αἰετοῦ τῷ
 5 πόλιν, καὶ τῷ Ελένῳ λαμβάνουσι· καὶ τῷ Θησεὺς
 μνῆρα Αἰδρα ἄρουσιν αἰχμάλωτον. παρερχόντο δ'
 εἰς Σπάρτῃ ἐπὶ τὸν Ελένης γάμον οἱ βασιλεύον-
 τες Ἑλλάδος. ἦσαν δὲ οἱ μνηστῆρες οἵδε, Οδυσ-
 σεύς Λαέρτου, Διομήδης Τυδείας, Ἀντίλοχος Νέ-
 10 σσεως, Ἀγαμέμνων Ἀχαιῶν, Σθένελος Καπυαῖος,
 Ἀμφίλοχος Κτεάτου, Μέγας Φυλῆας, Ἀμφίλοχος
 Ἀμφικραῖν, Μενέαιος Πετῆα, Σχέδιος Ἐπιδόου,
 Πολύξενος Ἀγαδένεω, Πυρρῆος Ἀντίου, Αἴας
 Οἰλέως, Ἀσκάλαρος καὶ Ἰάλμῳ Ἀρεῖ, Ελέ-
 15 φῶν Χαλκιδόντος, Εὐμῆλος Ἀδμήτου, Πολυπόι-
 τῆς Πειρίδου, Λεορτεὺς Κορυνῶν, Ποδαλείριος καὶ
 Μαχάων Ἀσκληπιῶν, Φιλοκλήτης Πόσιαντος, Εὐρύπυ-
 λος Εὐαίρωνος, Περφρίλαος Ἰφίκλη, Μενέλαος Λα-
 20 ρτιάδης, Αἴας καὶ Τεύκρος Τελαμώνιος, Πάτροκλος
 Μενoitῆς. τούτων ὄρεον τὸ πλῆθος Τιωδάρεως, ἐδὲ
 δοῖκε μὴ κριθέντος ἑνὸς, σαστάσωσιν οἱ λοιποί.
 ὑποχρέμενος δὲ Οδυσσεύς, εἰὰν συλλάβηται πρὸς τὸν
 Πυρρῆος αὐτῷ γάμον, ὑποδέσσει πρόπον πνῆ,
 25 δὲ ἔμμελῃ ἡμῶνται σά... ὡς ὑπέχετο αὐτῷ
 συλλήβεται ὁ Τιωδάρεως, πάντας εἶπεν ἔξορκίσει
 τὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, εἰὰν ὁ περικριθεὶς νυμφίος
 ἀπὸ ἡμῶν πνὺς ἀδικήται πρὸς τὸν γάμον. ἀκούσας
 δὲ τῆτο Τιωδάρεως, τὺς μνηστῆρας ἔξορκίζει. καὶ
 Μενέλαος μὲν αὐτὸς αἰρεῖται νυμφίον. Οδυσσεὺς δὲ

consilium perficiendū uniuersos per eam inuisiurandi religionem compellit: ac Menelaum filia sua sponsum deilarat, atque etiam ab Icario Vlyssi Penelopem in coniugium poposcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionem genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Duk Pieride ab Etolia oriunda. siue, ut Acusilaus ait, è Teridæ Magapenthem: sed ex Nympha Gnosa, Eumelo auctore, Xenodamū procreauit. Caterum è Leda natis Castor plane rem militarem exercuit. Pollux autem casticum pugnandi genus sectatus est. Atque ambo ob fortitudinem Dioscuri, quasi Iouis proles, cognomento dicti sunt. Quicum Leucippi filias in matrimonium habere cuperent, è Messene raptas uxores ambo sunt consecuti. Dein ex Polluce ac Phœbe Mnesileus, at è Castore & Ilacira Anogon, nati sunt. Qui cum, socys Ida Lynceoque, Apharci filijs, ab Arcadia bonum prædam abegissent, Ida arbitrio diuidendam permisere. Tunc ille bonem in partes quatuor partitus, Qui prior, inquit, denorarit, huic præda dimidium cedit: posteriori, reliquum: quo dicto Idas anteuertens, priuatā prius, & fratris deinceps partem absumpsit: atque tum eo prædam omnem Messenem auerit. Quare Dioscuri conductis militum copijs contra Messenam, cum illam, tum multam aliam prædam simul abducunt, & sub quercu per insidias Idam Lynceumque intercipere conabantur. Verum Lynceus viso Castore Ida fratri significauit. atque eum ille necauit. At Pollux ipsos insecutus, Lynceum, telum iaculatus, occidit. Inde Idam insequens lapide secundum caput ab eo percussus, oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit. Pollux vero immortalitatem tenuit Castore mortuo. At Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mor-

- παρὰ τῆς μνηστύτης Πηνελόπειν. Μενέλαος μὲν
 οὖν ὅς ἐστιν Ἑρμῶνι ἐγέννησε, καὶ κατὰ τινας
 Νικόστρατον· ἐκ Δέλης Πισσίδος γένος Αἰτωλίδος,
 ἢ, καθάπερ Ἀκουσίλαος φησὶ, Τηιδάης, Μεγαπύ-
 5 θη· ἐκ Κρωσίας δὲ νύμφης, κατὰ Εὐμήλον, Ξε-
 ρόδαμον. ἧν δὲ ἐκ Λήδας γινόμενων παίδων, Κάστωρ
 μὲν ἦσεν τὰ κατὰ πόλεμον· Πολυδύχης δὲ πυρρῶν
 καὶ διὰ τὴν ἀσφραγὴν ἐκλήθησαν ἀμφοτέρω Διόσκου-
 10 ροι. Βελόμβοι δὲ γῆμοι τὰς Ἀρκίαι περὶ Συγα-
 τέας, ἐκ Μεσσηνίας ἀρπασότες ἔγρημαν. καὶ γίεται
 μὲν Πολυδύχοις καὶ Φοίβης, Μνηστίας· Κάπρις δὲ
 καὶ Ἰλαίρας, Ἀνώγων. ἐλάττωτες δὲ ἐκ τῆς Ἀρχαδίας
 Βελκίαν καὶ ἧν Ἀφραίας παίδων Ἰδα καὶ Λυγκίας,
 ὅστις ποιοῦσιν Ἰδα διελθεῖν. ὁ δὲ, τριῶν βοῶν εἰς
 15 μέρη τέμνει, τὸ πρῶτον καταθαρόντες εἴπε τῆς
 λείας τὸ ἥμισυ εἶσθαι, καὶ τὸ δευτέρου τὸ λοιπόν,
 καὶ φάσας κατὰ μῆκος τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρῶτον
 Ἰδας, καὶ τὸ τῷ ἀδελφῷ· καὶ μετ' ἐκείνῃ τὴν λείαν
 εἰς Μεσσηνίᾳ ἤλασε. φρατὺς παῖτες δὲ ἐπὶ Μεσσηνίᾳ
 20 οἱ Διόσκουροι, τὴν τε λείαν ἐκείνῃ καὶ πολλὴν ἄλ-
 λην συμελαύνουσι. καὶ τὸν Ἰδα (ὡπὸ δρυὸς) ἐλό-
 χων, καὶ τὸν Λυγκία. Λυγκίᾳ δὲ ἰδὼν Κάστωρ, ἐμῆ-
 ρυσεν Ἰδα· καὶ ἐκείνῃ αὐτὸν κτείνει. Πελοπιδίης δὲ
 ἐδίωξεν αὐτὸς. καὶ τὸν μὲν Λυγκία κτείνει τὸ δό-
 25 ρον περιέμψῃ· τὸν δὲ Ἰδαν διώκων, Βελκίης ὑπὸ
 ἐκείνῃ πίπτει κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς· καὶ
 Ζεὺς Ἰδαν κρεαυοῖ, Πολυδύχῃ δὲ εἰς ἔρανδον ἀνά-
 γει. μὴ δεχομένη δὲ Πολυδύχοις τὴν ἀθανάσιον,
 30 ὅντος νεκρῷ Κάστωρ, Ζεὺς ἀμφοτέρους παρ' ἡμέραν
 καὶ εἰς θύοις ἔει καὶ εἰς θητοῖς, ἔδωκε. μεταστάντων

tuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris, Tyndareus accersito Spartam Menelao regnum tradidit. Ex Electra autem Atlantis filia, & Ione, Iasion Dardanisque gignuntur, e quibus Iasion Cererem deperiit, eique vim inferre volens, fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu moestus, Samothrace relicta in obiectam continentem tranavit, ubi Tencr Scamandri fluminis Idaeque nymphæ filius regnabat: ab eo etiã qui regionem illam incolebant, Tencræ vocabantur. Hic itaque ab rege asceptus hospitio, atque in regni partem admissus, Bateam eius filiam sibi in coniugium duxit, ac Dardanum urbem condidit. At postquam ex humanis Tencr excessit, uniuersam provinciam Dardaniam appellauit: filios habuit duos, Ilum & Erichthonium, e quibus Ilus nullis susceptis liberis extinctus est. Hinc Erichthonius regni heres, ductaque Astyoche Simoentis filia, Troem creat. Hic deinde regnum adeptus, regionem a se ipso Troiam nuncupauit: & Callirroen Scamandri filiam sibi collocauit, ex qua Cleopatram filiam sustulit. Mares autem Ilum, & Assaracum, & Ganymedem. Hanc autem ob corporis formam raptam per aquilam Iupiter Deorum pater in cœlo constituit. Assaracus uero ex * Hieromneme Simoentis filia Capyn procreat. Huiusce, ac Thymidis Ili filie Anchisei filius fuit. Cum quo Venus ipse amore flagrans congressa, Eneam genuit, ac * Lyram, qui sine liberis decessit. Ilus cum in Phrygiam peruenisset, atque ibi ab rege propositum certamen nactus esset, palestra uisit: deditque illi rex premij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Ad hac ex oraculi sententia discolorum bonem adiecit, monuitque, ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bonem ipsam insequitur. Ea uero, simulatque ad Aia,

- ἢ εἰς θύας ἢ Διοσκυρεῶν, Τυωδάρως μετὰ Πηλεΐδῃ
 Μενέλαον εἰς Σπάρτην, τέττα τῶν βασιλείας
 παρέδωκεν. Ηλέκτρας δὲ τῆς Ἀτλαντος καὶ Διὸς, Ιασιῶν καὶ
 Δαρδανῶν ἐγένοντο. Ιασιῶν μὲν οὐκ ἐρᾶτοίς Διμήτρῳ,
 5 καὶ θέλων καταισχύνει τὴν θεὸν, κεραινεῖται. Δαρδανῶν δὲ
 ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ Λυπομήδῳ, Σαμοθράκιον
 ἀπολιπὼν, εἰς τὴν ἀντίπεραν ἤπειρον ἦλθε. ταύτης
 δὲ ἐβασίλευε Τεύκρῳ ποταμῷ Σιγαμάνδρῳ καὶ νύμφης
 Ιδαίας· ἀφ' ἧς καὶ οἱ τῶν χώρων νεμόμενοι Τεύκροι
 10 προσσηρρέοντο. ἑσθλὲς δὲ αὐτῷ τῷ βασιλείῳ καὶ
 λαβὼν μέγας τῆς γῆς, καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Βά-
 πτιαν, Δαρδανὸν ἐκποσε πόλιν. τελευτήσας δὲ Τεύ-
 κρος, τὴν χώραν ἅπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε. Ἡρομέ-
 νων δὲ αὐτῶν παίδων Ἰλὺς καὶ Εὐειχθόνιος, Ἰλθ' μὲν οὐκ
 15 ἅπας ἀπέθανεν· Εὐειχθόνιος δὲ διαδεξάμενος τὴν βα-
 σιλείαν, γῆμας Ἀσυόχῳ καὶ Σιμόεντος, τέκνοισι Τροῶν.
 αὐτῶν παρλαβὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν χώραν ἀφ'
 ἑαυτοῦ Τροίαν ἐκάλεσε. καὶ γῆμας Καλιρρόλῳ καὶ Σιγα-
 μάνδρῳ, θυγατέρα μὲν Κλεοπάτρῃ· παῖδας δὲ,
 20 Ἴλῳν καὶ Ἀσάρακον καὶ Γανυμήδην. τῶτον μὲν οὐκ διὰ
 κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δὲ ἀετὸς, θεῶν οἰνοχόον ἐν
 ἑσθλῷ κατέστησεν. Ἀσάρακον δὲ, καὶ Ἱερεμνήμης τῆς
 Σιμόεντος, Κάπυς· τὴν δὲ, καὶ Θέμιδος τῆς Ἰλῆς, Ἀγ-
 χρίστis· ἣ δὲ ἐρωπικῶς Ὀπίθυμιαν, Ἀφροδίτῃ στυλ-
 25 θύουσα, Αἰνείαν ἐγέννησε, καὶ Ἀνύστῃ· ὅς ἅπας ἀπέ-
 θανεν. Ἰλθ' δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος, καὶ καταλα-
 βὼν ἑσθλὸν τῷ βασιλείῳ αὐτῷ τετελεμένον ἀγῶνα, νι-
 κᾷ πάλιν· καὶ λαβὼν ἄθλον πεντήκοντα κερὰς καὶ
 χοῦρας ταῖς ἴσας, δέντος αὐτῷ τῷ βασιλείῳ καὶ χηρ-
 30 μὸν καὶ βουὴν ποικίλιν· καὶ φερόμενος ἐν ὧν αὐτῷ
 αὐτὴ κλιθεῖς τῷ πατρὶ πόλιν κτίζειν, εἴπετο τῇ βοί. ἡ δὲ

quasi dicat Noxæ Phrygiæ, tumulum peruenit, humi procumbit: quo in loco Ilus urbem ab se conditam, Ilu nominauit. Postea Iouem precatur, ut signum sibi aliquod ostenderet; postridie vero, ubi illuxit, ab Ioue demissum Palladium ante tabernaculum conspexit: id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus ita compositis, ut ambulare videretur: dextraque elatam hastam, ac laua colam fusumque gerebat. Huiusmodi de Palladio narratur historia. Aunt natam Minervam, apud Tritonem, cui filia Pallas erat, educari cœpisse. utraque autem fuisse rei bellicæ studiosas: & in contentionem aliquando devenisse: Palladi iam iam vulnus illatura (Minerva) Iouem præfatum Egidem opposuisse: Palladem verò territam respexisse: atque ita à Minerva vulneratam concidisse. At Minervam eius de causa summo dolore affectam, simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci, pectorique eius, quam pertimuerat Egidem accommodasse, & apud omnes, honoris ergo constituisse. Deinceps autem Eleetram, per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id Palladium in terra Iliaca exposuisse. Illum postea in huiusce memoriam templum ab se conditum summo opere coluisse Hechaetæus de Palladio. Ceterum Ilus Eurydicen Adraasti filiâ uxorem cepit, ex qua Laomedontem genuit, cui Strymno Scamandri filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, Placiam Atrei ab illo ductam fuisse legitur. Nec desunt, qui Leucippi filiam habuisse in matrimonio ferant. Hic mares quidem Tithonum, Lamponem, Clytium, Hicetaonem, & Podarcem: feminas autem Hesionen, Cillam, & Astyochem, procreauit. At è Calybe nymphea Bucolionem suscepit. Porro Tithonum, quòd enim arderet, Aurora præreptum in

- ἀγχομένῃ ὅπῃ πέν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἀπῆς λό-
 φον, κλίνεται. ἐνδὲ πολὺν κήσας Ἴλος, ταῖτῳ μὲν
 Ἴλιον ἐχάλεσε. πρὸ δὲ Διὶ σμειῖον ἐυξάμενος αὐτῷ
 5 πφανῶναι, μὴ ἡμέραν τὸ δῖπτερ Πηλεΐδιον πρὸ
 τῆς σκλήης καίμενον ἐδάπατε. ὡς δὲ πρὸ μεγάρῃ τρέ-
 πῃ, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δό-
 ρυ διηρημένον ἔχον· τῇ δὲ ἑτέρα ἡλαχάτῳ καὶ ἄ-
 τρακῆλον. ἰστρία (δὲ ἢ) πρὸ τῆς Πηλεΐδος τοιήδε φέ-
 10 ρεται. φασὶ γυμναστῆσαν τὴν Ἀθῶναι, παρὰ Τείωνι
 πρέφεται, ὃ θυγάτηρ ὡς Παλλὰς· ἀμφοτέρως δὲ
 ἀπὸ τῆς τῆς πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ποτὶ προ-
 ελθεῖν. μελλέσῃ δὲ πλῆθῃ τῆς Πηλεΐδος, τὴν Δία
 φοβηθέντα, τὴν Αἰγίδα προδιδῶναι. τὴν δὲ, ἐυλα-
 15 βηθεῖσαν ἀναβλέψαι πρὸς τὴν Αἰγίδα, καὶ ὅπως ἴσῃ
 τῆς Ἀθῶναις τραβεῖσαν ποιεῖν. Ἀθηναῖαι δὲ φείλουσιν ἐπὶ
 αὐτῇ γυμναστῆσαι, ἔδανον ἐκείνης ὅμοιον κατεσκάδασαι,
 καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἴσῃ τῆς Αἰγίδα καὶ πρὸς
 20 ἰδρυσμένῳ παρὰ τῷ Διὶ. ὅτε εἰς ἢ ἡλέκτρας καὶ τὴν
 φερεῖν τὴν πρὸς φερεῖν, διαρρέψαι μετ' αὐτῆς καὶ
 τὸ Πηλεΐδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χύειν. Ἴλον δὲ πύπυ-
 ναδὸν κατεσκάδασαι πρὸς τὴν Αἰγίδα. καὶ πρὸς τὴν Πηλεΐ-
 25 δος ταῦτα λέγεται. Ἰλῶ δὲ γῆρας Εὐρυδίκῳ τὴν
 Ἀδράστῳ, Λαομείδοντα ἐγόννησεν, ὅς γε μετ' Ἰφί-
 μῳ τὴν Σαρματίδα. καὶ δὲ πῖνας Πλακίας τὴν Ἀ-
 τρείας· κατ' ἐοίκε δὲ Ἀλκίπυον. καὶ τεκεῖν παῖδας
 μὲν Τιθωνόν, Λάμπωνα, Κλυπὸν, Ἰκατίονα, Πο-
 δάρκῳ· θυγατέρας δὲ, Ἡσιόνην καὶ Κίλλαν, καὶ
 30 Ἀσπύχῳ· ἐκ δὲ νύμφης Καλύβης Βυκαλίωνα. Τι-
 θωνὸν μὲν οὖν Ἡὼς ἀπάσσει δὲ ἔσεται, εἰς Αἰθιο-

Æthiopiam abducit: ibique cum eo congressa, Emathionem ac Memnonē gignit. Post, ubi Troia ab Heroule, quo de paulo ante diximus, capta fuit: Podarces cognomento Priamus, regnum tenuit: ac primam coniugē Meropis filiam nomine Arisbam sibi coniugauit, ex qua Æsacum filiū creat: cui Asterope Cebrenis amnis filia nupsit, quam cum mortuam nimio luctu desleret, in mergum auem mutatus est. Mox Priamus Arisba collocata in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam secundā uxorem Dymantis, siue, ut alijs placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: deinde cū secundum propediē esset paritura filiam, facere ardentem Hecuba parere, eamque omnem urbē Ilium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id ubi Priamo visū Hecuba recitauit, Æsacū filiū hic statim arcessi iubet ad se. Eum enim Merops auus maternus somnij coniectandi rationē edocuerat. re percepta, Æsacus puerū exitiū illaturū esse respondit. Proinde infanti exponi iubet. Hunc Priamus, simulac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumque in Idā montem. Huic seruo nomē Agelao, aut Archelao, fuit. Infans ut ab eo expositus est, quinque dies ab vrsa nutritus est. Hic puerum nactus incolumē tollit, secum illum attulit, & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educauit. Qui cū iā grandiusculus euassisset, & plerisque, & corporis forma, & robore anteciret, & quod praduū vim, incursumque repelleret, & ouilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inuentos parentes agnouit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodiscē, Polyxenā, & Cassanaram:

- πᾶν κομίζει· καὶ συνελθὺσα γῆνα πῦδας Ἡμα-
 θίωγα καὶ Μήμενονα. μετὰ δὲ τὸ αἰεθλῶμα Ἰλίον
 ὑπὸ Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν πρὸθεν ἡμῖν λείκεται,
 ἐβασίλευσε Πυδάρκης ὁ κληθεὶς Πείαμος· καὶ γαυῶ
 5 πρῶτον Αἰείβλιον τὴν Μέροπος· ἐξ ἧς αὐτῷ πῦς
 Αἰσακος γίγνεται, οἱ ἐγὼμε Ἀσερόπλιον τὴν Κεβρίλως
 θυγατέρα, καὶ πενθῶν ἀποθανόντων ἀπαρνεώθη.
 Πείαμος δὲ Αἰείβλιον ἐκδοὺς Τρτάκω, δευτέρῃ
 ἐγὼμῳ Εκαβλίον τὴν Δύμανθι, ἣ ὥς πένες φασί,
 10 Κιωῆς, ἣ ὡς ἔτερε λέγουσιν, Σαργαεῖς ταμοῦ
 καὶ Μετώπης. γῆναται δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἐκτωρ,
 δευτέρῃ δὲ γῆνασθαι μέλλουσι βρέφες, ἔδοξεν Ε-
 καβῇ καὶ ὕταρ θαλὸν τεκεῖν διάπυρον. οὗτον δὲ
 πᾶσιν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν, καὶ καίειν. μαθὼν δὲ
 15 Πείαμος παρ' Εκαβῆς τὸν ὄνειρον, Αἰσακὸν τὸν υἱὸν
 μετεπέμψατο· καὶ γὰρ ὄνειροκρίτης ὦρα, ὅτε μητρὸς
 τῆς Μέροπος διδάχθεις· ἔτος εἰπὼν τῆς πατρὸς
 γῆσθαι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκδεῖναι τὸ βρέφος
 ἐκάλεισε. Πείαμος δὲ ὡς ἐγὼνήθη τὸ βρέφος, δίδωσιν
 20 ἐκδεῖναι οἰκίῃ κομέσονται εἰς Ἰδλῶ. ὁ δὲ οἰκίτης Α-
 γέλαος ὠνομάζετο [ἢ Ἀρχέλαος,] τὸ δὲ ἐκτεῖν
 ὑπὸ τύπου βρέφους, πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἀρκτοῦ ἐτρά-
 φη. ὁ δὲ σωζόμενον δέσιν, ἀναρεῖται. καὶ κομίσας
 ἐπὶ τῇ χωρίῳ, ὡς ἴδιον παῖδα ἔτρεφεν, ὀνομάσας
 25 Πάειν. γῆμόμοσ δὲ νεανίσκος, καὶ πολλῶν διαφέ-
 ρον κάλλι τε καὶ ῥώμῃ, αὐτὸς Ἀλέξανδρος προσω-
 νομάδι ληστὴς ἀμυνόμενος, καὶ τοῖς ποιμνίοις δῆ-
 ξήσας, ὅσῳ ἔτι βοηθήσας. καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ τοῖς γο-
 νέας ἀνέυρε. μετὰ οὗτον ἐγὼνήσε Εκαβῇ θυγατέρα
 30 μὲν Κρέυσαν, Λαοδίκην, Πολυξένην, Κασάνδραν·

quam cum Apollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hac autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minimè fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit, Deiphobum, Heleenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coniugibus Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgythiö, Philamon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Euagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestus, Enäder, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirychus, Egeonens, Lysithous, ac Polymedon; Filia verò, Medusa, Medesicassia, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Eetionis, & Alexander Oenonen Cebrenis amnis filiam ducit. Hac à Rhea vaticinandi cognitionem edocta, Alexandro ne ad Helenā nauigaret, prädixit At ea minime persuadens, cum sibi vulnus illatum fuerit, ad se se venturum, dixit: quod se ipsi mederi posse intelligebat, praterca neminem. Hic autem rapta post Helena e Sparta, Troiaque bello impetita, sagittis Herculeis à Philoctete sanciatas, in Idam ad Oenonen remeavit. Tum illa iniuriarum memorem, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cum in Troiam referretur, occubuit. Mox Oenone, quam detrectata medela pœnituerat, ad vulnus curandum pharmaca deferebat, siquidem Oenone medendi canendique artem callebat. Quæ, ubi eum iam obijisse reperit, sibi laqueo vitam finivit. Asopus vero amnis,

- ἢ σωηλθεῖν βελόσμεθ' Απόλλων, τὴν μαντικῶν
 ὑπάρχον διδάξεν. ἡ δὲ μαδούσα, ἢ σωῆλθεν. ὅθεν
 Απόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτῇ τὸ πίδειν.
 αὐτῆς δὲ παῖδας ἐγέννησε Διηφόβον, Ἐλενον, Πάμ-
 5 μονα, Πολίτην, Ἀνθρον, Ἰππόνοον, Πολύδωρον,
 Τροΐλον. τῶν ἑξ' Απόλλωνος λέγεται γέννηκέ-
 ναι. ἐκ δ' αὐτῶν γυναικῶν Πειάμω παῖδες γίνονται,
 Μελαΐστος, Γοργυδίων, Φιλαίρων, Ἰσπόδοθ',
 10 Γλαῦκος, Ἀγάδων, Χερσιδάμας, Εὐαργέας, Ἰσπο-
 δάμας, Μῆστωρ, Ἄτας, Δόρυκλ' , Λιχάων, Δρύωφ,
 Βίας, Χρύμ' , Ἀσύμωθ', Τελέστας, Εὐανδρ' ,
 Κεβειόνης, Μήλιθ', Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Εὐχέ-
 φρον, Ἰδομέυεις, Ὑπείων, Ἀσκαί' , Δημικόων,
 Ἀρήητος, Δηϊόπης, Κλόνιθ', Εὐχίμων, Ὑπείρυχος,
 15 Λιγώνεις, Λυσίδοθ', Πολυμέδων. θυγατέρες δὲ,
 Μέδβυσα, Μηδεσπύχη, Λυσμάχη, Λευσδήμη.

- Ἐκ τῶν μὲν οὖν Ἀνδρομάχῃ τὴν Ἡσέωνος γαμή-
 Ἀλέξανδρ' δὲ Οἰωνῶν τὴν Κεβελῶν τῇ ποταμῶ
 20 θυγατρί. αὐτὴ παρὰ Ρίης τὴν μαντικῶν μαδούσα,
 περὶ λεγὼν Ἀλέξανδρῳ μὴ πλεῖν ἐπὶ Ελένῳ. μὴ
 πείδουσα ὅς εἶπεν, εἰς τρωθῇ, παρεγχεῖται πρὸς αὐ-
 τὴν, μόνῳ γὰρ στερεπύσαι δυνάσθαι. τὸν δ' , Ελένῳ
 ἐκ Σπάρτης ἀπάσαι· πολεμουμένης δ' Τροίας, το-
 25 ξιδέντα ὑπὸ Φιλοκτῆτι τόξοις Ἡρακλείοις, πρὸς
 Οἰωνῶν ἐπαιελεθῆν [εἰς] Ἴδῳ. ἡ δ' μνησχακούσα,
 στερεπύσαι ἐκ ἔφθ. Ἀλέξανδρ' μὲν οὖν εἰς Τροίαν
 κομίζομεθ' ἐπελόντα· Οἰωνῆ δὲ μετανοήσασα, τὰ
 30 πρὸς στερεπίαν φάρμακα ἔφερε· καὶ χαταλαβὼσα
 αὐτὸν νεκρὸν, ἐαυτῇ ἀνήρτησεν. (ἡ γὰρ Οἰωνῆ ἰα-
 τρικῶν καὶ μαισικῶν ἥσκει.) ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς

Oceani & Tethyis filius: sed ut scribit Acusilaus, Pe-
 rius & Neptuni: sed ut alij, Iouis & Eurynomes: hic
 ducta Metope, quam Ladonis fluvij filiam fuisse tra-
 dunt, duos filios, Ismenum ac Pelagontem, & viginti
 feminas procreavit: quarum unam Eginam, cui Oeno-
 ne fuit nomen, ab Ione raptam Asopus quarens Corinthū
 abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Ionem cognoscit. Iu-
 piter autem post insequentem Asopum fulminatum, rur-
 sus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc usque
 tempus, ex huiusce fluentis carbones efferuntur: sed E-
 ginam illatam in insulam, qua tunc Oenone vocabatur,
 nunc ab ea dictam Eginam, Iupiter comprimit, ac
 filium ex ea Eacum gignit. In cuius gratiam, quando-
 quidem solus in insula agebat, de formicis homines facit.
 Adhuc Eacus Endeidem Chironis filiam coniungem
 capit, ex qua ipsi duo nati sunt filij Peleus & Telamon.
 Phercydes vero Telamonem amicum, non fratrem fuisse
 Pelei narrat, eumque * Aëtai filium, & Glaucēs * Cre-
 thei, fuisse ait. Atque & Eacus cum Psamathe Nerei
 filia, in fontem, quod inscendi nollit, commutata coitit,
 & Phocum gignit. Sed & Eacus omnium pietatis ser-
 vantissimus fuit. Quamobrem, cum Gracia inusitata
 frugum caritate premeretur, Pelopis causa, quod ipse
 Strymoniam Arcadium regem bello infestans, Arcadiā
 subigere minime posset, per simulatam amicitiam ipsum
 interfecit, ac eius viscera membratim confecta dispersit.
 Deorum interea responsis, tum Graciam imminensibus
 malis ereptum iri, si illius ergo preces effuderit Eacus,
 renunciatum est. Quo per Eacum facto, Gracia anno-
 ne penuria liberatur. Quinetiam & apud inferos Eacus
 in summo esse honore perhibetur: & is Plutonis cla-
 ves servare proditur. Quoniam verò Phocus in certa-

- Ωκλανῆ καὶ Τηθύῳ. ὥς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πη-
 ρεῖς καὶ Ποσειδῶνος · ὥς δὲ πνεις, Διὸς καὶ Εὐρυπύ-
 ρου · οὗτ' Μετώπῳ γηγάμενος · Λάδωνος δὲ τῷ πο-
 ταὶ θυγάτηρ · αὐτῇ δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσ-
 5 μίλῳ καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι δὲ θυγατέρας · ὧν μὲν
 μίαν Αἶγναν, (ἥ τις Οἰνώνῃ ἐκαλεῖτο) ἤρπασε Ζεὺς.
 τῷτ' ἄσωπος Ζητῆς, ἦκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μαν-
 θάνει παρὰ Σιούφῃ τὸν ἤρπακτά τ' Ἰ) Δία. Ζεὺς δὲ
 10 Ἀσώπῳ μὲν κεραιώσας διάκοντα, παλιν ἐπὶ τὰ οἰ-
 κεία ἀπέπεμψε ρεῖδρα. διὰ τῶτο, μέχρι καὶ νῦν,
 ἐκ τῆς τότε ρεῖδρῶν ἀνδρακες φέρονται. Αἶγναν δὲ
 εἰσκαμίους εἰς πῶν τότε Οἰνώνῳ λεγομένῳ νῆσον,
 νῦν δὲ Αἶγναν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ
 15 γυνὰ παῖδα ἔξ αὐτῆς Αἰακόν. τέττα Ζεὺς ὄντι μό-
 νῳ ἐν τῇ νήσῳ τὰς μύρμηκας ἀνθρώποις ἐποίησε. γα-
 μεῖ δὲ Αἰακὸς Εὐρυπύδα, ἥ χεῖρνος, ἔξ ἧς αὐτῷ
 παῖδες ἐγένοντο, Πηλῆς τε καὶ Τελαμών. Φερεκύδης
 δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, καὶ ἀδελφὸν Πηλέως Ἰ).
 ἀλλὰ * Ἀκταίῃ παῖδα καὶ Γλαύκῃς τῆς Κρηδεώς. μί-
 20 γνυται δὲ αὐτῷ Αἰακὸς, Ψαμαθῇ τῇ Νηρεώς, εἰς *
 πηγῇ ἡλλαγμένη διὰ τὸ μὴ βύλεσθαι ἀνελθεῖν · καὶ
 τεκνοῖ παῖδα Φῶκον. ἦν δὲ ἐυσεβέστατος ἀπάντων
 Αἰακός. διὸ καὶ πῶν Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίας διὰ
 Πέλοπα, ὅπ' Στυμφάλῳ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἀρχαίων
 25 πολεμῆς, ἥ Ἀρχαδίαν ἐλεῖν μὴ δυνάμενος, οὐρεσ-
 ποιησάμενος φιλίαν, ἐκτείνει αὐτὸν, καὶ διέσωρε με-
 λείους. χρησμοὶ δὲ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλαγῆσθαι τῆς
 ἐνισώπων κηκῶν ἥ Ἑλλάδα, εἰὰ Αἰακὸς ὑπὸ αὐτῆς
 ἐυχὰς ποιήσεται. ποιησάμενος δὲ ἐυχὰς Αἰακοῦ, τῆς
 30 ἀκαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάγηται. πᾶσαι δὲ καὶ ὧσα
 Πλῆτωνι τελευτήσας Αἰακός · καὶ τὰς κατὰ τῆς Ἀἰδοῦ
 φυλάττει, διαφύεοντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φῶκα, τὴν

minibus præstare videbatur, fratres Peleum ac Telamonem, insidias illi comparasse ferunt : atque ubi sorte obuenit, ut cum eo Telamon pari in ludo decertaret, disco caput illi ferit, & occidit, ac sublatum Peleo adiutore quadam in sylua occultauit. Demum vero cade detecta, ambo ex Ægina ab Æaco solum vertere compelluntur. Telamon Salaminem ad Cychreū Neptuno ac Salamine Asopi filia natum peruenit. Is necato serpente, qui insulam, cuius ipse rex erat, deuastabat, ac nullis post se relictis filiis, moriens, regnum Telamoni concessit. Is deinde Peribœam Alcathei Pelopis filiam sibi uxorem coniunxit Et Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Dys precibus depoposcit : & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Aiacei nominarunt. Qui in bello contra Ilium Herculem secutus, Hecionem Laomedontis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreauit. Ceterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatum abiit, à quo postea expiatus Antigonei illius filiam in matrimonium cepit : atque in tertiam regni partem adscitus est. Mox Polydoram filiam genuit, quam Borus Perieris filio nuptui dedit. Inde in Calydoni apri venationem cum Eurytione simul egressus, ac misso in aprum telo Eurytionem ferit, eumque fortuito ictu cecidit. rursus itaque à Phthia Iolcum ex fuga ad Acastum sese recepit, ab eoque lustratur. Adhuc cum Atalanta ludis in Pelia regis honorem institutis palastrica pugna decertauit: ubi Astydamea Acasti coniux Pelei amore correpta, ad eum literas de concubitu dedit: quæ, quoniam id illi persuadere non potuit, ad eius etiã uxorem misit, qui a Peleo Steropen Acasti filiam prope diem ductum iri illi renuntiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleum insuper Acasto, quod eam de

- ἀδελφοὺς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβελῶσαι· καὶ λα-
 χρὸν κλήρω, Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν βαλὼν
 δίσκῳ καὶ τῆς κεφαλῆς, κτείρει· καὶ κομίσας μετὰ
 Πηλέως, κρύπτει κατὰ πνός ὕλης· φεραδύντος δὲ
 5 τῷ φόνου, φυγάδες ἐπὶ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύ-
 νονται, καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμῖνα φεραγίνε-
 ται πρὸς Κυχρεά τὸν [Ποσειδῶνος, καὶ] Σαλαμῖ-
 νος τῆς Ἀσωποῦ (ὑόν.) κτείνει· δὲ ὄφιν ἔτος ἀδι-
 κοῦντα τὴν νῆσον, ἥς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ πεδύ-
 10 ρῃ ἀπαις, τὴν Γαπληῖαν φεραδίδωσι Τελαμῶνι.
 ὁ δὲ γαμῖ Περύβοιαν τὴν Ἀλκίαν τῷ Πέλοπος·
 καὶ ποιησάμενος αἰχὰς Ἡρακλέους ἵνα αὐτῷ πᾶς ἄρ-
 ρῶν ᾔηται· φαίνεται δὲ μὲν ταῖς αἰχὰς αἱετοῦ, τὸν
 ἡμνηθέντα ἐκάλεισαν Αἰάντα· καὶ στρατευόμενος ἐπὶ
 15 Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἡρόνῳ τὴν
 Λαομέδοντι θυγατέρα· ἧς ἡς αὐτῷ γίνεται Τεδοχος.
 Πηλὸς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυπύωνα Ἄκτο-
 ρος, ὑπὸ αὐτῷ καθάρεται· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν
 20 θυγατέρα Αντηρόνῳ, καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μίσην.
 καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ Πολυδάρη, ἣν ἔζημε Βῶρος
 ὁ Περειήριος· ἐντεύθειν ἐπὶ τῇ θήρῃ τῇ Καλυδωνίᾳ
 κέλευσε μετ' Εὐρυπύωνος ἐλθὼν, πρῶτος ἐπὶ τὸν
 σὺν ἀκόντιον, Εὐρυπύωνος τυγχάνει, καὶ κτείνει τὸν
 25 ἄκων· πάλιν οὖν ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν, πρὸς
 Ἄχαιον ἀφικνεῖται, καὶ ὑπὸ αὐτοῦ καθάρεται· ἀγωνίζε-
 ται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Πελοπὶ ἀγῶνα πρὸς Ἀτυλαντίην
 διαπαλαίσας· καὶ Ἀσπιδάμεια Ἀχαιοῦ γυνή, Πηλέως
 ὀφθαλμοῖς, πρὶν σιωπῆσαι προσέπεμψεν αὐτῷ λόγους.
 μὴ διωαμένη δὲ πείσαι, πρὸς τὴν γυναικᾶ αὐτῇ πύμ-
 30 ψασα ἔφη, μέλλειν Πηλέα γαμῖν Στερόπῳ τὴν Ἀ-
 χαιοῦ θυγατέρα· καὶ τότ' ἐκείνη ἀκούσασα, ἀσρόνῳ
 κατέφη· Πηλεὺς δὲ πρὸς Ἀχαιοῦ καταφύεται· λέ-

stupro interpellasset calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haudquaquam ab se necandum esse censuit: ac eum in Pelium montem venatum abducit. Inde coorta de venatione controuersia, Peleus qui dem captarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitauit, Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eique sublatum enssem in bono fimo celauit, & abiit. Is deinde experrectus, interea dum enssem quatitat, à Centauri comprehensus iam ià moriturus erat, verū hic à Chirone seruatur incolumis, eidemque quaesitum ac repertum enssem condonauit. Peleus vero, ut supra dictum est, Antigonem Eurytionis patre procreatam uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio fluminis cognomento Boro Perieris filio uxorem collocauit, ex qua Menestibius natus est. Sed & alteram duxit Peleus, nempe Thetis Nerei filiam, de cuius matrimonio Iupiter & Neptunus cōtenderunt. At cum Thetis è se ortum filium patre futurum esse praestantiorē pradiisset, abstinuisse Ionem illius nuptiis ferunt. Nec desunt qui scribant ad eius cōplexum iam iam prodeunti Ioui, Prometheus dixisse, natum ex ea cælo deminaturum. Sunt etiam, qui memorent Thetis Iunonis monitu persuasam Iouis concubitū euitasse. Hinc iratum Iouem voluisse, ut ea mortalis viri coniugio locavetur. Chironis itaque consilio eam cōprehendendi ac detinendi rationem Peleus inuicem itaque cum in varias se formas commutantem obseruasset, corripit, qua cum interim ignis, interim aqua, modo etiam fera vultū caperet, non eam prius, quam pristinā

- ῥύσας, ὡς αὐτὴ πρὸς σιωπῆς πεπεισθῆναι. Ἀχαιοὶ
 ἀκούσας, κτείνειν μὲν ὃν ἐκαθήρεν, ἐκ ἡβελήθη·
 ἄγει δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήρας εἰς τὸ Πήλιον. ἐνθὲν ἄ-
 μίλλης πρὸς θήρας ἡμετέρας, Πηλεὶς μὲν οὐκ ὦν
 5 ἐχέουτο θηρίων, τὰς γλώσσας τέττων ἐκτέμνων εἰς
 πῆραν ἐπιδει· οἱ δὲ μὲν Ἀχαιοὶ ταῦτα χαυρέμβου
 κατέχλων ὡς μηδὲν τεθνηδύνοντες τῷ Πηλεῶς. ὁ δὲ
 τὰς γλώσσας παροχόμενος ὅσας εἶχεν, ἐκείνοισι το-
 σαῦτα ἔφη τεθνηδύνειν. ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ
 10 Πηλῶ, ἀπολιπὼν Ἀχαιοί, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν
 τῇ ἡμῶν βοῶν κόπῳ κρυψας, ἐπανέρχεται. ὁ δὲ, ἐξα-
 ναστὴς καὶ ζήσας τὴν μάχαιραν, ὡς ἡμῶν Κενταύ-
 ρον καταληθθεῖς, ἔμελλεν ἀπόλλυσθαι. σῴζεται δὲ
 ὑπὸ Χείρωνος ἑτοῦ καὶ τὴν μάχαιραν αὐτὴ ἐκζητή-
 15 σας, [καὶ ἔξωφρον] δίδωσι. γαμει δὲ, ὡς λέλεκται,
 Πηλεὶς Ἀντιγόνην τὴν Εὐρυπίωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ γί-
 νεται Πολυδάμην, ἣν ἔγνω Σπέρχειος ὁ ποταμὸς
 ἐπὶ κλίῳ Βῶρος ὁ Πεειήρεος ἡδὲ, ἐξ ἧς Μενέδιον
 20 τέκνοισι. αὐτὸς δὲ Πηλεὶς γαμεινθεὶς τὴν Νηρέως,
 πρὸς ἧς τῷ γάμῳ Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἦσαν. Θέτιδος δὲ
 δεσπομένης ἐσεῖναι τὴν ἐκ ταύτης ἡμνηθέντα κρείττο-
 να τῷ πατρὶ, ἀπάρχοντα. ἐνιοὶ δὲ φασὶ Διὸς ὀρμῶν-
 25 τῇ ἐπὶ τὴν ταύτης σιωπῆς, εἰρηκάναι Πεσμηθέα
 τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ ἡμνηθέντα, ἐξαγῆ δυναστεύειν.
 πνὲς δὲ λέγουσι μὴ βεληδυνῶναι Θέτην Διὶ σιωπῆς
 ὑπὸ Ἡρας τραφεῖσαν. Δία δὲ ὀρμῶντα θητὴν ἐδε-
 λῆσαι αὐτῷ σιωπῆς. Χείρωνος οὐκ ὑποδεμένῃ
 30 Πηλεὶ συλλαβεῖν, καὶ κατέχειν αὐτῷ μεταμορφωμέ-
 νῳ, ἐπιτηρήσας, σιωπῆς. γινόμενῳ δὲ ὅτε μὲν
 πῦρ, ὅτε δὲ ὕδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, ἐπείτερον αὐτῇ-
 κα πρὶν ἢ τὴν ἀρχαίαν μορφὴν εἶδεν ἀπολαβῆσαν.

formam recepisse videt, remisit. Hanc demum in Pelio monte uxorem sibi copulavit: atque inibi Dy coniugio excepti suo quisque munere matrimonium commendaverunt. Nam Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus equis Balio & Xanbo, Vulcanus ense, ac reliqui alijs muneribus condonarunt. Hi verò Dy immortales fuere. Post ubi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, eum mortalem factura, clam Peleo per noctem in igne abscondit, & quicquid paterna in eo mortalitatis erat, excoquebat: per diem verò, ambrosia puerum inungebat. At Peleus per observationem, palpitantem natū in igne conspiciat, inclamavit. Tum Thetis quo minus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum manibus puerum ad Chironem tulit: quem ille acceptum, leonum visceribus, aprorumque & visorum medullis enutrit: eumque cui Ligyron antea nomen fuit, quòd mammis labra minime admouisset, Achillem nominari voluit. Post hac Peleus Iasonis & Dioscuroꝝ adiumento Iolcum expugnavit: Astydamiāque Acasti coniugem occidit, ac distractis illius membris per eam intra urbem traduxit exercitū. Vbi demum nonum ætatis sue annum explevit Achilles, Calchante Troiam sine ipso capi non posse, predicante, Thetis, quod filium eo in bello militantem interiturum omnino prauideret: muliebri ipsum veste contactum (in Scyron insulam Lycomedi) pro puella incorrupta, ac virgine perductum commendavit. ibique agens adolescentulus, Deidamiā regis filiā comprimit: ex qua Pyrrhum filium extulit, qui nouo postea nomine Neoptolemus est appellatus. Caterum Ulysses, quando ei apud Lycomedem esse Achillem, indicatum fuit, quesitum tuba usus inuenit. Ad hunc itaque modum Achilles ad bellū

5 γαμέϊ δὲ ἐν τῷ Πηλίῳ· καὶ αἱ δὲ τὸν γάμον ἐυ-
 χούμενοι καθύμνησαν· καὶ δίδωσι χεῖρας Πηλεΐ δόρυ
 καί λινον, Ποσειδῶν δὲ, Ἰσποῖς Βόριον καὶ Ξάνδον·
 Ἡφαιστὸς δὲ μάχαιραν, καὶ οἱ λοιποὶ ἔτερα· ἀδάναπτι
 10 δὲ ἦσαν ἔτοι· ὥς δὲ ἐγλήνησε Θέτις ἐκ Πηλείας βρέ-
 ρου, ἀδάναπτον θέλκον ποιῆσαι τῷτο, κύφα Πηλείως
 εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβεῖσα τῆς νυκτὸς, ἐφθεῖρεν ὃ μὲν αὐ-
 τῷ θυγῆτιν πατρῶιν· μὲν ἡμέραν δὲ ἔχρειν ἀμβροσίᾳ.
 Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαύροντα τὸν παῖδα ἰδὼν
 15 ἐπὶ τῷ πυρὶ, ἐβόησε· καὶ Θέτις κωλυθεῖσα ἢ πρὸς
 αἶρεπν τελευτᾶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα,
 πρὸς Νηρηίδας ὤχετο· κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς
 χεῖρα Πηλεὺς· ὃ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγ-
 20 χκοῖς λεόντων, καὶ σὺν ἀγέων, καὶ ἀγκτων μυε-
 λοῖς· καὶ ἀνόνμασεν Ἀχιλλεῖα, πρῶτον μὲν μὲν ὄνομα
 αὐτῷ Διγέρον, ὅτι τα χεῖλη μαστοῖς ἐπεσπύετο.
 Πηλεὺς δὲ μὲν ταῦτα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκόροισι ἐ-
 πόρθησεν Ἰωλκόν· καὶ Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀχαιῶν γυ-
 νῆκα φονάει· καὶ διελὼν μέλη, δῖήγαγε δὲ αὐτῆς ἢ
 25 σπυγῶν εἰς τὴν πόλιν· ὥς δὲ ἐγλήετο ὀνησθεῖς Ἀχιλ-
 λεις, Κόγχην τε λέγοντι ἐδύαδαι χωρὶς αὐτῆς
 Τροίαν αἰρεῖσθαι, Θέτις πρὸς ἡδῆα ὅτι δὲ σπυγῶν
 μόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐδῆτι γυναικείᾳ,
 30 ὥς περδένον περδένειτο· καὶ αἱ πρὸς ἡδῆα τῇ Λυκο-
 μῆδου θυγατρὶ Διήδαμειᾳ μέγνυται· καὶ γίνεται
 πᾶσι Πύρρῳ αὐτῇ, ὃ κληθεὶς Νεσπτόλεμος αὐτῆς.
 Οδυσεὺς δὲ μύθυοντα παρὰ Λυκομήδου ζῆσθαι
 Ἀχιλλεῖα, σάλπιγγι χερσάμενῳ εὖρε· καὶ τῶτον
 τὸν πρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε· σιωπῶντο δὲ αὐτῷ

Traianū perductus est. Ad quod etiam Phoenix Amyntoris filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patris pellice, ut de stupro interpellata falso insinulatum pater oculorum luce priuauit. Quem Peleus ad Chironem ductum, ab eoque curatum, oculorum luce recuperata Dolopum regem constituit. Insuper Achilli Patroclus Menestiy, ac Sibeutes Acasti, siue, ut alyis placet, Peripididis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit Polymeli Peleoniati, filius, comes accessit. Is Opuntem Locridis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudenter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleodami in contuberniū acceptus, Achillis amicus efficitur. Porro Cecrops indigena, ac geminus, id est humano simul & serpentino corpore praeditus, in terra Attica primus regnauit, & quae prius Aëta dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub ea quoque dijs fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandarū patefactam, sanè in quibus, paucissimum priuatos honores unus quisque adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente ad mediam arcem terra, fretum repente exciuit: id loci Erechtheidom vocant. Post hunc antea Minerva comparuit: quae lecto à se Cecrope occupationis suae iudicij teste oleam è terra produxit, quae nostra etiam etate vistrur in Pandrosio. Caetera deinde inter vtrumque contentionem, ac litē de urbe, Iupiter Minervam Neptunumque inter se pœcauit, usque, non, ut quidam memorant, Cecrope Cranaumque, nec Erichtheum, sed duodecim deos huiusmodi controuersie indices dedit: quarū sententia urbs Athenae Minervae adiudicata fuit: quando primum ab ea oleam Cecropis testimonio productam fuisse perceperunt. Minerva itaque de se ipsa Athenis nomen impo-

Φοῖνιξ ὁ Ἀμύτορ Θ. αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ ἐπιφράσθαι
καταφάσασμένης ῥοδῶν Κλυτίης τῆς πατρὸς παλ-
λακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα καίσας,
ὡς ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὄψεις, βασιλέα κατέ-

5 σῆτε Δολόπων. σιωπέτο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Με-
νοιτιάς καὶ Σθενέλης τῆς Ἀχίλλου, ἡ Πειριάπιδος τῆς
Φέρηθ, ἡ, καὶ δὲ φησὶ Φιλοκράτης, Πολυμήλες ὁ
Πηλεὺς. ἔτος ἐν Οποῦπ (τῆς Λοκίδος) διενεγ-
χθεὶς ἐν παιδίᾳ περὶ ἀσπράγγων παύζων παῖδα Κλυ-

10 σώνυμον τὸν Ἀμφιδάμαν Θ. [ἄκων] ἀπέκτεινε.
καὶ φυγὼν μὲν ὁ πατὴρ, παρὰ Πηλεὶ κατέρχεται, καὶ
Ἀχιλλεύς ἐρώμενος γίγνεται. Κέκροτο αὐτόχθων συμ-
φύες ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀθικῆς
ἐβασιλεύσας πρῶτος· καὶ τὴν γῆν πρῶτον λεγόμε-

15 νον Ἀκτῶν, ἀρ' ἐαυτῷ Κεκροπίαν ἐνέμασεν. ἐπὶ
τάτῃ φασὶν ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβεῖν, ἐν
αἷς ἐμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἔχουσας. ἦσαν οὖν πρῶ-
τος Ποσειδῶν ἐπὶ τῇ Ἀθικῇ, καὶ πλήξας τῇ τριταί-
νῃ κατὰ μέσῳ τῇ ἀκρόπολιν, ἀνέφηνε θάλασσαν, ὡς

20 νῦν Ερεχθίδαι καλοῦσι. μὲν δὲ τὸν ἦσαν Ἀθῶνα·
καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρας
ἐφύτευσεν ἑλαιαν· ἡ νῦν ἐν τῷ Πανδροσίῳ θείκνυται.
γνομένης δὲ τοῦ εἰδὸς ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθῶνα
καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔθηκεν. ἔχ-

25 ὡς εἶπον τινες, Κέκροπα καὶ Κεραεὼν· ἔδῃ Ερεχθίαν·
θεὸς δὲ τὰς δώδεκα· καὶ τούτων διαζόντων ἡ χώρα
τῆς Ἀθῶναις ἐκείδῃ, Κέκροπος μὲν παρρησία Θ, ὅτι
πρῶτον τὴν ἑλαινὰ ἐφύτευεν. Ἀθῶνα μὲν οὖν ἀφ'
ἐαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθῶνας. Ποσειδῶν δὲ

suit. at Neptunus mirum in modum iratus Thriasium campum pessime afflixit: atque Atticam uniuersam pelago inundauit. Adhac Cecrops Agraulon Actæi filiam in coniugium duxit, ex eaque marem quidem suscepit, Eryfichthonem: qui sine maribus liberis e vita decessit: filius verò, Agraulon, Herse & Pandrosos. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Halirrhothius Neptuni & Eurytes nympha filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrem Neptunus Martem in Areopago cadis reum agit. Is duodecimo Deorum sententia iudicatus absoluitur: at Cephalus, Herse & Mercurij filius fuit, quem cum Aurora supra modum amaret, correptum secum asportauit in Syriam, ibique illius concubitu grauida fit, & Tithonum peperit: cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Huius autem fuit Astynous, ex quo Sandocus: qui e Syria profectus in Ciliciam, Celenderin urbem condidit: ductaque in matrimonium * Thanace Megeffari filia, Cinyram Assyriorum regem procreauit. Hic Cinyras cum in Cyprum se contulisset cum populo, Paphum candidit; Ductaque inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filia, Oxyporum & Adonis genuit: nec non filias Orsodicen, Laogorénque & Bressiam ex eadem suscepit. Ha verò ob Veneris iram alienigenis permixta viris, vitam in Aegypto cum morte commutarunt. Adonis autem puer adhuc, Diana iracundia, in venatione ab apro percussus interijt. Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphefibiæ filium fuisse ait. Panyasis verò, de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natiū refert. Hæc Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur: atque usa nutricis opera, cum infcio patre noctes duodecim concubuit, is, ubi rem sensit,

- θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θεάσιον [πεδίον] ἐπεκάλυψε,
 καὶ τὴν Ἀπικλὴν ὕψαλον ἐπίησεν. Κεχροφ δὲ γή-
 μας τὴν Ἀκταίην κόλῳ Ἀρχαυλον, παῖδας μὲν ἔχεν
 Ερυσίχθονα, ὃς ἄπειθε μετήλλαξε. θυγατέρας δὲ
 5 Ἀρχαυλον, Ἐρσίην, Παιήρσιον. Ἀρχαίην μὲν ἰωὶ καὶ
 Ἀρεῖ Ἀλκίππῃ γίνεται. ταύτῃ διαζήμενθε Ἀλκί-
 ρόδιθε ὁ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἀρεῖς
 φωρεθεὶς κτείνεται. Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πάρῳ
 κτείνεται διαζόντων ἧς δώδεκα θυῶν Ἀρη, καὶ ἀπο-
 10 λύεται. Ἐρσις δὲ καὶ Ἑρμού Κεφαλός, ἧς ἐρεσθεῖσα
 Ηώς ἤρπασε καὶ μετῴσα ἐν Συείᾳ, παῖδα ἐγέννησε
 Τιθωνόν. ἧς πῶς ἐχρύετο Φαέδων· τέττε δὲ Ἀσύννοος·
 τῷ δὲ, Σανδοκος, ὃς ἐκ Συείας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
 πάλιν ἐκπσε Κελένδεϊν, καὶ γήμας* Θανάκῳ τὴν
 15 Μεγαράειν [Κινύραν] ἧς Ἀσυνείων βασιλέα ἐχρύ-
 νησε. Κινύρας ἦτες ἐν Κύπρῳ παρεχρόμενθε σωὶ
 λαῶν ἐκπσε Πάρος. γήμας δὲ ἐκεῖ Μεδάξιμῳ κό-
 ρῳ Πυγμαλίωνος Κυπρίων βασιλέως, Οξύππερ
 ἐγέννησε καὶ Ἀδωνιν· περὶ δὲ τέτοις θυγατέρας
 20 Ορπιδίῳ, Λαογέρῳ καὶ Βραισίᾳ. αὗται δὲ διὰ
 μύων Ἀφροδίτης ἀηοστείοις ἀνδράσι συνδυναζόμεναι,
 τὸν εἶον ἐν Αἰγυπῷ μετήλλαξαν. Ἀδωνις δὲ ἐπὶ πῶς
 ὦν, Ἀρτέμιδος χόλῳ, πληγεὶς ἐν θήραις ὑπὸ σὺς,
 ἀπέθανε. Ηἰόδοος δὲ αὐτὸν φοῖνικος καὶ Ἀλφειο-
 25 βείας λίγει. Πανύασις δὲ φησι Θόαντος βασιλέως
 Ἀσυνείων, ὃς ἔχε θυγατέρα Σμύρναν. αὕτη κατὰ
 μύων Ἀφροδίτης, ἧς αὐτὴν ἐπῆμα, ἔχει τὴν πα-
 τερὸς ἔρεπτα· καὶ σμερρὸν λαβὼσα τὴν προφῶν ἀγο-
 οῦν τῇ πατρὶ νύκτα, δώδεκα σμερρῶσα. ὁ δὲ, ὡς

stricto in filiam ense impetum fecit: quæ, cum iam comprehenderetur, Deos rogat, ut nusquam appareat. Tum Di illam miserati, in arborem sui nominis commutarunt: ac decimo post mense rescissa arbore, Adonin ex ea filium fuisse ferunt. Quem Venus forma ergo infantem adhuc clam Deis in arca occultatum, ante Proserpinam constituit: quem simulac illam conspexit, se reddituram negavit. Delato ad Iovem iudicio, tres in partes annum partitus est, ut unam apud se ipsum, alteram cum Proserpina, tertiam demum cum Venere Adonis permaneret, imperavit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Iove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit. Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisset narratur, ducta à Lacedamone Pediae Menetis filia, Cranaen genuit, & Cranachmen, & Atthidem: quæ cum, virginitate necdum expugnata, obisset, Cranaus ab ea terram Atthidem vocitavit: ubi post Cranaum expulsus regnavit Amphictyon. Hunc nonnulli Deucalionis, alij vero indigenæ hominis filium fuisse dicunt. Qui, cū duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthonio pellitur: hunc Hephestes, ex Cranae Atthidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani & Palladis esse velint, hunc in modum; Minerva olim arma sibi conflare volens, ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Minervæ constuprandæ desiderium incessit: eamque attrectare aggreditur. Hæc vero fugit: ille fugientem insequitur, ut quæ proxime eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam inire conabatur. Ea vero, ut pudica erat, & virgo, virum non admittebat. Volcanus demum tentigine ruptus in vir-

- ἦδ' αὖτε, ἀπαπέμψθη ξίφ' ἑ, ἐδῶκεν αὐτῷ· ἡ δὲ,
 ὄφρα καταλαβανομένη, θεοῖς ἤνξατο ἄφ' ἀνῆ· γλυκερὰ
 θεοῖς ἢ χατοικτείραντες, αὐτῷ εἰς δένδρον μετήλλα-
 ξαν, ὃ καλῶσι σμύρναν· δεικαμύλαια δὲ ὕστερον
 5 χρόνῳ, τῷ δένδρῳ ῥαγῆντος, γλυνήθῳαι τὸν λεγόμε-
 νον Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτῃ διὰ κάλλους ἐπὶ νήπιον κρύ-
 φε θεῶν εἰς λάρνακα κρύψασα, Περσεφόνη παρείσατο·
 ἐκείνη ἢ ὡς ἐδάσσατο, ἐκ ἀπιδίδου, κείσας ἢ ἐπὶ
 Διὸς ἡγομένης, εἰς [τρεῖς] μοῖρας διηράδῃ ὁ ἐταυ-
 10 τός· καὶ μίαν μὲν παρ' ἐαυτῷ μένειν τὴν Ἀδωνιν·
 μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνην προσέταξε· τίτ' δὲ ἐπὶ τῇ
 παρὰ Ἀφροδίτῃ, ὃ ἢ Ἀδωνις ταύτῃ προσένειμε καὶ ἢ
 ἰδίαν μοῖραν· ὕστερον δὲ διηράδων Ἀδωνις ὑπὸ σὺδός
 πληγῆς ἀπέθανε· Κίχροπος ἢ ἀποθανόντος, Κεραναός·
 15 αὐτόχθων, ἐφ' ᾧ τὸν ἐπὶ Δάκκαλίωνος λέγεται κατα-
 χλυσμὸν γλυκαίνει· ὅτ' γῆμας ἐκ Λακεδαιμόνος Πεδιά-
 δα τῷ Μινώητος ἐγλύνησε Κεραναῶν, καὶ Κεραναίχ-
 μίλῳ, καὶ Ἀτθίδι· ἥς ὑποδανέσσης ἐπὶ παρθένης, τῷ
 χῶρον Κεραναός Ἀτθίδα προσηγρόσατο· Κεραναὸν ἢ ἐκ
 20 βαλῶν ἀμφικτύων ἐβασίλευσε· τῶτον ἐνίοι μὲν Δάκ-
 καλίωνος, ἐνίοι ἢ αὐτόχθονος λέγουσι· βασιλεύοντά
 ἢ αὐτὸν ἐπὶ δώδεκα (ἔτη) Εὐειχρόνιος ἐκβόλῃ· τῶ-
 τον οἱ μὲν Ἡραΐσσης τῆς Κεραναῆς θυγατρὸς Ἀτθίδος
 25 ἔειπ' ἀγορεύον· οἱ δὲ, Ἡραΐστου καὶ Ἀθίνας, ἔπος· Ἀ-
 θίνα παρεγλύετο πρὸς Ἡραΐστον, ὅπλα κατασκάδατο
 δέλυσσα· ὃ ἢ ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς
 ἐπιθυμίαν ὤλειπε τὴν Ἀθίνας καὶ δίδωκεν αὐτῷ ἥρ-
 30 ξατο· ἡ δὲ, ἐφ' ἧς ὡς ἢ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολ-
 λὴ ἀνάγκη, ὡς γὰρ χυλὸς, ἐπιεῖναι σπυλαίνειν· ἡ δὲ
 ὡς σφύραν καὶ παρθένης ἔσα, ἐκ λυέχετο· ὃ ἢ ἀπὸ-

g n's femur semen eff. dit. Tum tristata, semen lana deterjum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea vero ex demisso in humum semine gignitur Erichthonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalē facere studet, educauit : posituque in cista Pandroso Cecropis filia commendauit : interdicitque ne cistam retereret. At Pandrosi sorores, quod curiosa admoedum forent, cistam aperiunt, aduolutumque secus puerum draconē spectant. Nec desunt qui ab eodem dracone fuisse interemptas astipulentur. Aliorum verò testimonio, Palladis ira, furore percita, de summa sese arce prapicipites eiecerunt. Interea verò Erichthonius in templo à Minerva ipsa enutritus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, ac Minerva signum in arce censituit : necnon Panathenaeorum celebritatem instituit : Pasitheamque Naidem nympham uxorem accepit : ex qua ipsi Pandion natus est. Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur : quo regnante Ceres Dionysusque in Atticam venere. Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysus vero ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum, atque animi causa sese largius meri poculis inuitassent : malum sibi medicamentum datum esse arbitrati, Icario necem fustibus intulerunt. verum postridie re cognita, ipsum sepeliuerunt. Erigone vero filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mera nomen fuit, Icarium consuetari solita, cadauer ubinam delitesceret, indicauit. Tum filia patrem deflens, se ipsam ex arbore suspendio necauit. Pandion interea ducta uxore Zeuxippe matris suae

- ἀπὸρμυενεν εἰς τὸ σκάλος τῆς θύας. ἐκείνη δὲ μυσαρχεί-
 σα, εἰὼ ἀπομάζασα τὸ γόνον εἰς γλῶ ἔρριψεν. φά-
 ρουσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γλῶ πεσούσης,
 ΕἰχρόνιΘ γίνεται. τῆτον Αἰθωᾶ κρύφα τῆς δῆων
 5 θεῶν ἔτρεφεν, ἀθάνατον θέλῃσα ποιῆσαι. καὶ κατὰ
 θέσιν αὐτὸν εἰς κίσην, Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος παρα-
 χατέθετο, ἀπειπούσα τὴν κίσην ἀνοίγειν. αἱ ἀδελ-
 φαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ πειρηγίας, καὶ
 10 θεῶνται τῷ ἑρέει παρεσπειραμένον δράκοντα. καί,
 ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγουσιν, ἀπ' αὐτῆ διεφθάρησαν τῷ δρά-
 κονίΘ. ὡς δὲ ἐνιοὶ, δι' ὀργλῇ Αἰθωᾶς, ἐμμανεῖς
 γλυόμεναι, ἅτ' τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρριψαν. ἐν δὲ
 τῷ τεμένει τραφεῖς ΕἰχρόνιΘ ὑπ' αὐτῆς Αἰθωᾶς,
 15 ἐβαλὼν Αμφικτύονα, ἐβασίλευσεν Αἰθωᾶν. καὶ τὸ
 ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Αἰθωᾶς ἰδρύσατο, καὶ τῆς
 Παναθηναίων τὴν ἑορτὴν συνεστήσατο. καὶ Πασιδέαν
 Νηίδα νύμφην ἔγημεν. ἔξ ἧς παῖς Πανδίων ἐγχο-
 νήθη. ΕἰχρόνιΘ δὲ ἀποθανόντι καὶ πατρὶΘ ἐν τῷ
 20 αἰ, τῷ τεμένει τῆς Αἰθωᾶς, Πανδίων ἐβασίλευσεν.
 ἐφ' ᾧ Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Αἰθωῇ ἦλθον.
 δῆα δὲ μνηστῆρα μὲν Κελεὺς εἰς τὴν Ελευσίνα ὑπεδέ-
 ξατο. Διόνυσον δὲ ἸχθείΘ. καὶ λαμβάνει παρ' αὐτῆ
 κλῆμα ἀμπέλου. καὶ τὰ πρὶ τὴν οἶνοποιῖαν μανθάνων,
 25 καὶ τὰς τῆς θεῆς δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις,
 ἀφικνῆται πρὸς πινυμένους, οἱ γυσσόμενοι τῆς
 ποτῆς, καὶ χωρὶς ὑβρίΘ ἀφροδῶς δι' ἡδονῇ ἐκλύσαν-
 τες, πικραίνεσθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν.
 μὴ ἡμέραν δὲ νοήσαντες ἔδωκαν αὐτὸν. Ηειρόνη δὲ τῇ
 30 θυγατρὶ τὸν πατέρα μαρτυρήσῃ, κίων σωῆθης, ὄνομα
 Μαίρα, ἣ τῷ Ἰχθείῳ συνείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμύθη-
 σεν. καὶ ἐκείνη καταδυομένη τὸν πατέρα, ἐαυτῇ ἀνήρ-
 τησε. Πανδίων δὲ γῆμας Ζευξίππῳ τῆς μητρὸς τῇ

sorore, filias Procnenas & Philomelam. & geminos Erechtheum Butenque, suscepit. Dein conflato in Labdacum bello, de terra finibus, in belli societatem Tereum Martis filium ex Thracia conuocauit: eoque bello per eius auxilia praeclarissime gesto, Procnen filiam suam Tereo nuptui collocauit. Hic suscepto ex ea Itye filio, Philomelam ductam comprimit. Inde huic linguam defecuit; ea vero per litteras in peplo contextas, suas ipsius Procne sorori miseras significauit. Hac, post quasitam germanam, Ityn puerum trucidatum, elixatumque, Tereo inscio epulandum apposuit, ac repente cum sorore profugit. Tereus cognito facinore, abrepta securi fugientes insequitur. Ha vero, cum iam Dauliam Phocidis urbem peruenissent, circumsepta, Deos rogant in auem mutari. Tum Procne fit lusciniā, Philomela vero in hirundinē transformatur. Adhuc Tereus in upupam commutatur.

Inde Pandion ubi fato concessit, filij diuisere inter se patrias fauiliates & Erichtheus regnum cepit. Sacerdotio autem Minervae Neptunique Butes Erichthonij filius honestatur. At Erechtheum Praxitheam Phrasimi, & Diogenea Cephisō nata filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit. mares, Cecropem, Pandorum, & Metionē: foeminas vero Procrin. Crensam, Chthoniam, Orithyā, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in coniugio habuit. Atqui Xuthus Crensam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hac sumpta corona aurea Pteleonti subigitur: & à Cephalo deprehensa, ad Minoem confugit. Hic eius etiam amore correptus est. eiusque concubitum impetrat. At, si mulier hac cum Minoe concubisset, nulla potuisset ratione seruari. Nam Pasiphae, quod cum multis mulieribus Minoem rem habere

- ἀδελφῷ, θυγατέρας μὲν ἰτέκνωσε Περύκλῳ καὶ Φι-
 λομήλῳ· παῖδας ὃ διδύμοις Ερεχθεῖα καὶ Βύτῳ.
 πλείμου ὃ ἔξαναγάγητο πρὸς Λάβδακον, αὖτις γῆς
 ὄραν, ἐπικαλεῖσθαι βοηθὸν ἐν Θράκης Θερῆα τὸν
 5 Ἀρεως· καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ καταρτίσας, ἔδωκε
 Θερεῖ πρὸς γάμον τῷ ἑαυτῷ θυγατέρι Περύκλῳ. ὁ
 δὲ ἐν ταύτης ἡγνήσας παῖδα ἴτω, καὶ Φιλομήλης
 ἐράδης, ἔφειρε καὶ ταύτῃ, εἰπὼν τεθῆναι Περύ-
 κλῳ, κρύπτων ἐπὶ τῇ χειρὶ. αὖτις ὃ γήμας Φι-
 10 λομήλῳ, στυπνάζετο, καὶ τῷ γλῶσσαν ἔξέτεμεν
 αὐτῆς. ἡ δὲ ὑφίνασα ἐν πέπλῳ χράμματα, καὶ διὰ
 τούτων ἐμύκνυσε Περύκῃ τὰς ἰδίας συμφοράς. ἡ δὲ
 ἀναζητήσασα τῷ ἀδελφῷ, κτείνει τὸν παῖδα ἴτω,
 καὶ κατεψήσασα, Θερεῖ δειπνὸν ἀγοῶντι προστίθησι·
 15 καὶ μετὰ τῆς ἀδελφῆς διαταχέως ἔσθῃ. Θερεὶ δὲ αἰ-
 δόμῳ, ἀρπάζας πέλακον ἔδιδωκεν. αἱ δὲ, ἐν
 Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος γενόμεναι περκατάληπτοι, θεοῖς
 εὐχονται ἀπορνεωθῆναι. καὶ Περύκῃ μὲν γίνεται ἀη-
 δων· Φιλομήλῃ δὲ χαλιδῶν. ἀπορνεῖται δὲ καὶ Θη-
 20 ρεὶς, καὶ γίνεται ἔποψ.

- Πανδίωνος δὲ ἀποθανόντος, οἱ παῖδες τὰ πατρῷα
 ἐμείσατο· καὶ τῷ βασιλείᾳν Ερεχθεὺς λαμβάνει· ὃ
 δὲ ἰεφσωίῳ τῷ Ἀδύῳ καὶ τῷ Πρυσδῶντι τῷ Ερι-
 χονίῳ Βούπῃ. γήμας δὲ Ερεχθεὺς Περσίδεαν τῷ
 25 Φρασίμῳ, καὶ Διουφύειᾳ τῷ Κηφισοῦ, ἔχε παῖδας Κό-
 κρεπα, Πανδῶρεν, Μητίονα· θυγατέρας δὲ, Περύ-
 κειν, Κρέουσαν, Ξθονίαν, Ωρεϊθίαν, ὧν ἦρπασε Βο-
 ρεῖας. Ξθονίαν μὲν οὐκ ἔγνω Βούπῃ· Κρέουσαν δὲ
 30 Εὔδοι. Περύκειν δὲ Κέφατος ὁ Δηϊονέας. ἡ δὲ
 λαβίσσα χεισιῷ σέφανον, Πιπλίοντι στυπνάζεται·
 καὶ φασγάνῳ ὑπὸ Κεφῶν, πρὸς Μίτωα ἐλθεῖ. ὁ δὲ
 αὐτῆς ἐρᾷ, καὶ πείθει σφραγεῖν. εἰ δὲ σφραγίσαι μὴ

non ignorabat, eum veneficijs infecit, ut quoties secuta
 alia cubaret, in illius artus vipera irruerent immanes.
 eumque in modum pellices Pasiphaë disperdebat. * Ce-
 phalus igitur, perniciosissimum habebat canem (cui Lala-
 pi nomen fuit, & quem nulla f. rapoterat exire.) Ia-
 culum adhuc, cuius ictus neminem unquam fefellit. In-
 ter hac Procris conspiciata virum, Circeam sumens ra-
 dicem, nequid sibi obesset, concumbit. At verita rursus
 Minois coniugem, Athenas proficiscitur: & in Cephal-
 i gratiam redyt, & cum eo ad venandum concedit: quippe
 qua venandi studio mirifice oblectabatur. Hac occultè
 virum insecuta inter fruteta latitabat, eiusque motu per-
 moueri virgulta maritus sentiens, iaculum inevitabile
 misit, eoque percussam uxorem Procrin interfecit. Quo-
 circa Cephalus ab Arcopagi iudicibus exilio sempiterno
 damnatur. Interea vero Orithyiam Ilissum amnem tra-
 ycientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hac illi
 filias Cleopatram, & Chionem: mares autem, Zeten &
 Calain, aligeros, peperit. Qui cum Iasone in Colchos
 nauigantes, & Harpyias insectantes moriuntur: siue, ut
 Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule inte-
 rempti fuerunt. Cleopatram Phineus coniugem cepit: cui
 ex ea filij gignuntur Plexippus & Pandion: his auctus
 filijs, ex Cleopatra Ideam, deinde Dardani filiam sibi
 matrimonio sociauit. Ea vero prinignos, quod ipsam in
 stuprum illicere voluissent, falso apud patrem insimulat.
 Huic ille credulus, ambos oculis priuat. Interea Argo-
 nauta cum Borea filijs illuc appulsi in Phineum animad-
 uertunt. Chione autem Neptuno admiscetur. Qua cum
 clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur, in ma-
 re deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum,
 in Æthiopiam transfert, & Benthesicyma filia sua

- Μίνωι, ἀθανάτον ὡς αὐτὸν σὼθῆναι. Πασφάη γάρ, ἐπι-
 δι, πολλαῖς Μίνως σωτηνάζετο γυναιξίν, ἐφαρμάκευ-
 σεν αὐτόν· καὶ ὁπότε δῆη σωτηνάζετο, εἰς τὰ ἄνδρα
 ἐφίει θηρία· καὶ ἔπος ἀπώλλωτο. ἔχρηθη ἔν (Κε-
 5 φάη) αὐτῷ κυῖα ταχύν, ἀκόντιόν (τε) ἰδυόλον
 ἐπὶ τέτοις Πέρκεις ἰδοῦσα τὸν ἄνδρα, τὴν Κιρκί-
 αν πῆε ρίζαν, πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι, καὶ σωτηνά-
 ζεται. Δείσασα δὲ αὐτῷ τὴν Μίνω· γυναικα, ἦκεν
 εἰς Ἀθῶνας· καὶ διδμαγείσα Κεφάλω, μετ' αὐτοῦ πα-
 10 ραγίνεται εἰς θῆραν· ὡς γὰρ θηρευτική· διώκουσαν γὰρ
 αὐτὴν ἐν τῇ λοχμῇ ἀγριήσας, Κεφαλὴ ἀκοντίζει,
 καὶ τυχὸν ἀποκτείνει Πέρκειν. καὶ κειθεὶς ἐν Αρειωπά-
 γῳ, εὐχρὴν αἰδῶν καταδικάζεται. Ωρειδιῶν δὲ πε-
 15 ρῶσαν ἐπὶ Ἰλισποῦ ποταμοῦ, ἀπ' αἰσας Βορέας σιωήλ-
 δε. ἡ δὲ γυνὴ θυγατέρας μὲν Κλεοπάτραν, [καὶ]
 Χιόνην· ἡ δὲ Ζητὴν καὶ Κόνην πρεσβυτέρους. οἱ
 πλείοντες σὺν Ἰάσονι, καὶ ταῖς ἀπ' αἰσας διώκοντες, ἀπέ-
 20 θανον· ὡς δὲ ἀκουσίλα· λέγει, πρὸς τῶν ὕβ-
 Ηρακλῆος ἀπώλοντο. Κλεοπάτραν δὲ ἐγρημε Φινί-
 ῶ γίνονται παῖδες ὅξ' αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων·
 ἔχων δὲ τέττες ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγά-
 25 μισεν τὴν Δαρδάνην. κακείνη τῇ φερόνων πρὸς
 Φινέα φθαρὴν καταβλάσεται, καὶ πρὸς τῶν Φινί-
 αμφοτέρους τυφλοῖ. ὁδραπλέντες δὲ εἰ Αργοναῦται
 30 σὺν Βορέιδαις κολάζονται αὐτόν. Χιόνη δὲ Ποσει-
 δῶνι μίγνυται. ἡ δὲ κρύφα τῷ πατρὶος Εὐμολπον
 τεκοῦσα, ἵνα μὴ γήνηται καταφανὴς, εἰς τὸν βυθὸν
 ῥίπτει τὸ παιδίον. Ποσειδῶν δὲ ἀνελήλυθε, εἰς Αἰ-
 διοπίαν κομίζει· καὶ δίδωσι Βενδεσιγύμη τρέφειν

alendum commendat, & Amphitrite. Qui, cum etatis integra fuit, intus Benthesicymes coniux, huic alteram filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque sua sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio multatus, cum Ismaro filio ad Tegyrium Thracia regem confugit. Qui filiam ipsius filio coniugavit. Deinde vero insidias Tegyrio quoque comparasse detectus, ad Eleusinos aufugit, eorumque amicitiam sibi concilianit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyrio remocatus in Thraciam redit, ac soluta inter eos discordia regnum accepit. Mox conflato inter Athenienses & Eleusinos bello, ascitus ab Eleusinijs, magno cum Thracum exercitu opem laturus advenit. At Erechtheo de Atheniensium victoria sciscitanti, Deus rem bellicam praclare gestarum cecinit, si filiarum unam ingulasset. Qui cum natum minimum immolasset, & reliqua tu omnes se se ingularunt. Si quidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occidendis conspirarant. Commissa vero post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum obruncavit. Inde vero ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissolvit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit: & is ducta in coniugium Metiadusa Eupalami filia, Pandionem filium sustulit. Hic una cum Cecrope patre regnans, à Metionis liberis per seditionem eiectus fuit. Hinc Megara ad Pylan profectus, eius filiam Peliam iam dudum nubilem, uxorem cepit: à qua deinde urbis regno proficitur. Nam, cum Pylas Biantem patrum occidisset, Pandioni genero regnum tradit: ipse vero traducto in Peloponnesum populo Pylum urbem condidit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt filij Agaeus, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Agaeum Scyri filium esse aiunt, sed sibi Pandionem suppo-

- αὐτῇ θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτῃ. ὥς ᾧ ἐπιλειώθη, * ἐν-
 δον ὁ Βασίλειος ἀνὴρ, τὴν ἑταίραν αὐτῇ τῇ θυγα-
 τέρει δίδωσιν. ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμηθείσης
 ἐπιχείρησε βιάζεσθαι. καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον θυγαδευθεὶς, μὲν
 5 Ἰσμάρι τὰ παῖδες, πρὸς Τεγεῖον ἦκε, Θρακῶν βα-
 σιλέα. ὃς αὐτῇ τῷ παιδὶ τὴν θυγατέρα συνῆκεσθαι.
 ἐπιβελῶν ὃ ὕστερον Τεγεῖω καταφανὴς γίνεται. καὶ
 πρὸς Ἑλδονίους φάσκει. καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς
 αὐτοὺς. αὐτῷ δὲ Ἰσμάρι τελευτήσαντος, μετα-
 10 πικρῶς ὑπὸ Τεγεῖω παρέρχεται, καὶ τὴν πρὸς
 τέτου μάχῃ διαλυσάμενος, τὴν βασιλείαν παρέλαβε.
 καὶ πολέμῳ ἐστάνῃ πρὸς Ἀθινάιους καὶ Ἑλδονίους,
 ὁππληθεὶς ὑπὸ Ἑλδονίων, μὲν πολλῆς συνεμάχετο
 Θρακῶν δυνάμεως. Ἐρεχθεὶς ὃ ὑπὸ Ἀθινάιων νίκης
 15 χρωμένῳ, ἔχρησεν ὁ Θεὸς κατὰρξάσθαι τὸν πόλεμον,
 ἐὰν μίαν τὴν θυγατέρα σφάξῃ. καὶ σφάξαίῃ αὐτῇ τὴν
 νεωτάτῃν, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς κατέτρεξαν. ἐπιπούν-
 το γὰρ, ὡς ἔφασαν πινεῖς, συνωμοσίαν ἀμύχαναι συναπο-
 λέειν. θρομένης ὃ μὲν σφαγῇ τὴν μάχης, Ἐρεχθεὶς μὲν
 20 ἀνῆλθεν Εὐμολπον. Προσιδὼν δὲ καὶ τὴν Ἐρεχθεῖα, καὶ τὴν
 οἰκίαν αὐτῇ καταλύσαι, Κέρκρος ὁ πρεσβύτατος τὴν
 Ἐρεχθεῖος παίδων, ἐβασίλευσεν. ὃς γήμας Μητιάδῃ τὴν
 Εὐπλάμῃ παιδὶ ἐτέκνωσε Πανδίονα. ἔπος μὲν Κέρκρος
 βασιλεύων, ὑπὸ τῇ Μητίωνος ἡὼν χριστὸν ἐξεβλήθη.
 25 καὶ πρὸς ἀνὴρα εἰς Μέγαρα πρὸς Πύλῳ, τὴν ἐκείνου
 θυγατέρα Περίαν γαμῇ. αὐτῷ καὶ τὴν πόλιν βασι-
 λείᾳ ὑπὸ αὐτῆς καθεύδεται. κτείνας γὰρ Πύλῳ τὴν
 πατρὸς ἀδελφὸν Βίαντα, τὴν βασιλείαν δίδωσι Παν-
 30 δίωνι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ πρὸς ἀνὴρα
 ἔρχεται, κτίζει πόλιν Πύλον. Πανδίονι δὲ ἐν Μεγά-
 ρῳ ὄντι, πᾶσις ἐγέροντο, Αἰγίς, Πάρις, Νίστος,
 Λύκος. ἐνίοι δὲ Αἰγία Σικαίᾳ τῇ λέγουσιν. ὑποβλή-

situm fuisse. Demum post Pandionis obitum, eius filij perducto in Athenas exercitu, Metionidas eiecerunt, ac regnum in partes quatuor distribuerunt: sed panes Aegæi summa imperij fuit. Hæc primam uxorem Metam Opletis filiam, alteram vero Chalciope Rhæxenore natam duxit. At, ubi nulla se prole augeri videt, fratrum metum ad Pythiam adit, deque filiorum progenie responsum dari sibi postulavit, cui Deus ita vaticinatus est, Maeste nova virtute, pedem, qui prominet vtri, Ne prius exolvas, quam scandas Palladis arcem. At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum, Athenas iterum accedit, ac per Træxenem iter faciens, à Pittheo Pelopis filio hospitio recipitur. Qui, quoniam oraculum intellexerat, Aegæo vino madenti filiam Æthra comprimensdam summisit. Huic nocte eadem se Neptunus coniunxit. Aegæus interea Æthra præcepit, ut, si ex ea masculus nasceretur, educaret: neve, cuius ille filius esset, indicaret: enses & calceos sub saxo abditos reliquit: hac locutus, cum per atatem puer saxum subvolvere queat, ea tolleret, cumque clam cum hisce omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim Athenas contendit: nec non Panathonaorum certamen aggreditur celebrare, in quibus Minois filius Androgeus omnibus victoria præstitit. Hunc Iupiter in Marathonio taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt qui illum Athenas ad Laii certamen euntem, ab athletis ob invidiam dolo necatum fuisse prodant. Minos, audita filij morte, quo tempore in Paro Gratys sacra faciebat, sublatam à capite coronam, abiicit, ac tibia abstinuit, & sacrificium nihil tamen secius absolvit. Hinc & in hodiernam usque tempestatem sine tibys & coronis in Paro Gratys immolant. Nec longo post tempore in mari præpotens

ἔλθαι δὲ ὑπὸ Πανδίων^Θ. μὲν δὲ τὸ Πανδίων^Θ πε-
 λευτῶν, οἱ παῖδες αὐτῆς σφαιρεύσαντες ἐπ' Ἀθῶνας,
 ἔξέβαλον τῆς Μηπονίδας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετραχῶ
 δίδειλον. εἶχε δὲ τὸ πᾶν κροτ^Θ Αἰγυῖς. γαμῶ δὲ
 5 πρῶτον μὲν Μήταν τὸ Οὐκλήτ^Θ. δευτέρῃ δὲ Χαλκιδ-
 ον τὸ Ρηξήνορος. ὡς δὲ ἐκ ἐχθρέτο παῖς αὐτῆς, δεδο-
 κῶς τὴς ἀδελφῆς, εἰς Πυθίαν ἦλθε, καὶ οὗτοι παίδων
 γονῆς ἐμαντεύετο. ὁ δ' ὁ θεὸς ἐχρησεν αὐτῷ.

10 Λοκῶ τὸν πρῶτον ποδάνα, φέρτατε λαῶν,
 Μὴ λύσης πρὶν εἰς ἄχρον Ἀθῶναίων ἀφίκηται.

Ἀπορῶν [δὲ] τὸν χρησμὸν, ἀνῆκε πάλιν εἰς Ἀθῶνας.
 καὶ Τροίηνά διοδύων, ὅππῃ ἐνέται Πιτθεὶ τῷ Πέλο-
 πος. ὅς τ' χρησμὸν τιμῆς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγα-
 τρὶ συγκατέλειπεν Αἶδρα. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Πο-

15 σσειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. Αἰγυῖς δὲ ἐντελαμῶν^Θ
 Αἶδρα, ἐὰν ἄρρενα γυνήσῃ, τρέφειν, καὶ πρῶτον ἐσθὴ
 μὴ λέγειν, ἀπέλιπε δὲ ὑπὸ πνι πύτρα μάχαιραν, καὶ
 πέδιλα, εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς δυνήται τὸ πύτρα ὑπο-
 κυλίσας ἀνελέδει ταῦτα, τότε μὲν αὐτῶν αὐτὸν ὑπο-

20 πέμπειν. αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Ἀθῶνας. καὶ τὸν τῶν Πα-
 ναθῶναίων ἀγῶνα ἐπέτελε. ἐν ᾧ ὁ Μένωρος παῖς Ἐν-
 δρόκως, ἐνίκησε πάντας. τῶτον ὁ Ζεὺς ἐπὶ τὸ Μαργ-
 δώνιον ἐπεμψε ταῦτον. ὅφ' ἔ' διεφάρεν. ἄνιοι δὲ αὐτῷ
 λέγουσι πορευόμενον εἰς Ἀθῶνας ἐπὶ τὸν Λαίην ἀγῶνα

25 πρὸς τῶν ἀγωνιστῶν ἐνδρευνέοντα διὰ φθόνον ὑπολέει.
 Μένωρος δὲ ἐπελθόντι^Θ αὐτῷ θανάτου θύων ἐν Παρῶ
 ταῖς χάρισι, τὸν μὲν σφαιρον ὑπὸ τῆς κεφαλῆς ἔρριψε,
 καὶ τὸν αὐλὸν κατέχευε, καὶ τὸ θυσίαν ἐδὲν ἦπλον ἐπέτε-
 λεσαν. ὅθεν ἐπὶ καὶ δεύρο χάρις αὐλῶν καὶ σφαιρῶν ἐν

30 Παρῶ θύουσι ταῖς χάρισι. μὲν δὲ πολὺ δὲ θαλάσσοκρατῶ,

g'n's femur semen effudit. Tum tristata, semen lana deterjum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea vero ex demisso in humum semine gignitur Erichthonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalē facere studet, educavit: positumque in cista Pandroso Cecropis filia commendavit: interdicitque ne cistam retereret. At Pandrosi sorores, quod curiosa admoenum forent, cistam aperiunt, aduolutumque secum puerum draconē spectant. Nec desunt qui ab eodem dracone fuisse interemptas astipulentur. Aliorum verò testimonio, Palladis ira, furore percita, de summa sese arce precipites eiecerunt. Interea verò Erichthonius in templo à Minerva ipsa enutritus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, ac Minerva signum in arce constituit: necnon Panatheaeorum celebritatem instituit: Pasitheamque Naidem nympham uxorem accepit: ex qua ipsi Pandion natus est. Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur: quo regnante Ceres Dionysusque in Atticam venere. Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysus vero ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum, atque animi causa sese largius meri poculis inuitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati, Icario necem fustibus intulerunt. verum postridie re cognita, ipsum sepeliuerunt. Erigone vero filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mare nomen fuit, Icarium consēctari solita, cadaver ubinam delitesceret, indicavit. Tum filia patrem deflens, se ipsam ex arbore suspendio necavit. Pandion interea ducta uxore Zenxippe matris suae

- ἀπὸρμινεν εἰς τὸ σκάλος τῆς θῆας. ἐκείνη δὲ μυσσυχθεῖ-
 σα, εἰώ ἀπομάξασα τὸ γόνον εἰς γλῶ ἔρριψεν. φά-
 ρούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γλῶ πεσούσης,
 5 Εἰχθόνη θὶ γίνεται. τῦτον Ἀθῶα κρύφα τῆς ἀγῶν
 θεῶν ἔτρεφεν, ἀθάνατον θέλῃσα ποιῆσαι· καὶ κατα-
 θεῖσα αὐτὸν εἰς κίσην, Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος παρ-
 χατέδετο, ἀπειποῦσα τὴν κίσην ἀνοίγειν. αἱ ἀδελ-
 φαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίρουσιν ὑπὸ πατερίας, καὶ
 10 θεῶνται τῷ ἑρέει παρεπιθεμένον δράκοντα· καὶ,
 ὥς μὲν ἐνιοὶ λέγουσιν, ἀπ' αὐτῆς διεφάρησαν τὸ δρά-
 κονί θ· ὥς δὲ ἐνιοὶ, δι' ὀργλῇ Ἀθῶας, ἐμμερεῖς
 γλυόμεναι, καὶ τῆς ἀκροπόλεως αὐταὶ ἔρριψαν. ἐν δὲ
 τῷ τεμένει τραφεῖς Εἰχθόνη θὶ ὑπ' αὐτῆς Ἀθῶας,
 15 ἐκβαλὼν Ἀμφικτύονα, ἐβασίλευσεν Ἀθῶων· καὶ τὸ
 ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθῶας ἰδρύσατο, καὶ τῆς
 Παναθηναίων τὴν ἑορτὴν συνεστήσατο· καὶ Πασιδέαν
 Νηίδα νύμφην ἔγημεν· ἐξ ἧς πᾶς Πανδίων ἐγχο-
 νήθη. Εἰχθόνει θὶ ἀποθανόντι θὶ καὶ πατρὶ θὶ ἐν τῷ
 20 αἰ, τῷ τεμένει τῆς Ἀθῶας, Πανδίων ἐβασίλευσεν.
 ἐφ' ᾧ Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀθῶνικὴν ἦλθον.
 ἀγὰ Δήμητρα μὲν Κελεὺς εἰς τὴν Εὐευσίνα ὑπεδέ-
 ξατο· Διόνυσον δὲ Ἰχθεί θ· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτῆς
 κλῆμα ἀμπέλου· καὶ τὰ πρὶ τὴν οἶνοποιίαν μανθάνων,
 25 καὶ ταὶ τῷ θεῷ δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις,
 ἀφικεῖται πρὸς πινυμένους, οἱ γευσάμενοι τῆς
 ποτῆς, καὶ χωρὶς ὕδατος ἀφροδῶς δι' ἡδονῇ ἐκλύσαν-
 τες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν.
 μὴ ἡμέραν δὲ νοήσαντες ὕδασαν αὐτόν. Ηειρόνη δὲ τῇ
 30 θυγατρὶ τὸν πατέρα μαρτυροῦσα, κύων σωῆσθαι, ὄνομα
 Μαίρα, ἢ τῷ Ἰχθείω συνείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμύθη-
 σεν. καὶ ἐκείνη καταδυομένη τὸν πατέρα, ἐαυτὴν ἀνήρ-
 τησε. Πανδίων δὲ γῆμας Ζευξίππῳ τῆς μητρὸς τῇ

sorore, filias Procnenas & Philomelam. & geminos Erechtheum Butenque, suscepit. Dein conflato in Labdacum bello, de terra finibus, in belli societatem Tereum Martis filium ex Thracia conuocauit: eoque bello per eius auxilia praeclarissime gesto, Procnen filiam suam Tereo nuptui collocauit. Hic suscepto ex ea Itye filio, Philomelam ductam comprimit. Inde huic linguam defecuit; ea vero per litteras in peplo contextas, suas ipsius Procnae sorori miseras significauit. Haec, post quasitam germanam, Ityn puerum irruccidatum, elixatumque, Tereo inscio epulandum apposuit, ac repente cum sorore profugit. Tereus cognito facinore, abrepta securi fugientes insequitur. Haec vero, cum iam Dauliam Phocidis urbem peruenissent, circumsepta, Deos rogant in auem mutari. Tum Procne fit lusciniā, Philomela vero in hirundinē transformatur. Adhuc Tereus in upupam commutatur.

Inde Pandion ubi fato concessit, filij diuisere inter se patrias facultates & Erichtheus regnum cepit. Sacerdotio autem Minerva Neptunique Butes Erichthonij filius honestatur. At Erechtheus Praxithea Phrasimi, & Diogenea Cephalo nata filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit. mares, Cecropem, Pandorum, & Metionem: foeminas vero Procrin. Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in coniugio habuit. Atqui Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hac sumpta corona aurea Pteleonti subigitur: & à Cephalo deprehensa, ad Minoem confugit. Hic eius etiam amore correptus est. eiusque concubitum impetrat. At, si mulier hac cum Minoe concubuisset, nulla poruisset ratione seruari. Nam Pasiphae, quod cum multis mulieribus Minoem rem habere

- ἀδελφῶν, θυγατέρας μὲν ἐτίκνωσε Περικλῆν καὶ Φι-
 λομήλειαν· παῖδας δὲ διδύμους Ερεχθεῖα καὶ Βέτιν.
 πολέμου δὲ ἐξανατάλλῃσθε πρὸς Λάβδακον, πρὶν γῆς
 ὄραν, ἐπαχλεῖσθε βοηθὸν ἐκ Ὠράκης Τηρέα τὸν
 5 Ἀρεως· καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατορθώσας, ἔδωκε
 Τηρεῖ πρὸς γάμον τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα Περικλῆν. ὁ
 δὲ ἐκ ταύτης γέννησας παῖδας Ἰτῶν, καὶ Φιλομήλης
 ἐράδας, ἔρδειρε καὶ ταύτῃν, εἰπὼν τεθταῖαι Περ-
 κλῆν, κρύπτων ἐπὶ τῇ χειρὶ. αὐτὸς δὲ γήμας Φι-
 10 λομήλειαν, σωηνάζετο, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξέτεμεν
 αὐτῆς. ἡ δὲ ὑφίνασα ἐν πέπλῳ χράμματα, καὶ διὰ
 τούτων ἐμύλυσε Περικλῆ ταῖς ἰδίαις συμφοραῖς. ἡ δὲ
 ἀναζητήσασα τὴν ἀδελφῶν, κτείνει τὸν παῖδα Ἰτῶν,
 καὶ κατεψίσσασα, Τηρεῖ δειπνὸν ἀγοῶντι πρετίθησι·
 15 καὶ καὶ τῆς ἀδελφῆς διαταχέως ἔσθῃ. Τηρεὶς δὲ αἰ-
 δόμηνσθε, ἀρπάζας πέλακον ἑδύκεν. αἱ δὲ, ἐν
 Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος γενόμεναι περὶ κατάληπτοι, θεοῖς
 εὐχονται ἀπορνεώσθαι. καὶ Περικλῆ μὲν γίγεται ἀη-
 20 δων· Φιλομήλαια δὲ χελιδὼν. ἀπορνεῖται δὲ καὶ Τη-
 ρεὶς, καὶ γίγεται ἔποψ.
 Πανδίωνσθε δὲ ἀποδανύνσθε, οἱ παῖδες τὰ πατρῷα
 ἐμείσατο· καὶ τὴν βασιλείαν Ερεχθεὺς λαμβάνει· καὶ
 δὲ ἱεραυίῳ τῷ Ἀθινᾷ καὶ τῷ Πρσιδῶνσθε τῷ Ερι-
 25 χθονίῳ Βούπῃ. γήμας δὲ Ερεχθεὺς Πραξιθέαν τὴν
 Φρασίμην, καὶ Διουφύειαν τὴν Κηφισοῦ, ἔχε παῖδας Κέ-
 κρεπα, Πανδῶρεν, Μηπίστῃ· θυγατέρας δὲ, Περ-
 κλειν, Κρέυσαν, Ξυονίαν, Ωρειθῶν, ὧν ἦρπασε Βο-
 ρεῖας. Ξυονίαν μὲν οὐκ ἔγνω Βέτις· Κρέυσαν δὲ
 30 Εὐδοκ. Περκλειν δὲ Κέφαλσθε ὁ Δηϊονέας. ἡ δὲ,
 λαβῶσα χεῖρσιν σέφανον, Ππλέοντι σωηνάζεται
 καὶ φρεσὶσιν ὑπὲρ Κεφῶν, πρὸς Μίτωα εἰσέρχει. ὁ δὲ
 αὐτῆς ἐρῶν, καὶ πείθει σμελθεῖν. αἱ δὲ σμελδοῖσι γυνῇ

non ignorabat, eum veneficijs infecit, ut quoties secum alia cubaret, in illius artus vipera irruerent immanes, eumque in modum pellices Pasiphaë disperdebat. * Cephalus igitur, perniciosissimum habebat canem (cui Lelapi nomen fuit, & quem nulla f. rapoterat exitare.) Iaculum adhuc, cuius ictus neminem unquam fefellit. Inter hac Procris conspiciata virum, Circeam sumens radicem, nequid sibi obesset, concumbit. At verita rursus Minois coniugem, Athenas proficiscitur: & in Cephaligratiam redijt, & cum eo ad venandum concedit: quippe qua venandi studio mirifice oblectabatur. Hac occulie virum infecuta inter fruteta latitabat, eiusque motu permoueri virgulta maritus sentiens, iaculum ineuitabile misit, eoque percussam uxorem Procrin interfecit. Quocirca Cephalus ab Areopagi iudicibus exilio sempiterno damnatur. Interea vero Orithyiam Ilissum amnem traicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hac illi filias Cleopatram, & Chionem: mares autem, Zeten & Calain, aligeros, peperit. Qui cum Iasone in Colchos nauigantes, & Harpyias insectantes moriuntur: siue, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule intercepti fuerunt. Cleopatram Phineus coniugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus & Pandion: his auctus filijs, ex Cleopatra Ideam, deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea vero prinignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud patrem insimulat. Huic ille credulus, ambos oculis priuat. Interea Argonautae cum Borea filijs illuc appulsi in Phineum animaduertunt. Chione autem Neptuno admiscetur. Qua cum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur, in mare deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum, in Aethiopiam transfert, & Benthescyma filia sua

- Μίνωι, ἀδελφάτον ὡς αὐτῷ σωθῆναι. Πασφάη γδ, ἐπι-
 δι' ἀπὸ πολλῶν Μίνως σωτηριάζετο γυναιξίν, ἐφαρμάκει-
 σεν αὐτόν· καὶ ὁπότε δὴ σωτηριάζετο, εἰς τὰ ἄνδρα
 ἐφείη θηρία· καὶ ἔως ἀπώλλωτο. ἐχρήθη δ' ἓν (Κε-
 5 φάη) αὐτῷ κυῖα, ταχύν, ἀκόντιον (τε) ἰδυόλον·
 ἐπὶ τέτοις Πρέκεις ἰδοῦσα τὸν ἄνδρα, τὴν Κιρκί-
 αν πείριζαν, πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι, καὶ σωθῆναι.
 Δείσασα δὲ αὐτῷ τὴν Μίνω· γυναιξί, ἦκεν
 εἰς Ἀδύας· καὶ διδμαγείσα Κεφάλω, καὶ τέτου πα-
 10 ραγίνεται εἰς θύραν· ὡς γδ θρησκευτὴ· διώκουσαν γδ
 αὐτὴν ἐν τῇ λοχμῇ ἀγριότητος, Κεφάλω ἀκοντίζει,
 καὶ τυχὸν ἀποκτείνει Πρέκειν. καὶ κειθεὶς ἐν Αρειοπά-
 γω, φεύγειν αἰδὼν καταδικάζεται. Ωρεομένη δὲ πε-
 15 ροῦσα ἐπὶ Ἰλιουῦ ποταμοῦ, ἀρπάζει Βορέας σωτῆ-
 ρα. ἡ δ' ἔτι θύρα· θυγάτηρ μὲν Κλεοπάτρα, [καὶ]
 χιόνιω· ἡ δὲ Ζητῶ καὶ Κόλιν πρεσβυτέραι. οἱ
 πλείοντες σὺν Ἰάσονι, καὶ ταῖς ἀρπύαις διώκοντες, ἀπέ-
 20 θανον· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, πρὶν τῶν υἱῶν
 Ἡρακλῆος ἀπώλοντο. Κλεοπάτρα δὲ ἐγὼ φινέας.
 ὧς γίνονται παῖδες ἑξ' αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων·
 ἔχων δὲ τέτταρες ἐν Κλεοπάτρᾳ παῖδας, Ἰδαίαν ἐγα-
 25 μισεν τὴν Δαρδάνην. κακείνη γὰρ φερόντων πρὸς
 Φινέα φθορὰν καταβλάσκειται, καὶ πισύρας Φινέας,
 ἀμφοτέρους τυφλοῖ. ὦσα πλείοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται
 30 σὺν Βορέᾳ κολάζονται αὐτόν. χιόνι δὲ Ποσει-
 δῶνι μίγνυται. ἡ δὲ κρύφα τῷ παιδὶ Εὐμύλπον
 τεκοῦσα, ἵνα μὴ γῆνηται καταφανὴς, εἰς τὸν βυθὸν
 ῥίπτει τὸ παιδίον. Ποσειδῶν δὲ ἀνέλαβεν, εἰς Αἰ-
 διοπίαν κομίζει· καὶ δίδωκε Βενδεσιγύμνη τρέφειν

alendum commendat, & Amphitrite. Qui, cum at-
 ris integra fuit, intus Benthescymes coniux, huic alterā
 filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque sua
 sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio mul-
 tatus, cum Ismaro filio ad Tegyrium Thraciæ regem
 confugit. Qui filiam ipsius filio coniugavit. Deinde vero
 infidias Tegyrio quoque comparasse detectus, ad Eleusi-
 nios aufugit, eorumque amicitiam sibi concilianit. Rur-
 sus autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyrio renocatus
 in Thraciam redit, ac soluta inter eos discordia regnum
 accepit. Mox conflato inter Athenienses & Eleusini-
 os bello, ascitus ab Eleusinijs, magno cum Thracū exercitu
 opem laturus aduenit. At Erechtheo de Atheniensium
 victoria sciscitanti, Deus rem bellicam præclare gestarū
 cecinit, si filiarum unam ingulasset. Qui cum natū mi-
 nimam immolasset, & reliqua tu omnes se se ingularunt.
 Si quidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occiden-
 dis conspirarant. Commissa vero post immolationem pu-
 gna, Erechtheus Eumolpum obruncanit. Inde vero ubi
 Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissolvit, Co-
 crops Erechthei filiorum maximus regnum administra-
 vit: & is ducta in coniugium Metiadusa Eupalami fi-
 lia, Pandionem filium sustulit. Hic una cum Cecrope pa-
 tre regnans, à Metionis liberis per seditionem eiectus
 fuit. Hinc Megara ad Pylan profectus, eius filiam Pe-
 liam iamdudum nubilem, uxorem cepit: à qua deinde
 urbis regno proficitur. Nam, cum Pylas Biantem pa-
 truum occidisset, Pandioni genero regnum tradit: ipse
 vero traducto in Peloponnesum populo Pylum urbem co-
 dit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt filij
 Ægeus, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Æ-
 geum Scyri filium esse aiunt, sed sibi Pandionem suppo-
 nunt.

- αὐτῇ θυγατρὶ καὶ Ἀμριτρίτῃ. ὥς ὃ ἐπελειώθη, * ἐν-
 δον ὁ Βερδοπύκμης ἀνὴρ, πλὴν ἔπειαν αὐτῇ τῇ θυγα-
 τέρῃ δίδωσιν. ὁ δὲ καὶ πλὴν ἀδελφῷ τῆς γαμηθείσης
 ἐπιχείρησε βιάζεσθαι. καὶ διὰ τὸ το στυγαδευθεὶς, μὲν
 5 Ἰομάρε τῷ παιδὸς, πρὸς Τεγυρίον ἦκε, Θρακῶν βα-
 σιλέα. ὃς αὐτῇ τῷ παιδί πλὴν θυγατέρεα σωμαίησιν.
 ἐπιβελδῶν ὃ ὕστερον Τεγυρίῳ καταφανὴς γίνεται. καὶ
 πρὸς Εὐδοπνίους φάσκει. καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς
 αὐτοὺς. αὐτὸς δὲ Ἰομάρου τελευτήσαντος, μετα-
 10 πμφθεὶς ὑπὸ Τεγυρίῳ παρσίνεται, καὶ πλὴν πρὸς
 τέτου μάχῃ διαλυσάμενθ, τὴ βασιλείαν παρέλαβε.
 καὶ πόλεμος ἐστάνθ πρὸς Ἀθωαίους καὶ Εὐδοπνίους,
 ἐπικληθεὶς ὑπὸ Εὐδοπνίων, μὲν πολλῆς σωμαίησιν
 Θρακῶν δυνάμεως. Ερεχθεὶς ὃ ὑπὸ Ἀθωαίων νίκης
 15 χρωμένῳ, ἔχρησεν ὁ Θεὸς κατορθώσιν τὴν πόλεμον,
 ἐὰν μίαν τὴ θυγατέρεα σφάζῃ. καὶ σφάζανθ αὐτῇ τῇ
 νεωτάτῃ, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς κατέτρεξαν. ἐπεποίη-
 το γὰρ, ὥς ἐφασκόντες, σωμαίησιν ἀνὴρ σωμαίησιν
 20 λείδῃ. ἡγομένης ὃ μὲν σφαγῇ τὴ μάχης, Ερεχθεὶς μὲν
 αὐτὸς Εὐμολπον. Ποσειδῶνθ δὲ καὶ τὴ Ερεχθεὶς, καὶ τῇ
 οἰκίαν αὐτῇ καταλύσανθ, Κέρκρος ὁ πρὸς βύτῃ τῇ
 Ερεχθεὶς παίδων, ἐβασίλευσεν. ὃς γῆρας Μητιάδης τῇ
 Εὐπαλάμῃ παῖδα ἐτέκνωσε Πανδίονα. ἔτος μὲν Κέρκρος
 βασιλεύων, ὑπὸ τῇ Μητιάδῃ ὥν κατὰ σπινὲς ἐξεβλήθη.
 25 καὶ πρὸς ἀνὴρ μὲν εἰς Μέγαρα πρὸς Πύλον, τὴ ἐκείνῃ
 θυγατέρεα Πελοπὸν γαμῇ. αὐτὸς καὶ τὴ πόλεως βασι-
 λέας ὑπὸ αὐτῆς καθεύδεται. κατείνης γὰρ Πύλος τὴ τῇ
 πατρὸς ἀδελφὸν Βίαντα, τὴ βασιλείαν δίδωσι Παν-
 30 δίωνι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ πρὸς ἀνὴρ
 μὲν, κατὰ πόλιν Πύλον. Πανδίονι δὲ ἐν Μεγά-
 ροις ὄντι, παῖδες ἐγίνοντο, Αἰγίς, Πόνη, Νῆσος,
 Λύκος. ἐνίοι δὲ Αἰγίαν Σαμῆν τῇ λέγουσιν. ὑποβλη-

sitium fuisse. Demum post Pandionis obitum, eius filij per-
ducto in Athenas exercitu, Metionidas eiecerunt, ac re-
gnum in partes quatuor distribuerunt: sed penes Aegum
summa imperij fuit. Hæc primam uxorem Metam Ople-
is filiam, alteram vero Chalciopen Rhexenore natam
duxit. At, ubi nulla se prole augeri videt, fratrum me-
tu ad Pythiam adit, deque filiorum progenie responsum
dari sibi postulavit, cui Deus ita vaticinatus est,
Maeste nova virtute, pedem, qui prominet vtri,
Ne prius exolvas, quam scandas Palladis arcem.
At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum, Athe-
nas iterum accedit, ac per Træzenem iter faciens, à
Pittheo Pelopis filio hospitio recipitur. Qui, quoniam o-
raculum intellexerat, Aegæo vino madenti filiam Æthræ
comprimendam summisit. Huic nocte eadem se Neptu-
nus coniunxit. Aegæus interea Æthra præcepit, ut, si ex
ea masculus nasceretur, educaret: neve, cuius ille filius
esset, indicaret: enses & calceos sub saxo abditos reli-
quit: hac locutus, cum per atatem puer saxum subvol-
vere queat, ea tolleret, cumque clam cum hisce omni-
bus ad se rebus emitteret. Ipse interim Athenas contem-
dit: nec non Panathœnæorum certamen aggreditur cele-
brare, in quibus Minois filius Androgeus omnibus vi-
ctoria præstitit. Hunc Iupiter in Marathonio taurum
misit, à quo fuit interfectus. Non desunt qui illum A-
thenas ad Laij certamen euntem, ab athletis ob invidiam
dolo necatum fuisse prodant. Minos, audita filij morte,
quo tempore in Paro Gratijs sacra faciebat, sublatam è
capite coronam, abiicit, ac tibia abstinuit, & sacrifici-
cium nihil tamen secius absolvit. Hinc & in hodiernam
usque tempestatem sine tibijs & coronis in Paro Gratijs
immolant. Nec longo post tempore in mari præpotens

ἰσῶμαι δὲ ὑπὸ Πανδίων⊕. μὲν δὲ τὸ Πανδίων⊕ τε-
λευτῶν, οἱ παῖδες αὐτοῦ στρατεύσαντες ἐπ' Ἀθῶνας,
ἔξέβαλον τὰς Μηπονίδας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετραχῶ
δίειλον. εἶχε δὲ τὸ πᾶν κροτ⊕ Αἰγυῖς. γαμῶ δὲ
5 παρθόν μὲν Μήτην τὸν Οὐκῆτ⊕. δευτέραν δὲ Σαλκυό-
πιον τὸν Ρηξήνορος. ὡς δὲ ἐκ ἐγχετο πῦρ αὐτῶν, δεδο-
κῶς τὰς ἀδελφάς, εἰς Πυθίαν ἦλθε, καὶ οὗτοι παῖδων
γονῆς ἐμαντεύετο. ὁ δ' ὁ θεὸς ἐχρησεν αὐτῶν

10 Ἀσπὲ τὸν παρθόντα ποδάνα, φέρτατε λαῶν,
Μὴ λύσης πρὶν εἰς ἄκρον Ἀθῶναίων ἀφίκηαι.

Ἀπορῶν [δὲ] τὸν χρησμὸν, ἀνῆκε πάλιν εἰς Ἀθῶνας.
καὶ Τροίζηνά διοδεύων, ἐπὶ ξενεῖται Πιτθεῖ τῷ Πέλο-
πος· ὅς τ' χρησμὸν τιμῶις, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγα-
τρὶ συγκατέλειπεν Αἶδρα. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Πο-

15 σειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. Αἰγυῖς δὲ ἐντειλαμένη⊕
Αἶδρα, ἐὰν ἄρρενα γυνήσῃ, τρέφειν, καὶ πνέει ἐσθλὴν
μὴ λέγειν, ἀπέλιπε δὲ ὑπὸ πνιπύτρα μάχαιραν, καὶ
πέδιλα, εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς διώηται τὸν πέτερον ὑπο-
κυλίσας ἀνελέδαι ταῦτα, τότε μὲν αὐτῶν αὐτὸν ὑπο-

20 πέμπειν. αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Ἀθῶνας. καὶ τὸν τῆς Πα-
ναθῶναίων ἀγῶνα ἐπέτελει· ἐν ᾧ ὁ Μένωρος παῖς Ἄν-
δρόγεως, ἐνίκησε πάντας. τῷτον ὁ Ζεὺς ἐπὶ τὸν Μαργ-
δάσιον ἐπεμψε ταῦρον· ὃς δὲ διεφθάρη. ἐνιοὶ δὲ αὐτῷ
λέγουσι πορευόμενον εἰς Ἀθῶνας ἐπὶ τὸν Λαίην ἀγῶνα

25 πρὸς τῆς ἀγωνιστῶν ἀνδρευδέντα διὰ φθόνον ὑπολέει.
Μένωρος δὲ ἐπελθόντι⊕ αὐτῷ θανάτου θύων ἐν Παρῷ
ταῖς χάρισι, τὸν μὲν σφαιρὸν ὑπὸ τῆς κεφαλῆς ἔρριψε,
καὶ τὸν αὐλὸν κατέχευε, καὶ τὸν θυσιᾶν ἐδὲν ἦγον ἐπέτε-
λεσαν. ὅθεν ἔτι καὶ δεῦρο χωρὶς αὐλῶν καὶ σφαιρῶν ἐν

30 Παρῷ θύουσιν ταῖς χάρισι. μὲν δὲ πολὺ δὲ θαλάσσοκρατῆρ,

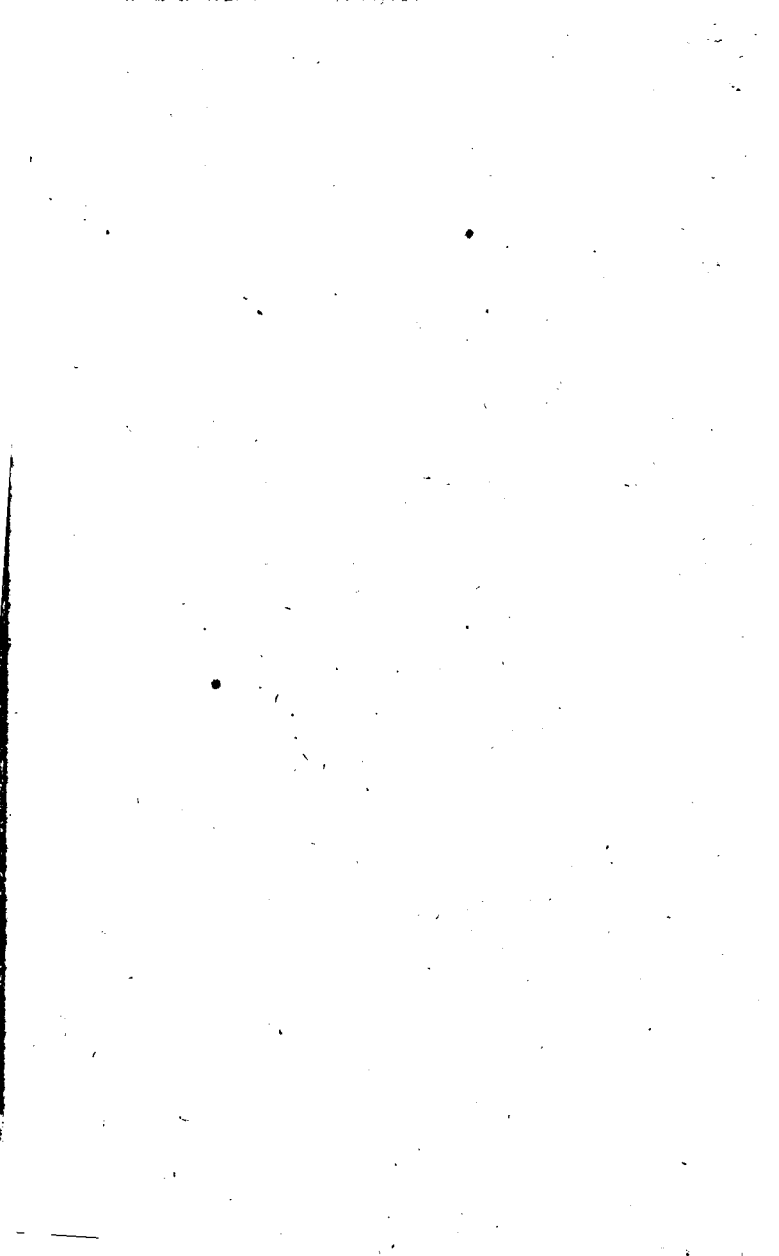
*comparata classe Athenas oppugnavit. Megara itē Niso Pandionis filio regnante subvertit. Adhac Megareum Hippomenis filium, qui ex Onchesto Niso opitulaturus advenerat, interem t: & is demum per filia proditionē occubuit. Nā cum Scylla filia, Minois amore flagraret, patri purpureum crinem quo inuictus esse ferebatur, ē medio capitis vertice praeidit, eoque factostatim ille interijt. Minos itaque Megaris potitus, virginem vincula pedibus ē puppe in mare deiectam summersit: Enimvero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando Athenas capere minime posset, Iouem, ut Athenienses commissi criminis poenas lucrent, obsecrat. Hinc cum pestis ac fames simul urbem inuasissent, primum quidem ex veteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filius Antheidem, Aegidem, * Enthenidem, & Lytaam ad Gerasti Cyclopi tumulum ingularunt. harum pater Hyacinthus Lacedaemone Athenas commigrarat, cumque nihil inde sibi emolumenti futurum viderent, oraculum de belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse vellet, Minoi poenas daturos renunciant. Igitur Athenienses missis ad Minoem legatis permiserunt, ut ab eis, quas poenas vellet peteret: tum Minos ijs ut quatuordecim corpora, septem scilicet puerorum, ac totidem & aetate parium puellarum, sine armis Minotauro deuoranda mitterent, imperauit. Is taurus labyrintho conclusus coërecebatur, unde ingressus quispiam haud facile exire poterat, quod multiplici viarum ambage non agnitus exitum excluderat. Hunc Daedalus filius Expalami, qui Metionis & Alcippa filius fuit, exedificauit. Hic item architectus omnium praestantissimus, & primus imaginum deorumque statuarum fuit inuentor. Hic etiam Athenis post deiectionem ex arce Talum Perdici sororis*

ἐπολέμισεν σὺν καὶ Ἀθῶνας, καὶ Μένεα ἔειλε,
 Νίσου βασιλῆόν τε καὶ Πανδίων τε. καὶ Μεγαρέα τὸν
 Ἰωπομένεον ἔξ' Οὔρχου Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέ-
 κτεινε. ἀπέθανε δὲ καὶ Νέσος διὰ θυγατρὸς περὶδοσίαν.
 5 ἔχοντι γὰρ αὐτῇ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τείχεα,
 ταύτης ἀραιρεθείσης τελευτᾷ. ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτῆς Σκύλ-
 λα ἐράδευσε Μίνω τε, ἔξεϊλε δὲ τείχεα. μόνον δὲ
 Μεγάρων κρατήσας, καὶ τὴν κάρην τῆς πυρῆς ἦλ-
 ποδῶν ἐκδύσας, ὑποβρύχιον ἐποίησε. χρονίζομενε δὲ
 10 τῷ πολέμῳ μὴ διαμάχεσθαι ἑλθεῖν Ἀθῶνας, εὐχεται
 Διὶ παρ' Ἀθῶναίων λαβεῖν δίκας. γημομένε δὲ τῇ
 πόλει λοιμοῦ τε καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν περὶ τὸν χρόνον
 Ἀθῶναίῳσι παλαιὸν καὶ Τακίνδου κόρας, Ἀνθηΐδα,
 Αἰγληΐδα, * Ἡνθῶνίδα, Λυταίαν, ὅπῃ τὸν Γεραίσου
 15 τῷ Κύκλωπος τάφον κατέσφαξαν. τέτων δὲ ὁ πατήρ,
 Τάκινδος ἐλθὼν ἐκ Λακεδαιμόνων Ἀθῶνας κατέφκει,
 ὡς δὲ ἐλθὼν ὄραλ' αὐτῷ τὸτο, ἔχοντι οὐδὲ ἀπαλ-
 λαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπεῖπεν αὐτοῖς Μίνωι δίδουαι δι-
 20 κας αἷ' αὐτὸς αἰρεῖται. πέμψατες οὖν πρὸς Μί-
 νωα, ἐπέτρεπον αὐτῶν δίκας. Μίνως δὲ ἐκέλευσε
 αὐτοῖς ἰδ', κούροις ἐπὶ καὶ κόρας καὶ ἴσας, χωρὶς
 ὀπλῶν πέμπειν τῷ Μινωταύρῳ βορᾷ. αὐτῷ δὲ ἔτ'
 ἐν Λαβυρίνθῳ καθεργαμένῳ· ἐν τῷ τὸν εἰσελθόντα,
 25 ἀδυνάστον αὐτῷ ἔξιναι· πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν
 ἀγνοημένῳ ἔξοδον ἀπέκλειε. κατεσκευάσαι δὲ αὐτὸν
 Δαίδαλ' οὗ, ὁ Εὐπαλάμου, παῖδός τε Μηπίον' οὗ καὶ
 Ἀλκίονος. ἔτος αὖτε ἀρχέκτων ἄριστος, καὶ περὶ τὸν
 ἀγαλλμάτων εὐρετής. ἔτος ἔξ' Ἀθῶν' ἔφυγε, ὑπὸ
 τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Περσίδος

filium, eius discipulum, aufugit: quem, veritus ne ipsius ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus, lignum tenne secuit. Deinde ubi puerum necasse compertum fuit, reus in Arcopago peractus ad Minos confugit. Atque inibi Pasiphae cum Neptuni taurum arderet, lignea vacca affabre compacta corripuit, ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses, virgines septem, ac totidem pueros aetate pares Minotauris vorandos mittebant: donec Theseus ex Æthra Ægeoque natus, iam grandis factus, petra sum-mota, calceos atque enses aufert: & pedestri itinere Athenasadiens, obsessam iam viam à maleficis viris undecumque pacavit. Primum quidem Periphetem Volcani & Anticlia filium, qui, quod clavam gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurum occidit: qui cum imbecillis pedibus esset, ferrea clava munitus, viatores interficiebat: quam ex illo præceptam Theseus ipse ferre consuevit. Hic Sinis, postea Polypemonis filium, & Sylla Corinthi filia, occidit. Huic Pityocampes, à curvandis pinis nomen fuit. Nam cum Corinthiorum Isthmum insedisset, viatores ad pinos flectendas inuitos compellebat: qui quod eas virium imbecillitate flectere nequirent, arborum in se redeuntium impetu sublatis penitus interibant. Hunc in modum Theseus Sinis cruciatum e medio sustulit.

Multa desunt.

- ἐπολέμισσε σόλῳ τὰς Ἀθώας, καὶ Μεγάρα εἴλε,
 Νίσου βασιλῶνι Θ τῷ Πανδίωνι Θ. καὶ Μεγάρα τὸν
 Ἰππομένεας ἔξ Οὔρχισυ Νίσῳ Κοηδὸν ἐλθόντα ἀπέ-
 κτεινε. ἀπέθανε δὲ καὶ Νίσος διὰ θυγατρὸς περδοσίαν.
 5 ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μίση τῇ κεφαλῇ τείχα,
 ταύτης ἀραιρεθείσης τελευτῶν. ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλ-
 λα ἐράδιισα Μίνῳ Θ, ἔξῃλε τὴν τείχα. μόνον δὲ
 Μεγάρα κρηπίδας, καὶ τὴν κόρυν τῆς πυρρῆς καὶ
 ποδῶν ἐκδύσας, ὑποβρύχιον ἐποίησε. χροίζομενε δὲ
 10 τῷ πολέμῳ μὴ διωάμεθα ἐλεῖν Ἀθώας, εὐχεται
 Διὶ παρ' Ἀθωαίων λαβεῖν δίκας. γηρομέτω δὲ τῇ
 πέλει λοιμοὺ τε καὶ λιμοὺ, τὸ μὲν περὶ τὸν χρόνον
 Ἀθωαῖοι παλαιὸν τὰς Τακίνδου κόρας, Ἀνθηίδα,
 Αἰγληίδα, * Ἡνθιδά, Λυπαίαν, ἐπὶ τὸν Γεραίῳ
 15 τῷ Κύκλωπος τάφον κατέσφαξαν. τάτων δὲ ὁ πατήρ
 Τάκινδος ἐλθὼν ἐκ Λακεδαιμόνι Θ Ἀθώας κατέκτει,
 ὡς δὲ καὶ ὁρελῶν ἔχοντο, ἐχῶντο καὶ ἀπαλ-
 λαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπέπειν αὐτοῖς Μίνῳ διδόναι δι-
 κας ἀλλ' αὐτὸς αἰρεῖται. πέμψαντες οὖν πρὸς Μί-
 20 νῳα, ἐπέτρεπον αὐτῇ δίκας. Μίνῳ δὲ ἐκέλευσε
 αὐτοῖς ἰδὲ, κούρις ἐπὶ αὐτῇ, καὶ κόρας τὰς ἴσας, χωρὶς
 ὀπλων πέμπειν πρὸς Μινωταύρῳ Κοράν. ἡ δὲ ἔτῳ
 ἐν Λαβυρίνθῳ κατειργμένη. ἐν τῷ τὸν εἰσελθόντα,
 ἀθωαῖον ἡ δὲ ἔξῃλε. πολυπλόκοις γὰρ χαμπῶς τὴν
 25 ἀγνοομένῳ ἐξοδὸν ἀπέκλειε. κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν
 Δαίδαλός, ὁ Εὐπαλάμου, πατρὸς τῆς Μητίονος καὶ
 Ἀλκίππο. ἔτος ἡ δὲ ἀρχιτέκτων αἰετος, καὶ περὶ
 ἀγαλμάτων εὐρετής. ἔτος ἔξ Ἀθωῶν ἔφυγε, ἐπὶ
 τῆς ἀχροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Περσίδος

- ἦδ' ὅν Τάῳ , μαθητῶν ὄντα · δέσας μὴ διὰ τῶν ἐν-
 φυτῶν αὐτὸν ὑπερβῆναι. σαρόνα γὰρ ὄφρατος εὐφρόν, ξύ-
 λον λεπτὸν ἔωρισε. φωραδένιθ ὃ τῷ νεκρῷ κριτεῖς
 ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικαδεῖς, πρὸς Μίνωα ἐφυγε.
 5 κακῶ Πασοφάνης ἐξαδεῖσθαι τῷ Ποσειδῶνι παύσαι,
 σωτήρ πασιν τεχνηοῦ μὲν ἔσθ' ἐυλάνην βέν· καὶ τὸν Ἀα-
 βύεινδον κατεσκεύασεν, εἰς ὃν χεῖρ ἔτος Ἀδωῶναι
 κοῦρες ἔπλη, καὶ κόρας τὰς ἴσας, τῷ Μινῶταύρῳ
 βορὰν ἔπεμπον. Θησεὺς ὃ γηνηδεῖς ἐξ Αἰδρας Αἰγεί
 10 πῶς, ὡς ἐξηγήθη τέλειθ, ἀπώσα μὲν τῶν πέτρων,
 τὰ πέδιλα καὶ τῶν μάχαιρων ἀναιρεῖται, καὶ περὶ ὅς
 ἠπειγέτο εἰς τὰς Ἀδωῶς. φεγγεσμένῃς ὃ ὑπὸ ἀνδρῶν
 χακούργων τῆς ὁδοῦ, ἡμέροσε. πρῶτον μὲν γὰρ Περειφί-
 τῶν τὸν Ηφαίστου καὶ Ἀντικλείας, ὅς ἀπὸ τῆς κερῶνις λῶ
 15 ἐφόρει, Κορυνήτης ἐπεκαλεῖτο, ἐκτεῖνεν ἐν Ἐπιδαύρῳ.
 πῶδας ὃ ἀδενεῖς ἔχον ἔτθ, ἐφόρει κορυμνῶν σιδηρῶν, δι'
 ἧς τὸς πειρόντας ἐκτεῖνε· ταῦτ' αὖτε ἀφελόμενθ Ὀησεὺς
 ἐφόρει. δευτέρῃ ὃ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπύμονθ καὶ
 20 Συλῆας τῆς Κορίνθου. ἔτθ Πίτυο καμπίης ἐκαλεῖτο.
 εἰκῶν γὰρ τὸν Κορίνθιον ἰδμὸν, λυάγκας τὲς πα-
 ρειόντας πῆγας καμπίοντας ἀνέχεσθαι· οἱ δὲ, διὰ τῶν
 ἀδενεῖαν ἐκ ἡδυνάοντο καμπίειν. καὶ ὑπὸ τῷ δέν-
 δρων ἀναρρίπτεσθαι, πτωλέθρως ἀπώλῳο. τότε
 τῷ πρῶτῳ Ὀησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

25

Λεῖπει πῶδα.

TANAQVILLI FABRI
NOTVLÆ
IN APOLLODORVM.

Emporibus Inachi nihil in Græcia vetustius; Ioue certe & ceteris principibus, quos illi Deos, id est *θεοὶ*, appellarunt, antiquior est Inachus, qui scilicet, Abrahamo Patriarcha apud Orientales

florente, Argiuorum regnum condiderit. Scio equidem, Clementi Alexandrino I. *Στοιματίων*, in illa longe eruditissima *ῥήσιν*, vbi de veteris Græciæ & Hebræorum temporibus agit, visum aliter fuisse; (illum enim Mosi *σύγγραμμον* facit,) sed amœnissimum doctissimumque scriptorem refellere, nil sane attinet. Originis autem externæ fuisse Inachum, vel ipsum per se nomen satis indicet; neque enim Inachus aliud fuerit quam *anach*, seu *enac*, vnde *αἰαξ* & *αἰας* in veteri Græcia; quæ vox, vt ex poetarum scriptis

certum est, deum & deos significauit. Quin & Deucalionis diluuium toto ccccl. annorum intervallo posterius Inacho fuit, cum circa mediam Mosis ætatem ea calamitas magnam Græciæ partem vexarit. Gigantum etiam historia, seu mauiis fabula (de Græcanicis illis Gigantibus loquor, qui poetarum carminibus celebrati fuisse) illa, inquam, historia, temporibus, etiam Inachi recentior est, aut falsa illa sunt quæ superius de Ioue scripta fuere. Vnde erit, Lector, vt quis liquido affirmet, præter aniles quasdam Gentilis Theologiz naniæ, queis veterum libri referti sunt, nil fuisse in Græcia, quod vetustate cum Inachi æuo certare possit. Ex ijs autem quæ dicta à me sunt, hoc efficitur, Apollodori historiam dc. l. annorum spatium complecti; id quod, ne te pluribus morer, hinc facile apparebit: Quippe Argiuorum regnum auspicatus est Inachus anno mundi mm. xc. ante Christum natum m. dcccclviii. Hæc autem Apollodori historia ad vsque Theseum Atheniensium Principem pertinet; ibique hodie desinit; (nam olim quidem paulo amplior fuit, vt inferius patebit.) At Thesei filij bello Troiano interfuere, (vt ex Homero & veteribus rerum scriptoribus constat) quod anno mundi mm. dclxv. accidit, ante Christum autem m. clxxxiii. Et hæc quidem pauca; sed quæ satis sint; vtinam modo renegri puerorum animi huius libelli lectione penitus imbuerentur; mirabilem certe veteris historię amorem conciperent; vnde tanta caperetur utilitas, vt omnigenos scriptores, qui quidem

ab eleganti doctrina remoti non fuerint, faciliores & proniores haberent, quam nunc vel viri habeant. Hoc quidem affirmare posse videor, ex iis, qui hodie supersunt, scriptoribus, neminem ab eo intelligi posse, qui historiam fabularem ignorabit. Eam quidem satis multi scriptis suis explicarunt; fateor; sed ita explicarunt, ut nec pes nec caput facile appareat, ita omnia disiecta & dissoluta sparsim iacent. Atqui hoc caput est, mi Lector, ut ita discas, ne obliuiscaris; quod effugerit nemo, nisi qui res ipsas, quas legit, perpetuo inter se vinculo connexas & colligatas legerit. Ceterum decreueram olim, pro ut multis ab hinc annis à me scriptum fuit in Epistola ad Virum singularis virtutis nec minoris doctrinæ Claudium Sarrauium, Curia Parisiensis clarissimum lumen, quæ cum aliis quibusdam edira est, commentarios in Apollodorum edere, sed ubi tantam *ύλη*, quæ à me hinc & hinc congesta fuerat, ex Pausania, Plutarcho, Poetis Græcis Latinisque, Scholiastis veteribus, Luciano, Origene, Tertulliano, Clemente, Lactantio, Herodoto, Gyrardo, Meursio, Vossio, Bocharto, torque aliis bonarum literarum proceribus; ubi, inquam, illam congeriem contemplatus sum, cœpi cohorescere, & consilium ipse damnare meum; Editio certe in tantam molem excreuisset, ut sine muli Mariani opera circumferri liber non potuisset. Dein si me ea ratio remorata non esset, res certe meæ, uti nunc se habet, & locus ipse, haud sinerent id ut facerem. *Perterea nondum fortasse desperandum est,*

promissos olim Meziriaci commentarios editum iri ; Ille certe aliquid præclarū & se dignum præstiterit , qui quidem longe doctissimus fuerit , rem amplam habuerit , & otio abundarit plurimo. Satis igitur in præsens esse ratus sum, Apollodori libellum , cuius hodie per pauca reperiuntur exemplaria , cum Ægij Spoletini interpretatione , ne sua illum gloria fraudaremus , edendum curare ; sed illam tamen interpretationem locis infinitis emendauimus ; Græcum autem contextum legimus , relegimus , quanta maxima cura & diligentia fieri potuit ; cuius rei fidem , spero , facient notulæ nostræ.

Hactenus de hoc vtilissimo libello ita à nobis actum est , quasi si , vt omnibus persuasum esse video , Apollodori opus esset ; sed longe mihi alia mens est ; fallar autem necne , tute ipse, Lector , dijudicabis. Rem in pauca contraham ; facito modo vt æquanimitas tua operam nostram adiuuet. Primum , non satis verisimile videtur , tantillulo libello nomen *Bibliotheca* impositum fuisse ; Deinde quædam à veteribus ex hoc scriptore producta reperio , quæ ad materiam priorum librorum pertinent , quæ tamen hodie desiderantur. Præterea video librum decimum sextum *Bibliotheca* ab Hermolao citatum in voce *Aprax* , vt à viro doctissimo Gerardo Vossio obseruatum est , (quanquam & plures etiam fuisse scio , vt mox apparebit) at hodie tres tantum habemus. Dices , ceteros libros perierisse ; at ego negare posse videor ; (nam omnes perierunt , non ille aut ille) negare , inquam , hoc

posse videor, nam post Dioscuros & Theseum ac Troiana tempora, quos Deos habemus: hæc autem historia inscribitur & citatur à veteribus *ὡς δὲ θεῶν*; Quamobrem, cum tertius liber totam Deorum materiam exhauferit, nil ultra expectandum. Sed audiamus Phorium Patriarcham Constantinopolitanum, qui annis abhinc DCCC. florebat. Is ita scribit p. 338. edit. Stephan. ubi de illo Sopatro rhetore philosopho agit, qui ab Eunapio in vita Iāblichī dicitur *εἰπὶν τε καὶ γράψαι θεῖνότες*, quique tempore Constantini M. floruit, & eo vel iubente, ut Suidas auctor est, vel finente, ut ait Eunapius, fuit interfectus. *ἀνεγνώθησαν ἐκλογαὶ διάφοροι ἐν βιβλίοις δυσκρίδεα Σοπάτρου σοφιστῆ. σωθήλεκται δὲ αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων ἰσοειῶν καὶ γραμμάτων. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὡς ἦν παρ' Ἑλλήσι μυθολογουμένων θεῶν διαλαμβάνει: ὃ σωθήλεκται ἐκ ἧς Ἀπολλοδώρου ὡς θεῶν γ' λόγον. Ἀθωαῖος δὲ ὁ Ἀπολλώδωρος, καὶ γραμματικὸς δὲ τέχνην. ἐκ ἐκ τῶ τρίτου δὲ μόνον ἡ διαλογὴ αὐτῷ πεποιήται, ἀλλὰ δὴ καὶ γ'. καὶ δ'. καὶ ε'. καὶ ζ'. τὰ τὰ α' πάλιν καὶ β' καὶ γ' τὰ καὶ δ', μέχρι τῶ καδ'. ἐν ᾗ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς ὡς θεῶν διαπεπλάσμενα, καὶ εἰπὶ καὶ ἰσοείας εἰρηται, πεποίηται. ὡς τε ἦν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διοσκουρέων καὶ ὡς ἦν ἐν ἁδου καὶ ὅσα παραπλήσια. *Electa sunt Eclogæ varia doctrinae libris duodecim Sopatro Sophista. Collegit autem hoc Opus è multis & diuersis historicis, atque scriptoribus. Primus itaque liber de fabulosis Gentium Diis agit. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis Grammaticam docuit. Nec vero è tertio dumtaxat libro hæc selegit, sed & è quarto, quinto, ac nono.**

*Item è primo, duodecimo, decimoquinto & decimo-
sexto, usque ad quartum & vicesimum. Quibus col-
lectaneis, quæ de Diis fabulose ficta sunt, quæque hi-
storice narrantur, complectitur uniuersa, ut & de He-
roibus, ac Dioscuris. De iis item, qui apud inferos
degunt (malem ego vertisset, quæ apud inferos
sunt, ut de pœnis furiis, Acheronte, Styge,
&c.) aliaque id genus plurima. Vides iv. & xi.
libros in Bibliotheca Apollodori; longe itaque
olim alia libri moles, quam nunc est, fuit. Mi-
ror itaque non vidisse Photium, hunc librum,
qui nunc nobis in manibus est, Apollodori esse
non potuisse; Ita enim scribit, pag. 458. Ἐν τῷ
αὐτῷ δὲ τεύχει καὶ Ἀπολλοδώρου γραμματικοῦ βιβλιδάκιον
ἀνέγραψάν μοι, Βιβλιοθήκῃ αὐτῷ ἢ ἐπιγραφῇ. περιεῖχε τὰ
πλεῖστα τῆς ἑλληνικῆς, ὅσα τὰ θεῶν καὶ ἡρώων ὁ
χρόνος αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκεν, ὀνομασίας ποταμῶν καὶ
χαιρῶν, καὶ ἑθνῶν, καὶ πόλεων. ἔδει καὶ τὰ πολλὰ ὅσα
εἰς τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ γένηται, καὶ καί τισι μέχρι τῆς τρωϊκῆς
καὶ ἀνδρῶν πινῶν πρὸς δῆμιλος μάχας καὶ ἔργα ὁμιλεῖ-
χων. καὶ τῆς ἐκ Τροίας πλάνης πινῆς, μέγιστα δὲ Οδυσ-
σεύς, εἰς ὃν αὐτῷ καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλήγει. σιωπῶντες
δὲ ὅτι τὰ πολλὰ τῶ βιβλίου, καὶ ἐκ ἀχρηστευτοῦς τὰ πα-
λαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχον λόγων μεταποιούμενοις. ἔχει δὲ καὶ
ἐπιγράμμα τὸ βιβλιδάκιον ἐκ ἀκοῆς τοῦδε, &c. In eodem
item volumine legi Apollodori Grammatici libellum,
cui Bibliotheca titulus erat. Continebat antiquissimas
quasque Græcorum historias, & quæ sine de Diis, siue
de Heroibus temporis ratio dedit opinanda, cum ap-
pellationibus fluminum, regionum, gentium & ur-
bium. Hinc & pleraque antiqua, ad ipsa usque
Troiana tempora descendens refert. Vtrumque quoque*

nonnullorum inter se pugnas, resque gestas commemora-
 rat, & capta iam Troia, errores quorundam, præ-
 cipue Vlyssis, in quem eius priscarum rerum narratio
 terminatur. Compendiosa quaedam narratio est maxi-
 ma huius libelli pars, iis non inutilis, qui vetera com-
 plecti memoria volunt. Adscriptum item erat lepi-
 dum istud epigramma &c. Vides, Lector, *βιβλιδίων*,
 id est, minutissimum libellulum vocari Apollodori
Bibliothecam; unde facile constare potest, eo lo-
 co agere Photium de hac Epitome, quæ homi-
 num manibus teritur; neque enim *libellulus* dici
 potuisset, si de magno illo Apollodori opere
 egisset, quod saltem *iv.* & *xx.* libros contine-
 bat. Itaque non satis exacte Photius, qui vtrum-
 que confudit. Dixi paulo ante esse Epitomen;
 idque ita esse & stylus ipse probat, & notulæ
 aliquot ostendent. Neque prætereundum puto
 hoc quoque, quod alicubi Chronographus Cas-
 stor citatur. miror; nam Castor post Apollodo-
 rum vixit; itaque ab Epitomiste additum id fue-
 rit. Alibi dixit *Æacum* seruare *claves Inferorum*,
 quod videri possit esse ab homine Christiano,
 quamquam scio Poetam dixisse *πύλας ᾗδου*; alibi
 etiam *αἰσαδω* videtur usurpasse eo sensu quo
 scriptores nostri; alibi alia. Sed sit satis, *ὅτι γὰρ
 μοι πολλή*. Ceterum quod ad finem operis additum
 est, *λείπει πολλά*, [*desunt multa*] non potest; qua-
 tuor ad summum aut quinque pag. defuerint;
 nam ultra Vlyssis errores non pertingebat hæc
 epitome, ut ex Photio ostensum est.

[*Page 3. αἰσαδω.*] Ea appellatio præstantiam &
 dignitatem designabat; idque more Orienta-

lium & præcipue Persarum, qui ita reges suos vocitabant, uti facile est probasse, non ex Tzetze, aut id genus hominibus, sed ex Isocrate & Æschilo, qui Isocrate antiquior est.

Calus.] Ita etiam locutus fuerat Ennius apud Lactantium, in interpretatione historię sacrę quam Euhemerus scripserat.

Pag. 4. Κοῖον, Τπειόνα.] Et tamen iam antea Κοῖον nominarat.

Pag. 5. τέτυς μὲ τῷ Ταρτάρῳ.] Leg. ἐν τῷ Ταρ.

Ibidem Μελισίων.] Hoc explicabit Callimachus Scholiastes & alij.

Ibid. ἐγγύθεν πέληθ.] leg. ἐγγύς.

Ibid. ἐφ' ᾧ] leg. ὑφ' ᾧ. nam ἐφ' ᾧ est, *sub quo*, vel *cuius tempore*, &c.

Pag. 9. Δηϊαίερα] Aliis Ιαίερα, & Κηϊαίερα.

Pag. 15. αἰετός ἦρξεν ἐρᾶν] Alij aliter ἰσχυρῶς.

Ibid. Τεγία] pro Τεγάδι.

Ibid. ὅτι Κηϊόπης] dele ὅτι.

Ib. ὅτι Τεγίαν ἐλὼν ἔπει] I. Passeratius, qui hunc scriptorem Gallice interpretatus est, & Ægius, qui Latine, hunc locum male accēpere. Aiunt enim illam tempestatem immissam à Iunone fuisse cum Hercules Troiam peteret; at contra est; id enim in reditu factum.

Ib. ποταμὸς Τείτων.] Quod de natiuitate Palladis ad oram fluuij Tritonis scribunt, augur sunt maximæ. Τετὼ vox est Æolica, quæ *caput* significabat. Pallas autem ex Iouis *capite*. Scholiastes Aristophanis id firmabit. Quamquam scio Nicandrum olim scripsisse vocem esse Athamanicam.

Pag. 13. Αἰτὸ δ'] leg, γδ.

Ibid. ῥέπρω] In edit. Commel. Θύμβρω. Sed eam vocem eieciimus ; cum Ægius & Passerat. legerint ῥέπρω, neque aliter legi possit.

Ibid. χάσμα] Diligenter hoc χάσμα descripsit Diodorus.

Pag. 15. ῥαβδίων.] Hic tibi legendus præter ceteros Pindarus in primo τῷ πεντέκων.

Ibid. ἐρμιωνίων] Commelin suspicatur legendum ἑρμιονίων, ab Hermionensibus, ego pro ἐρμιωνίων, lego μιλωνίων.

Pag. 17. κατίδει] Leg. κατίπιδει, Attice. Nam illud κατίδει vitiosum est.

Ibid. πῖ περξεν] For. περξίτοι, vel περξοί.

Ibid. καὶ πνεύν.] Legendum τῷ πνεύν.

Ibid. Τίτάνων, &c. Γίγαντες, &c.] Recte Titānas à Gigantibus distinguit ; quod multi scriptores neglexere.

Pag. 19. ψεύων] Lego ψύων.

Ibid. ἔξω τῷ Παλλῶν] Pessime totum hunc locum accepit Passeratiu-, sic enim ille : *Insques à ce que Minerve se lançant sur luy, l'enleva de terre & l'emporta au dessus & hors le cercle de la Lune, où il mourut.* Ampla errorum seges. Nam ψοδύμενη, non est irruens, sed admonens, vnde ψοδύκη, &c. Deinde circulus ille lunaris nullibi est. Adde quod & solæcismus in oratione foret ; nisi legeris Ἀθλῶα ψοδύμενη ; quod tamen ridiculum est.

Ibid. βοηθός] Leg. βοηθός.

Ibid. Εὐρυτον δὲ παρὰ δρυὸς ἔκτεινε] Corrigendum isthuc est, & legendum δὲ παρὰ Διόνυσος, ita ut Eu-

rytus thyrsi ictu à Baccho interfectus fuerit. Ni ita legas, nullæ hic Baccho partes erunt, quem tamen huic tanto tumultui interfuisse constanter fabulantur. Res ita certa est vt probatione non egeat. In Cod. Pal. pro *δρυὸς* erat *Διὸς*, vestigium nostræ emendationis.

Pag. 21. Γεράνια] An Ραπίωνα, id est Ραῖπν?

Ibid. χαλκίως ῥοπαίλοις] Passerat. *des cloux d'airain*; miror. ride Lector, legerat in versione, *clavis aneis*, sed illud *clavis* à *clana* est non à *clano*; ille aliter putauit; & errauit scilicet. i nunc & istos interpretes in consilium adhibe.

Ibid. πῦρ δ' ἐδέρκετο τοῖς ὄμμασι] Hic vero multa dici possent ex Aristophane, ad hoc dicendi genus. sed raptim scribo.

Pag. 23. κατέπλησε] Leg. κατέπληξε.

Ibid. κατέσσει] Deest vox φύλας, aut quid tale.

Ibid. ὅξ ἐγένετο ἐπὶ πλωῶν ὀρούμεν, &c.] Istud ὅξ ἐγένετο mihi suspectum. Interpres certe Latinus non agnoscit.

Ibid. ἐφημέων καρπῶν] Dubium. puto, ἡμέων καρπῶν, vel ὀρεαίων.

Pag. 25. λάρναξ] Tale quid apud Lucianum olim norauimus; haud dubie ex scriptis aut narrationibus Orientalium.

Ibid. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέση] Male Ægius, male Passeratius. Ille sic: *Tunc vero Thessalicos montes aquarum diluuij immunes fuisse ferunt.* at Gall. interpres sic: *Car les montagnes de Thessalie furent lors exemptes du deluge, & non pas les lieux qui sont au dela d'Isthmos, &c.* Sic autem verto; *Tunc etiam Thessalia montes diuisi*

sunt & disrupti. Res nota est ex veteri historia. Ceterum pro ἐκτὸς legendum ἐντὸς, vt in Palatino codice. Pro συναχθέν, recte Commelin. vidit legendum συναχθέν, vel συναχθέν.

Pag. 27. λαοὶ μεταφορικῶς] Huc refer locum Pindari.

Ibid. μὲ κεραυῶ] Alij μὲ κεραυὸν, post Κραναῖν.

Ib. ἢ περὶ τῆς Θεσσαλίας τόπων] Intelligit Thessaliam ipsam, non loca Thessaliæ vicina, vt apparet ex p. 19. vbi diserte Αἰολίας ἐν Θεσσαλίᾳ statuit, quod verum est.

Pag. 19. ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ] Bene Commelin. ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ.

Ibid. καὶ τὸ μὲ θάλασσαν, &c.] Pessime vero, si quid aliud, Passerarius : *Davantage amoncelant la mer, & la portant sur les montagnes*, &c. Itaque congestum mare in montes ferebant.

Ibid. διὰ μέσον] Leg. διὰ μέσον, vel διὰ μέσων.

Ibid. ἢ κλησὶ] An potius ἢ κλησὶ?

Pag. 31. αὐτὸ μὴ γινώσκουσιν] Palat. γινώσκουσιν, melius hoc loco.

Ibid. καὶ παρὰ τὴν τῆν] Legendum ἐπὶ τῆν, vel παρὰ τὴν.

Pag. 33. φασὶ δὲ εἰπῶν] Delendum istud δὲ, aut fortasse legendum αὐτὸν pro δὲ εἰπῶν. Vox est oraculorum αὐτὸν, pro respondere, &c.

Ibid. πάντας ἐκάλει] Palat. συναχέει.

Pag. 35. 18.] Pal 18, melius.

Ib. τὴν περὶ τῆς] Lego vna voce περὶ τῆς.

Ibid. Πηλεὺς ἄκων, &c.] In lib. Passer. male Πύλῳ.

Ibid. ἄκων] Commel. ἄκων. nil necesse.

Ibid. ἀμφοισθεντων ἑδέεας] Lego ἑδῆας. male Commel. qui τὸ δέεας.

Pag. 37. ἀήρπασαν] *Vitam suspendio finierunt.* aliter legerat Passerat. scilicet ἀήρπασαν contra fidem historię.

Ibid. ἀποστείλαι] Lego ἀποκτείνειν, emendatione certissima.

Ibid. ἀνπόχῳ] Melius ἀνπόχον.

Ibid. περὶ θυόμου & κατ' αἴης] Restitue hunc locum, legendo mecum Ἀδραστου pro αἴης. res ex historia nota est.

Pag. 41. μηρὺς] Palat. μοίρας. fort. melius, ex Homero, χρῆα δάετο καὶ νύμῃ μίρας.

Pag. 43. ἔξηρμέναις ἐξ ἀμῶν] Palat. ἔξηραμμέναις siccatas, longe melius.

Ibid. τότε αἰσώδεται] Legendum ἐπιδύρετο. fort. etiam ex fabula legi posset ἐπλευστο.

Ibid. ἐγκειμένων] Legendum hic ἐκκειμένων.

Pag. 45. σιδῆρῳ] Hunc locum emendavit Meziriacus, comment. in Epistolas Ouidij. Legendum enim ostendit Σιδῆρῳ, nomen proprium mulieris.

Ibid. Ἀναξιβίαν] Palat. melius Ἀναξιβοίαν.

Pag. 47. ἀποκτενέσθων] Lego ἀποσεισάντων, cum ἑτέροισι δεικνύσθων.

Ibid. φλάχου] Ægius Ἰφίχλῃ legerat; Palat. φυλάκου.

Ibid. κορυφαῖον ἑδέης] Leg. ὀρθοφαῖον.

Pag. 49. κριὺς τέμνων] *Castrens* scilicet. Male autem Passerarius, qui putavit τέμνων hoc loco sumi pro occidere. id enim ex historia falsum.

Ibid. ξύων] Lege vel ξύους vel ξύων.

Pag. 51. πληρομένων] Leg. πλωμένων.

Ibid. φει Μοιρεῶν] Commel. πρεῶ, quod recte.

Ibid. μέλει] Palat. μέλλη.

Ibid. Ποσειδῶνι θυσίας] Legendum θυσίαν. sequitur enim ἐπὶ ταύτῃ.

Pag. 53. εἴτ' ἐπὶ λῶν ἄλως, εἴτε διὰ μῶν] Hunc locum & Ægius & Passeratius pessime verterunt. Sic interpretor, *Ille autem seu forte, ut sit, ei ita in mentem venit, seu propter iram, &c.* Nesciebant, aut certe non satis meminerant, quid sit κατὰ τὸ ἐπὶ λῶν.

Ibid. λῶ Ἄρεως ἄλσιν] Leg. λῶ ἐν Ἄρεως ἄλσιν.

Ibid. φωνῇ] Legendum φωνῆν, iungendo cum ξύλον. Vocale lignum erat ex Dodonæa sylva. Illud autem φωνῇ non potest stare.

Ibid. ἀνερχόμενοι] Legendum ἀναρχόμενοι, verbo nautico & proprio. ita mox νυκτὸς ἀναρχόμενοι ἐν πύλιν, καὶ, &c.

Pag. 55. ἐπίμην] Leg. ἐπίμων.

Ibid. Εὐλώον] Ita legend. non Εὐνῆα, vt Ægius.

Pag. 57. Ηρόδοτος] Arbitror legendum esse Ηρόδωρος. Ille est Herodorus Ponticus, cuius auctoritate sæpius utitur Plutarchus in Vita Thesei. Certe, nisi mala fides memoriæ est, hæc apud Herodotum non leguntur; quin nomen ipsum Omphales in eo scriptore nullum. Nam locus I. libri, sectione 7. corruptus est; sed eum locum olim in Epistolis splendide restituiimus.

Ibid. Δημόκριτος] Legendum Δημόκριτος, qui historiam temporis fabularis & Heroici scripserat.

Ibid. ἐκασίλδον] Leg. ἐκασίλδον.

Ib. περιελάττω] Leg. περιελάττω vel περιελάττω.

Pag. 59. *βυλομένοις δὲ τοῖς, &c.*] Totum hunc locum pessime acceperat interpres.

Ibid. *δὲ αἰεταί*] Sunt qui existimant, ijque doctissimi, dici non posse *δὲ αἰεταί* pro *δὲ αἰετοί*; sed eos falli, auctoritatibus plurimorum scriptorum probare possum.

Ibid. *καὶ τὴν Περγοντίδα*] Lego *παρὰ*.

Ibid. *ἣν καὶ Πάλασσαν*] Haec delenda.

Pag. 61. *χευδορμηθείσης*] Palat. *χευδορμηθείσης*.

Ibid. *ἦσαν δ' ἄγριοι παρ' αὐτῶν*] Leg. *αὐτῶν*.

Ibid. *τέ τις αὐτῶν ζεύξαντι ἐπιτάσστο*] Lege *τέ τις αὐτῶν ζεύξ. ἐπιτάσστο*.

Pag. 63. *τὺς μέλλοντα πύργους*] Transpone, *μέλλοντα τὺς πύργους*.

Ib. *ἀφανῆς λέδους*] Leg. vel *ἀφανῶς*, vel *ἐξ ἀφανῶν*.

Ibid. *καταζευγυμένων*] Leg. *καταζευγμένων*.

Pag. 65. *διαχιδίντης*] Leg. *διαχιδίντης* vel *διασπιδίντης*.

Ibid. *τοῖς Ἀργοναύταις ἥδη παρεπλεύει*] Contra puritatem Hellenismi. Dicendum fuerat *Ἀργοναυτῶν παρεπλέοντων*.

Ibid. *Λιγύων καὶ Κελσῶν*] Videri posset legendum *Λιγύων* (qui Ligures sunt) sed nil necesse, ob locum Pindari & Herodoti, ubi de Africa agit.

Ibid. *Κολχικῶν*] Palat. *Κόλχων*, ut alibi in hac narratione.

Pag. 67. *Κερκυραίους*] Palat. *Κερκυραίοις*, & ita necesse est.

Ibid. *ὃ δώσειν αὐτῶν ἐκείνῳ*] Notat Commel. locum hunc à Cantero emendatum fuisse, sublato *ὃ*. Sed ibi error non erat; imo legendum *ἐκείνους*

quod & Interpretis versio & ratio ipsa ostendunt. Hic sensus est ; *Si quidem Medea rem cum Iasone habuisset, dixit Alcinoüs Colchis, se ipsis eam non daturum ; sin autem virgo foret, necdum passa virum, sese illam ad parentem remissurum.*

Ibid. Ἀπόλλωνος Ἀργαίου] In Palat. est Αἰγαίος. Sed legendum Ἀργαίη, ex Apollonij Argonauticis in iv. versu 1716. Locum transcribere non iuuat. Cur autem diceretur Ægletes (non autem Ægletus, ut putauit Vir Doctissimus) ibidem exponit Apollonius.

Ib. Ἄρμα δ' ὀλεβός] Videri possit legendum τίρμα ; sed nil mutandum. Rem ipsam apud Apollonium aliquot ante versibus reperies.

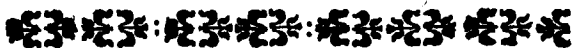
Pag. 69. ἀποδανῶν. πνὸς δὲ] Leg. ἀπιδανῶν.

Ibid. ἀπογνὸς δ' ἐμπροσθὼν τῷ Ἀργοναυτῇ.] Ægius ita vertit, *quod Argonautarum reditum hand equo animo ferret.* male (id enim sequentia ostendunt.) Illum secutus est Passeratius ; sed vertendum fuit, *Pelias autem, qui Argonautas nunquam redituros crederet, &c.*

Ibid. πισῶσαι] Lege πισῶσαι. Si quis autem conrenderit, posse retineri πισῶσαι, metuo ut talis significationis exemplum profetere possit.

Pag. 71. καταφλέγει] Leg. καταφλέγεται.

Ibid. φυγὰς δὲ Ἀδλωῶν] Leg. ἐξ Ἀδλωῶν.

IN LIBRVM II.

PAGINA 73. ἐκ τῆς Λαοδίχης νύμφης δωμασεύων] Transponendum istud δωμασεύων, iungendumque cum Πελοποννήσου περὶ παραδείσης.

Pag. 75. λέγεται δὲ, &c. ἀπεκτείναν] Adde, ὅπ.

lb. φωρεαδὴς ὑφ' Ἡρας] Leg. φωρεαδὴς δὲ ὑφ' Ἡρας.

Ibid. αὐτὴ δὲ, &c.] Leg. αὐτῇ δὲ.

Ibid. ἐκ γῆς κηλήσται] Palat. γηλήσται αὐτὸν λέγει. melius. at illud alterum, glossema est.

Pag. 77. ἐμύλυτο τῷ, &c.] Leg. ἐμύλυτο ὡς, &c.

Ibid. ὑφ' Ἡσίομεθα] Adde λέγειν, aut διεξελθῆναι.

Pag. 79. κατοικήσιν] Legendum hoc loco κατὰ κωσιν. Idem error passim in libris veterum. Imperiti enim κατοικεῖν & κατοικίζειν confundunt.

Ibid. διδοικὼς καδὸπ ἢ ἐκ χησμά, ὅπ] Corrupta isthæc sunt. Lege διδοικὼς παλαιὸν πινυ χησιμόν, ὅπ.

Ibid. διόπ πῶ χώραν, &c.] Hunc locum pessime accepit Passeratius Interpres Gallicus : Car Neptune courroucé contre Inachus avoit fait tarir toutes les fontaines, confessant & temoignant par cela que cette terre estoit à Pallas. Sensu peruerso, ut vides. Sed vertendum fuit, Pource que Inachus avoit déclaré hautement que le pays appartenoit à Pallas.

Ibid. πεινασας] Leg. πειξασας.

Pag. 81. Λυγκας δὲ ἢ Καλυκῶ] Cui tamen superius

perius data Hypermnestra fuerat. Sed inco-
gnita est Epitomistæ.

Ibid. Ἰπποδοτῆς] Leg. Ἰπποδοτῆς.

Ibid. Δόειον] Posset videri legendum, Δόπον;
(nam & Δωτὸν proprium feminæ est) sed & Δωρεῖ
& Δωειῖς feminarum nomina in Comædiis le-
guntur.

Ibid. καὶ Νηϊδὸς] Lege καὶ Νηϊδὸς.

Ibid. παρὰ τοῦ] Lege παρὰ τοῦ, vt pag. 83. ἐκ τῆς
ἐξουσίας τοῦ τοῦ ἐκ Περσείας.

Pag. 83. οἱ δὲ Γοργόνων, &c.] οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων.

Ibid. ὅκτων] Sed tantum sex enumerat; Itaque
Epitomistæ error est.

Ibid. καὶ τῶν τελευτήσας] Pindarus, Horatius &
alii. Sed alicubi Pindarus duas nominat Danaï-
das, quæ se sponsoꝝ cruore imbuere haud
sustinuerunt.

Pag. 85. Πελοπόννησον] Sed ea regio nondum
ita dicebatur, vt chronologicis rationibus de-
monstrari potest, tunc enim illam vocabant
Apriam, ἐξ Ἀπίης γαίης. Hom.

Ibid. Εὐδομένης καὶ Ἀβαντῆς] Apollodori ne, an
Epitomistæ error sit nescio; sed libro primo
scripsit fuisse Pheretis filiam.

Pag. 87. περιέμπει λόγους] Hellenismi genius
legi postulat περιέμπει. ita μοχ περιέμπεται λό-
γους. & ita ceteri scriptores.

Pag. 89. τρίτω δὲ κεφαλῇ μέστω αἰγός.] Quid
hoc, Tertium caput medium capre? Videlicet cum
raptim scribit Epitomistæ, rem in pauca contra-
hit, sed eam ita explicat, nemo vt intelligere
possit; bene itaque quod versus Hesiodi, vnde

porissimum hæc desumpserat Apollodorus, notissimi sunt. Locus est in Theogonia. Interim qui Græce sciunt, fatebuntur, opinor, scribendum fuisse, non, *τρίτω δ' κεφαλῶ μέστω αἰγός*, sed *τρίτω δ' κεφαλῶ, τὴν μέστω, αἰγός*. Deinde omisit dicere Epitomistes fuisse in cauda caput draconis, &c.

Ibid. *Οἰνεύς*] Locus est Iliad. ζ.

Ibid. *μαχεδιῶναι*] Non facile quis reperiet vllum ex veteribus, qui dixerit *μαχεδιῶναι*, sed *μαχιδων*; neque hoc verbum putarim ab Apollodoro, sed à neoterico Epitomiste.

Ibid. *τὸς τε νεόπτη*] Leg. *τὸς τῇ νεόπτη*, &c.

Ibid. *ὅτε παῖδων ἡρώσιος ἀρρίτων*] Hunc locum male vertit Passeratius pag. 82. Aegius ei rei causa fuit; qui ita interpretatus est: *Acrisio de maribus filiis oraculum sciscitanti*, &c. debuerat vertere ad hunc modum, *ex Oraculo sciscitanti non sibi mares nascerentur*.

Pag. 91. *λαβάναι*] Mirabilis in hanc rem locus est in fragmentis Simonidis; & Dionysio, ut opinor, Halicarnasseo productus.

Ibid. *ἐπὶ τοῖς φόρῳ γίνεται*] Leg. *παραγίνεται*.

Ibid. *κίσιον*] Ait Hesychius esse vocem Cypriam.

Ibid. *Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι*] Contra Longinum rhetoricum; neque enim putavit Longinus Aspidem esse Hesiodi; sane miror fuisse olim, atque adco hodieque reperiri, qui ea de re dubitent; certa enim res est; & qui Hesiodi esse putant *τὴν Ἀσπίδα*, nulli potest Græcam haud satis norunt.

Ibid. *εἰρηναία*, &c.] Belle. ergo *εἰρηναία* secundum

dum Epitomisten dicitur παρὰ τὸ κῆρυξ ἐδῆτε καὶ ἔφλω; sed quid commune est huic voci ἔφλω, cum desinentia illa ..βις? Nugæ; scripserat Apollodorus, ἢ ΒΟΣΙΝ, ἥτ' ἔστ' ἔφλω. Probarem, ni mihi aliud agendum foret; itaque κῆβις quasi κῆβος. res plana est & certa; tamen Scholiasten Hesiodi legere poteris.

Ibid. εἶχον Λ] Plane legendum, εἶχον Δ'.

Pag. 93. ἀπαραμύνηθ] ἀπαραμύνης, vt pag. 95.

Pag. 95. πεποδύγαν τοῖς βωμοῖς] Leg. πεποδύγαν.

Ibid. δι' Ἀδύνας] Pro δι' Ἀδύνας. Neque tamen quidquam mutandum; etiamsi grammatici contra pugnent.

Ibid. διαπύνηθ] Leg. διαπύνηθ.

Pag. 97. Μίνδαν καὶ Μυκῆνας] Male in Palat. Μίνδαν.

Ibid. πέρολω] Leg. πέροως.

Ibid. ἀλαχῶθ] Qui & ἀλαχῶς, vt mox leges in hac ipsa pagina; Hercules aus fuit. Hinc emendabis locum Æliani, vbi de Herculis nomine agitur; in varia historia i locus est.

Ibid. ἱππονόμης τ' ἑσποινέως, &c.] Leg. ἱππονόμης τὸ τῆς Μην. &c.

Ibid. κυμαίνω] Legendum omnino est Κομμαίνω, ex aliis scriptoribus, iis etiam quæ mox sequentur.

Ibid. Τύραννος] Nomen proprium Tyrannus, vt Rex (Martini Rex) item Regulus, Tyrannus, grammaticus, Princeps tibicen apud Phædrum; item alius Rex quoque apud Horat. Proscripti Regis Rupili, &c. Item Tyrannus in lib. A&. A-

276 IN APOLLODORVM
postolicorum, &c.

Pag. 99. ἐκ περιβλήσιως] Legο περιλήσιως.

Pag. 101. ἀπαζύου] Leg. ἀπαξίου.

Ibid. ἐλυσ] Pal. ἐλύσε.

Pag. 101. ἐπιπλήξαντα] *Qui ipsum verberasset,*
aiunt; at ego scio nunquam eius significationis
exemplum dari posse; nam ἐπιπλήξω est *increpo;*
verbis castigo; &c.

Ibid. χειρὶν ἀδίκων ἀρξάν] *Miror non vidisse*
Passeratium quid sibi hoc vellet. Sic vertit Ccluy
qui se vengera d'un qui luy commande de main inuiste,
fera tenu pour innocent. Quid est, *manibus iniustis*
imperare? sed Græca aliter sonant, nam χειρὶν
ἀδίκων ἀρξάν de iis dicitur, *qui ultro & per vim ma-*
nus in alios iniiciunt. Exempla satis multa apud
veteres; sed iis non est opus.

Ib. ἀπλάδην] *Melius haud paulo fuerit ἀπλύδην.*

Pag. 105. πρᾶπτοχῶον] *Solus, ut opinor, Pin-*
darus Herculem exiguae staturæ fuisse scribit. lo-
cus insignis est.

Ibid. ἐλαμπν ἀγλῶ] *Notandum in agendi si-*
gnificatione τὸ λάμπειν. Sed fort. scriptum fue-
rat ἐλαμπν ἀγλῆ.

Pag. 107. πάλον] Legο πάλτον, *velum, tragulam.*

Ibid. ὁ δ' ὅς περὶον] Pal. τὸ δ' ὅς περὶον. recte.

Ibid. Αλκιδῆς] Leg. Αλκιδῆς.

Pag. 109. Νεμεν] Leg. Νεμεῖν.

Ibid. ἱερεῖ] Legendum ἱερεῖα, *victimæ.*

Ibid. ἡ δὲ δαίμων, &c.] *Aliquid turbatum est;*
suspicio scriptum fuisse εἰ δ' ποδῶν.

Ibid. περὶ δαίμωνος] Pal. περὶ δαίμονος.

Pag. 111. κερδῆς ἐλαφῶ] Palat. κερδῆς. *Mi-*
ror unde sit.

Ibid. ἐκείνου] Leg. κακῶς.

Ibid. κτλ.] Contraria loquitur Epitomis; nam infra addit, quod & historiz consentaneum est, τὸ δαείων ἐνόμισεν ἔκπευ εἰς Μυκῆνας; quomodo igitur feram interfecerat, quam postea viam Mycenæ perduxit?

Ibid. ὑποτιμωσάμενος] Suspicio scriptum fuisse, ὑποτιμωσάμενος πῶς ἀτάκτως.

Ibid. Μελίης] Male Pal. Μελίας. De *Nymphis Melijs* passim Scholiastæ veterum Poetarum.

Ibid. τὸ γόνας] Legendum vel τῷ γόνατι, vel εἰς τὸ γόνας.

Ibid. ἀγῶντι] Legendum ἀπλάσσει.

Ibid. ἀπιδόντος δὲ Διὸς] Longe potior Palat. cod. lectio, ἀπιδόντος δὲ Διὸς τῷ Περμειδῶν.

Pag. 115. ἔχει ἀπικέλευται] Legendum ὅτι ἀπικέλευται, id est ἀπὸ τοῦ ὀφρῶς, quemadmodum Enceledo fugienti Ænam cum Sicilia iniectam fuisse scribit Poeta. Ita quoque legi in Palat. animaduerti.

Ibid. ἐλιδέσθαι] Leg. ἐλιδέσθαι.

Ibid. Πηλεῖδιν] Legendum Πηνειῶν, cuius nominis fluvius in Elide; Caue cum Penoo Thessaliæ confundas.

Ibid. ἐκέρειν] Tolerari potest; tamen in Pal. legitur ἐκέρειν, ubi vestigia veræ lectionis sunt, nam scripserat Apoll. ἐκέρειν.

Ibid. ἀπικέλευται] Leg. ἀπικέλευται.

Pag. 117. κακῶς] Pal. κακῶς, & ita legerat Ægius.

Ibid. εἰς τὸ γόνας] Leg. εἰς τὸ γόνας.

Ibid. ἐν] Leg. ἐν.

Ibid. ἀξίοντι] Leg. ἀξίον.

Ibid. ἀειτον] Vt sacrum scilicet; vnde ἀειταζόμενα quæ diis consecrata liberis pascuis vagabantur.

Ibid. Σπέρτιω] Notandum hoc loco *Spartam*, pro *Laconia* positam. Ita apud quosdam scriptores reperias *Lacedaemonem* pro ipsamet regione.

Pag. 121. καὶ κατόπισθεν] Leg. καὶ ὑποκατόπισθεν, vel καὶ κατόπισθεν.

Ibid. ὑπὸ ἡλίου] Leg. ὑπὸ ἡλίου.

Pag. 123. περὶ ἧ] Leg. περὶ ἧ, vt μοι, ἢ δὲ περὶ ἧ.

Ibid. ἐχόμενον] Leg. ἐχόμενον.

Pag. 125. ἀντιστοιχείον] Leg. ἀντιστοιχείον.

Pag. 127. Εὐπειρίον] Prosaici dicunt ἑσπερίδης potius quam ἑσπερίαν.

Ibid. γεωγραφίᾳ] Adeo mirabilem Geographiam apud Palæphatum quoque legas, nec fortasse minus stupendam, vbi de Insul. Hesperidum agitur.

Pag. 129. ἔγχεσθαι] Commel. legit ἔγχεσθαι, optime.

Ibid. ἔγχεσθαι] Malim ἔγχεσθαι.

Ibid. ἔγχεσθαι] Legendum necessario δεξιόν.

Pag. 131. ἐπὶ τῷ θεῷ Πυλῷ πῶς ἡρώδης, &c.] Hæc verba nihil aliud sonant, quam Thespium à Pylio adoptatum fuisse. Atqui de Hercole agitur, non de Thespio. Dein, si de Thespio ageretur, falsa essent quæ legis; nam Thespius peregrinus non erat: quippe qui Erechreides esset; quare si adoptione opus non fuit vt initiaretur. Itaque dubium esse non potest, quin locus corruptus sit; Videlicet pro θεῷ legendum est Πυλῷ, id est adoptivum. Res certa est; ta-

men, nequis peruvicax neget, ascribam locum ex
Interp. Hom. ad Il. θ'. Τελειδάντων ὅς τ' ἦν Ηρακλῆος
ἄθλων ἐν μίλῳ καὶ ἔτισιν ὀκτώ, μὴ προσδεχόμενος Εὐρυ-
πιδεὶ σὸν τε τῷ Λυγίῳ βοσκημάτων ἄθλον, καὶ τὸ Τόρας,
ἐν δὲ λατὸν ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ, τὸν Κερβερον ἐξ ἔδου
κομίζον· εἶχε δὲ ἕτος πρὸς μὲν κνωῶν κεφαλὰς, πῦλ' δὲ
ἔχεν δράκοντος, μέλλων ἔν ἐπὶ τῷτον ἀπείναι, ἦλθε πρὸς
Εὐμολπον εἰς Ελάσσινά, βελόμενος μυηδῶναι. ὡς δὲ ἐκ
ἔξον ἕξοις τότε μυηδῶναι, δι' ὃ γίνεται Πυλὶν ΘΕΤΟΣ
ΤΙΟΣ, καὶ παρρησιόμενος ἐμυήτο. Ceterum pro ἐπι-
δήφ legendum quoque δι' ὃ; præterea mihi fa-
cile persuadeo Epitomistæ narrationem suam
intricasse, sed ex emendatione nostra facile ce-
tera intelligentur.

Ibid. Κένταυρον φόνον] Quæ cædes per impru-
dentiam admissa fuerat.

Pag. 133. προσκαλούμενος] Leg. προκαλούμενος.

Ibid. λυφθεὶς μέσον] Leg. μέσος.

Ibid. προτιδῶναι] Leg. προπδέναι, vel προδῶναι.

Pag. 135. ἡμνησέμενα] Leg. ἡμνηδέντα, vel ἡμνη-
σόμενα.

Ibid. αὐτὸν πιχῶν] Leg. ἀπὸ τῷ πιχῶν.

Pag. 135. δὲ π πινῶν τῷ φόνῳ πῶν πινῶν] Intelligit
pretium venditi Herculis dandum fuisse Eu-
ryto, ut ei ob mortem Iphiti satisficeret.

Pag. 137. καὶ δὲ] Canterus emendavit, le-
gitque καὶ δὲ.

139. ἦ καὶ δι' Ἀδῶναι εἰς Φλέγραν] Quid hoc, Venis
Phlegram propter Minervam? Videlicet corruptus
est locus, legendumque ἦ καὶ δι' Ἀιγαίῳ εἰς Φλέγραν,
transit per mare Ægæum ab Insula Co. & Phle-
gram venis.

Pag. 143. Αἰμονίη] Palat. Αρμένη.

Ibid. ἔχῃ] Leg. εἴχῃ.

Ibid. ἀφδονον] Verus editio ἀπονον.

Pag. 147. πάλιν] Commel. πάλιν vel πάλαι
sed fort. scriptum fuerat ἰάλλω, ut esset glossema
πῦ, ἐκόντω, vnde ortum illud πάλιν, quod eij-
ciendum.

Ibid. τέτε] Leg. τέτῃ.

Pag. 149. ἐκείδων] Commel. ἐπιδόν, ut &
mox ὅπῃ pro τέτε.

Ibid. Ποίης] Alij hoc ad Philocteren filium re-
ferunt.

Ibid. ηῤῃ] Leg. ηῤῃ, vel οὐδ' ηῤῃ.

Ibid. Θειψίππε] Leg. Θρέψιππος.

Ibid. ἰσπύθ] Fort. ἰσπύδοθ.

Pag. 153. ὁπ' ἐλαιῶν] Decet istud ὁπ' in Pal. &
melius.

Ibid. διεκπύοντα] Lege διεκτόντα.

Ibid. κῆτῃ] Legendum necessario κῆτῃ.

Ibid. παιδόντα] Commel. παιδόνται. bene.

Ibid. Στένυχον ἢ ὠρυγασίεα] Non facile quis
coniecere quid hoc sit ; arbitror Epitomisten
hæc corrupisse & confudisse. Certe in Messe-
niacis Pausaniz video mentionem Stenycleri vr-
bis fieri. illud autem ὠρυγασίεα quid erit ? Hæc
omnia haud dubie fuerint ex alicuius Poetæ lo-
co, qui ab Apollodoro productus sit. Ceterum
pro ἔχον Commel. legit ἔχοντα.

Pag. 155. ἐν τῷ Αἰτωλίας ποταμῷ] Lege κῆλῃ.

Ibid. διὰ τῆς καὶ πῃ] Melius διὰ τῆς καὶ πῃ.

Ibid. ἡ δὲ καὶ τῷ δὲ ἐν ἡ καὶ καὶ καὶ] Hæc mihi
suspecta sunt ; certe aliquid corruptum.

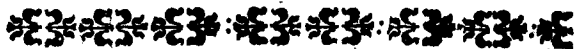
Ibid.

Ibid. ἐπαυήρχησ'] Pal. ἐπαυήρχησ'.

Pag. 157. Διήφοντῃ] Commel. Διήφων. Tamen ita apud Pausaniam legitur in Corinthiacis.

Ibid. πίδουσι Τιτάνας] Quid loci *Titanibus* hic fuerit? Lego πινάς.

Ibid. αὐτῶν ἧς Ἡρακλειδῶν] Leg. αὐτὸς ἧς Ἡρακλειδῶν ἀναρχῶν, qui ipse ex *Heraclidis* esset.

IN LIBRVM III.

Pag. 159. πίπει] Aliquid latet in hac voce?

Pag. 161. Μίλητον] Miletum Cariz urbem facit, quæ Ionica fuit. Neque tamen peccat, nam quæ scribit, multo ante migrationem Ionicam euenerunt.

Ibid. Κασρία] Ægij exemplar Κρητία. Ita quoque alibi.

Pag. 163. Ασείων] Qui hic dicitur Ασείων, is alibi Ασείων quoque vocatur.

Pag. 165. Κεαρία] Superius Κρητία dictus est.

Pag. 171. ἥλατο] ἥλατο. Pag. 173. Νύσῃ al. Νύσῃ.

Ibid. ὅτε] Leg. ὅπ.

Pag. 173.] In versibus illis de *Actæone* ita sunt corrupta omnia ut denuo recudendi sint; sed restanti non est. Ille autem versus,

Ἀργαλέων ὁδυνῶν ἄχος ἔμμεναι ἀνδράποισι,

peissime hoc loco ascriptus est; nam nil ad *Actæonem*, sed ad vinum quod *Dionysus* inuenit ut *egritudinis remedium* aliquod haberent homines.

Pag. 177. *Συείαν*] Hoc loco, ne quis erret, Syria insula est *Ægæi* maris, Homero *Συείη*, aliis *Συρος*.

Pag. 179. *ἐπίχσων*] Pal. *ἐπίχσων*, bene.

Pag. 181. *Ἡρόδοτος*] Vbi nam ille Herodoti locus? nusquam profecto. Legendum itaque, ut iam antea monuimus, non *Ἡρόδοτος*, sed *Ἡρόδωρος*.

Ibid. *Τελεσίλλαν*] In Pal. *Τελεσίαν*, male, Telephilla poetria insignis fuit.

Pag. 183. *σωιδόντες*] Lege *σωιδόντων*, quod & Commel. vidit.

Ibid. *ἀπίσους*] Lege *ἀπίστοις*.

Ibid. *πολλάκις*] Legendum *πολλῶν*.

Pag. 185. *Ἐπιοκλῆος ἀξάντος*] Legendum *Ἐπιοκλῆος ἀξάντα*.

Pag. 187. *συζεύξαι*] Leg. *συζεύξην*.

Ibid. *Ἄδρασον στρατεύειν*] Optime Commel. *τὸν Ἄδρα συστρατεύειν*.

Ibid. *Θήβας*] Leg. *εἰς Θήβας*.

Pag. 189. *ἥπτε νήπον*] Istud *ἥπτε* tolli debet, quod & alij viderunt.

Ibid. *Ἀρχέμορον*] Legi debet *Ἀγχέμορον* ob Etymologiam.

Pag. 191. *διακτάρας*] Leg. *διακτάρασαν*.

Ibid. *τὸ ὑπὸ Τειρεσίᾳ λεχθὲν, &c.*] Vel hic locus ita abruptus facile ostendat esse hoc scriptum *δι' ἐπιτομῆς*.

Pag. 193. *πρὸς τῷ πολῶι*] Leg. *πρὸς*.

Ibid. *ἔκτεινεν αὐτὸν*] *Ægus* legit *ἔπριν αὐτὸν*. bene.

Ibid. *ἐπὶ γὰρ τι καὶ, &c.*] Commel. *ἐπὶ γὰρ*; ego *ἐπὶ γὰρ*.

Pag. 198. παρ' Ἑρσένδρου] Pugnat cum his quas dicta fuisse pag. cli.

Ibid. ὁρίσας] Leg. ὁρίσας.

Ibid. μὲν δὲ τῶν ὀβελίων ἡρῶσι] Palat. τὴν τῶν ὀβελίων. melius.

Pag. 199. παρ' ἐκείνου πόλιν διαλαμβάνειν] Commel. legit παρ' ἐκείνου. Sed quid erit διαλαμβάνειν πόλιν παρ' ἐκείνου? Retinendum itaque puto παρ' ἐκείνου, & aliter interpretandum, ut scilicet *juxta Acheloum urbem muniret.*

Ibid. φησὶς πῦλιν Πέρονος καὶ Ἀχλὺος] Aliud agebat Epitomistes; nam paulo superius in hac ipsa pagina Temenum & Axionem Phegei filios vocavit, quod verum est, & auctoritate Pausaniz in *Arcadiciis* comprobatur, ubi hæc legas quæ nunc legis.

Ibid. ἀναλῶσαι] Leg. ἀναδῆναι.

Pag. 201. Μαίναλον] Bis posuit; nam iam supra occurrit.

Pagin. 203. Ἄσπος] Ille scriptor Sapius fuit, Pausan.

Ib. τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ] Commel. ἐκείνῳ. optime.

Ibid. αὐτὴ μῆναι παρδέρων] Legendum est αὐτὴ, non αὐτῇ.

Pag. 205. διπλῶς πῦλιν] Adde καὶ.

Ibid. πέντε] Leg. πέντε.

Pag. 207. μὴ θηροφάγος] Canterus σωθηροφάγος; sed ut illud verum esse potest, ita minus necessarium haberi debet.

Ibid. τὴν Ἀταλάντην ἐκ Ἰάσου ἡμὰ Σχοινίως] Iam diu est cum monere docti, male utramque Atalantam confundi.

284 IN APOLLODORVM

Pag. 283. ὁ φῶτος ἡσίοις] Leg. φῶτος.

Ibid. ΕΛΔΘΗΡΑ ΚΑΜΙΣΙΩ] Locus est corruptus. Primum enim ΕΛΔΘΗΡ non potest esse puellæ nomen; Deinde constat ex Pausania in Bœoticis Eleutherem Apollinis & Æthusz filium fuisse. Itaque hæc corrupta fuerunt ab Epitomiste. Sed illud ΚΑΜΙΣΙΩ quid erit? somnium incogitantis hominis. Notum est Theram insulam dictam fuisse ΚΑΜΙΣΙΩ, sed quid ad *Eleuthera*? Et tamen glossema imperite additum, imperite retentum est.

Ibid. ὁπ' αὐτῷ Λέων] Explicabit Callimachi interpretæ & alij Scholiastæ.

Ibid. ~~ἡσίοις~~] Diuidenda isthæc sunt; Legendumque καὶς Δία κομίους, quod planum est.

Pag. 211. Λακεδαίμων ἢ χοίρα] Quod supra notatum, Lacedæmonis nomen pro regione.

Ibid. Ταύτης ἢ τῆς ἐν Διὶ, &c.] Hic vero locus planissime ostendit hunc libellum esse opusculum ex inferiori contractum.

Ibid. τῶτον τὸ Ἀπόλλωνος ἐρώμενος λέγουσι] Supplicatur Commelinus scriptum fuisse τὸ Ἀπόλλωνος ἐρώμενος; miror tale quid Viro docto excidere potuisse; error enim grauissimus est. Putauit haud dubie ἐρώμενος esse amatorem, sed ἐρώμενος amasium, seu τὰ παιδικὰ significat. Hyacinthus autem notissimus est.

Ibid. ὡς γὰρ] Emenda ueram ὡς γὰρ. Sed postea cognoui ita in Cod. Palat. legi.

Pag. 213. τῶν τε Ἀπόλλωνος] Plane leg. Ἀπόλλωνος.

Ibid. τῶν τε καὶ τῶν τε καὶ] Legendum τῶν τε καὶ τῶν τε.

Ibid. ὅς τις] Leg. καὶ τις, vel ὃν τις.

Ibid. τῆς Γοργόνης] τῆς Γοργόνης.

Ibid. Μνησιγόρας] Nullus huius nominis scriptor fuit, neque esse potuit; nam Μνησιγόρας contra formationis analogiam est. Legendum Mnesagoras.

Ibid. ἐμέλλουσι] Leg. ἐμέλλουσιν.

Pag. 215. * Εὐαίροφους] Hoc nomen asterisco notatum fuerat; neque vero id temere. Restituendum erat Εὐαίροφος, vel Εὐαράιφος, ex Pausania in Laconicis. Qui autem mox Τίβερος vocatur, is Σίβερος dici debuit.

Ibid. Ἰμεύσιμος.] Dubium.

Ib. Τυμάρειν καὶ Κάστρ] Omittit Clytemnestram.

Ibid. κομίσονται] Leg. κομίσονται.

Pag. 217. χαλκιδόντες] Legendum χαλκιδόντες. res est notissima & ab aliis animaduersa.

Ibid. κριθέντες ἐνδὲς] Leg. περικριθέντες, vt infra.

Pag. 219. ἐκ Δάλης Πιερίδος θυῖος Αἰτωλίδος.] Δάλη hoc loco non est proprium nomen puellæ, vt Ægio visum est. Nil aliud ait hic noster nisi ancillam Pieridem nomine, genere autem Ætolidem, fuisse.

Ibid. Ἀνώγειν] Leg. Ἀναξίς, vel Ἀναξίας.

Ibid. Διελθεῖν] Commel. διελθεῖν. recte.

Ibid. πρὸς τελευτήν] Scribe πρὸς τελευτήν.

Pag. 221. ἡγουμένων δὲ αὐτῶν παίδων] Leg. αὐτῶν.

Pag. 223. τοιήδεις] Leg. τοιήδεις. Paulo post προεδιῶμαι lege προεδεῖναι, vel melius προεῖναι pro- tendere. Inferius quoque pro καὶ πεδιδῶμαι, lege πεδιδεῖναι, & illud καὶ eiice.

Ibid. Πλακίας] Leg. Πλακίαν.

Pag. 229. ἔτος εἰπὼν τῆς πατρὶδος ἡμεῖς δὲ παῖδες
ἐπόλυσαν] Primum errat Epitomistes, nam di-
cendum fuerat ἡγήσιν, non ἡμεῖς; Dein in ora-
tione vitium est; scribendum enim fuerat, τότε
εἰπὼν, non ἔτος εἰπὼν. Nam ἐκέλευσε, quod mox
sequitur, ad Priamum refertur, non ad Æsacum.

Pag. 227. δὲ μαρτυρῆς αὐτῷ] Debet expungi αὐτῷ.

Ibid. ὑπέρυχες] ὑπέρυχες

Ibid. ἰατρικῶν καὶ μουσικῶν] Quid musica ad cu-
rationem vulnerum? διὰ ἐμφάνεις scilicet, Virg.

graniter spirantibus hydris

spargere qui somnos cantuque manuq; solebat.

Tamen Meziriaco placet legi μαρμικῶν. Locus est
in Comment. quosad Ouid. Epistolas scripsit.

Pag. 219. Ακταίη] For. Αγκαίη.

Ibid. ἀεὶ λαθεῖν] σιωπῶν, concommetere.

Ibid. φάκω] Leg. φάκω.

Pag. 231. καὶ σπαρτυσάμενος] Scribe δὲ σπαρτυσάμενος.

Pag. 233. αἴγει αὐτὸν ἐπὶ θήρας εἰς τὸ Πήλιον]
Scribendum est ἐπὶ θήρας, id est ad feras.

Ibid. ἔπος. καὶ πλὴν μάχαιραν] Lege, ἔπος. καὶ τὰ
πλὴν μάχαιραν.

Ibid. Θέπδος] Vnice probo Meziriaci conie-
cturam legentis Θέμδος, quamquam & stare pos-
sit lectio vulgata, ut & ante me vidit Commel.

Ibid. ἀποχόνη] Legendum ἀποχόνη, abstinuisse.

Ibid. παρρησίαν] Leg. παρρησίαν. Et ita haud du-
bie legerat Ægius in Codice Græco quo usus est;
vertit enim, *Iononis monita persuasam.*

Pag. 235. Λιγύρας] Ea significatione qua apud
Terentium fastidiosulæ meretriculæ *linguriam*,
sunt les dégoustées.

Ibid. δι' αὐτῆς] For. δι' αὐτῶν.

Ibid. παρέδωτο] For. παρακτέδωτο.

Pag. 237. καταδυσμένης φθορᾷ Κλυτίας] Legendum φθορᾷ. In Palat. vitiose legitur καταδυσμένης.

Ibid. Κλυτώνυμον] Κλυτώνυμον.

Ibid. Ἀχλὺς ἐρώμενος γίνεται] Quod è veteribus quidam negarunt.

Ibid. κέρως] Certum est hic lacunam esse, & reliqua ab Epitomiste omissa fuisse.

Ibid. Ερεχθία] Ερεχθία. In Pal. erat Ερεσθία.

Pag. 241. παρακαταλαμβάνομένη] Melius fort. fuerit παρακαταλαμβάνομένη.

Ibid. διὰ κήνης] Leg. διὰ κήνης.

Ib. αὐτόχθων] Adde βασιλεύει. Tolle asteriscum. nam Cranaus αὐτόχθων fuit.

Ibid. αὐτόχθονος] Intellige Cranaum.

Ibid. ὅτον οἱ μὲν ἠραΐσῃς τὴν Κραναῆς θυγατρὸς] Corrupta sic lego & restituo. ἠραΐσου καὶ τὴν Κραναῆς θυγατρὸς.

Pag. 243. τὸ γόνον] Leg. τὸ γόνον, vel τὸ γόνον.

Ibid. Πασιδίαν] Al. & Tzetzes, Πεξιδίαν.

Ibid. ἐν τῇ Α. τῇ Αδύαϊ πένει] Leg. ἐν τῇ Αδύαϊ πένει.

Ib. ἐκλύσαντες] In Pal. legitur, ἐλαύσαντες, quod nihili est. Lege ἐκλύσαντες.

Ibid. νοήστε] Lege νήφοντες.

Pag. 245. κρύπτων] Leg. καὶ κρύπτων.

Ibid. καὶ διὰ τέτων] Dele καὶ.

Ibid. περὶ θησι] Melius haud paullo ὑπερβόησι.

Ibid. ἐν δαυλία] Operæ pretium fuerit legere Thucydidis locum in II. qui ad hanc rem vnicè facit.

Ibid. Πρόκη ἀηδὼν, Φιλομήλα δὲ χελιδὼν] Vides Procnen in lusciniā, Philomelam autem in hirundinem versas esse ; contra aliorum sententiam ; sed & multi idem cum nostro scripsere.

Ibid. ἀπορροῦται] Scribe ἀπορροῦται.

Ibid. σωέλδοις] Scribe σωέλδοι.

Pag. 247. ἀῖδρα] Quænam sint ἀῖδρα in hoc genere , lex Solonis aperte significat , *naturalia* scilicet.

Ibid. Κτεῖς] Debet expungi ; res ipsa clamat, & Commelinus monuerat ; alioqui contra historiam peccaret hic noster.

Ibid. πῆι) Miror istud πῆι ; coniecturas meas aperire nihil necesse est.

Ibid. διόκουζ' ᾱ] Scribe δι'. Vt mox συγλῶ pro συγλῖν.

Pag. 249. Αμφιγίτη] Suspīcor legendum Αμφιγίτης.

Ibid. σωώκησε] Lege σωώκησε.

Ibid. περὶ τέτυς] Scribe περὶ τέτυς.

Pag. 249. Ευπαλάμην παῖδα] Itaque ex familia regia erat ; mirum itaque videri non debet si templum ab eo Cumis extructum tanto paratu legatur.

Ibid. Περίαν] Scribendum putem Πυλίαν, aut Πελαῖαν.

Pag. 251. ὁ δ' ὁ θεός] Leg. ὅδ' ὁ θεός.

Ibid. ποδαῖονα) Quid intelligat, notissimum est, eam scilicet partem qua viri sumus. Hoc loco agi posset περὶ ποδός & ποδαῖονος, &c. seu in velo, seu in alia materia. Item locus Pauli Apost. præter omnium interpretum sententiam posset explicari.

plicari. Sed notulas scribimus ; easque quantumvis breues , tamen longiores multo quam velimus , aut locus, in quo scribimus , sinat.

Ibid. ἔσται μὴ] Scribe ἔσται. Mox expunge δὲ.

Ibid. Ζεὺς] Non satis commemini an quod de Ioue Androgeum mittente ad taurum Marathonium hic dicitur , aliorum testimonio possit probari.

Pag. 253. ἐπολέμισεν τοῖς Ἀθῆναις] Legendum τοῖς Ἀθηναίοις.

Ibid. μόνον δὲ Μεγάρον, &c.] Legendum omnino, Μίνως δὲ Μεγάρον, &c.

Ibid. ὁ δὲ διὰς ἀπείκων] Error grauissimus , si quisquam in hoc scriptore ; Lege, sed tuto, ἀντίκων *respondit*.

Ibi. Περδίκκος] Non potest esse nomen feminæ ; Inde est quod alibi legitur Περδίκκας.

Ibid. σωήρπασε] Canterus , σωήρπησε ; ego σωήρπης. Commelinus σωερράσας, sed ea coniectura prorsus repudianda ; neque enim σωερράζω dicitur , sed σωερράζομαι. Mox pro ἐπείγετο scribe ἡπείγετο , ut & post paulo pro ἀπώλωτο, scribendum ἀπώλλωτο.

Λεῖπει πολλά.] Dixi iam superius , hanc notam falsam videri ; multa enim deesse non possunt cum ultra Vlyssis errores nil contineret hic libellus ; itaque vel quinque aut sex fortasse paginæ deerunt , non plures.

FINIS.

